

ספר

עצתו אמונה

חלק ד'

אידיש

שײנע הערליכע בריוון געשריבן דורך דער ראש ישיבה שליט"א, פול מיט התחזקות ווי אזוי געדער איד און אויסנאם קען זוכה זיין מעליח צו זיין און זיך דערהאלטן אויף דער וועלט, נישט קיין חילוק אין וועלכע מצב ער געפונט זיך, מיט עצות און הנדרכות אויפ'ן טאג טעגליכן לעבן.

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן,

אדוֹנֵנוּ מוֹרֵינוּ וְרַבֵּנוּ

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש, זכותו יגן עלינו

געפלאקטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, וכתובים,

און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן ראש חודש אלול שנת תש"פ לפ"ק

דורך חסידי בֵּרְסֵלַב - נוא יארק יצ"ו

היכל הקודש קרית ברסלב ליבערטי
Heichal Hakodesh Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש בארא פארק
Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

היכל הקודש וויליאמסבורג
Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל
Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי
Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

**היכל הקודש ברסלב
בלומינג גראוו**
Heichal Hakodesh
Blooming Grove
24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
1-845-238-0804

נדפס ע"י קרן הדפסה היכל הקודש
181 Huschke Rd. Liberty, NY 12747
718-387-2691

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

**חיווק פאר די
אידישע שטוב**
212-444-9169

**קול
ברסלב**
212-444-9191

זִכְרֵנו עוֹלָם יִהְיֶה צְדִיק

לְכָבוֹד נִשְׁמַת מְאוֹר עֵינָיו חַיֵּית נַפְשָׁנוּ,

אֲשֶׁר נָשָׂא אוֹתָנוּ עַל לְבוֹ פֶּאֶשֶׁר יִשְׂא הָאֱמוּנָה אֶת הַיּוֹנֵק, לְהַחְיִיתָנוּ כְּהַיִּים הָהָא, לְהַטְעִימָנוּ מִצּוּף עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו הָאֶרֶץ שְׂכִינָתָ עִזּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהַחֲדִידִיר בְּרַבּוּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ - אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמְרַב אֲלֵפֵי נִשְׁמוֹת אֵל הַחַן וְהַיִּפִּי אֲשֶׁר בְּנַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה שׁוֹרָה, הוּא נִיהוּ תְּרַב הַגְּאוֹן הַצְּדִיק, אִישׁ הָאֲשׁוּבֹלוֹת - שֶׁהִפֵּל בּוֹ, הַחֲסִיד הָאֲמִתִּי עוֹבֵד ה' בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, מְסַר נַפְשׁוֹ אֲלֵיוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם יוֹם מֵיּוֹם עֲמָדוֹ עַל דַּעְתּוֹ, וְסָבַל יַסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים כֹּל יְמֵי תַיִו, רַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן וְיָרַבְסָ אֲלֵיוֹ יִתְבַּרְךָ, הַעֲמִיד תְּלַמִּידִים רַבִּים, יִרְאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׂמוֹ, בַּעַל הַמַּחְבֵּר סִפְרֵי שׁו"ת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל', וְסִפְר 'שֵׁפֶת הַנַּחַל' פְּרוּשׁ עַל הַסִּפְר הַקְּדוּשׁ לְקוּשִׁי מוֹתֵר"ו. וְקַבֵּץ וְלִקְטַת סִפְרִים רַבִּים וְנִקְבְּדִים מוֹדְבֵי רַבְנֵי הַקְּדוּשׁ מוֹתֵר"ו מִמְּבַרְסֵלְב, וְתַלְמִידוֹ הַקְּדוּשׁ מוֹהֲרַנ"ף - וְכוּתָם יִגְוּ עֲלֵינוּ, וְהַפִּיֵּס בְּכָל מְצוּי תַבֵּל, וּבִפְרִטֵיית הַקּוֹנְטְרַסִּים הַמְּפַרְסְמִים שֶׁהַחַיִּי אֲלֵפִים וְרַבּוּת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחֲזָנוּ אוֹתָם לְחִזּוֹר בְּתַשׁוּבָה.

עֲטַרְת רֵאשִׁנוּ, נוֹר תִּפְאָרְתָנוּ, הַמְּלֵאךָ הַנִּצָּב עַל רֵאשׁ הָרֶדֶק, עֲמוּד הָאֵשׁ אֲשֶׁר לְפָנָי הַמַּחְנֶה, מוֹרָה דְרָדֶק וּמִשׁוּבָב נְתִיבוֹת מוֹרְנוּ וּמְאוֹרְנוּ

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זְצוּקִלְלָה"ה

כּוּ הַגְּאוֹן רַבִּי מְנַחֵם זָאב זצ"ל
הֶרֶב מְטַאקָאֵי וּבַעַל הַמְּנַחֶת זָאב! וְעוֹד
זְכוּתוֹ יִגְוּ עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּחֵד קְטִינָא אֲתַקְטִיר לִישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה
לְהַתְּלִיגּוֹ בְּצַל צַח הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּגוּ עָרְו
י"ז שְׁבַט תשע"ה

תְּהֵא נִשְׁמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים

חספך הקדוש הזה נרפם לזכות

מוה"ר יואל בן ריצא רעכיל

ראטה שליט"א

ראש ישיבת תפארת התורה ברסלב

וזוגתו

אסתר גיטל

בת חי' שרה האדיא תחי'

וילדיהם

שלמה נרו יאיר ומשפ',

אלחנן חיים, מרים העניא זיסל,

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל

משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון

א ווארט פון די ארויסגעבער

מיר קענען נישט גענוג דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וואס ער האט אונז געשיקט דעם הייליגן גרויסן צדיק, דער הייליגער רבי, רבי נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, צו באלייכטן אונזערע אויגן מיט זיינע הייליגע ספרים און עצות. וואס מיט זיי קען יעדער איד אן אויסנאם, פונעם קלענסטן ביזן גרעסטן, זוכה זיין צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און צוקומען צו די מערסטע וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (חי מוהר"ו סימן שנה"ח): "מיט יעדע תורה אדער שמועס וואס איך זאג, קען מען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, אזוי ווי איך ווייס וואס עס מיינט אן ערליכער איד", ווייל יעדע תורה און שיחה פון הייליגן רבי'ן קען צוגיין קומען סיי פאר א גרויסער צדיק וואס ער קען פון דעם ארויסנעמען א וועג ווי אזוי צו דינען אייבערשטן אויף זיין מדריגה; און עס קען אויך צוגיין קומען פאר'ן נידריגסטן מענטש, עס וועט אים אויך ווייזן א וועג אין זיין מצב, ווי אזוי ארויסצוגיין פון אלעם שלעכטס, און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק.

דער הייליגער רבי האט קלאר געזאגט (שיחות הר"ו סימן ר"ט) אז די אלע תורות און שמועסן וואס ער האט געזאגט, זענען נישט געזאגט געווארן נאר פאר זיין דור, נאר אויך פאר די שפעטערדיגע דורות. און דערפאר האט דער רבי זייער געוואלט אז מען זאל ווייטער איבערגעבן די אלע תורות און עצות אויך פאר די קינדער און אייניקלעך עד סוף כל הדורות. איינמאל האט דער רבי געזאגט (שם) מיט א געוואלדיגע ברען דעם פסוק (דברים ד, ט) "והודעתם לבגיד ולבגיד בגיד" - "אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך געטאן!"

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער אמונה

נאך די הסתלקות פון הייליגן רבי'ן, האט זיין באליבטער תלמוד רבי נתן זכותו גן עלינו, זיך ווייטער מוסר נפש געווען אריינצוברענגן אין די וועלט די הייליגע לימודים פון רבי'ן, ער פלעגט ארוםפארן און רעדן מיט מענטשן און מחדש זיין חידושי תורה, אלעס נאר געבויעט אויפן הייליגן רבינ'ס תורות, וואס פון דעם איז געווארן זיינע הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", און ער האט אריינגעברענגט אין זיינע תלמידים אז זיי זאלן אויך ווייטער אויסלערנען פאר אנדערע אידן די לימודים פון רבי'ן, דאס איז געווען זיין עיקר ציל אין לעבן. זיין מיה און פלאג איז נישט געווען אומזיסט, ברוך ה', נאר דורך אים איז געבליבן די לימודים פון רבי'ן און עס ווערט ווייטער צושפרייט אין די גאנצע וועלט.

אינעם היינטיגן דור, האבן מיר זוכה געווען צו א ספעציעלע מתנה פונעם אייבערשטן, דאס איז פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו גן עלינו, וואס האט זיך מוסר נפש זיין גאנץ לעבן אריינצוברענגען דעם הייליגן רבינ'ס לימודים אין די גאנצע וועלט, מיט זיינע הייליגע ספרים און קונטרסים און בריוו וואס זענען מחי' און מחזק הונדערטער טויזענטער אידן איבער אלע עקן וועלט. די ספרים זענען געשריבן מיט א געוואלדיגע חכמה און שכל, זיך אראפצולאזן צו יעדן מענטש, אין וועלכע מצב ער זאל נאר זיין, און אים אויך אויפהייבן, אים מחי' און מחזק זיין, אז ער קען נאך אויך צוקומען צום אייבערשטן, אריינברענגען אין יעדן מענטש א שמחת החיים, א געשמאק אין לעבן, מען זאל וויסן ווי אזוי אדורך צו גיין דעם לעבן אויף דער וועלט מיט געשמאק, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, און מקיים זיין זיינע מצוות מיט פרייד.

אין דעם ביטערן טאג י"ז שבט תשע"ה לפ"ק, האבן מיר פארלוירן די גרויסע אבידה שאין לה תמונה, ווען פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו גן עלינו איז נסתלק געווארן לחיי העולם הבא. מיר האבן פארלוירן מוהרא"ש, דאס איז א ביטערע אבידה וואס האט נישט קיין שאין, מוהרא"ש האט אונז אבער איבערגעלאזט זיינע ספרים און זיינע

למודים מיט וואס מיר זאלן זיך ווייטער שטארקן און אנגיין, מיר זאלן זיך ווייטער האלטן מיט דעם, מיר זאלן זיך ווייטער פירן אין די וועגן וואס ער האט אונז געלערנט, און דאן וועט זיין אזוי ווי ער לעבט נאך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ב) אז די פנים, שכל און די נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיינע ספרים, אויב לערנט מען די ספרים און מען פרויברט מקיים צו זיין וואס דארט שטייט, דאן איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז נאך דא צווישן אונז.

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, הלכות שלוחין, הלכה ה', אות י"א-י"ב) אויף דעם וואס משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן (דברים ל"א, כ"ט) "כי ידעתי אהרי מותי כי השחת תשחתון, משה רבינו האט געזאגט פאר די אידן אז זיי וועלן זיך אפקערן פונעם אייבערשטן נאכדעם וואס ער וועט שטארבן, זאגט אויף דעם רש"י אז מיר זעען דאך אז די אידן זענען נא געווען וואויל און ערליך אויף נאכדעם וואס משה רבינו איז געשטארבן, נאר פון דעם לערנט מען ארויס אז ווי לאנג דער תלמיד לעבט, איז דאס נאך אזוי ווי דער רבי לעבט. ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו אליין האט נאך געלעבט. פֿרעגט אויף דעם רבי נתן ווי אזוי קען מען בכלל זאגן אז א צדיק איז געשטארבן? חז"ל זאגן דאך (ברכות י"ח) "צדיקים במיתתן נקראו חיים", אפילו ווען א צדיק גייט אַוועק פון דער וועלט, איז עס נאך אזוי ווי ער לעבט.

נאר דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת תרוּמה, קע"ד) אויפ'ן פסוק (דברים ל"ד, ה') "וימת שם משה עבד ה'", ווי אזוי קען מען זאגן אז משה רבינו איז געשטארבן? נאר באַמַת איז ער טאקע נישט געשטארבן, נאר ביי אונז איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן. דאס מיינט צו זאגן אז באַמַת שטארבט א צדיק קיינמאל נישט, זיינע תורות און למודים בלייבן אויף אייביג; נאר אויב מיר לערנען נישט זיין תורה, מיר גייען נישט אין זיינע וועגן, דאן איז עס אזוי ווי ער איז געשטארבן ביי אונז. ווי לאנג עס

לעבט אבער א תלמיד וואס ער געבט ווייטער איבער דאס וואס דער רבי האט אונז געלערנט, ער איז מערער און מחזק אידישע קינדער אז זיי זאלן זיך ווייטער האלטן מיט די למודים פונעם צדיק, דאן לעבט דער צדיק ווייטער ביי אונז. און דעריבער, ווי לאנג דער תלמיד יהושע בן נון האט געלעבט, און ער האט ווייטער איבערגעגעבן און מחזק געווען די אידן אז זיי זאלן זיך האלטן צו דעם וואס משה רבינו האט אונז געלערנט, איז דאס געווען אזוי ווי משה רבינו האט נאכאלץ געלעבט.

זאגט דארט ווייטער רבי נתן אז דאס איז נישט נאר געווען אין יענעם דור, נאר דאס גייט ווייטער אן ביזן היינטיגן טאג, אז אפילו ווען דער צדיק איז שוין אַוועק פון דער וועלט, דארף מען גלייבן אז ס'איז נאך געבליבן איינס אָדער מערערע תלמידים פונעם צדיק, וואס זיי האבן דעם פֿח ווייטער איבערגעגעבן די למודים פונעם צדיק. די אַמְת'ע תלמידים פונעם צדיק, זענען אזוי ווי ער אליין (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ז), און ווען זיי געבן ווייטער איבער די תורה פונעם צדיק, איז דאס אזוי ווי דער צדיק איז דא מיט אונז, ער וועט נתלבש אין דעם תלמיד'ס דיבורים, און עס איז ממש ווי דער צדיק לעבט מיט אונז און רעדט צו אונז, אזוי ווי הו"ל זאגן (במות צ"ו): אויפ'ן פֿסוק (תהלים ס"א. ה) "אגורה באהלך עולמים", אז ווען מ'זאגט נאך א דבר הלכה פון א תלמוד חכם, רעדן מיט זיינע ליפן אין קבר.

אונזער ארבעט איז אויפצוזוכן דעם תלמיד וואס קען אונז איבערגעבן די למודים פון רבי'ן, וואס קען אונז ווייטער מחזק זיין און מערער זיין צו זיין צוגעבינדען צום אייבערשטן, און צו דינען דעם אייבערשטן מיט אן אַמְת, מיט די אַלע געוואלדיגע און הייליגע עצות וואס דער רבי האט אונז געלערנט.

אין יאר תשס"ט לפ"ק איז געעפנט געווארן די הייליגע ישיבה "ישיבה תפארת התורה", הורב'ן ראש ישיבה הרה"ג מוה"ר יואל ראטה שליט"א,

דער תלמיד חביב פון פבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, מיט'ן ציל אז די בחורים אין ישיבה זאלן דינען דעם אייבערשטן און זיך מהזק זיין מיט די למודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט.

כאטש וואס אין אנהויב איז די הייליגע ישיבה דורכגעגאנגען פילע שוועריקייטן, האט זיך עס אבער צעוואקסן אויף גאר א געוואלדיגע פארנעם, נישט נאר אין די ראמען פון די ישיבה לעבן די בחורים מיט די למודים פון הייליגן רבי'ן, נאר עס האט זיך אויך אויסגעשפרייט איבער די גאנצע וועלט, פון איבעראל הערט מען די דרשות וואס ווערן געזאגט אין ישיבה, טויזנטער אידן איבער די גארער וועלט שפען התחזקות פון די געוואלדיגע דרשות. ביי די דרשות זאגט דער ראש ישיבה שליט"א בלויז איבער די הייליגע ווערטער פון רבי'ן לויט ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט, נאר ער ברענגט עס מער אראפ אז ס'זאל זיין פאסיג פאר'ן היינטיגן דור, מיט די היינטיגע נסיונות און שוועריקייטן, ווי אזוי זיך צו דערהאלטן אין יעדן מצב, ווי אזוי מיר זאלן זיך אויך קענען באנוצן מיט'ן רבינ'ס עצות אין אונזער היינטיגן לעבן.

אזוי ווי דער נאמען פונעם ראש ישיבה שליט"א איז צעשפרייט געווארן איבער די וועלט, האבן אנגעהויבן צו קומען בריוו פון איבעראל אנצופרעגן פונעם ראש ישיבה שליט"א פארשידענע סארט שאאלות, ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין פארשידענע סארט מצבים, מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. די בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געענטפערט האט זיך אויך גאר שטארק צעשפרייט און ווערן געליינט דורך טויזנטער אידן, וועלכע געניסן דערפון גאר אסאך התחזקות און הדרכות.

עס איז גרויס אונזער פרייד אז מיט'ן אייבערשטנ'ס הילף האבן מיר צוזאמגענומען די אלע בריוו, און עס אפגעדרוקט אויף א שיינעם

עצתו א ווארט פון די ארויסגעבער אַמונה

פאַרמאט, אז יעדער איד זאל זיך קענען מחל' זיין דערמיט. דער ספּר וועט זיכער ארויסהעלפּן און מחזק זיין פּילע אידישע קינדער. מיר האבן אויך אריינגעלייגט די שאלות אויף יעדן בריוו, כדי מען זאל בעסער פארשטיין אויף וואס די תשובות באציען זיך. כאטש וואס די בריוו זענען געשריבן געווארן פאר פרינאוטע מענטשן, יעדע בריוו איז געשריבן לויט די פראגע וואס יענער האט אנגעפרעגט, איז עס אבער געשריבן געווארן אויף אזא וועג אז יעדער איד וואס געפונט זיך אין אן ענליכן מצב זאל קענען טרעפן זיין עצה און הילף ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין זיין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפּן, אז דער ספּר זאל טון די ריכטיגע פעולה, און צוריק ברענגן אלע אידן צום אייבערשטן, אז יעדער זאל וויסן, אז עס איז נישטא אויף דער וועלט קיין שום עצה, נאר צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און אים דערציילן אויף די אייגענע שפראך אלע פראבלעמען וואס מען האט, און נאר אזוי וועט מען ארויסגיין פון אלע סארט צרות און פראבלעמען, און זיין נאנט צום אייבערשטן, ביז מיר וועלן שוין בקרוב גיין קעגן משיח צדקנו במהרה בנמינו אמן.

המוציאים לאור

תוכן הענינים

רסז	איך בין שוין א חתן, ווי אזוי רעד איך יעצט ווייטער צום אייבערשטן? .....
רסה	מעג מען נוצן די ארבעט'ס קאמפיוטער פאר די אייגענע צוועקן? .....
רסט	מוותר זיין אויף די פורים סעודה פאר פ'בוד אב ו'אם? .....
ער	איז דער יום טוב פורים נאר פאר עשירים און נישט פאר ארעמעלייט? ....
רעא	איך בין נישט צופרידן פון מיין חתן, איך וויל אפלאזן דעם שידוך? .....
רעב	קענען פרויען אויף זאגן תיקון חצות? .....
רעג	וואס טו איך אז נאך א בחור גליטשט זיך מיר ארויס פון האנט? .....
רעד	איך וויל אויפקערן זיך צו שרייבן מיט בחורים? .....
רעה	איך עס מרוד מיט מיינע קינדער? .....
רעו	קענט איר מיר געבן חיזוק אויף לימוד התורה, און איך וויל וויסן וועגן תכלת? .....
רעז	מעג א פרוי זיך שמייןן דאס פנים אינדער היים? צי דארף מען האבן ערב פסח מצות? .....
רעה	מעג מען אויסרעדן אינמיטן זאגן תיקון הפללי? .....
רעט	ביי אמת'ע ברסלב'ער חסידים האט מען דען געהאט מותרות? .....
רפ	מען וויל נישט ארייננעמען מיינע קינדער וועגן ברסלב, פארנוואס איז ברסלב אזוי פארשעמט? .....
רפא	וואס איז די ריכטיגע צניעות ביים שלאפן? .....
רפב	איך וויל זיך שוין גט'ן? .....
רפג	מיר האבן נישט פארשעמט דעם רבי'ן; אפשר געבט איר אויף שיעורים אין ענגליש? .....
רפד	ווי אזוי טרייסט מען זיך נאך די הסתלקות פונעם וויזניצער רבי זצ"ל? און ווי אזוי רעדט מען צו קינדער וועגן שטארבן? .....
רפה	איך האב געענדיגט די פערטע מאל משניות, ו'שר כח! .....
רפו	איך קען נישט מיין טאטע, איך דארף חיזוק צו רעדן צו אים? .....
רפז	איך בין שוין א חתן, און איך האב ווייטער שווערע נסיונות? .....

אמונה

תוכן הענינים

עצתו

יב

רפח	ב"י מיינע עלטערן איז זייער אנגעצויגן פֿסח, ווי אזוי האלט איך זיך פֿרייליך? ... קמז
רפט	איך פארשטיי נאכאלץ נישט פארנוואס איר וואונטשט אן א מענטש מיט גשמיות. .... קכא
רצ	איך ווארט א נישט געזונט קינד. .... קלא
רצא	פארנוואס ציט מיר מער צו ליינען צייטונגען אין מיין איבריג צייט, ווי צו לערנען תורה? .... קלג
רצב	פירן א פשוט'ע ביליגע לעבן, קען שאטן פאר די קינדער? .... קמא
רצג	זאל איך אנוועקפארן אן מיין ווייב? .... קמד
רצד	זאל מען נאר קוקן אויף די גוטע זאכן, אדער דארף מען מחנה זיין די קינדער? קמו
רצה	מעג מען געבן פעטש פאר קינדער ווען עס העלפט נישט עפעס אנדערש? .... קנ
רצו	וועלכע מעשיות איז גוט צו דערציילן פאר קינדער? .... קנג
רצז	זוכה געווען צו ענדיגן צום ערשטן מאל חמשה חומשי תורה. .... קנה
רחצ	ווי אזוי פירט מען זיך אין די ספירה טעג? .... קנה
רצט	איך בין נישט קיין 'שנוואכער', פארנוואס זאל איך 'זאגן' תורה? .... קס
ש	עס קומט זומער, ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט שמירת עינים? .... קסז
שא	פארנוואס זאל מען נישט לערנען מער ענגליש און לימודי חול מיט די קינדער? קע
שב	איך וויל נאר א ברסלב'ער חתן, וואס זאל איך טון? .... קעו
שג	איז אויסגעהאלטן צו נעמען א גויטע צו העלפן אינדערהיים? .... קפד
שד	פארנוואס כאפן זיך אן אויף ברסלב אזויפיל משוגעים? .... קפו
שה	מיין מאן איז ממש פארקויפט פאר זיין פֿרנסה, וואס טו איך? .... קצא
שו	איז דער סדר דרך הלימוד, נאר פאר ווען מען איז אין א שוואכע מינוט? קצז
שז	זאל מען פארן קיין מירון ווען מען האט חובות? .... רא
שח	איך שפיר נישט קיין טעם אין לעבן, ווי אזוי פריש איך זיך אויף? .... רג
שט	וואס איז דער סדר ווי אזוי איר פירט אייער 'שיבה'? .... רט
שי	איך בין מקנא די 'ונגע בחורים', קען איך נאך אויף מצלית זיין? .... רטו
שיא	מיין חבר'ס טאטע פירט זיך נישט ערליך, ווי אזוי קען איך מחזק זיין מיין חבר? ריט
שיב	ווי אזוי קען איך זיך ברענגען צו וואשן נעגל וואסער? .... רכה
שיג	וואס איז אזוי שלעכט מיט דראגס? .... רכז

עצתו

תוכן הענינים

אמונה

יג

שיד	איך פאר קיין אָרץ ישׂראל, ווי אזוי זאל איך מעביר סדרה זיין?.....	רלב
שמו	איז דא צוויי מעשיות פון רבי'ן מיט רעגן?.....	רלה
שמו	ווי אזוי גרייט איך זיך צו מיין נסיעה אויף אומאן?.....	רמב
שיז	ווי אזוי קען איך אנוועקווארפן מינע שלעכטע געוואוינהייטן?.....	רמד
שיח	מיין טאטע ליידיט אויף צוקער, מעג איך אים געבן צוקער ווען ער בעט? רמח	
שיט	אלס אן עלטערער בחור אין ישיבה, ווי אזוי קען איך זיך שטארקן?.....	רנא
שב	וועט רבי ישעי'לע קערעסטירער זכותו יגן עלינו מיר העלפן קעגן די פאליציי?.....	רנה
שכא	איך בין זייער אויסגעלאשן, ווי אזוי קריך איך ארויס דערפון?.....	רנט
שכב	וואס טו איך אז איך האב נישט קיין געדולד צו דאווענען?.....	רסב
שכג	וואס טו איך אז מען לאכט פון מיר ווען איך זאג משניות?.....	רסה
שכד	איך מוטשע זיך מיט נסיונות, מעג איך זיין א מלמד?.....	רסח
שכה	איך פרויביר זיך צו שטארקן, אבער איך פאל אסאך צוריק, איז דאס עפעס ווערד?.....	רעג
שכו	וואס טוט מען מיט א מלמד וואס פירט זיך נישט איידל מיט די קינדער?.....	רעה
שכז	ווי אזוי געב איך זיך אן עצה מיט מיין נסיון פון פעס?.....	רפא
שכה	וועט אונזער שלום בית אנהאלטן אויף אין די עלטערע יארן?.....	רפג
שכט	קען מען טאקע אלעס טרעפן אין ספר הקדוש "אשר בנחל"?.....	רפו
של	דארף מען זיין מקושר צו א סביבה, אדער קען מען אליין אויף מצליח זיין? ...	רפט
שלא	דער רבי איז מחזק יעדן איינעם; זיך דערהאלטן ווען דער מאן איז אנוועקגעפאלן.....	רצו
שלב	איך וויל לערנען "ליקוטי הלכות", וואס טו איך אבער אז איך פארשטיי נישט?.....	שג
שלג	איך קען מער נישט בעטן דעם אייבערשטן אויף געוונטע קינדער, וואס טו איך?.....	שה
שלד	אויף לערנען האב איך שוין אן עצה, איז דא אן עצה אויף פאר דאווענען?.....	שט
שלה	איך וויל מיין מאן זאל זיין ערליך, ווי אזוי באווייז איך דאס?.....	שיב
שלו	ווי אזוי געב איך אינפארמאציע ווען מען פרעגט זיך נאך אויף א בחור? .	שטז

אַמוּנָה

תּוֹכַן הַעֲנִינִים

עֲצָתוֹ

יד

- שלו** קען מען זיין ערליך און חסידיש, און נאכאלץ הנאה האבן אין לעבן?..... **שב**
- שלה** איך זיצ אין אַ ישיבה אין ארץ ישראל און איך גיי אויס פאר לידיגגיין, וואס טו איך?..... **שכ**
- שלט** אויף וועלכע מדה זאל איך קודם ארבעטן?..... **שכט**
- שמ** וואס טו איך אז דאס פארן אויף אומאן קען זיין שווער פאר מיין ווייב? **שלא**
- שמא** ווי אזוי קען איך האבן א פרייליכע יום טוב, ווען מיין מאן פארט קיין אומאן אויף ראש השנה?..... **שלה**
- שמב** א מלמד וואס האט נסיונות, מעג דען זיין א מלמד?..... **שלט**
- שמג** ווי אזוי קען איך מתקן זיין די עבירה פון חלול שבת?..... **שמב**
- שדמ** איז טאקע דער "סדר דרך הלימוד", פשוט צו זאגן די ווערטער אן פארשטיין? **שמה**
- שמה** וויפיל איז דער שיעור פון "קדש עצמך במותר לך"?..... **שנב**
- שמו** וואס איז דער סדר פון מאכן התבודדות?..... **שנה**
- שמוז** איך בעט אזוי סאך וועגן מיינע אלערדזשיס, וואו גייען אלע תפלות?..... **שנט**
- שמה** איך פארשטיי זיך נישט מיט מיין מאן, ווי אזוי קען מען מאכן שלום אין שטוב?..... **שכג**
- שמט** מעג מען טוישן דעם לבוש אינדערהיים?..... **שכז**
- שנ** וואס טוט איך אז ביי מיין חסידות איז א פראבלעם צו פארן קיין אומאן? .. **שע**
- שנא** מען רודפט מיינע קינדער אין חדר און אין שולע, וואס קען איך טון? ... **שעד**
- שנב** אז איך באקום געלט פון כולל, הייסט דאס אז איך ליג אין תאוות מזון?..... **שעה**
- שנג** איך בעט שוין אזויפיל און איך זע נאכנישט קיין ישועה, פארנוואס?..... **שפ**
- שנד** נאך אזויפיל יארן פון הייליגן רבי'ן, פארנוואס זענען נישט דא מער ברסלב'ער חסידים? און אויף וועלכע זאכן דארף מען נישט פאלגן די עלטערן?..... **שפב**
- שנה** וואס איז דער אקמת'ער ריכטיגער וועג ווי אזוי אינגעלייט דארפן זיך פירן אינדערהיים?..... **שפט**

עֲצָתוֹ
אֲמוּנָה

חלק ד

רסז

איך בין שוין א חתן, ווי אזוי רעד איך יעצט ווייטער צום אייבערשטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל א נישר ב"ח פאר די הערליכע דרשות, נישטא קיין ווערטער
איך צו באראנקען.

געלויבט דעם פאשעפער אז איך בין א חתן געווארן למול טוב; ב"ח
יעצט האב איך נישט אויפגעהערט צו בעטן דעם אייבערשטן פאר א
שידוך, איך האב געוויינט און פארפירט צום אייבערשטן אויף דעם. יעצט
אבער, ווען איך בין שוין א חתן געווארן, וואלט איך געדארפט האלטן
אין איין ראנקען דעם אייבערשטן אויף זיינע גרויסע חסדים, ב"ח דערנוייל
האב איך שוין אבער נישט דעם שטארקן געפיל צו ראנקען די גאנצע
צייט דעם אייבערשטן אזוי ווי איך האב געבעטן אזוי סאך פאר דעם.

נישר ב"ח.

תשובה:

געזרת ה' תבדך - יום ב' פרשת ויקהל פקודי, י"ח אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד החתן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מזל טוב פאר דיין שידוך! דער אייבערשטער זאל העלפן דו
זאלסט זוכה זיין אויפצושטעלן א שיינע ערליכע שטוב און
דו זאלסט שטענדיג געדענקען די חסדים וואס דער אייבערשטער
האט געטון מיט דיר און וואס ער טוט מיט דיר שטענדיג.

יעצט אז דו האסט שוין דיין שידוך ביסטו שוין רואיג, ווייל ווען מען טרעפט א שידוך ווערט מען רואיג; דאס איז דער לשון פון 'שידוך', אזוי ווי דער תרגום זאגט אויפ'ן פסוק (שופטים ג, ל): ותשקט הארץ - "וישדוכת ארעא".

במילא איז יעצט די צייט דו זאלסט אנהייבן לערנען שיעורים בסדרן אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (במבואר בשיחות הר"ן, סימן עו). זע צו לערנען יעדן טאג אביסל מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה וכו'; אז דו וועסט יעצט אנהייבן לערנען וועסטו אויך לערנען שפעטער נאך די חתונה, און אז דו וועסט לערנען נאך די חתונה וועלן דינע קינדער אויך לערנען און דו וועסט אויפשטעלן א שיינע שטוב לשם ולתפארת.

ביז יעצט האסטו געבעטן נאר פאר א שידוך, יעצט אז דו ביסט א חתן געווארן דארפסטו מתפלל זיין פאר געזונט, פרנסה, קינדער און נחת. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קדושין מט:): "עשרה קבין שיחה ירדו לעולם; תשעה נטלו נשים, ואחד נטלו כל העולם ברו", צען מאס רעדן איז אראפ געקומען אויף די וועלט, ניין האבן גענומען די פרויען און די איבריגע איז געגאנגען פאר די גאנצע וועלט. מוהרא"ש זאגט אויף דעם זייער א שיינער פשט, אז ביז מען טרעפט א שידוך האט מען נאר איין זאך אויף וואס צו מתפלל זיין, דאס הייסט איין קב תפלה, ווייל דער עיקר בעט מען פאר א שידוך, אבער ווען מען טרעפט שוין די שידוך דעמאלט האט מען די אייגענע קב און עס קומט צו די ניין קבין פון די פרוי, צוזאמען האט מען אלע צען קבין. ווייל

דעמאלט הייבט מען אן צו בעטן פאר זיך, פאר די ווייב
און קינדער, און אזוי ווייטער.

בַּרְסֵלְב'ער חסידים פירן זיך יעדן צופרי גלייך ווען זיי שטייען
אויף - צו דאנקען דעם אייבערשטן אויף זייער
שירוף, מען זאגט: "רבנו של עולם, איך לויב דיר און איך
דאנק דיר אז איך האב חתונה געהאט". אזוי אויך יעדעס
יאר ווען עס געפאלט דעם טאג וואס מען האט חתונה געהאט,
פירט מען זיך צו זאגן הלל (אן א ברכה): מען דאנקט דעם
אייבערשטן אויף די חסד וואס ער האט געטון אז מען האט
געטראפן א שירוף; דאס איז שעשוע עולם הבא, צו דאנקען
און לויבן דעם אייבערשטן (עיני לקושי מותר, חלק ב', סימן ב).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין אויפצושטעלן
א בית גאמן בישראל, דורות ישרים ומברכים, אמן.

רסה

מעג מען נוצן די ארבעט'ס קאמפיוטער פאר די אייגענע צוועקן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר כח פון אלע שיעורים, אייער זכות הרבים איז
געוואלדיג גרויס.

איך האב געוואלט בעטן אן עצה. רוב פון מיין ארבעט איז אויף א
קאמפיוטער ביי א בונדעס; עס האט ברוך ה' א גוטע פילטער און עס

האט נישט קיין פראבלעמען אין ענגי קרושה. דער פראבלעם איז אבער אז איך טו אסאך זייטיגע זאכן אויפ'ן קאמפיוטער, סיי פאר מיר אין סיי טובות פאר אנדערע, צו באשטעלן זאכן וכדומה.

למעשה גייט מיר אנוועק א האלבע צייט פון די ארבעט פאר די זייטיגע זאכן און דאס גייט אויפ'ן השבון פון מיין בעל הבית וואס צאלט מיר פאר די פולע צייט וואס איך ארבעט. איך ווייס אז דאס איז נישט אויסגעהאלטן, איך דארף אבער אן עצה ווי אזוי פטור צו ווערן פון די זייטיגע זאכן אויפ'ן קאמפיוטער און נישט ווערן אזויפיל אריינגעצויגן אין זייטיגע זאכן.

א גרויסן נישר פתי; ברכה והצלחה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקהל פקודי, י"ח אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז גנב'ענען איז זייער א הארבע זאך, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין קח): "בא וראה כמה גדול בוחה של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל", ביים דור המבול האבן די מענטשן עובר געווען אויף אלע עבירות, אבער די גזירה פון פארלענדן דעם גאנצן דור דורך דעם מבול - האט דער אייבערשטער גע'חתמ'עט נאר נאכדעם וואס זיי האבן געטון די עבירה פון גנב'ענען, אזוי הארב איז די עבירה פון גנב'ענען.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות גניבה וגיולה, סימן א): "מי שנפתה לבו לגול וכיון שהתיר לעצמו גולת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרך הרעה", ווער עס גנב'עט איז נישט דא קיין וועג ווי אזוי מען קען אים מאכן אויפהערן גנב'ענען; מוהרא"ש איז דאס מסביר, פארנוואס טאקע איז גנב'ענען אזוי הארב אז דער רבי זאגט אז מען קען נישט צוריק ברענגען דעם מענטש צום גוטן וועג? ווייל מען זעט אין די גמרא (בבא קמא עט:): די תלמידים פון רבי יוחנן בן זכאי האבן אים געפרעגט: "מפני מה החמירה תורה בגנב יותר מגזולין", פארנוואס האט די תורה מער מחמיר געווען ווען איינער האט גע'גנב'עט אז ער דארף באצאלן טאפלט ווי ביי איינער וואס גזל'עט? האט ער געענטפערט: "זה השוה פבוד עבד לכבוד קונו, וזה לא השוה פבוד עבד לכבוד קונו", דער וואס גנב'עט באהאלט זיך אז קיינער זאל נישט זען, ווייזט ער מיט דעם אז ער גלייבט נישט אז דער אייבערשטער איז דא, קומט אויס אז ער איז א פופר בעיקר, ווייל ווען ער וואלט ווען געגלייבט אז דער אייבערשטער איז איבעראל, ער זעט אלעס און הערט אלעס, מען קען זיך נישט באהאלטן פון אים, וואלט ער זיכער גע'גנב'עט - פון גרויס פחד פונעם אייבערשטן.

איך געדענק אז יארן צוריק ווען איך בין געווען א מלמד בין איך קיינמאל נישט ארויס פון פתח שמועסן מיט די אנדערע מלמדים בזמן הלימוד, בשעת וואס מלמדים

פלעגן שטיין אינדרויסן און שמועסן אויפ'ן השבון פון די קינדער; דער רמב"ם שרייבט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ד): "מלמד תינוקות שהוא מניח את התינוקות ויוצא, או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן, או שהוא מתרשל בתלמודן - הרי הוא בכלל 'ארור עושה מלאכת ה' רמיה' (ירמיה מ"ח, י); אנדערע מלמדים האבן געמאכט געשעפטן בזמן הלימוד, זיי האבן זיך געקויפט הייזער וכו'; דאס איז ריכטיג גניבה וגזילה, ווייל אלע געשעפטן וואס זיי האבן זיך איינגעהאנדלט אין די צייט וואס זיי האבן געדארפט זיין אין פתח - געהערט פאר די קינדער, דאס איז בכלל נישט זייערס; דאס זעלבע איז ביי דיר, אלעס וואס דו קויפט אין די צייט וואס דו ארבעטסט פאר דיין בעל הבית - געהערט פאר אים און אלעס וואס דו ביסט מרויח דערפון איז גניבה.

זאג נישט אז דו קענסט נישט וכו', זאג אז דו ווילסט נישט; איינער האט אמאל געפרעגט דעם רבי'ן: "ווי איז שייך צו זאגן אז א מענטש האט א בחירה? אויב מען איז צוגעקלעבט צו שלעכטע מעשים ווי אזוי איז שייך צו זאגן פאר א מענטש 'דו האסט א בחירה', עס איז דאך אוממעגליך זיך אפצושיידן פון א געוואוינהייט!" האט אים דער רבי געזאגט (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן קי): "אויב מען וויל טוט מען עס, און אז מען וויל נישט טוט מען נישט"; שרייבט רבי נתן (שם): "איך האב מיר פארצייכנט וואס דער רבי האט אים געענטפערט, ווייל זייער אסאך מענטשן זענען זיך טועה אין דעם, זיי פרעגן די קשיא: 'ווי איז שייך צו זאגן אז איך

האב א בחירה, ווען איך קען זיך נישט אפשיידן פון מיין געוואוינהייט וואס איך האב זיך צוגעוואוינט צו טון? דערפאר מיינען זיי אז עס איז טאקע אומקעגליך ארויסצוקריכן פון דעם, אבער באמת איז נישט אזוי, נאר יעדער מענטש האט שטענדיג א בחירה און קען איהערן טון שלעכטע מעשים".

זע צו טון דיין ארבעט אזוי ווי עס דארף צו זיין וועט דיר גוט זיין.

רסט

מוותר זיין אויף די פורים סעודה פאר כיבוד אב ואם?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן נישר כח פאר אלע שיעורים און בריוו וואס זענען מיר זייער מחזק אלעמאל.

איך בין א מיידל, און איך בין א לערערין; איך האב צוגעגרייט א שיינע פורים מסכה פאר מיינע תלמידות, אבער למעשה ווען עס איז געקומען צו די מסכה האב איך נישט געקענט אהינגיין מיטהאלטן ווייל מיין מאמע האט מיר געבעטן צו בלייבן אינדערהיים אכטונג געבן אויף די קינדער. מיינע עלטערן האבן געדארפט אנועקגיין און מיינע געשוויסטער האבן זיך אלע ארויסגעגרייט, למעשה האב נאר איך מסכים געווען צו בלייבן אכטונג געבן אויף די קינדער ווייל איך האב געהערט פון איך אזויפיל איבער די גרויסקייט פון כיבוד אב ואם. דאס האט מיר אבער

זייער צעבראכן, ווייל איך האב אזוי שווער געארבעט אַנצוגרייטן די מסכה, און נאכדעם האב איך זעלבסט עס נישט געקענט מיטהאלטן.

ווי אזוי קען מען זיך שטארקן צו בלייבן פרייליך אין אזא צייט?
יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויקהל פקודי, כ' אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן ... תקנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זואויל איז אייך אז איר זענט גזרר אין די מצוה פון פיבוד אב ואם; וויפיל מען זאל נאר טון פאר עלטערן איז מען קיינמאל נישט יוצא די מצוה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פאה א. א.): "אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא, ואלו הן: פבוד אב ואם"; דער אייבערשטער באצאלט פאר פיבוד אב ואם שבר נאך אויף די וועלט.

איך בין מקנא אייער זכות אז איר האט געהאט די שטארקייט צו מותר זיין אויף די פורים מסכה פדי צו בלייבן אין שטוב העלפן אייערע עלטערן. דער אייבערשטער וועט אייך בענטשן מיט נחת ביי אייערע קינדער, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה ה:): "במדה שאדם מודד, בה מודדין לו", ווי אזוי א מענטש פירט זיך, אזוי פירט זיך דער אייבערשטער צוריק צום מענטש, און נאך פיל מער ביי א גוטע זאך.

ווען מענטשן וואלטן ווען געוואוסט וואס דער רבי לערנט אונז וואלטן אלע געברענגט זייערע קינדער צום רבי'ן. אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט: "ווען קסרים און קעניגן וואלטן געוואוסט וואס פאר א דרך ארץ איך לערן מיט מיינע מענטשן, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער לערנען ביי מיר". מען זעט פשוט וואס דער רבי געבט פאר א מענטש; דער רבי געבט שכל און דער רבי לערנט מיט אונז אז מיר זאלן זיך פירן מיט מידות טובות. פון אייער מעשה אליינס קענט איר זען וואס פֿרסקל איז; אלע אייערע געשוויסטער האבן זיך ארויסגעדרייט פון צו דארפן העלפן וכו', נאר איר וואס איר הערט די חיזוק און די שכל פון רבי'ן, האט איר מותר געווען אויף אלעס אבי צו העלפן אייערע עלטערן. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

ער

איז דער יום טוב פורים נאר פאר עשירים און גישט פאר אַרעמעלייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יִשָּׁר פֶּחַ פֶּאָר די טייערע שיעורים.

איך וויל פֿרעגן א שאלה, כאטש איך שעם זיך אביסל; איך שפיר אז דער יום טוב פורים איז גישט פאר מיר נאר עס איז מער א יום טוב

בלוויז פאר עשירים, זיי פראווען גרויסע סעודות און פארזאמלונגען, טיילן אסאך געלט; עס זעט מיר אויס ווי דער יום טוב איז עפעס נאר פאר זיי און נישט פאר פשוט'ע אידן, וואס האלט איר וועגן דעם?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל פקודי - פרה, מברכים ניסן, כ"ב אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס ביסטו מקנא א צווייטן? עס איז נישט דא וועם צו מקנא זיין, בפרט א גביר; וואס ווייסטו וואס אן עושר מאכט מיט? מענטשן מיינען אז דער וואס האט עשירות - דער איז גליקליך. אבער דער אמת איז אז אויף די עשירים איז די גרעסטע רחמנות, ווייל זיי האבן נישט קיין טאג און קיין נאכט, זיי לעבן שטענדיג אין פחדים וכו'. זיי האבן נישט קיין חברים, ווייל אלע וואס שמייכלען צו זיי דארפן נאר זייער געלט, קומט אויס אז זיי האבן נישט קיין אמת'ע חברים וכו' און זיי שפירן דאס זייער גוט.

גלייב מיר, עס איז א גרויסע רחמנות אויף עשירים; שלמה המלך זאגט (קהלת ה, יא): "מתוקה שנת העבד, אם מעט ואם הרבה יאכל", אן ארעמאן שלאפט גוט, ער האט נישט קיין דאגות וכו', "והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון", אבער דער עושר קען נישט שלאפן בינאכט צוליב זיינע דאגות.

עס איז זייער נאריש צו מקנא זיין א צווייטן; דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נחמן מולטשינער: "עס איז נישט דא וועמען צו מקנא זיין; אויב מקנא זיין, דארף מען מקנא זיין אן ערליכער איד, און אויב ביסטו דער ערליכער איד - זאגט ער פאר זיין תלמיד רבי נחמן - בין איך דיר מקנא".

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, א): "איזהו עשיר - השמח בחלקו", ווער איז אן עושר? - א צופרידענער מענטש; דער וואס דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אויף וואס ער האט און ער קוקט נישט אויף א צווייטן.

פורים איז א יום טוב פאר יעדן איד, בפרט פאר מענטשן וואס ווארטן אויף א ישועה; מען זעט וואס דער אייבערשטער קען טון, ממש וואס דער רבי זאגט (עין עלים לתרופה, מכתב יא): "ויש ענין שנתהפך הכל לטובה", עס קען אויסזען פאר'ן מענטש אז אלעס איז פארמאכט, אלעס איז דערנאך, און פלוצלינג ווערט א ישועה וואס מען האט זיך גארנישט געקענט פארשטעלן פאר דעם; פורים ווייזט אונז אז עס איז נישט דא קיין יאוש.

כיר האבן א רבי וואס האט אונז געגעבן א מתנה וואס הייסט 'התבודדות', א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען זיך אויס צו רעדן זיין הארץ צום אייבערשטן. ווען א מענטש פאלגט דעם רבין, ער זוכט זיך אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און ער שמועסט זיך אויס זיין הארץ צום

אייבערשטן, ער דערציילט אים אלעס וואס שטערט אים - דער מענטש לעבט אן אנדערע סארט לעבן, ער איז אן אמת'ער עושר. ער איז רייך ווייל ער לעבט מיט'ן אייבערשטן און דער אייבערשטער וועט אים אלעס געבן, ווייל דער אייבערשטער האט זייער ליב ווען א מענטש דערציילט אים אלעס וואס גייט אריבער אויף אים, אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (פרשת בלק, קצה.) אז דער אייבערשטער ענטפערט פאר אן ארעמאן שנעלער ווי ער ענטפערט פאר דעם גרעסטן צדיק. און ווען דוד המלך האט געזען דאס חשיבות פונעם ארעמאן'ס תפלה האט ער אויסגעטון די בגדי מלכות, זיך געזעצט אויף דער ערד און געבעטן דעם אייבערשטן (תהלים פו, א): "תפלה לדוד, הטה ה' אונד ענני", הייליגער באשעפער העלף מיר, הער אויס מיין געבעט, "בי עני ואביון אני", ווייל איך בין אזוי ווי אן ארעמאן; זעט מען פון דעם אז דער אייבערשטער איז זייער נאנט צו א מענטש וואס איז ביי זיך צעבראכן וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רעא

איך בין נישט צופרידן פון מיין חתן, איך וויל אפלאזן דעם שידוך

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן ווישר ב"ח פאר אלעם וואס איר טוט, די שיעורים וואס איך הער פון אייך אויף די האמליין האט מ'זש געטוישט מיין לעבן צום גוטן אין יעדן הינזיכט.

איך האב געוואלט פֿרעגן עטליכע זאכן. איינס איבער דעם וואס איר זאגט אז המפיל איז א ברכה פאר'ן שלאפן¹; איך האב אנגעהויבן זאגן המפיל אבער איך וויל וויסן אויב מען מעג רעדן צום אייבערשטן נאך המפיל. אויך וויל איך פארשטיין דאס וואס איר זאגט אז מען מעג רעדן צום אייבערשטן ביים פֿארן די קינדער, ווי אזוי מען מעג רעדן צום אייבערשטן אין א בית הכסא?

און יעצט צום עיקר זאך וואס איך וויל זיך אויסרעדן מיין הארץ. איך בין א בלה, מיין חתונה דארף פֿארקומען אין עטליכע חדשים ארום און איך דארף אסאך התחזקות נישט אפצולאזן דעם שידוך. איך האב נישט קיין אנגג פֿארנוואס איך האב מסכים געווען צו מיין שידוך, איך האב עס נאר געטון צו פֿרייליך מאכן מייע עלטערן. פון מיין זייט וואלט איך דאס היינט אפגעלאזט, ווען נישט איך ווייס אז מיין טאטע וועט כאפן א הארץ אטאקע ווען ער וועט דאס הערן.

מיין חתן איז ווייער פֿרום און איך בין בכלל נישט אזוי, איך האב זיך פֿארגעשטעלט אז איך וועל באקומען א בָּחור לויט מיין געשמאק און איך האב שוין געהאט א גאנצע פֿלאן ווי אזוי איך וועל אויסשטעלן מיין לעבן. איך האב געוואלט האבן אן ערליכע אבער פֿשוט'ע שטוב, דערנווייל

א. מער אויף דעם ענין אין א בריוו וואס איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

האב איך באקומען א תתן וואס איז מיר בכלל נישט צום הארצן, איך עקל זיך פשוט פון אים.

נעצט פורים האב איך געדארפט שיקן א טייערע משלוח מנות און טייערע מתנות פאר די מחותנים, מיין נאנצע פורים איז געווען צעשטערט. איך ווייס נישט וואס נאך צו זאגן, אפשר וועט איר מיר קענען מחזק זיין און ארויסהעלפן אין מיין מצב?

א גרויסן יישר ב"ח נאכאמאל, נאר דער אייבערשטער קען איך באצאלן אויף אלעס וואס איך האב באקומען פון איך.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל פקודי - פרה, מברכים ניסן, כ"ב אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

בנוגע צי מען מעג רעדן צום אייבערשטן נאך המפיל; מען מעג רעדן צום אייבערשטן נאך ברכת המפיל און עס איז זייער גוט איינצושלאפן רעדנדיג צום אייבערשטן. אזוי האט רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה געזאגט: "אויב א מענטש שלאפט איין אינמיטן רעדן צום אייבערשטן איז דער נאנצער שלאף א הייליגע שלאף און מען שטייט אויף ערליך, ווייל ווי אזוי מען לייגט זיך אזוי שטייט מען אויף".

בנוגע רעדן צום אייבערשטן בשעת מען באדט אפ די קינדער; מוהרא"ש האט איינמאל ביי א שיעור

דערציילט וואס ער האט געהערט פון אלטע ברסלב'ער חסידים פון אומאן, אז אין אומאן האט געוואוינט א ברסלב'ער חסיד, א פשוט'ער איד, וועלכער איז געווען א שוסטער. ווען מען פלעגט אריין קומען צו אים אין געשעפט האט מען שטענדיג געזען א מורא'דיגע בילד פאר זיך, ער פלעגט שטיין און האקן מיט'ן האמער אויף די שיד און רעדן צום אייבערשטן; ער איז געווען אזוי אריינגעטון אין זיין ארבעט און אין רעדן צום אייבערשטן, אז ער פלעגט נישט באמערקן ווען איינער איז אריין געקומען אין געשעפט און ווארט אויף אים בשעת ער האלט מיט ווי אזוי ער רעדט צום אייבערשטן.

ווען ער פלעגט באמערקן ווי איינער איז דארט, פלעגט ער זיך אנרופן און פֿרעגן: "איך האב א שאלה: איך ארבעט מיט שיד און די הלכה איז דאך אז ווען מען באפט אן שיד ווערט מען טמא, אבער איך וויל רעדן צום אייבערשטן, וויל איך וויסן צי איך מעג רעדן צום אייבערשטן בשעת'ן ארבעטן מיט די שיד?" מותרא"ש האט דערציילט אז ער האט געהערט פון עטליכע מענטשן אז זיי האבן געהאט מיט אים די זעלבע מעשה און זיי האבן נישט געוואוסט וואס אים צו ענטפערן, ווען זיי אליין זענען געווען חשוב'ע אידן און דא זעען זיי א פשוט'ער איד וואס האט אזעלכע השגות.

בשעת מותרא"ש האט דערציילט די מעשה, האט א אינגערמאן אריין געפרעגט אינמיטן שיעור: "למעשה

מעג מען רעדן צום אייבערשטן אויף א פלאץ וואס מען טאר נישט לערנען, אדער ווען מען איז נישט געוואשן די הענט? "האט מוהרא"ש געזאגט אז דאס איז אן 'הלכה ואין מורין פון'; דאס הייסט, עס איז דא הלכות וואס מען קען נישט זאגן אז מען זאל אזוי טון, אבער מען ווייסט שוין אליין וואס מען האט צו טון.

יעצט צום עיקר שאלה וועגן אייער שידוך, וואס איר טראגט ביי אייך א סוד וואס קיינער חלומ'ט נישט - איר ווילט נישט דעם חתן וכו' און איר האט פשוט מורא פון אייערע עלטערן וכו'; ליידער זענען דא זייער אסאך שידוכים וואס מען צווינגט וכו', איך וואלט אייך געראטן אז איר זאלט דאס דורך רעדן מיט א לערערין אדער אייער מנהלת; טראכטס גוט אריין, במשך אייערע יארן אין סקול האט איר זיכער געהאט באמיש איין ווארעמע ערליכע טיטשער וועמען מען קען געטרויען, פארבינדט אייך מיט איר און דערציילט איר אז איר ווילט נישט גיין אונטער די חופה וכו'. אפשר איז עס נאר א דמיון וכו'; לויט וואס איר שרייבט אז ער איז א פרומער וכו' ווייס איך נישט וואס שטערט אייך וועגן אייער חתן, פרום איז נישט קיין חסרון, פרום מענטשן האבן זייער א שיינע לעבן, נישט אלעס איז דאס אויסזען פון א מענטש.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (תקוני זוהר, תיקון כא, דף ס:): "א שומה קוקט אויף די לבוש מיט וואס דער מענטש

איז אנגעטון, אבער א חכם קוקט וואס טוט זיך אונטער דעם לבוש"; ווען עס קומט צו טון א שידוך דארף מען קוקן צי דער בחור האט גוטע מידות, צי ער איז א ותרן אדער א פּעסן; ווער זאגט אייך אז דער חתן וויל לעבן אן אנדערע סארט לעבן ווי איר ווילט, אפּשער וויל ער פונקט דאס זעלבע ווי אייך... דעריבער ראט איך אייך אז איר זאלט זיך פארבינדן מיט אן ערליכע פרוי וואס מען קען איר געטרויען און שמועסט דאס אויס מיט איר וכו', ווייל עס איז נישט גוט אז איר טראגט זיך ארום מיט א סוד וואס קיינער ווייסט נישט, חוץ מזה איז דאס נישט אויסגעהאלטן על פי הלכה, ווייל אויב מען וויל נישט חתונה האבן דארף מען דאס ענדערש אפלאזן וכו'.

מיר האבן אן עצה פון רבין וואס רופט זיך 'התבודדות'; בעטס דעם אייבערשטן ער זאל אייך העלפן איר זאלט וויסן צי דער שידוך איז פאר אייך אדער נישט. בעטס דעם אייבערשטן איר זאלט נישט האבן קיין ספיקות און בלבולים וכו'; תפלה ברעכט דורך אלע פארמאכטע טויערן און עס מאכט ליכטיג פאר'ן מענטש.

איך ווארט צו הערן פון אייך אז איר זענט רואיג און צופרידן און איר גייט צו צו די חתונה מיט א פרייליך הארץ.

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה פאציט זיך:
עצתו אמונה חלק ג, מכתב קפב²

מעג מען אויסרעדן נאך המפיל?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע שיעורים וואס דער ראש ישיבה געבט, און פאר
אלע חיזוק וואס איר געבט מיר.

איך האב געוואלט פֿרעגן וואס די הלכה איז ביי המפיל. איך ווייס
אז מען טאר נישט אויסרעדן נאך המפיל, אבער אסאך מאל פארנעם
איך און איך רעד אויס. איך ווייס אויך אז פונקט ווי מען טאר נישט
עסן אן א ברכה, טאר מען נישט שלאפן אן א ברכה, וואס טוט מען
אבער ווען מען פארגעסט און מען רעדט אויס?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"א טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז דא אסאך שיטות ווען מען זאל זאגן המפיל; עס
זענען דא פוסקים (שליחן ערוך אורח חיים, סימן רלט, סעיף א; ועוד)
וואס זאגן אז מען זאל עס זאגן נאכן ליינען קריאת שמע,

ב. נאך אבער רעם ענן אין עצתו אמונה חלק ג, מכתב רמה.

גלייך בעפאר מען שלאפט איין פדי עם זאל נישט זיין קיין הפסק פון די ברכה ביזן איינשלאפן. נאכדעם זענען דא וואס זאגן (רמב"ם פרק ז' מהלכות תפלה, הלכה א: ועוד) אז מען זאל קודם זאגן ברכת המפיל און נאכדעם ליינען קריאת שמע, און עם הייסט נישט קיין הפסק, ווייל די ברכה גייט ארויף אויפ'ן שלאפן.

אין ברוסלב פירט מען זיך צו זאגן קודם ברכת המפיל און נאכדעם ליינט מען קריאת שמע, ווייל אז מען שטופט עם אפ אויף שפעטער קען אויסקומען אז מען וועט פארגעסן צו מאכן די ברכה און מען וועט גיין שלאפן אן די ברכה, מיילא, פדי מען זאל נישט קומען צו דעם, זאגט מען המפיל פאר קריאת שמע.

דאס וואס דו פרעגסט, צי דו זאלסט זאגן ברכת המפיל ווען דו ליינסט קריאת שמע, ווייל דו האסט מורא אז דו וועסט אויסרעדן נאכדעם און עם וועט זיין א ברכה לבטלה; אויף דעם ווערט געפרענגט פון הייליגן דברי חיים, דער צאנזער רב זכותו יגן עלינו, אז ווען ער האט געהערט ווי מענטשן האלטן זיך צוריק פון זאגן ברכת המפיל, ווייל זיי רעדן אויס וכו', האט ער געזאגט: "ענדערש זאל מען זאגן ברכת המפיל יעדע נאכט בשם ומלכות, אפילו מען וועט אויסרעדן נאכדעם, ווי צו גיין שלאפן אן מאכן די ברכה (הובא בספר עמק יהושע אחרון, דף קסא, ועיין שיחות מוהרא"ש חלק יא. ערך קריאת שמע שעל המטה)", דערפאר זאלסטו זאגן ברכת המפיל אפילו עם מאכט זיך אז דו רעדסט אויס וכו'.

זע צו ליינען קריאת שמע של אריו"ל פאר דו גייסט שלאפן;
 רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, קריאת שמע שעל המטה, הלכה ב) אז
 ווען א מענטש ליינט קריאת שמע ביינאכט פאר ער גייט
 שלאפן, און ער איז זיך מתוודה - "אינו זו משם עד שמוחלין
 לו", איז מען אים מוחל אויף אלע זיינע עבירות.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ה): "כל הקורא קריאת
 שמע על מטתו - מוסיף פרילין הימנו", דער וואס
 ליינט קריאת שמע פאר ער ליינט זיך שלאפן, גייען אלע
 מזיקים אוועק פון אים. נאך זאגן חז"ל (ברכות ח) אז רבא
 האט געזאגט פאר זיינע קינדער: "אל תשבבו על מטת
 ארמית", זיי זאלן נישט שלאפן אין א גוי'שע בעט, זאגט די
 גמרא עטליכע פשטים וואס דאס מיינט, דער ערשטער פשט
 איז: "לא תגנו בלא קריאת שמע", ער האט זיי אנגעזאגט
 זיי זאלן נישט גיין שלאפן אן ליינען קריאת שמע; זעט מען
 פון דעם ווי חשוב עס איז ווען מען ליינט קריאת שמע פאר
 מען ליינט זיך שלאפן.

אויך זאלסטו זיך אנגרייטן געגל וואסער פאר דו גייסט
 שלאפן; מוהרא"ש זאגט אז מען קען זען אויף א
 בחור צי ער האט יראת שמים, אויב גרייט ער זיך אן געגל
 וואסער. ווייל אן ערליכער בחור גייט נישט שלאפן איידער
 ער גרייט זיך אן געגל וואסער, וואס דאס איז א יסוד אין
 קדושה; ווער עס וויל זיין הייליג און ריין דארף זייער מקפיד
 זיין נישט אראפ צו גיין פון בעט אן דעם וואס ער גיסט
 זיך אפ געגל וואסער.

נאב'ן זאגן ברבֿת המפיל און ליינען קריאת שמוע קען מען
 ליינען ספורי צדיקים און לערנען אנדות חז"ל וואס
 איז מסוגל צו לערנען פאר'ן שלאפן וכו'; דאס הייסט נישט
 קיין הפסק, ווייל שפעטער גייט מען דאך איינשלאפן, גייט
 די ברבֿה ארויף אויפ'ן שלאפן.

רעב

קענען פרויען אויך זאגן תיקון חצות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב פרויען זאגן אויך תיקון חצות, און
 אויב זיי קענען אויך באקומען די גרויסע ישועות דורך דעם, אזוי ווי די
 מענער.

נישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

געזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל פקודי - פֿרה, מברכים ניסן,
 כ"ב אדר, שנת תשע"ח לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט זייער אויסגעלויבט די תפילות פון
 פרויען; מען האט אמאל געזאגט פאר'ן רבי'ן אז דער

בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווען משיח וועט קומען וועט מען מבטל זיין אלע ווייבער שולן", האט דער רבי געזאגט: "עס איז נישט אמת, עס קען נישט זיין אז דער בעל שם טוב האט דאס געזאגט, פונקט פארקערט! משיח וועט קומען בזכות די תפילות פון אידישע פרויען וואס זיי דאווענען און בעטן אז משיח זאל קומען"; זעט מען פון דעם אז דער רבי האט זייער שטארק געהאלטן פון תפילות פון פרויען.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט פשוט אינעם מאמר חו"ל (קידושין מט:): "עשרה קבין שיחה ירדו לעולם, תשעה נטלו נשים, ואחד נטלו כל העולם בלוי", א מאס פון צען קב 'שמועסן' איז אראפ געקומען אויף די וועלט, ניין קב האבן גענומען די פרויען, און איין קב איז צעטיילט געווארן פאר די גאנצע וועלט; סתם מענטשן נוצן דאס אראפ צו קלאפן פרויען און אפשפעטן פון זיי, ווי צו זאגן אז פרויען רעדן אסאך וכו', אבער מוהרא"ש פלעגט מחזק זיין די פרויען מיט דעם, ער פלעגט זאגן ביי די דרשות פאר פרויען: "פון דעם חו"ל זעט מען אז א פרוי קען מער מתפלל זיין צום אייבערשטן ווי א מאן, ווייל זיי האבן גענומען ניין קב שיחה און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות כו:): 'אין שיחה אלא תפילה', שיחה איז א לשון פון תפילה; מען שמועסט זיך אויס מיטן אייבערשטן. דעריבער זאל א פרוי נוצן איר גרויסע מאס רייד צו רעדן צום אייבערשטן".

א פרוי איז פטור פון דאווענען שחרית, מנחה און מעריב.
א פרוי איז נאר מחויב צו זאגן אינדערפרי ברכות השחר
און זי דארף אכטונג געבן צו בענטשן ברכת המזון אין א
סידור, ליינען קריאת שמע שעל המיטה פאר'ן גיין שלאפן
און זיך מתבודד זיין צום הייליגן באשעפער, וואס אן דעם
איז גישטא קיין לעבן. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן,
חלק א', סימן ט): אויפ'ן פסוק (תהלים מב, ט): "תפלה לאל תני",
אז די גאנצע לעבן פונעם מענטש דארף זיין תפילה; אבער
א פרוי וואס האט גישט קיין ווירטשאפט אין שטוב וכו',
אויב זי וויל דאווענען בתורת נדבה קען זי דאווענען אלע
תפילות און דאס זעלבע איז מיט תיקון חצות.

דער עיקר וואס א אידישע מאמע דארף טון - איז זיך
אפגעבן מיט די קינדער; זיצן מיט די קינדער אין
שטוב, זיי דערציילן מעשיות פון צדיקים ווי זיי האבן געדינט
דעם אייבערשטן מיט מסירות נפש. קינדער וואס הערן פון
די עלטערן מעשיות פון צדיקים וועלן אויסוואקסן ערליכע
אידן.

הער א ווארט וואס דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט:
"עס איז מיר חשוב מחנה צו זיין מיינע קינדער, פונקט
ווי אויפשטיין זאגן 'תיקון חצות'; אז מען וויל אויפשטיין
ביי חצות צו זאגן תיקון חצות דארף מען זיך לייגן שלאפן
פרי, און רבי נתן האט גישט געוואלט גיין שלאפן פאר זיינע
קינדער קומען אהיים פון תדר, ווייל ער האט זיי געוואלט
מחנה זיין; ער האט געוואלט ליינען קריאת שמע מיט זיי,

זיי מחנך זיין צו מאכן ברכות, זיי מחנך זיין אנצוגרייטן נעגל וואסער וכדומה, וואס אזא חינוך בלייבט אויף אייביג. א קינד וואס זיינע עלטערן האבן אים שיינערהייט דערמאנט נאכט נאך נאכט צו ליינען קריאת שמע, אים איז גרינגער דאס צו טון זיין גאנץ לעבן. דאס דארפן מיר שטענדיג האלטן פאר אונזערע אויגן: 'שטענדיג רעדן צו די קינדער פון דאס גרויסקייט פון צדיקים און צדקניות'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רעג

וואס טו איך אז נאך א בחור גליטשט
זיך מיר ארויס פון האנט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן נישר פת פאר די אלע חיוק וואס איך באקום פון אייך.

איך האב שוין אסאך געשריבן פאר אייך איבער מינע צוויי בחורים וואס מאכן מיר פראבלעמען און פירן זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין. יעצט האב איך מיין דריטער בחור, א בר מצוה בחור, וואס סטראשעט מיר אויך צו מאכן צרות, איך גיי ממש ארויס פון די בלים און איך ווייס נישט וואס צו טון, אפשר קענט איר מיר ארויס העלפן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל פקודי - פרה, מברכים ניסן, כ"ב אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וויין מיט מיט דיר און איך בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט זען נחת פון אלע דייע קינדער; אלע דייע קינדער זאלן תשובה טון און זיך צוריקקערן צום דרך התורה.

איך בעט דיר טייערער ברודער: "דראפע זיך און דערהאלט זיך"; מיט תפילה קען מען אלסדינג פועל'ן, מען דארף נאר האבן אסאך סבלנות און מען דארף אויסווארטן אויף די ישועה. וואויל איז דעם מענטש וואס בעט דעם אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך; ער לאזט נישט אפ דעם אייבערשטן און ער געבט נישט אויף. אפילו ווען ער זעט נאך נישט די ישועה - דאך איז ער זיך נישט מייאש.

נעם דעם ספר המידות און לערן דורך אות בנים; דער רבי האט עצות און סגולות אויף יעדע זאך, זיי מקיים וואס דארט שטייט וועסטו זוכה זיין צו זען נחת פון זיי.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, חלק ב', סימן א): "מי שיש לו צער גדול בנים, יקרא בכל יום מעשה בראשית", דער וואס האט צער גדול בנים זאל לערנען די מעשה בראשית; פאלג דעם רבין מיט א תמימות וועסטו זוכה זיין אז אלע דייע קינדער וועלן דיר ברענגען נאר נחת.

רעד

איך וויל אויפהערן זיך צו שרייבן מיט בחורים

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר ב"ח פאר די חיונוק וואס איך הער פון אייך.

איך בין א מיידל און איך האב געהאט א פעיסבוק אקאונט פאר עטליכע חדשים און ליידער האב איך זיך דארט געשריבן מיט בחורים. איינער האט מיר שטארק מערר געווען אז איך זאל פארמאכן די אקאונט און ברוך ה' אז איך האב עס שוין פארמאכט.

דער פראבלעם איז אבער אז איינער פון די בחורים האט באקומען מיין נומער און מיר שרייבן זיך גאבאלין אויף וואטסעפפ. איך האב אים שוין פרובירט צו פארשיקן און עס איז נישט געגאנגען, און בכלל איז מיר זייער שווער אפצוהאקן מיט אים ווייל ער וועט ווערן זייער צעבראכן דערפון.

איך האלט אז איך בין אן ערליכע מיידל און איך וויל האבן אן ערליכן מאן, איך ווייס אבער אז דאס גייט נישט צוזאמען מיט וואס איך טו יעצט. אפשר קענט איר מיר געבן אן עצה וואס צו טון?

א גרויסן יישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקהל פקודי - פרה, מברכים ניסן, כ"ב אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן

... תקי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר האט תשובה געטון און אפגעהאקט אלע קשרים מיט פרעמדע בחורים; אין הימל איז

זייער חשוב איינער וואס טוט תשובה. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא פו): "היכי דמי בעל תשובה", וואס הייסט תשובה? "אמר רב יהודה, כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה, וניצל הימנה", אז עס קומט אים נאכאמאל אונטער צו טון די עבירה און ער טוט עס נישט, דער איז א בעל תשובה.

לאזט אפ אלע וואס שרייבן אייך וכו'; איר דארפט אליינס פארשטיין אז אויב איר שרייבט זיך מיט פּרעמדע בחורים וכו' וועט איר באקומען א בחור וואס שרייבט זיך מיט פּרעמדע מיידלעך - וואס דאס ווילט איר אנדאי נישט. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה ב): "אין מזוגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו", דער אייבערשטער מאכט שידוכים לויט ווי אזוי דער מענטש איז, ווייל (מכות י): "בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו", אויף דעם וועג וואס א מענטש וויל גיין, אויף דעם וועג פירט מען אים.

אז איר ווילט טאקע אויפשטעלן אן ערליכע שטוב - אזוי ווי איר שרייבט, דארפט איר תשובה טון און אויפהערן מכשיל זיין בחורים. עס איז זייער א גרויסע עבירה זיך צו שרייבן מיט בחורים און מען באצאלט אויף דעם א טייערע פרייז; דער אייבערשטער איז שונא זימה (סנהדרין קו) און אויב טוט מען נישט תשובה באקומט מען אן עונש.

אנשטאט זיך צו שרייבן אויף סאושעל מידיע נעמט א תהילים און זאגט אביסל תהילים יעדן טאג, וועט איר זוכה זיין צו טרעפן א גוטע שידוך בקרוב.

ערה

איך עס מרור מיט מיינע קינדער

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב שוין געשריבן עטליכע מאל פאר'ן ראש ישיבה שליט"א אז מיינע קינדער געבן מיר עסן מרור, און כאטש וואס יעצט ווילן זיי האבן א קשר מיט מיר בין איך אבער נמאס געווארן פון זיי. עס קען זיין אז איך אנטלויף פאר שלחן ערוך אבער איך שפיר אז איך האב מער נישט קיין כח צו זיי, איך מאך אסאך התבודרות וועגן דעם, איך פיל אבער אז עס העלפט נישט.

איך וועל איך געבן א משל וואס איך האב געהאט די וואך. איין טאג בין איך געווען ממשי איבערגעפילט מיט צער און איך בין גענאנגען זיך אויסרעדן מיין הארץ צום אייבערשטן, איך האב געשפירט ווי איך האב ארויסגעגעבן מיין גאנצע צער, ווען איך בין אבער צוריק געקומען האב איך געטראפן מיין זון נאך ליגן אין בעט, דאס האט מיר אזוי אויפגערעגט, אז די גאנצע שעה התבודרות איז געווען לא נודע כי באו אל קרבנה.

ביטע העלפט מיר ארויס. וישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקרא, כ"ד אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך הייב אן טראכטן אז עפעס גייט פאר מיט דיר... זיי מיר מוחל אויף וואס איך גיי דיר זאגן אבער איך

הייב אן פארשטיין דיינע קינדער; אויב דו ביסט א מענטש וואס רעגט זיך אויף ווען דו זעסט דיין זון שלאפן וכו' דארפסטו קודם אסאך ארבעטן אויף דיר בעפארן זיין פארנומען מיט דיינע קינדער.

נאכן ליינען דיין בריוו פארשטיי איך וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות התבודדות, סימן ב): "על ידי התבודדות ומפנה לבו לבטלה, בא לבעם"; זיי מיר מסביר וואס עס שטערט דיר אז דיין זון שלאפט זיך אויס אביסל? דו שרייבסט אז דאס האט דיר זייער אויפגערעגט; פריי זיך אז דיין זון קומט אהיים, ער שפירט זיך גוט אין שטוב און ער לויפט נישט אנוועק וכו'.

דו האסט מיר שוין געשריבן זייער אסאך בריוו אז דו דארפסט חיווק מיט דיינע קינדער, אז צוויי קינדער זענען אנטלאפן פון שטוב און יעצט זאגט דער דריטער אז ער גייט אנוועק גיין וכו'; יעצט זע איך אז דו ביסט נישט גערעכט. קודם כל וואס הייסט "איך בין נמאס געווארן פון זיי"? דו שרייבסט אז זיי ווילן האבן קשר מיט דיר אבער "איך בין נמאס געווארן פון זיי"; אז דו ביסט נמאס פון זיי פארנוואס זאלן זיי וועלן זיין אין שטוב? קוק וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן קז): "הבנים שומים, בשאביהם בעסן", קינדער וואקסן אויף שומים ווען זיי האבן א טאטע א בעסן.

ווען דו גייסט התבודדות זאלסטו קודם בעטן דעם אייבערשטן פאר דיר אז דו זאלסט לעבן מיט ישוב הדעת, דו

זאלסט זיך נישט אויפֿרעגן און דו זאלסט לעבן מיט אמונה אינעם אייבערשטן; אז דיין גאנצע התבודדות וועט זיין נאר אויף דיר וועסטו זיך נישט אויפֿרעגן נאכן גיין התבודדות, פארקערט, דו וועסט ווערן בטל צום אייבערשטן, גארנישט וועט דיר שטערן און גארנישט וועט דיר קענען אויפֿרעגן.

אנדאי זאלסטו בעטן אז דייע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן און זיי זאלן דיר ברענגען נחת וכו', אבער דער עיקר זאלסטו בעטן אז דו זאלסט לעבן מיט אמונה, דו זאלסט וויסן מיט א קלארקייט אז עס איז גארנישט דא אויף די וועלט אויסער דעם אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות פעס, סימן לה): "פעס בא על ידי התבודדות שאינו פראוי"; אז דו וועסט בעטן אויף אמונה וועסטו זיך נישט אויפֿרעגן ווען עפעס וועט גיין קעגן דיין ווילן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רעו

קענט איר מיר געבן חיזוק אויף לימוד התורה,
און איך וויל וויסן וועגן תכלת

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר די פילע התחזקות וואס איר געבט פאר מיר און פאר
נאנץ כלל ישראל. ברוך ה' איך גיי אין די וועגן פונעם הייליגן רבי'ן
שוין א יאר און א האלב, איך לעב מיט די עצות און איך האב שוין
זוכה געווען מחזק צו זיין נאך אידן מיט די עצות.

איך בין א בחור פון פופצן יאר וואס פון ווען איך האב אנגעהויבן
לערנען גמרא אין תוך האב איך זייער ווייניג געלערנט, און ברוך ה'
דעם פארנאנגענעם זומער האב איך אנגעהויבן לערנען אויפ'ן סדר דרך
הלימוד פון רבי'ן, און היינט בין איך ברוך ה' מעביר סדרה יעדן טאג,
אויך לערן איך א פּרָק משניות און א דף גמרא, ווי אויך על פי רוב
צוויי פּרָקים ג"ה, אביסל ספר המידות און פארשטייט זיך אז איך מאך
אסאך התבודדות. איך וויל בעסן דעם ראש ישיבה אויב איר קענט מיר
שיקן א בריוו פון הדרכה והתחזקות און א סדר היום.

דרך אגב האב איך געוואלט וויסן וועגן תכלת אויף די ציצית; פאר
צוויי וואכן צוריק בין איך געווען ביים ראש ישיבה אין ישיבה מיט מיין
מאמע און איך האב באמערקט אז דער ראש ישיבה און טייל פון די
בחורים האבן געטראגן תכלת, וויל איך וויסן צי דאס האט מוהרא"ש
געטון און צי ער האט געוואלט זיינע תלמידים זאלן דאס טון, און אויך
וואס איז די סיבה דערצו.

יישר כח אויף אלעם און א גוטע וואך.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקרא, כ"ו אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד הבחור ... גרו יאיר

אך האב ערהאלטן דיין בריוו.

**אך פריי זיך זייער צו הערן אז דו נעמסט התחזקות פון
הייליגן רבי'ן אויף לעובדא ולמעשה; דו לערנסט פלייסג
די הייליגע תורה.**

**שטארק זיך בלימוד משניות; חכמינו זכרונם לברכה זאגן
(ויקרא רבה, פרשה ו): "אין כל הגליות הקלו מתבנסות
אָרָא בזכות משניות", אין זכות פון משניות וועלן מיר
ארויסגיין פון גלות; קען מען זאגן אז יעדער איינער קען
זוכה זיין ארויס צו גיין פון זיין אייגענע גלות בזכות וואס
ער לערנט משניות. מען קען זיך גארנישט פארשטעלן וואס
פאר א ברכ משניות האט און וואס עס טוט פאר'ן מענטש;
מיר זאגן יעדן טאג ביים דאווענען (תהלים ל, ד): "ה'עלית מ'ן
ש'אול נ'פשי", דאס איז ראשי תיבות 'משנה'; אז א מענטש
זאגט משניות נעמט עס אים ארויס פון שאול תחתית.**

**בפרט א בחור וואס דער יצר הרע האלט אים אין איין
מכשיל זיין אין פנים הברית; וויפיל ער וויל זיין גוט
און ער מאכט פעסט אפ ביי זיך אז ער גייט שוין מער
נישט טון קיין גארנישקייטן, מיט דעם אלעם האלט זיך דער
יצר הרע אין איין מתגבר זיין אויף אים, ער ווארפט אים
אראפ אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית - הוצאת
זרע לבטלה, דארף ער לערנען אסאך משניות.**

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער שוטט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפ געפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי בן, הבח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי פת התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג 'כך וכך', וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די פת פון תורה איז אזוי גרויס אז עס געמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט, ער האט מקובל פון אנשי שלומינו אז דער שיחה גייט ארויף אויף ח"י פרקים משניות. אפילו איינער וואס איז געבעד אריין געפאלן אין שמוציגע מעשים, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות, וועט אים די תורה ארויס געמען פון זיינע נישט גוטע מעשים.

זיי נישט קיין בטלן און נויץ אויס דיינע יונגע יארן; וואס מען לערנט אין די יונגע יארן דאס בלייבט אויף א נאנין לעבן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, ט): "הלומד ילד למה הוא דומה, לדיו בתובה על גר תדש".

קוק וואס דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן עג): "העבודת שאדם עובד את השם בבחירתו כל יום, ערפו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו", יעדן טאג עבודת השם אין די יונגע יארן איז חשוב'ער פון עטליכע יאר עבודת השם אויף דער עלטער; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קנ"ג): "ינקותא כלילא דנרדא", די שענסטע צייט פונעם מענטש'ס לעבן זענען זיינע יונגע יארן.

בענגן וואס די פּרעגסט וועגן תכלת; מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט זיך געפירט צו גיין מיט תכלת ווייל רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה איז געזאגטען מיט תכלת. ער האט געהאט א קבילה פון זיין טאטע רבי נחמן טולטשינער - א תלמיד פון רבי נתן, וואס האט געהערט פון רבי נתן אז ווען דער רבי האט געזאגט: "פון מיר ביז משיח וועט נישט זיין קיין נייעס", האט דער רבי געגעבן א קרעכץ און זיך אנגערופן: "אה תרחם, אה תרחם"; דעמאלט האט מען נישט פארשטאנען וואס דער רבי מיינט מיט דעם "אה תרחם", אבער שפעטער ווען דער גרויסער צדיק דער ראדזינער רבי זכותו יגן עלינו האט אנפלעקט די תכלת אין יאר תרח"ם (תרמ"ח) האט זיך רבי אברהם בן רבי נחמן זכרוננו לברכה געטראפן מיט אים און דערביי אנגענומען דער ענגן פון גיין מיט תכלת, פארשטייענדיג אז דאס האט דער רבי געמיינט מיט'ן "אה תרחם", און אלע וואס האבן זיך געהאלטן מיט רבי אברהם זכרוננו לברכה האבן אנגעהויבן טראגן תכלת.

א ברסלב'ער חסיד איז דער וואס לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און ער פאלגט וואס דער רבי זאגט. ער מאכט זיך שיעורים בכל התורה כולה, ער איז זיך מתבודד יעדן טאג און איז א גאנצן טאג פרייליך.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זיך נישט לאזן נארן בזה העולם, דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר: די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; א מענטש דארף זייער אכטונג געבן ער זאל זיך נישט אפנארן, מען קען זיין אין ברסלב און מען קען גיין מיט תכלת אבער מען לערנט נישט קיין חומש רש"י יעדן טאג, מען עפנט נישט קיין משניות, קיין גמרא וכו' וכו'. געדענק וואס דער רבי שרייבט פאר זיין איידעם (מכתבי רבינו ז"ל בתחלת ספר עלים לתרופה): "בןשתי מאהובי חתני, שתלמד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים גרא וכו', כי זה כל האדם", איך בעט דיר מיין מייערער איידעם, זע צו לערנען יעדן טאג גמרא און שולחן ערוך, מאך נישט פון טפל אן עיקר; זעט מען וואס דער רבי האט געוואלט - נאר תורה ותפלה ויראת שמים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רעו

מעג א פרוי זיך שמירן דאס פנים אינדערהיים?
אי דארף מען האבן ערב פסח מצות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יִישׁר כַּח פֿאר אלע שיעורים, און ספעציעל א יִישׁר כַּח פֿאר די בריוו, איך נעם ארויס פון דעם זייער אסאך עצות אין לעבן.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס ביי אונזער משפחה פירט מען זיך אז די פרויען שמירן זיך נישט די פנים, וויל איך וויסן אויב אינדערהיים מעג מען זיך פירן אנדערש און זיך יא שמירן, אויב דער מאן וויל אזוי.

אויך האב איך געוואלט פֿרעגן וועגן ערב פסח מצות; איך פלעג דאס קויפן יעדעס יאר, עס קאסט אבער זייער אסאך געלט און עס איז מיר שווער דאס נאכצוקומען, מעג איך אויפהערן דאס צו קויפן און יוצא זיין מיט געהעריגע מצות?

יִישׁר כַּח פֿאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויקרא, כ"ח אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זע צו מתחזק זיין דיין ווייב אז זי זאל זיין שטארק ביי זיך מיט איר צניעות; דער שלחן ערוך הייבט זיך אן (רס"א:

אורה תים סימן א, סעיף א): "ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך", מען זאל זיך נישט שעמען פון מענטשן וואס שפעטן אפ פון עבודת השם; שעמען דארף מען זיך נאר פונעם אייבערשטן. א פרוי וואס פירט זיך בצניעות דארף זיין זייער שטארק ביי זיך אז זי טוט די ווילן פונעם אייבערשטן און זי וועט באקומען באצאלט שטר ערליכע קינדער און אייניקלעך, אזוי ווי חכמינו זכרוננו לברכה זאגן (במדבר רבה ח, ט): אויפ'ן פסוק (תהילים קכח, ג): "אשתך בגפן פריה בנרתי ביתך, בגיף בשתלי זיתים סביב לשלחנה", דיין ווייב וועט זוכה זיין צו האבן קינדער אזוי ווי א ווייניגשטאק וואס איז פול מיט טרויבן בזכות וואס זי פירט זיך בצניעות, "בזמן שהיא נוהגת בעצמה דת יהודית שהיא צנועה, זוכה שיוצאין ממנה בנים בעלי מקרא, בעלי משנה, בעלי מעשים טובים", זי וועט האבן קינדער וואס וועלן לערנען מקרא, משנה, און טון מעשים טובים, "הרא הוא דכתיב: בגיף בשתלי זיתים", עיין שם.

בגוגע וכו'; א פרוי מעג זיך שיינ מאכן פאר איר מאן וכו' און וואויל איז פאר א פרוי וואס העלפט איר מאן ער זאל זיין אפגעהיטן פון עבירות, בפרט היינטיגע צייטן ווען די נסיונות זענען זייער גרויס דארף מען האבן גרויס שמירה צו זיין אפגעהיטן פונעם יצר הרע. די הייליגע חכמים זכרונם לברכה זאגן (ברכות יז, ג): אין דעם זכות וואס די פרויען ווארטן אפ זייערע מענער און היטן זיי אפ, וועלן זיי זוכה זיין צו באקומען שטר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

בנוגע ערב פסח מצות אז עם קאסט אסאך געלט וכו'; דער זוהר הקדוש זאגט (שמות, קבה): אויפ'ן פסוק (שמות כה, ב): "ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי - האי מאן דבעי לאשתדלא במצוה, ולאשתדלא ביה בקודשא בריה הוא, אצטריך דלא ישתדל ביה בריקניא ובמגנא, אלא אצטריך ליה לבר נש לאשתדלא ביה בדקא יאות כפום תיליה", ווען א מענטש טוט א מצוה דארף מען באצאלן געלט פאר די מצוה, דורך דעם איז מען זוכה צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, עיין שם; דעריבער דארפן מיר זיך פרייען אז עם קומט אזא הייליגע יום טוב פסח און מיר גייען זוכה זיין צו עסן די הייליגע מצה און אנדאי באצאלן געלט פאר די מצוה אז מיר זאלן זוכה זיין צו ווערן נאנט צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי האט אמאל בשעת'ן האלטן די מצה אום פסח זיך אנגערופן: "ווען מען האלט די מצה אין דער האנט, האלט מען גאט אין האנט"; ווייל מצה איז א שטיק געטליכקייט און דאס ברענגט אריין אמונה אינעם מענטש.

עם שטייט אין זוהר הקדוש (פרשת בא, מא.) אז מצה ווערט אנגערופן: "מיכלא דמהימנותא", אן עסן פון אמונה; ווייל דורך מצה ווערט געשטארקט די אמונה. ווידער אויף א צווייטע פלאץ (פרשת תצוה, קפג:) רופט עם דער זוהר אן: "מיכלא דאסותא", אן עסן פון רפואה; אז מצה היילט אויס

דעם מענטש. זאגט מוהרא"ש אז מיט'ן רבינ'ס ווערטער איז עס איין זאך, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'): "בי יש סובלי חללים, שיש להם מכות מפלות מפלאות, והם סובלים החללים רק בשביל נפילת האמונה", עס זענען דא זייער אסאך מענטשן וואס האבן מחלות און זיי ליידן דאס נאר ווייל זיי האבן נישט קיין אמונה; קומט אויס אז ווען מען עסט מצה און עס ווערט געשטארקט די אמונה ווערט מען אויסגעהיילט.

ווען א מענטש איז לא עלינו נישט געזונט און ער גייט זיך היילן ביי א גרויסער דאקטער און דער דאקטער זאגט אים: "איך האב פאר דיר נאר איין רפואה, דאס וועט דיר גענצליך אויסהיילן, אבער די מעדעצין קאסט אסאך געלט", וואלט א מענטש זיכער אוועק געגעבן אלעס אויף די וועלט אבי ער זאל לעבן, אזוי ווי רש"י זאגט (איוב ב, ה): "בן דרך בני אדם; פשוטה החרב באה על ראשו, מגין בזרועו לפניו, וכל שכן כל אשר לאיש בממון - יתן"; איז דאך זיכער אז ווען עס קומט צו קויפן די הייליגע מצה וואס דאס היילט אונז אויס ברוחניות און עס ברענגט אונז נאנט צום אייבערשטן, דארף מען דאס זיכער קויפן ביד רחבה און נישט קארגן וכו'.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט האבן גרויס שפע, זאלסט קענען אויפנעמען דעם יום טוב מיט שמחה און מיר זאלן זוכה זיין צו עסן נאך היי יאר דעם קרבן פסח מיט משיח צדקנו, אמן.

רעה

מעג מען אויסרעדן אינמיטן זאגן תיקון הכללי?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב מען מעג אויסרעדן אינמיטן זאגן תיקון הכללי, און אויב מען טאר נישט וואס מען זאל טון אויב מען האט יא אויסגערעדט.

יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויקרא, החודש, כ"ט אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די בעסטע איז מען זאל זאגן דעם תיקון הכללי אין איין צי אן אויסרעדן; עס נעמט נישט אזוי לאנג צו זאגן די צען קאפיטלעך תהילים אז מען זאל זיך נישט קענען צוריק האלטן פון אויסרעדן אינמיטן. עס נעמט בערך זעקס זיבן מינוט, דעריבער פארשטיי איך נישט וואס איז אזוי שווער צו זאגן די צען קאפיטלעך תהילים אין איין ציי...

אויב הערט מען קדיש אדער קדושה אינמיטן זאגן תיקון הכללי דארף מען אורדאי ענטפערן וכו'; דעריבער איז

גוט מען זאל דאס זאגן ביים סוף דאווענען נאך עלינו צוזאמען מיט די גאנצע מגן.

מוהרא"ש האט איינגעפירט אז מען זאל זאגן דעם תיקון הפללי גלייך נאכן דאווענען צוזאמען מיט א מגן; וואויל איז דעם וואס פאלגט דעם רבין בתמימות ופשיטות, ער זאגט דעם תיקון הפללי יעדן טאג, וועט ער זוכה זיין צו אלע ישועות; צו רפואות, פרנסה און צו תשובה שלימה.

מיר דארפן לויבן דעם הייליגן באשעפער פאר די חסד וואס ער האט מיט אונז געטון אז מיר ווייסן פון הייליגן רבין; דער רבי האט אלעס אנוועק געגעבן פון זיך פאר אונז, אז מיר זאלן זוכה זיין צו האבן א תיקון אויף אונזערע מעשים.

דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען דעם תיקון הפללי, אויף וואס ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קמא) אז דער תיקון הפללי איז א תיקון גמור אויף פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן. ווי אויך האט דער רבי געזאגט אז אסאך צדיקים האבן געוואלט דערגיין דעם תיקון, אבער זיי האבן עס נישט געקענט משיג זיין; א טייל צדיקים זענען אנוועק פון די וועלט פאר זיי האבן בכלל געקענט דערגיין דעם תיקון און א טייל האבן יא אנגעהויבן משיג צו זיין דעם תיקון אבער זיי זענען נפטר געווארן אינמיטן, אבער, האט דער רבי אויסגעפירט - "מיר האט דער אייבערשטער געהאלפן אז איך האב געקענט דערגיין דעם תיקון".

"דאס ערשטע איז מקנה" - האט דער רבי געזאגט; מקנה נעמט אראפ אלע שמוץ וואס האט זיך אנגעקלעבט אויפ'ן נשמה דורך די עבירות. אויך האט דער רבי געזאגט אז אפילו איינער וואס קען נישט גיין אין מקנה; א חולה, א אונס, אדער איינער וואס איז אונטערנוועגס זאל אויך זאגן דעם תיקון הכללי, ווייל דאס איז א תיקון פאר אלע עבירות (שיחות הר"ן, שם).

דער רבי האט געזאגט: "איך בין זייער שטארק אין אלעס וואס איך זאג אבער אין דער זאך פונעם 'תיקון הכללי' בין איך גאר שטארק; אז די צען קאפיטלעך תהילים - ט"ו, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ו, ק"ג - העלפט זייער שטארק דעם מענטש און דאס איז א תיקון בכלליות אויף אלע עבירות; איך בעט אייך אלע מען זאל דאס מפרסם זיין און פארשפרייטן פאר יעדן איינעם (שיחות הר"ן, שם)".

נאך האט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן, שם): "עס איז נישט א שווערע זאך צו זאגן צען קאפיטלעך תהילים; אבער וויבאלד איך האב דאס געהייסן זאגן וועט עס אנקומען זייער שווער". און רבי נתן זכרוננו לברכה פירט אויס די שיחה: "וכן נתקיים עתה בעזונתנו הרבים, שמחמת רבוי המחלקת רוב ההמון עם רחוקים מאד לקיים זאת".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין אנוועק צו ווארפן אונזערע חכמות און מקנים זיין די ווערשטער פון הייליגן רבי'ן; מיר זאלן זאגן יעדן טאג דעם "תיקון

הבְּלִילִי, אַזױ װעלן מיר מִתְקַן זײן אַלעס װאס מיר דאַרפֿן
פֿאַררעכטן.

רעט¹

ביי אַמִּת'ע בֶּרֶסֶלְב'ער חֲסִידִים האט מען דען געהאט מוֹתְרוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געלייגט אין א בריוו¹ וואו איר שרייבט אז "מוֹתְרוֹת" מיינט
נישט איבריגע זאכן און לוקסוס, נאר זאכן וואס זענען נישט מקושר צום
אייבערשטן.

איך האב זייער הנאה געהאט פון דעם גאנצן בריוו, אבער דער חלק איז
מיר א גרויסער חידוש, האט איר דאס געזען ערגעצוואו אינעם רבינ'ס ספרים?

איך וואונדער זיך אז איר ענדיגט דעם בריוו מיט א ברכה אז ער
זאל האבן א שיינע קאר און א שיינע הויז; האט איר געהערט אַמֵּאל
אזא סארט ברכה ביי איינע פון די אַמִּת'ע בֶּרֶסֶלְב'ע חֲסִידִים?

אין ליקוטי הלכות שרייבט רבי נתן אסאך מאל איבער די געמיינקייט
פון האבן שיינע הייזער (עין הלכות הוֹדָאָה הַלְכָה ג, אות מב ואות סו, ובהלכות קידושין
הלכה ג, אות ד), פארנואס זאגט איר אז דאס איז נישט קיין מוֹתְרוֹת?

יִישֵׁר בַּח פֶּאָר אַלעס און הַצְלָחָה מְרֻבָּה.

ג. זע ווייטער אין דעם חלק, מקבץ רפט.

ד. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת צו, ב' ניסן, שנת תשע"ח לפקט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו פּרעגסט צי איך האב שוין געהערט אמאל
ביי איינע פון די "אַמת'ע ברסלב'ער חסידים" אזא
סארט פּרקה; קודם וויל איך דיר פּרעגן וואס הייסט ביי
דיר אן "אַמת'ער ברסלב'ער חסיד"?

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב געקענט אן "אַמת'ער
ברסלב'ער חסיד", וואס פּלעגט געבן די סארט
פּרכות; דער "אַמת'ער ברסלב'ער חסיד" האט געשריבן איבער
זיבעציג טויזנט בריוו בחיים חיותו פאר צעפראכענע הערצער,
זיי מחזק געווען און געברענגט נאנט צום אייבערשטן. דער
אַמת'ער ברסלב'ער חסיד פּלעגט וואונטשן אז אויב מען וועט
מקיים זיין וואס דער אייבערשטער זאגט וועט מען זוכה זיין
צו א שיינע לעבן. אויב מען וועט אכטונג געבן אויף מצות
מזוזה וועט מען זוכה זיין צו א שיינע הויז, אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (שבת כג:): "הזהיר במזוזה, זוכה לדירה
נאה", ווער עס געבט אכטונג מקיים צו זיין מצות מזוזה וועט
זוכה זיין צו א שיינע הויז. אזוי אויך, אויב מען וועט זוכה
זיין צו לעבן מיט'ן אייבערשטן און מען וועט עסן מיט דרך
אריין, וועט מען זוכה זיין צו א שיינע דירה, אזוי ווי דער
הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות ממון, סימן יט): "מי שמשבר
תאות אכילה, זוכה לדירה נאה", ווער עס צעברעכט זיין
תאות אכילה וועט זוכה זיין צו האבן א שיינע הויז.

מענטשן מיינען אז צו זיין אן ערליכער איד דארף מען זיין א ספעציעלער סארט באשעפעניש וואס וואוינט ביים עק שטאט מיט צעבראכענע פענסטער אין א הויז וואס איז האלב איינגעזינקען אין דער ערד, אן קיין מעבל, און פאר א טיש נוצט מען א פאס מיט א לאקשן ברעט וכו' וכו'; דער טעות איז נישט קיין גייע טעות, דער רבי רעדט נאך פון דעם.

ווען דער רבי איז געווען אין ארץ ישראל האט ער זיך געטראפן מיט זייער גרויסע צדיקים, צווישן זיי - הרב הקדוש רבי אברהם קאליסקער זכותו יגן עלינו; רבי יעקב שמשון משפישובקה זכותו יגן עלינו; רבי זאב וואלף מטשערני-אוסטראה זכותו יגן עלינו און מיט נאך גרויסע צדיקים. זיי האבן דערציילט פאר'ן רבי'ן אז פאר זיי זענען געקומען קיין ארץ ישראל האבן זיי זיך נישט געקענט אויסמאלן אז ארץ ישראל איז א חלק פון די וועלט, זיי האבן געמיינט אז ארץ ישראל איז עפעס א וועלט אויבן אין הימל, ווייל אלע ספרים רעדן פון איר גרויסקייט און די תורה אליין פארציילט גאר פון איר הייליגקייט וכו'; ביז זיי זענען ארויפגעקומען קיין ארץ ישראל און געזען אז ארץ ישראל איז א פלאץ דא אויף די וועלט, זיי האבן געזען אז עס איז נישטא קיין שום חילוק אינעם חיצוניות צווישן ארץ ישראל און אנדערע לענדער, נאר דער פנימיות פון ארץ ישראל איז גאר הייליג און גאר הויך.

רבי נתן זכרוננו לברכה זאגט, אז דער רבי האט דאס דערציילט ווייל זייער אסאך מענטשן זענען זיך טועה

אין דעם ענין. מענטשן מיינען אז מען קען אנזען א חילוק צווישן א צדיק און סתם א מענטש און אזוי אויך אנדערע הייליגע זאכן - אויפ'ן פנים אדער אויפ'ן אויסקוק פון די זאך, מען מיינט אז דער צדיק זעט אויס פון אינדרויסן אנדערש פון סתם מענטשן, אבער באמת איז נישט אזוי, ווייל דער צדיק זעט אויס פון אינדרויסן גענוי ווי א צווייטער, עס איז נישטא קיין שום חילוק - "ואף על פי כן הוא ענין אחר לגמרי", אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "עס קען זיך דאכטן אז דער ערליכער איד האט די זעלבע קישקעס ווי א צווייטן, אבער באמת איז ער אינגאנצן אנדערש"; אזוי אויך איז מיט ארץ ישראל, זי איז אינגאנצן אנדערש פון אלע אנדערע לענדער. עס איז דא א אנדערע הימל אין ארץ ישראל, אזוי ווי עס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש (ויקהל, דף רט); מיר פשוט'ע מענטש קענען דאס נישט זען, אבער ווער עס גלייבט אין איר הייליגקייט קען זען א שטיקל חילוק צווישן ארץ ישראל און אנדערע לענדער (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן קטז; שו"ת הר"ן, סימן יד, עין שם).

זעט מען פון דעם אז מען קען גארנישט זען פון אינדרויסן; א מענטש קען אויסקוקן פון אינדרויסן ווי א פשוט'ער מענטש אבער אינעווייניג איז ער דבוק צום אייבערשטן, ער טראכט פונעם אייבערשטן און ער רעדט צום אייבערשטן א גאנצן טאג - דאס קען קיינער נישט וויסן און קיינער נישט זען. און אזוי אויך פארקערט, מען קען באטיטלען מענטשן: "מנקהי הדעת שבירושלים", אבער קיינער ווייסט

נישט צי ער האט טאקע א ריינע דעת אדער זיין דעת איז פול מיט מותרות און צואה, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים נד:): "אין אדם יודע מה בלבו של חברו", צווישן די זאכן וואס זענען פארהוילן פון די בריאה איז אז קיינער ווייסט נישט וואס דער צווייטער טראכט.

אין הימל קוקט מען גאר אנדערש אויף א מענטש ווי מען קוקט דא; דער הייליגער רבי נתן פלעגט שטענדיג חזרין דעם פסוק (איוב ג, יט): "קטן וגדול שם הוא", דארט [אין הימל] ווייסט מען ווער עס איז גרויס און ווער עס איז קליין; מען זעט אמאל אז עס רעש'ט זיך דא מיט איינעם, מען קען מיינען ווער ווייסט וואס יענער איז, אבער אויבן אין הימל ווייסט מען ניטאמאל פון יענעם. ווידער איז דא פארקערט אויך, עס קען זיין א מענטש וואס קיינער ווייסט נישט פון אים און מען מאכט נישט פון אים קיין שום טראסק, אבער אויבן אין הימל איז ער זייער חשוב - ווייל ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, ער רעדט צום אייבערשטן און ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן יעדע זאך וואס באדערט אים; דאס איז חשוב אויבן אין הימל.

גחזור לענגיננו, ווער עס איז דער "אמת'ער ברסלב'ער חסיד"; אזא איינער וואס פאלגט דעם הייליגן רבי'ן. ווייל פל זמן מען איז נישט מקנים וואס דער הייליגער רבי זאגט האט מען נישט קיין שייכות מיט'ן רבי'ן, אפילו מען פאררופט זיך אן "אמת'ער ברסלב'ער חסיד"; "עכטע ברסלב'ער חסיד"; "ברסלב'ער עובר" וכו', וכו'.

לאמיר אריין קוקן אינעם רבינ'ס ספרים וואו מיר קענען זען וואס דער רבי האט געוואלט פון אויגו. רבי נתן זכרונו לברכה שרייבט (חיי מוהר"ן, סימן תקמג): דער רבי פלעגט אויגו מבזה זיין פארוואס מיר זענען גישט עוסק אין הפצה; "ופעם אחת בליל מוצאי שבת עמדנו לפניו עם כמה אנשים מהחשובים שישו, והוכיח אותנו מאד כמה שעות על ענין זה", איינמאל מוצאי שבת האט דער רבי אויגו געגעבן מוסר אפאר שעה היתכן מיר זענען גישט גענוג עוסק אין הפצה, "ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים' על שאין אנו מולידים נפשות שיתקברו להשם יתברך על ידינו", 'טרסקענע ביימער' האט אויגו דער רבי אנגערופן; ווייל דער רבי האט געוואלט מיר זאלן עוסק זיין אין אנטרינקען ביימער - מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

דער "אמת'ער ברסלב'ער חסיד" האט זיין גאנצע לעבן פארשפרייט אמונה פאר אידישע קינדער און ער האט גישט גערוט קיין איין טאג אין זיין לעבן. ער האט געדרוקט דעם רבינ'ס ספרים אין די הונדערטער מיליאנען און עס איז אים געגאנגען אין לעבן צוריק צו ברענגען די גאנצע וועלט צום אייבערשטן. די אלע וואס רופן זיך 'עכטע ברסלב'ער' האבן אים גערודפט זיין גאנץ לעבן; מען האט אלע יארן געזאגט: "דאס איז גישט דעם רבינ'ס זאך", די זקנים האבן געשריבן בתבי פלסתר אויף דעם "אמת'ער ברסלב'ער חסיד", אבער ער האט גישט געקוקט אויף קיינעם; ער האט געקוקט אויף רבי נתן זכרונו לברכה - ווי אזוי

ער האט זיך מוסר נפש געווען צו פארשפרייטן דעם הייליגן רבי'ן אויף די גאנצע וועלט.

די סארט ברכות געפונען מיר אויך אין די הייליגע תורה; דער אייבערשטער זאגט צו אז אויב מען וועט מקיים זיין וואס שטייט אין די תורה וועט מען געבענטשט ווערן מיט די סארט ברכות. מיר זאגן דאס יעדן טאג ביי קריאת שמע (דברים יא, י): "והיה אם שמע", אויב די אידן וועלן גיין אין די וועגן פונעם אייבערשטן, וועט דער אייבערשטער געבן רעגן, עס וועט וואקסן אסאך תבואה און מען וועט האבן שפע, "ואכלת ושבעת וכו'"; אזוי אויך זאגט די תורה (ויקרא כו, א): "אם בחרתני תלכו" - אויב איר וועט גיין אין די וועגן פון די תורה דעמאלט וועט אייך זיין גוט בגשמינות.

ווען מען לערנט נ"ך - דעם רבינ'ס מוסר ספר, זעט מען ווי דער נביא געבט אויך די סארט ברכות; דער נביא זאגט פאר די אידן: "אויב וועט איר גיין מיטן אייבערשטן וועט אייך גוט זיין".

אויך האב אביסל מאריך געווען פראי קלאר צו מאכן וואס איז אן "אמת'ער ברסלב'ער חסיד"; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עב): ווען מען קומט צום צדיק פאלט אויפן מענטש א שפלות; דער מענטש הייבט אן טראכטן; דער אייבערשטער איז מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר, און ווען מען לעבט מיט אזא אמונה ווערט דער מענטש בטל ומבוטל צום אייבערשטן, ווייל ער ווייסט אז יעדע זאך וואס ער האט און וואס ער טוט קומט פונעם אייבערשטן.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה כו, ב): אויפ'ן פסוק (איוב מא, ג): "מי הקדימני ואשלים", דער אייבערשטער פֿרעגט: "ווער האט מיר געפֿעדערט פֿאר איהך האב אים קודם געגעבן?" "מי קילס לפני עד שלא נתתי לו נשמה וכו'", ווער קען מיר דען לויבן אן דעם וואס איהך זאל אים האבן געגעבן קודם א נשמה? "מי עשה לי מעקה עד שלא נתתי לו נג, מי עשה לי מזוזה עד שלא נתתי לו בית וכו'", ווער קען מקיים זיין מצות מעקה און מצות מזוזה פֿאר איהך האב אים געגעבן א הויז? עיין שם; דאס הייסט אן ערליכער איד - ער לעבט מיט'ן אייבערשטן; ביי אים איז גארנישט דא אויף דער וועלט נאר דער דער אייבערשטער. דאס לערנט אונז דער רבי: מיר זאלן לעבן מיט'ן אייבערשטן; און דאס איז דער סימן צו א מענטש איז אן "אמת'ער ברסלב'ער חסיד", אויב פאלט ארויף אויף אים שפלות, און דאס קען מען נישט זען פון אינדרויסן.

מיר האבן געהאט די זכיה אז דער "אמת'ער ברסלב'ער חסיד" איז געקומען אין ישיבה געבן שיעורים פֿאר די בחורים, ער פֿלעגט זאגן שטענדיג פֿאר די בחורים: "אויב וועט איר לערנען אסאך משניות אויפ'ן רבינ'ס סדר דרך הלימוד, אזוי ווי א 'אמת'ער ברסלב'ער חסיד' פֿירט זיך, וועט איר האבן אלעס גוטס - סיי ברוחניות און סיי בגשמיות; איר וועט האבן שיינע קארס, שיינע הייזער און איר וועט לעבן א חיים טובים".

דער "אמת'ער ברסלב'ער חסיד" פֿלעגט שטענדיג חזר'ן אז מותרות איז טייטש ווען מען לעבט אנעם אייבערשטן,

דעמאלט איז אלעס איבריג. אבער ווען א מענטש ווייסט אז אלעס וואס ער האט קומט פונעם אייבערשטן, ער דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך און אויף אלעס וואס ער האט, דעמאלט איז נישטא קיין מותרות. און פארקערט אויך, ווען א מענטש האט אן אלטע צעבראכענע הויז ביים עק שטאט מיט צעבראכענע פענסטערס, אויב לעבט ער נישט מיטן אייבערשטן איז א גרויס רחמנות אויף אים, ווייל ער האט נישט די וועלט און נישט יענע וועלט.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך נישט לאזן נארן בזה העולם, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו מפני, שלא יטעה אתכם העולם", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, איר זאלט זיך נישט לאזן נארן ווייל די וועלט נארט אויך; דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זיך נישט לאזן נארן און מיר זאלן שטענדיג געדענקען וואס דער רבי וויל פון אונז. דער רבי זאגט (תני מוה"ר, סימן שלה): "מיין גאנצע נחת און תענוג איז ווען אויך זע ווי מיינע תלמידים פירן זיך מיט יראת שמים און דינען דעם אייבערשטן. אויך האב אלעס מפקיר געווען; מיין לעבן, מיין ווייב און מיינע קינדער - אלעס נאר פאר ענק".

דער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר, סימן שנה): "על שני פתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי גרופעס מענטשן האב אויך גרויס רחמנות, "על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים", אויף די מענטשן וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און זענען נישט

מקורב געווארן, "ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי", און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיר נישט; ווייל ווען עס וועט קומען די צייט וואס דער מענטש וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, דאס מיינט ווען מען וועט שטארבן - וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויף דער ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר - און דער מענטש וועט זיך דעמאלט אנקוקן ווי אזוי ער זעט אויס וועט ער זייער תרטה האבן, טראכטנדיג: 'פארןואס האב איך נישט געפאלגט דעם רבי'ן? ווייל ווען איך וואלט ווען געפאלגט דעם רבי'ן וואלט איך זוכה געווען צוצוקומען צו די גרעסטע מדריות אויף די וועלט', אבער דעמאלט וועט שוין זיין צו שפעט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה פאצט זיך:
עצתו אמונה חלק א, מכתב ס.

קען מען זיין אן ערליכער איד, אפילו ווען מען וויל האבן א
געשמאקע לעבן אויף די וועלט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א ריזיגן ניישר ב"ח פאר אלע שיעורים און פאר אלע עצות פון רבי'ן, עס האלט מיר ממש ביים לעבן און איך שעפ היות פון דעם יעדע מינוט פון טאג.

מיין שאַלֶּה איז בַּנוּגַע "קדֶשׁ עֲצֻמָּה בְּמִתְר לָךְ". אין די פֿלאַץ וואו
איך בין אויפֿגעוואַקסן איז מען זייער פֿאַרנוממען מיט "קדֶשׁ עֲצֻמָּה בְּמִתְר
לָךְ", מען איז נאָר פֿאַרנוממען מיט דעם אז מען מוז זיך צעברעכן די
תּאַוּוּת, און אויב איינער קויפט זיך אַ שיינע קאַר אָדער אַ שיינע הויז
איז ער שוין אָפּגעפֿרעגט, מען קוקט אים אָן ווי איינער וואס איז נאָר
פֿאַרנוממען מיט נאַרישקייטן, און מען קוקט אים אַראַפּ.

אויב דער ראש ישיבה קען ביטע אַראַפּנעמען אַפֿאַר מינוט מיר צו
ענטפֿערן וואס דער ראש הישיבה האַלט איבער דעם נושא.

יִישׁר בַּח און הַצְלָחָה רַבָּה

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וזאת הבקשה-א', ו' תשרי, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פֿריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מְחַיָּה מיט
די עצות פונעם הייליגן רבי'ן; דער רבי האט געזאגט
(חי מוהר"ן, סימן שמ): "זיי זאלן מיר הערן איין תּוֹרָה מיט דעם
ניגון און מיט'ן טאַנץ, וואַלט די גאַנצע וועלט אויסגעגאַנגען";
ווייל ווער עס הערט דעם רבינ'ס ווערטער, זיינע עצות און
התחזקות - ווערט אַן ערליכער איד און הייבט אָן בענקען
צום אייבערשטן, און אפילו ער פאלט אַראַפּ שרײַט ער צום
אייבערשטן פון דאָרט. מען קען נישט מסביר זיין פאר
איינעם וואס האט נאך נישט טועם געווען פון רבינ'ס עצות
וואס דער רבי געבט אונז. די גאַנצע לעבן ווערט געטוישט

צום גוטן, און מען הייבט אן לעבן מיטן אייבערשטן א גאנצן טאג.

וויסן זאלסטו אז צו זיין אן ערליכער איד, האט נישט צו טון צי מען האט א שיינע קאר און א שיינע דירה, צי נישט; אן ערליכער איד איז איינער וואס גייט דריי מאל א טאג אין שול דאווענען מיט מנין אפילו עס איז זייער שווער, ווייל צופרי דארף ער לויפן ברענגען פרנסה, ביינאכט איז ער זייער אויסגעמוטשעט, ווער רעדט נאך אינמיטן טאג ווען ער איז אריין געטון אין פרנסה וכו' - דאך גייט ער אין שול דאווענען די דריי תפילות מיט מסירות נפש. אן ערליכער איד איז איינער וואס רעדט איידל, ער שרייט נישט, ער רעגט זיך נישט אויף ווען עס גייט נישט אזוי ווי ער האט געוואלט וכו', ער רעדט שוין אין שטוב, ער רעדט איידל צו זיין ווייב און קינדער, ער מאכט פרייליך זיין ווייב, ער שטארקט איר און איז איר מתוק - דער איז אן ערליכער איד. אלעס אנדערש איז נארישקייטן, יא שיינע קאר - נישט שיינע קאר, יא שיינע הויז - נישט שיינע הויז, דאס געבט גארנישט צו צו ווערן אן ערליכער איד אדער נישט. א שיינע קאר און א שיינע הויז איז נישט קיין מותרות, מותרות איז טייטש ווען מען לעבט אן דעם אייבערשטן, דעמאלט איז אלעס איבריג. ווען א מענטש ווייסט אז אלעס וואס ער האט קומט פונעם אייבערשטן, ער דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך און אויף אלעס וואס ער האט, דעמאלט איז עס נישט קיין מותרות.

ווען א מענטש נעמט אריין דעם אייבערשטן אין זיין לעבן, ער ברענגט אריין דעם אלופו של עולם ביי זיך אין שטוב, ווערט "נאט" - דער אייבערשטער געפונט זיך ביי אים אין שטוב, אבער אויב ער נעמט ארויס דעם אייבערשטן, ער נעמט ארויס דעם 'א' - דעם אלופו של עולם, דאן בלייבט איבער 'נט', און עס ווערט א גט רחמנא לצלן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה יז): "איש ואשה שזכו - שכינה שרויה ביניהן", א מאן און ווייב וואס זענען זוכה, זיי לעבן מיטן אייבערשטן, האבן זיי א גוטע לעבן, "לא זכו - איש אוכלתן", אבער אויב חס ושלום זיי נעמען ארויס דעם אייבערשטן פון זייער לעבן, מען נעמט ארויס דעם יו"ד פון איש און די ה"א פון אשה, בלייבט איבער איש מיט איש (עין ברש"י שם) און זיי ווערן פארברענט.

אזוי איז מיט יעדע זאך וואס א מענטש האט. ווען א מענטש עסט, אויב מאכט ער א ברכה, ער דאנקט דעם אייבערשטן, דעמאלט מעג ער הנאה האבן פון דעם. פארקערט, דער אייבערשטער האט באשאפן אלע גוטע עסן נאר אז מענטשן זאל הנאה האבן פון דעם און אים דאנקען, אזוי ווי עס שטייט (דברים ה, ט): "ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך, על הארץ הטובה אשר נתן לך". אזוי אויך זעען מיר אין גמרא, חכמינו זכרונם לברכה פרעגן א קשיא (גרות לה.): "איינמאל שטייט (תהלים כד, א): "לה' הארץ ומלואה", די וועלט באלאנגט פאר'ן אייבערשטן, און ביי א צווייטע פלאץ שטייט (תהלים קטו, טז): "והארץ נתן לבני אדם", אז דער

אייבערשטער האט געגעבן די ערד פאר די מענטשן, לכאורה איז דאך דאס א סתירה, ענטפערן חכמינו זכרונם לברכה: "באן קודם ברכה, באן לאחר הברכה", ווען א מענטש מאכט א ברכה דעמאלט ווערט עס דעם מענטש'ס זאך, ער מעג דאס עסן און הנאה האבן דערפון, אבער אויב ער מאכט נישט קיין ברכה, דעמאלט איז ער א גנב.

דאס וואס דו פרגעסט מיר וואס טוט זיך מיט (יבמות ב.): "קדיש עצמה במתן לך"; דער הייליגער ישמח משה זכותו ויגן עלינו זאגט (פרשת קדושים): "קדיש עצמה במתן לך מתקים על פי שני דרכים; או שממאס במותרות, ולפעמים בהפקד - כמבאר בשלחן ערוך שמשביע עצמו מן התפר כדי שלא יבא לידי איסור, והכל לפי מה שהוא אדם באותה שעה, ובלבד שיהיה פונתו לשמים, והיינו גם כן קדיש עצמה במתן לך, שעל ידי המתן הוא מקדיש על עצמו שלא יבא לידי איסור, וגם אם עשה לכונה זו, הוי עבודה לשם ברוך הוא וברוך שמו, ומקדיש עצמו, והבן", עיין שם, מען קען עס מקיים זיין אויף צוויי וועגן, אדער אז מען איז ממאס אין אלע איבריגע זאכן וכו', אדער פארקערט, מען טוט אלעס וואס מען מעג טון - בהיתר, אזוי וועט מען נישט צו קומען צו קיין עבירות; זעט מען פון דעם אז עס איז דא א וועג מקיים צו זיין 'קדיש עצמה במתן לך' אז מען זאל טון אלעס וואס מען מעג טון - בהיתר, כדי מען זאל נישט צוקומען צו טון עבירות.

אנשטאט צו שטיין און ארבעטן אויף אנועקרייטן פון זיך אלע תענוגים וכו', דארף מען שטיין און זוכן:

וואס נאך קען איך טון צו ווערן גענטער צום אייבערשטן?
 עם שטייט אין פסוק (תהלים לד, טו): "סור מרע ועשה טוב",
 עם איז דא צוויי דרכים ווי אזוי צו לערנען פשט אין דעם
 פסוק, איין וועג איז דער דרך המוסר - מען זאל קודם
 ארבעטן אפ צו טון פון זיך דעם שלעכטס, און נאכדעם זאל
 מען עוסק זיין אין עשה טוב. נאכדעם איז דא די וועג פונעם
 בעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו און זיינע תלמידים -
 מען זאל קודם עוסק זיין אין עשה טוב, און דורך דעם וועט
 פון זיך אליין ווערן סור מרע, זיי לערנען פשט אינעם פסוק
 אזוי: סור מרע - קענסט ארויסגיין פון דיין שלעכטס, ווי
 אזוי? דורך ועשה טוב, דורך טון מצוות ומעשים טובים.
 ווייל אז מען צינדט אן א לעכט אין א טונקעלע שטוב
 ווערט ליכטיג, און די טונקלקייט גייט פון זיך אליינס אנוועק,
 אזוי אויך ווען א מענטש שט א מצוה ווערט ליכטיג אין
 אלע וועלטן, און מיט די צייט וועט ער שוין אפלאזן זיינע
 שלעכטע מעשים.

עם איז באקאנט די מעשה וואס איז געווען ביים רבי'ן (תני
 מוה"ר, סימן תמו), א איד איז געקומען צום רבי'ן און זייער
 געוויינט אז ער ליגט אין א טיפע בלאטע, ער זינדיגט געבעד
 און שט זייער הארבע עבירות, ער וויל דער רבי זאל אים
 העלפן ארויס קריכן פון זיין בלאטע. האט אים דער רבי
 געזאגט: "דו טו גוטס און די שלעכטס וועט פון זיך אליינס
 אנוועק פאלן"; דאס איז די וועג פון הייליגן רבי'ן, מען זאל
 עוסק זיין אין תורה ותפילה, דורכדעם וועט די שלעכטס

פון זיך אליינס אנוועק פאלן. דער יצר הרע האט זייער מורא פון לימוד התורה ווייל ווען מען לערנט תורה ווערט ער אויס, בפרט ווען מען לערנט א דף גמרא ווערט ער אינגאנצן פארברענט, דערפאר וועט ער אלעס לאזן טון אבי מען זאל נישט לערנען א דף גמרא יעדן טאג.

דערפאר, אז דו בעטסט מיר איך זאל דיר שרייבן איבער דעם נושא, זאלסטו געדענקען אז דער עיקר איז מען זאל זען אריין צו כאפן יעדן טאג אביסל תורה ותפילה, ווייל נאר דאס בלייבט פונעם מענטש. דער רבי שרייבט פאר זיין איידעם: (מכתבי רבינו ז"ל בתחלת ספר עלים לתרופה): "פקשתי מאהובי חתני", מיין ליבער איידעם, איך בעט דיר זייער, "שתלמוד בכל יום שיעור גמרא ופוסק", זאלסט לערנען יעדן טאג גמרא און שלחן ערוך, "שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם", זאלסט חס ושלום נישט מאכן פון טפל אן עיקר און פון עיקר א טפל; זעט מען וואס דער רבי האט געוואלט, וואס עס איז געווען ביים רבין אן עיקר - נאר תורה ותפילה ויראת שמים.

זייער אסאך בחורים און אינגעלייט מיינען אז צו זיין אן ערליכער איד דארף מען זיין א בטלן, וואוינען אין אן אלטן הויז מיט א שמאטע קאר און גיין אנגעטון מיט צעריסענע בגדים וכו' וכו', און דאס מאכט אז זיי זאלן אפלאזן זייער רצון צו וועלן זיין נאנט צום אייבערשטן. זייער אסאך מענטשן זענען זיך טועה אין דעם, מען מיינט אז א ל"ו צדיק גייט מיט צעריסענע בגדים און שמוציג אנגעטון. עס איז נישט אזוי, נאר

א צדיק איז איינער וואס טראכט פונעם אייבערשטן א גאנצן טאג, ער לעבט מיט אמונה און ער גייט ארום פרייליך.

רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה פלעגט זאגן: "די וועלט מיינט אז צו זיין א צדיק דארף מען האבן עשרה קבין מרה שחורה, און צו זיין פון די ל"ו צדיקים דארף מען זיין א וואסער טרעגער, עס איז נישט אזוי - פלעגט ער אויס פירן - מען קען זיין א פרייליכער איד'ל און זיין א גרויסער צדיק, און מען קען זיין א בעל הבית און א גרויסער עושר אזוי ווי רבי אברהם בערניו (דעם רבינ'ס אייניקל) און זיין פון די ל"ו צדיקים".

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קטז): "יש טועים סוברים, שצריכין להביר את הצדיק או שאר דבר שבקדשה להפירו בפניו בצלמו ודמותו, שיהיה משנה בדמותו ובתנועותיו דיקא, ובאמת לא בן הוא. כי הצדיק הוא בדמות וצלם ככל האנשים ואין בו שום שנוי, ואף על פי כן הוא ענין אחר לגמרי", עיין שם; מענטשן זענען זיך טועה און זיי מיינען אז מען דארף דערקענען א צדיק פון אינדרויסן - פון זיין אנטוון, פון זיין פנים וכו', אבער עס איז נישט אזוי - זאגט דער רבי, דער צדיק זעט אויס פון אינדרויסן פונקט ווי א צווייטער, נאר דער חילוק איז, אז זיין פנימיות איז גאר אן אנדערער ענין.

דאס איז א טעות וואס זייער אסאך מענטשן מאכן, מען מיינט אז מען דארף גיין איינגעבויגן ווי אן

איינגעבויענענעם לולב צו זיין אן ערליכער איד, און מען דארף גיין מיט געמאסטענע טריט וכו', אבער דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ז): "כי בודאי אין זה מעלת הענווה להראות עצמו בכפיפת ראש בדרך שטות פאלו הוא ענו, כי זה ענווה פסולה", עס איז נישט קיין ענווה צו גיין מיט אן איינגעבויענענעם קאפ; מען קען גיין מיט א גראדן אויפגעהויבענעם קאפ און זיין ביי זיך צעבראכן פתחם הנשבר, מען קען זען בילדער פון צדיקים פונעם פריערדיגן דור ווי זיי גייען אנגעטון זייער צאמגענומען וכו'.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט האבן א שיינע קאר און א שיינע הויז און מיט דעם טון דעם רצון פונעם אייבערשטן; מיט דיין קאר זאלסטו טון חסד, דיין הויז זאלסטו מאכן פאר א מקדש מעט וואו דו זאלסט פרייליך מאכן דיין ווייב און קינדער, זאלסט מחנה זיין דיין קינדער זיי זאלן ליב האבן דעם אייבערשטן, ליב האבן ערליכע אידן און ליב האבן צו טון מצות.

איך וואלט נאך געדארפט אסאך מער מאריך זיין, אבער איך בין געבטן צוריק געקומען פון אומאן און עס ווארט אויף מיר אסאך ארבעט וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייןע וועגן.

א גמר חתימה טובה און א גוט געפענטשט יאר.

 רפ

מען וויל נישט אריינגעמען מיינע קינדער וועגן ברסלב,
פארנוואס איז ברסלב אזוי פארשעמט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר די הערליכע שיעורים וואס זענען מיר אזוי
שטארק מחזק און האט ממש געטוישט מיין לעבן צום גוטן.

אזוי ווי מיין טאכטער דארף שוין אנהויבן גיין אין שולע האב איך
איר איינגעשריבן אין מוסדות ... איך האב אבער באקומען אן ענטפער
אז דאס יאר נעמען זיי נישט אן קיין ברסלב'ער חסידים אין אלע זייערע
מוסדות איבער גאנץ ארץ ישראל, כאטש וואס סיי איך און סיי מיין
ווייב באלאנגען צו די חסידות. זיי האבן אויפגעשטעלט א ספעציעלער
ועד נישט אנצונעמען קיין ברסלב'ער חסידים.

דאס טוט מיר זייער וויי; איך בין אנגעקומען קיין ברסלב נאר צו
נעמען חיווק אויף עבודת ה' און צו זיין מער ערליך, בעפאר דעם האב
איך ממש נישט געעפנט קיין אידיש ספר און איך האב נישט געדאווענט,
היינט לערן איך ברוך ה' יעדן טאג משניות, איך גיי יעצט ענדיגן ששה
סדרי משנה צום ערשטן מאל. איך לערן יעדן טאג גמרא און נ"ה, איך
בין מעביר סדרה און איך זאג תהלים, מיין גאנצע רוחניות איז געווארן
נאר אנדערש און פיל בעסער זייט איך בין אנגעקומען קיין ברסלב, און
אויך מיין שלום בית האט זיך זייער געטוישט צום גוטן.

איך קען ממש נישט פארשטיין פארנוואס ברסלב איז אזוי פארשעמט
און אפגעפרענט, אזוי ווייט אז מען וויל נישט אננעמען מיינע קינדער
ווייל איך דריי זיך אין ברסלב.

יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, ד' ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אד"ק האב ערהאלטן דיין בריוו.

דו פֿרעגסט פֿארנוואס בֿרסלב איז אזוי פֿארשעמט; ווען דער
רבי איז צוריק געקומען פֿון ארץ ישראל האט ער געזאגט:
"אד"ק האב ענק געברענגט א מתנה 'מחלוקת'; פֿון היינט
אן וועט מען קריגן אויף מיר". און אזוי איז טאקע געווען,
עס האט זיך דעמאלט אנגעהויבן א מחלוקת אויפ'ן רבי'ן
וואס האלט נאך אן ביזן היינטיגן טאג.

פֿארנוואס טאקע האט דער רבי אוינגעברענגט אזא מתנה?
עס פֿעלט דען גוטע מתנות וואס צו געבן? וואס
איז די גרויסקייט פֿון מחלוקת אז דער רבי רופט דאס אן
'א מתנה'? נאר ווען א מענטש דינט דעם אייבערשטן און
ער גרויסט זיך מיט זיין עבודת השם, ער גייט ארום מיט
גאָוה וכו' - פֿאלט מען אראפ פֿון אלע מדריגות רחמנא
לצלן. אזוי ווי דער הייליגער בעל דגל מחנה אפרים זכותו
יגן עלינו האט דערציילט (ספר נתיב מצוותיה שביל התורה, אות יג דגל
מחנה אפרים בליקוטים), אז ווען ער איז געווען א קינד און ער איז
געזעצן אויפ'ן שוים פֿון זיין זיידע דער הייליגער בעל שם
טוב זכותו יגן עלינו, האט ער געהערט ווי דער הייליגער
בעל שם טוב זאגט אויף זיך: "דא זיצט א איד וואס הערט
תורה - נישט פֿון קיין מלאך, נישט פֿון קיין שרף, נישט פֿון

אלהו הנביא, נאר פונעם אייבערשטן אליין און איך האב מורא איך זאל נישט אראפ פאלן יעדע סעקונדע אין נוקבא דתהומא רבא פון גאות און ישות וכו"; ווייל אז מען גרויסט זיך חס ושלום מיט די תורה און תפילה וכו' קען מען אלעס פארליין. דאס האט דער רבי געמיינט מיט דעם מתנה וואס ער האט אויגו געברענגט, אז מען וועט שפעטן פון אויגו.

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך; אז א בחור'ל דאווענט אין בית המדרש מיט א געשמאק, ער דאווענט אין א סידור און ער רעדט נישט אויס ביים דאווענען וכו', אדער א אינגערמאן פירט זיך אויף שיין ביי די ארבעט, ער רעדט איידל, ער שעלט נישט ווען עפעס גייט אים נישט, ער איז מקפיד צו דאווענען שחרית, מנחה און מעריב, ער לויפט ארויס אינגמיטן ארבעטן כאפן א מנחה - קוקט אים יעדער ארויף, מען פֿרעגט שטילערהייט: "ווער איז דער בחור'ל?" "ווער איז דער אינגערמאן?" אבער ווי וואונדערליך איז אויב מען ווערט געוואויר אז ער דריידט זיך ביים רבי'ן און ער נעמט זיין חיות פון רבי'ן, דעמאלט קוקט מען שוין מיט א ביטול אויף אים און דער גאנצער גלאנץ פאלט אוועק.

דער סמ"ך מ"ם האט זייער פיינט דעם הייליגן רבי'ן ווייל דער רבי מאכט אים קאליע זיין ביזנעס; דער סמ"ך מ"ם נעמט א מענטש און רעדט אים איין אז ער איז שוין פארפאלן און דער אייבערשטער דארף אים נישט צוליב די עבירות וואס ער האט געטון. ער ברענגט אים פֿל מיני ראיות אז ער איז שוין פארפאלן, ער ברענגט ראיות פון

זוהר הקדוש (וישב קפה; נהי ריט): וואס דער זוהר הקדוש זאגט, "מאן דאזשיד זרעא בריקנניא חס ושלום, אין מועיל תשובה", אז ווער עס איז פונם בבבית, ער איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן - העלפט נישט קיין תשובה; וואס טוט א מענטש ווען ער הערט אז עס העלפט אים שוין נישט קיין תשובה? ער ווערט אינגאנצן מיואש און ער הערט אויף לערנען און דאווענען וכו' וכו'. דאס אלעס איז מעשה בעל דבר וואס וויל אויסרייסן דעם מענטש פון די וועלט און פון יענע וועלט, קומט דער הייליגער רבי און זאגט (שיחות הר"ן, סימן עא): "שאין תדבר בן, רק על הכל מועיל תשובה", עס איז נישט אזוי, נאר אויף יעדע זאך העלפט תשובה, "ואמר, שפזה המאמר זוהר אין שום אדם מבין הפשט, רק הוא לבד", און דער רבי האט געזאגט אז אין דעם שטיקל זוהר פארשטייט קיינער נישט פשט, נאר ער אליין; דאס איז פארנוואס דער סמ"ך מ"ם האט זיך גענומען אויף אלע צדיקים בכלל און אויפ'ן רבי'ן בפרט, ווייל דער רבי שלאגט זיך מיט אים, דער רבי נעמט נשמות וואס דער סמ"ך מ"ם האט שוין לאנג ביי זיך אין קעשענע, ער כאפט זיי ארויס פון דארט און ברענגט זיי צוריק צום אייבערשטן.

די אלע וואס קריגן אויף ברסלב האבן נישט קיין אנגנג וואס ברסלב איז; זיי ווייסן נישט וואס זיי ווייסן נישט. ווען זיי וואלטן געוואוסט וואס ברסלב איז וואלטן זיי נישט געקריגט, אדרבה, זיי וואלטן ווען אויך געקומען נעמען חיזוק פון רבי'ן. דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קכב): "עלי

אין חולקים בלל, רק הם חולקים על מי שעשה כך כמו שבזדים החולקים עליו, ועל איש בזה בודאי ראוי לחלק", אויף מיר קריינט מען נישט, נאר זיי קרייגן אויף אזא איינעם וואס האט געטון דאס וואס זיי זאגן אויף מיר אז איך האב עם געטון און אויף אזא איינעם דארף מען טאקע קרייגן.

די גאנצע מחלוקת אויף ברסלב איז מעשה בעל דבר וואס ער האט זייער מורא פון רבי'ן; ער ווייסט אז ווי נאר מען וועט הערן דעם רבי'נס עצות און חיוקים איז אויס וועלט, אלע וועלן אפלאזן זייערע נארישקייטן און אלע וועלן זיך צוריק קערן צום אייבערשטן.

דער רבי האט א וועג פאר יעדן איינציגסטן איד צו לערנען און ענדיגן כל התורה בולה (כמבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), דער רבי האט א שפראך צו אלע געפאלענע נשמות, און דאס איז די סיבה פארן וואס דער סמ"ך מ"ם האט זיך אזוי פארליינט אויפ'ן רבי'ן.

רבי נתן איז אמאל אריין געקומען צום רבי'ן און געזען ווי דער רבי וויינט זייער שטארק, דער רבי האט זיך אנגערופן פאר רבי נתן: "אזוינס אויס צו טראכטן אויף מיר, אז איך בין פון יענעם פת רחמנא לצלן?" רבי נתן האט נישט געקענט צוקוקן ווי דער רבי וויינט, איז ער אנוועק געגאנגען. רבי נתן האט שפעטער דערציילט אז דעמאלט האט ער נישט פארשטאנען פארן וואס דער רבי וויינט, וואס גייט אן דעם רבי'ן וואס יענער זאגט? אבער שפעטער ווען

דער רבי איז אוועק פון די וועלט און רבי נתן האט געוואלט אריין ברענגען דעם הייליגן רבינ'ס עצות אין די וועלט און עס האט זיך אנגעפאנגען א שרעקליכע התנגדות, מען האט גערודפ'ט רבי נתן מיט שרעקליכע רדיפות, האט רבי נתן געזאגט: "יעצט פארשטיי איך שוין פארנוואס דער רבי האט אזוי געוויינט, נישט ווייל יענער האט גערעדט אויף אים, נאר דער רבי האט געוויינט ווייל ער האט געזען אז דורך די מחלוקת און דורך די לשון הרע וואס מען רעדט אויף אים, וועלן מענטשן נישט מקורב ווערן צו אים און עס וועט זיין ויער שווער אריין צו ברענגען אין מענטשן די ליכטיגע עצות".

בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט טרעפן א גוטע מוסד פאר דינע קינדער, זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל האבן א גוטע חדר און א גוטע שולע פאר מינע קינדער. מען וויל נישט אנגעמען מינע קינדער אין די ... מוסד נאר ווייל איך פאר קיין אומאן אויף ראש השנה און ווייל איך בין זיך מחו' ומחזק מיט די ברסלב'ע ספרים; הייליגער באשעפער, פארנוואס פאר איך אויף אומאן, פארנוואס בין איך געקומען קיין ברסלב? נאר ווייל די ספרים און די דיבורים מאכן מיר אויף מינע אויגן איך זאל לעבן מיט דיר און איך זאל זיך פרייען מיט די מצוות וואס איך טו. זייט איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האט זיך מיין לעבן אינגאנצן געטוישט למזכה; איך לערן יעדן טאג, איך דאווענן יעדן

טאג שחרית, מנחה און מעריב, און מיין נאנצע שלום בית האט זיך מיר געמוי'שט צום גוטן.

הייליגער באשעפער, פארוואס איז דער רבי אזוי פארשעמט? פארוואס פארשעמט מען מיר? וואס האב איך שוין געטון אז מען וויל נישט אנגעמען מיינע קינדער? די מוסד וויל נישט אריין געמען מיינע קינדער ווייל איך בין זיך מסת' ומחזק מיט'ן הייליגן רבינ'ס ספרים; איך בעט דיר באשעפער, העלף מיר איך זאל טרעפן א גוטע מוסד פאר מיינע קינדער".

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט טרעפן א גוטע מוסד פאר דייןע קינדער, זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן און דו זאלסט זען פון זיי אידיש נחת, אמן.

איך ווארט צו הערן פון דיר אז דו האסט געטראפן פאר זיי א גוטע מוסד.

רפא

וואס איז די ריכטיגע צניעות ביים שלאפן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דא שרייבט א מיידל פון ארץ ישראל; קודם א יישר בת פאר אייערע שיעורים וואס געבן מיר אזויפיל עצות און חיזוק, עס געבט מיר שכל אין לעבן; איך האב אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, איך האב אנגעהויבן

דאווענען אפילו ווען מיר האבן נישט קיין סעמינאר, צום ביישפיל יעצט פאר פסח, אזוי אויך האב איך אנגעהויבן ליינען קריאת שמע און צוגרייטן נעגל וואסער יעדע נאכט, און נאך פיל מער.

איך וויל פֿרעגן אויב די צוויי ביינער ביים האלז מעגן זיין אפן ביינאכט ביים שלאפן, און אויך אויב מען דארף אנטון זאקן ביים שלאפן אויב מען איז סיי ווי צוגעדעקט מיט די דעקע.

יִשׂר בַּח פֶּאָר אַלְעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת צו, ד' ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר געבט אכמונג אויף צניעות; ווען מען פירט זיך איידל און מען גייט אנגעטון איידל - דאס איז שיין און מלא חן, אבער אויב מען גייט נישט אנגעטון איידל און מען פירט זיך נישט אויף איידל דעמאלט איז דער מענטש נישט מכובד.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין צד.): "רבי יוחנן קרי ליה למאני מכבודתי", רבי יוחנן, ווען ער פלעגט בעטן זיין שמש זאל אים ברענגען זיינע קליידער, פלעגט ער זאגן: 'ברענג מיר די זאך וואס ברענגט מיר כבוד'; ווייל קליידער איז מכבד א מענטש. ווען א מענטש איז אנגעטון ווי עס דארף צו זיין דעמאלט איז ער מכובד וכו'.

אסאך מיידלעך מיינען אז צניעות איז עפעס א סארט קנס, באילו מען האט גע'קנס'עט די אידישע טעכטער אז מען דארף גיין אנגעטון איידל. דאס איז די סיבה פארנוואס מען זעט נעבעך ווי אידישע טעכטער זוכן אראפ צו ווארפן פון זיך די צניעות, זיי מיינען אז דאס איז א שטראף, אבער באמת איז צניעות בכלל נישט קיין קנס, צניעות איז זייער א שיינע זאך. א בעל חי גייט אן קליידער און עס איז נישט שויד פיי זיי קיין קליידער, דאס זעלבע איז פיי די אומות העולם וואס זענען (יחזקאל כג, ב): "אשר בשר חמורים בשרם", צוגעגליבן צו בעלי חיים; אזוי ווי אברהם אבינו האט געזאגט פאר ישמעאל ווען ער איז גענאנגען שחט'ן יצחק אבינו (בראשית כב, ה): "שבנו לך עם החמור", זאגן אויף דעם חכמינו זכרונם לברכה (קידושין סח.): "עם הדומה לחמור"; פיי זיי איז נישט קיין חילוק יא אנגעטון נישט אנגעטון, אבער מיר אידן וואס מיר זענען מענטשן, אזוי ווי עס שטייט (יחזקאל לה, לא): "ואתן צאני צאן מרעיתי, אדם אתם, אני אלקיכם", דרש'ענען אויף דעם די הייליגע חכמים (יבמות סא.): "אתם קרויין אדם, ואין העובדי כוכבים קרויין אדם", דער אייבערשטער זאגט איר זענט פיי מיר גערעכנט ווי מענטשן, איר זענט נישט אין מיינע אויגן ווי בהמות; דארפן מיר זיין אנגעטון און אכטונג געבן זיך אויפצופירן איידל.

ווען מען שלאפט גייט מען נישט מיט קיין זאקן, נאר מען דעקט זיך צו מיט א דעק - דאס איז צניעות; מען דארף געדענקען וואס חז"ל זאגן (קידושין נד.): "לא נתנה תורה

למלאכי השרת", די תורה איז נישט געגעבן געווארן פאר מלאכים; עם זענען דא וואס זאגן אז מיידלעך זאלן שלאפן מיט הויזן ווייל די פיס דעקט זיך אויף וכו', אבער עם איז נישט גערעכט, ווייל הויזן פאר א מיידל איז פריצות. מען פרובירט דאס מערסטע צו שלאפן צוגעדעקט און אויב מען דעקט זיך אויף - זאגן שוין חכמינו זכרונם לברכה (גדרים כו):
 "אזנס רחמנא פטריה".

רפב

איך וויל זיך שוין גטן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע חיובק וואס איך באקום פון אייך, און יעצט צום ענין. איך בין זייער צעבראכן פונעם מצב אין אונזער שטוב. עם איז קיין שטוב נישט! איך האלט מער נישט אויס פון מיין מאן, ער איז נישט אינטערעסירט אין גארנישט.

איך האב אים זייער ליב געהאט אלע יארן און זייער אסאך געטון פאר אים, איך האב אים געגעבן, נאכגעגעבן, געהאלפן און אזויפיל מתפלל געווען, בשעת ווען ער פלעגט מיר אנוועקמאכן די גאנצע צייט. איך בין שוין זייער פארמאטערט און איך קען נישט טרעפן די בוחות ווייטער אנצוגיין. איך שפיר זיך ווי א פארנוועלקטע בלוט וואס פרובירט צו וואקסן אין א בלאטע אן קיין זון. די איינציגסטע וועג וואס עם זאל קענען ארבעטן איז גאר אז איך שפיל טויב, שטום, און בלינד - נו וואס פאר א לעבן איז דאס?

איך האב שוין אלעס פֿרובירט, איך בין שוין דורך די שווערסטע צייטן; איין תקופה ווי ער האט נישט געלערנט און נישט געארבעט, איין תקופה פון נישט אויפשטיין צופרי און אריינשלאפן ביו שפעט אינמיטן טאג, איין תקופה פון כל ערליי משוגעטן בין פותלי הבעדרום, איין תקופה פון זיך דארפן טוישן און זיין מער אפ-טו-דעיט, איין תקופה פון וואס ער האט זיך געטוישט זיין אויסקוק און בכלל לעבנסשטייגער, נאך א תקופה פון זיין ברוגז אויף מיין משפחה, און אזוי ווייטער - א לאנגע ליסטע וואס גייט נאכאלץ אן. און כאטשיג ווי שטארק דאס האט מיר אלץ וויי געטון בין איך מיטגענאנגען מיט אים און נאכגעקומען אלע פארלאנגען (חויז טראגן א שייטל), עס האט אבער נארנישט געהאלפן, ער איז אין שטוב נאר בגוף, אדער צו קריטיקירן און טשעפען. איך מאך אליין שבת, יום טוב, פסח. ער העלפט נארנישט און ער רעדט זיך נאך אפ אז די הויז פליט און וועגן דעם האט ער נישט קיין הרחבת הדעת אינדערהיים.

ווי אזוי זאל איך האלטן די שטוב אין אַרדענונג ווען איך דארף אלעס אליין טון און ער ליגט אין בעט און האט נאר מענות? די קינדער וויינען און מוסשען אז טאמט האט זיי צוגעזאגט זאכן און איך מוז זיך ספראווען דערמיט און אים ערוועצן.

איך וויל זיך גמ'ן. עס טוט מיר זייער וויי, ווייל בין יעצט האב איך אלעס פֿרובירט צו טון כּדי זיך נישט צו גמ'ן און טאקע ווייל איך ווייס אז גמ'ן איז נישט די עצה און ווי הארב דאס איז און די נאכווייען און די שוועריקייטן דערפון, דאס האט מיר צוריקגעהאלטן ביו יעצט. נאכדערצו אז איך האב א גע'נט'ע שוועסטער וואס איז שוין א גרושה צען יאר, ווען נישט וואלט איך זיך שוין זיכער גע'נט, איך בין שוין אבער אין א מצב פון עד מתי? מיין לעבן איז נישט קיין לעבן...

יִישׁר בַּח פֿאַר אַייער צײַט, און דער אײַבערשטער זאל אײך באַלייכטן מיט אַ קלאַרקײַט צו קענען געבן די ריכטיגע ענטפֿערס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ה' ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס טוט מיר זייער וויי צו הערן וואס איר גייט אריבער.

איך מוז אייך זאגן וואס איך האב מקבל געווען פון מוהרא"ש
זכרונו לברכה: "זיך גט'ן איז נישט די עצה", בפרט
ווען עס איז דא קינדער אין שטוב; ווייל אויב מען גט זיך
ליידן די קינדער פון דעם זייער גאנץ לעבן.

במשך די פופצן יאר וואס איך בין עוסק מיט קינדער און
בחורים האב איך געזען אז רוב פראבלעמען מאכן
זיך ביי קינדער פון גע'גט'ע שטובער. חכמינו זכרונום לברכה
זאגן (גיטין צ:): "כל המגרש את אשתו, אפילו מזבח מוריד
דמעות", ווען מאן און ווייב גט'ן זיך וויינט דער מזבח. פלעגט
מוהרא"ש זכרונו לברכה שטענדיג זאגן: "פארנוואס וויינט
דוקא דער מזבח? עס זענען דאך דא אסאך פלים אין בית
המקדש; פארנוואס וויינט נישט דער שלחן; די מנורה; דער
ארון; וואס עפעס דוקא דער מזבח? נאר דער מזבח וויינט,
ווי צו זאגן: 'מען איז שוין מקריב אויף מיר גענוג קרבנות,
פארנוואס פעלט אויס מען זאל ברענגען נאך קרבנות'..."

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזר'ן מיט אונז: "זיי קלוג, נישט
גערעכט"; דאס איז דער סוד פון הצלחה - נישט
זוכן צו זיין גערעכט נאר זוכן ווי מען קען זיין קלוג. שלמה

המלך זאגט (משלי יד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה", א קלוגע פרוי בוט אויף איר הויז, "ואולת בנדיה תהרסנו", און א נארישע פרוי צעברעכט עס מיט אירע אייגענע הענט; עס טוט מיר זייער וויי צו הערן ווי איר פאלט א קרבן פאר'ן יצר הרע וואס וויל צעברעכן נאך א אידישע שטוב, איר שרייבט דאך אליינס אז איר האט א שוועסטער וואס איז שוין לאנגע יארן אליין וכו', וואס וועט איר האבן אז איר וועט זיך גט'ן? אמת טאקע, עס איז אייך זייער שווער יעצט מיט אייער מאן וכו', אבער דאס האט איר נאכנישט פרובירט - צו זיין אליין פאר יארן וכו', דאס ווייסט איר נאכנישט - וואס אייערע קינדער וועלן מיט מאכן וכו', די קינדער וועמענס עלטערן האבן זיך גע'נט וואלגערן זיך ארום פון אייער צום צווייטן השם ירחם.

איך ווייס אז עס איז אייך זייער שווער און איך פארשטיי זייער גוט וואס איר גייט אריבער, אבער מיט דעם אלעם בעט איך אייך זייער, איר פון אייער זייט זאלט רעדן שוין צו אייער מאן, זייט ווייטער ווארעם צו אים און ווארטס אים אפ מיט א שמייכל וכו'. א קלוגע פרוי האט די מעגליכקייט אינגאנצן איבערצודרייען איר מאן לשובה; איך בעט אייך, ווארטס אים אויף א ישועה און אנטלויפט נישט. עס איז נישט קיין חכמה צו גיין צעברעכן א שטוב ווען מען קען עס נאך ראטעווען.

שלמה המלך זאגט (משלי כו, יט): "בפנים הפנים לפנים, בן לב האדם לאדם", אזוי ווי ווען מען קוקט אין

וואסער זעט מען זיך - ווען מען שמייכלט זעט מען א שמייכל און ווען מען איז זייער זעט מען א זייערע בילד; אזוי איז א מענטש צום חבר - ווען מען שמייכלט שמייכלט יענער צוריק און ווען מען איז שלעכט, איז יענער שלעכט צוריק צו דיר. געדענקט, דאס גאנצע לעבן איז אזוי ווי א 'שפיגל', אויב מען שמייכלט צו א שפיגל, זעט מען ווי איינער שמייכלט צוריק און אויב מען ווייזט א זייערע פנים ווייזט יענער צוריק א זייערע פנים. דערפאר, זוכט נישט צו זיין גערעכט, נאר האלטס פאר אייערע אויגן די ווערטער: "זיי קלוג, נישט גערעכט", איר זאלט זיין דער וואס זעט איבער און רעדט שיין.

מיר שטייען יעצט אין די ערב פסח טעג; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קמ"ו): "בכל דור ודור תיב אדם לראות את עצמו באלו הוא יצא מצרים", א מענטש דארף זיך פארשטעלן באילו ער איז געווען פארקנעכטעט פאר פרעה אין מצרים, און דער אייבערשטער האט אים ארויסגענומען פון דארט; שטעלט אייך פאר איר זענט אין מצרים, אייער מאן ארבעט פאר פרעה און ער וויל נישט אהיים קומען ביינאכט, ער איז א קנעכט פאר פרעה, ער איז אריין געטון אין זיין געלט און אין זיין ארבעט מיטן גאנצן לייב און לעבן וכו'; וואס האבן די ערליכע פרויען געטון, זיי האבן זיך גע'נט? זאגן אויב די הייליגע חכמים (לקט שמעוני תהלים, סימן תשעה) אז בזכות די נשים צדקניות זענען די אידן ארויס פון מצרים; די מענער זענען געווען פארשקלאפט

און פארפלאגט פאר די מצררים - אזוי ווי היינט, מען האט געארבעט ביטער שווער, זיי זענען געווען אזוי אריינגעטון אין מאכן געלט אז זיי זענען פשוט נישט אהיים געקומען צו זייערע ווייבער, וואס האבן די ערליכע פרויען געטון? זיי זענען געגאנגען צו זייערע מענער אויפ'ן פעלד דארט וואו זיי האבן געארבעט, זיי האבן געברענגט פאר זייערע מענער וואסער מיט קליינע פיש, זיי האבן זיי אפגעוואשן וכו', און אזוי איז ארויס געקומען די גאנצע אידישע פאלק וואס זענען ארויס פון מצרים און מקבל געווען די הייליגע תורה ביים בארג סיני; זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס גייט צו איר מאן און זי איז די וואס רעדט שיינע ווערטער וכו' ביז דער מאן ווערט איבערגערעדט, מען לעבט מיט ליבשאפט און מען שטעלט אויף א שטוב צוזאמען.

אויך בין גרייט צו רעדן מיט אייך ביידע צוזאמען און פרובירן וואס מען קען טון איר זאלט לעבן בשלום איינער מיט'ן צווייטן, ווייל עס איז א שאד אז דער לעבן זאל אריבער גיין מיט מחלוקת.

אויך זאג אייך גאטמאל: "זיך גט'ן איז נישט די עצה", וואס איז יא די עצה? "תפילה". מען האט אמאל געזאגט פאר'ן רבי'ן אז דער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט: "ווען משיח וועט קומען וועט מען מבטל זיין אלע ווייבער שול'ן", האט דער רבי געזאגט: "עס איז נישט אמת; עס קען נישט זיין אז דער בעל שם טוב האט דאס

געזאגט, פונקט פארקערט! משיח וועט קומען בזכות די תפילות פון אידישע פרויען וואס זיי ראנווענען און בעטן אז משיח זאל קומען; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פדרש זוטא רות, רמז ה): "אין הדורות נגאלין אלא בזכות נשים צדקניות שבודור", משיח וועט קומען נאר בזכות די ערליכע פרויען פונעם דור; נאך זאגן חז"ל (סוטה יא:): "בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים, ובזכותן עתידין להגאל", אין זכות פון די פרויען זענען מיר אויסגעלייזט געווארן פון מצרים, און בזכות זיי וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון גלות.

אך שרייב אייך א בריוו וואס איר זאלט איבערנעבן פאר אייער מאן גרו יאיר.

לקבד ... גרו יאיר

דיין ווייב האט מיר געשריבן א בריוו אז עס איז איר זייער שווער דאס לעבן מיט דיר.

אך בעט דיר זייער, דו ווייסט דאך אז ביים רבין איז געווען א יסוד היסודות "שלום בית"; דער רבי האט אונז זייער געווארנט מיר זאלן מכבד זיין די ווייב (שיחות הר"ן, סימן רסד): "כי אמר, הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העפור והקרה והגדול, באשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם", דער רבי האט געזאגט: מען דארף זייער אכטונג געבן אויף די ווייב, ווייל זיי גייען אריבער זייער אסאך ווייטאג פון צער גידול בנים, צער לידה וכו'. און רבי נתן שרייבט (שם, סימן רסג):

"ספר לי אחד שהיה משיח עמו זכרוננו לברכה מענגן בני הנעורים, ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם, ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום", איינער האט מיר דערציילט אז ער האט געהאט א שמועס מיט'ן רבי'ן איבער דעם וואס מען זעט אינגעלייט צעטיילן זיך פאר א שטיק צייט און אסאך מאל ווערט נאכדעם א גט חס ושלום, "אמר, שזה מעשה בעל דבר, שמניח את עצמו על זה מאד, לקלקל השלום של בני הנעורים, כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה", דער רבי האט געזאגט אז דאס איז מעשה בעל דבר. דער יצר הרע מאכט מען זאל זיך צעטיילן, ווייל אז מען איז אן א ווייב כאפט ער אריין דעם מענטש ביי אים אין זאק אריין, "כי הוא אורב על זה מאד - לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום, שגורם בערמוניותו לקלקל השלום שבניהם", ווייל דער יצר הרע לאקערט אויף יונגע פארפעלקער זיי צו צעטיילן און אזוי כאפט ער זיי אריין אין שמוציגע עבירות.

אויך בעט דיר זייער, בעט זיך איבער מיט דיין ווייב; אז דו וועסט פאלגן דעם הייליגן רבי'ן וועט דיר גוט זיין אין לעבן. זוך נישט צו זיין גערעכט, קליינע קינדער ווען זיי קריגן זיך, זוכן זיי שטענדיג צו זיין גערעכט. דער הייליגער אריז"ל זאגט (פרי עץ חיים שער חג המצות, פרק א; ועיין זוהר הקדוש פרשת וארא, כה:); אז אין מצרים איז דער מלך און דער דיבור געווען אין גלות; יעצט איז די צייט ארויס צו גיין פון דעם גלות

הדעת, גיי דו אויך ארויס פון דיין קטנות און זיך נישט אויסצופירן.

יעצט קומט שוין דער הייליגער יום טוב פסח ווען אלע אידן גייען ארויס פון מצרים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קמ"ו): "בכל דור ודור תיב אדם לראות את עצמו באלו הוא יצא ממצרים"; כאפ זיך אויך מיט מיט אלע אידן וואס גייען ארויס פון מצרים. שטעל זיך פאר ווי דו ביסט יעצט אין מצרים און דער צדיק קומט זאגן אז דער אייבערשטער וויל ארויסנעמען די אידן פון מצרים, וואס וואלסטו געטון? וואלסט מיט געגאנגען מיט משה רבינו? נישט יעדער איז דעמאלט מיט געגאנגען מיט משה רבינו, רוב אידן האבן נישט געוואלט ארויס גיין פון מצרים, בלויז א פיפטל פון כלל ישראל זענען מיט געגאנגען, ווייל די אלע האבן געהאט זייערע גערעכטע טענות און תירוצים פארוואס נישט צו גיין מיט משה רבינו. וואס איז געבליבן פון זיי? זיי זענען אלע אויסגעשטארבן ביי מפת חושך, אבער די ערליכע אידן וואס זענען מיטגעגאנגען מיט משה רבינו - זיי זענען ארויס פון מצרים און ארויס פון זייער גלות.

מוהרא"ש זאגט א גוטע עצה פאר א מאן און ווייב וואס פארשטייען זיך נישט און יעדער פארלאנגט פונעם צווייטן זיך צו טוישן; ביידע פון זיי זאלן נעמען א צעמל און אראפשרייבן אלע טענות וואס מען האט איינער אויפ'ן צווייטן בפרטי פרטיות, דערנאך זאל מען נעמען די צעמלעך פארמאכטערהייט אן אריינקוקן דערין און דאס פארברענגען

בשעת שריפת חמין אינעם פייער, ווען דערביי זאל דער מאן בעטן דעם אייבערשטן אז אלע קריגערייען זאלן זיך אויפהערן און ער זאל מער נישט זען די אלע שלעכטס וואס ער האט אויף זיין ווייב.

איך האף אז דו וועסט אננעמען מיינע ווערטער; גלייב מיר, איך האב נישט קיין שום נגיעה דא, איך מאך נישט קיין געלט פון אייך און איך האב נישט קיין פבוד פון אייך, איך טו עס פשוט ווייל מוהרא"ש האט מיר אריין געלייגט אין מיין בלוט איך זאל העלפן עס זאל זיין שלום צווישן מאן און ווייב און מען זאל לעבן צוזאמען.

איך ווארט צו הערן פון דיר אז דו האסט אויסגערוימט דעם חמין פון שטוב; סיי דער פשוטער חמין און איך דעם יצר הרע.

רפג

מיר האבן נישט פארשעמט דעם רבי'ן; אפשר געבט איר אויך שיעורים אין ענגליש

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל, איך לערן אין די ... סקול אין בארא פארק; איך מיט מיינע חבר'טעס הערן אויס די חיוק יומי און די שיעורים, דאס איז ממש אנזער לעבן. כאטש וואס מיר לערנען אין ... סקול און רוב פון

אונזערע עלטערן זענען ... חסידים - זענט איר אבער אונזער אמת'ער מנהיג און מורה דרך, אונזער אידישקייט קומט פון אייערע שיעורים.

מיר האבן א פראגראם אין סקול צו מאכן א פארשטעלונג פון יעדע לאנד, יעצט פאר פסח האט מען געדארפט מאכן פון די לאנד אוקריינע און מיר האבן אויסגעקליבן צו מאכן וועגן ברוסלב וואס געפונט זיך אין אוקריינע. עס איז גלייך אויפגעקומען אין געדאנק צו מאכן עפעס פון "ג-נח", מיר האבן עס אבער אפגעווארפן, וואוסגריג ווי שטארק איר זענט קעגן דעם, ווי ווייט דאס פארשעמט ברוסלב - וואס איז אונזער גאנצע לעבן.

מיר האבן אויסגעקליבן צו מאכן א פארשטעלונג פון דעם ניגון הפצה וואס מען האט לעצטנס געמאכט דערפון א שיינע קליפ, מיר האבן אנגעצינדן דעם קליפ און מיר האבן צוגעלייגט שיינע תנועות צום ניגון, און ברוך ה' די פארשטעלונג איז געלונגען גאר שיינ און יעדער האט זייער הנאה געהאט.

איך האב געוואלט פֿרעגן אויב דער ראש ישיבה קען זאגן שיעורים אויך אין ענגליש; אזוי ווי טייל פון מיינע חבר'טעס פארשטייען בעסער ענגליש ווי אידיש און זיי דארפן אויך האבן חיוון.

א גרויסן יישר פֿח פאר אלעס וואס איר טוט פאר אונז, דער אייבערשטער זאל אויך געבן פֿח ווייטער אנצוגיין.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ה' ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וזאזיל איז אויך אז איר האט זיך אפגעהאלטן פון מאכן א פארשטעלונג פאר פורים ביי אויך אין סקול פון

"נ-נח", נאר אנשטאט דעם האט איר געמאכט א שפיל פון ברסלב ווי אזוי מען טיילט ספרים וכו'.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ע): "עס זענען דא מענטשן וואס דורך זייערע מעשים און זייערע דיבורים זענען זיי גורם אז מענטשן זאלן זיך דערווייטערן פונעם צדיק"; בפרט די נייע אנשיקעניש פון "נ-נח", וואס זיי זענען מבזה דעם רבי'ן אין אלע גאסן. מענטשן מיינען אז דאס איז ברסלב און זיי זענען גורם אז מענטשן זאלן נישט מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן.

מענטשן מיינען אז דאס איז א שפיל וכו', אבער דאס איז זייער א הארבע זאך און מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו גיין אנגעטון מיט בגדים וואס עס שטייט דערויף "נ-נח" און נישט זינגען ניגונים פון "נ-נח".

דער רבי זאגט (ספר המדות, אות צדיק, סימן סט): "מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר את הצדיק, שלא יצא עליו שם רע", ווער עס האט ליב דעם צדיק דארף אכטונג געבן עס זאל נישט ארויס גיין א שלעכטע נאמען אויפ'ן צדיק; זייער אסאך עלטערן ווערן ברוגז אויף זייערע קינדער ווען זיי געפונען אויס אז זייערע קינדער געמען חיווק פון ברסלב, ווייל זיי מיינען אז ברסלב איז א פלאץ פון משוגעים.

בנוגע ענגלישע שיעורים; עס איז מיר נישט גרינג צו רעדן אויף ענגליש ווייל איך בין אויפגעוואקסן אין א שטוב וואו מען רעדט נאר אידיש. לעצטנס האב איך אנגעפאנגען

געבן א שיעור יעדן טאג אין ישיבה אויף ענגליש פאר די
באחרים וואס קענען נישט קיין אידיש, מען קען דאס הערן
אויפ'ן טעלעפאן ליין "קול ברסלב".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט אלע זוכה זיין צו
טרעפן שידוכים בקרוב בזכות וואס איר געבט אכטונג
אויפ'ן הייליגן רבי'ן אים נישט צו פארשעמען.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיט:): "המבזה תלמיד חכם,
אין לו רפואה למפתו", איינער וואס פארשעמט א
תלמיד חכם איז נישטא קיין רפואה פאר זיין עונש וואס ער
גייט באקומען; איז דאך זיכער אז מדה טובה מרבה: "המכבד
צדיקים, אין מחלה שלא יזכה על ידי זה לרפואה", איינער וואס
איז מכבד צדיקים, ער געבט אכטונג מען זאל נישט פארשעמען
צדיקי אמת, וועט ער זיכער ארויס גיין פון אלע קרענק, אמן.

רפד

ווי אזוי טרייסט מען זיך נאך די הסתלקות פונעם וויזניצער רבי
זצ"ל? און ווי אזוי רעדט מען צו קינדער וועגן שטארבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ישר ב"ח פאר די געוואלדיגע חיזוק וואס איך באקום פון
איך סיי פון די בריוו און סיי פון די שיעורים, איך מיט מיינע חברים
זענען זיך זייער מחזק דערמיט.

היינט איז נסתלק געווארן מיין גרויסער הייליגער רבי, כבוד קדושת אדמו"ר מוויזניץ זכותו וגן עלינו און איך דארף חיווק ווייטער אנצוגיין, איך שפיר זיך ממש פאר'יתומ'ט, ווי אזוי קען איך זיך שטארקן? ווי אזוי פול איך אן דעם חלל וואס איז מיר געבליבן?

איך האב איך געוואלט פֿרעגן ווי אזוי מען רעדט צו קליינע קינדער איבער שטארבן, מיינע קינדער פֿרעגן מיר: "וואס מיינט אז דער רבי איז נפטר געווארן?" "וואו מראגט מען דעם רבין ביי די לניה?" איך לעצטנס איז נפטר געווארן אינגער באבע מיט וועמען די קינדער זענען געווען זייער נאנט, און איך האב גישט געוואוסט ווי אזוי דאס צו מסביר זיין פאר זיי, זיי זענען דריי און פינף יאר אלט; פון ווען קען מען רעדן צו קינדער וואס מיינט שטארבן? איך וויל גישט זיי זאלן בלייבן מיט קאשמארן.

איך קענט איר מיר אפֿשער שרייבן איבער די שייכות פון מיין רבי צו בֿרסלב? די שעות צעטלעך און זיין זאגן גמרא מאכט אים נאנט צו בֿרסלב, איך האב איך געהערט נאכזאגן פון אייך אז אייער התקרבות צו מוהרא"ש איז געווען אמאל ביים וויזניצער רבינ'ס טיש, און איך אז ער איז געשטאנען צו אייער זייט אז מען זאל גישט ארויסקומען קעגן אייך ווען מען האט געפירט א מחלוקה קעגן די ישיבה, אויב איר קענט מיר דערציילן אביסל מער דערוועגן.

יִישׁר בַּח פֿאר אַלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ה' ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נפלה עמרת ראשנו, אזי לנו כי חטאנו; מיר דארפן וויינען צום אייבערשטן ווען א צדיק גייט אַוועק פון די וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות תשובה, סימן פה): "הבוכה ומתאבל על אדם בשר, מוחלין לו על כל עוונותיו", אז א מענטש וויינט אויף אן ערליכער איד ווען ער גייט אנוועק פון די וועלט איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף אלע זיינע עבירות; ווייל ווען א צדיק גייט אנוועק פון די וועלט מאכט מען זיך א חשבון הנפש, מען זעט וואס בלייבט פונעם מענטש - נאר תורה ותפלה, מצוות ומעשים טובים, דאס ברענגט אז מען וויינט זיך אויס צום אייבערשטן: "רבנו של עולם, איך וויל אויך זיין אן ערליכער איד, איך וויל אויך לערנען יעדן טאג תורה, איך וויל אויך אכטונג געבן מקנים צו זיין אלע מצוות"; דאס זאגט דער רבי: "הבוכה ומתאבל על אדם בשר, מוחלין לו על כל עוונותיו", דער וואס וויינט ווען אן ערליכער איד גייט אנוועק פון די וועלט; ער וויינט אויף זיך, 'וואס וועט זיין מיט מיר? ווען וועל איך זיך שוין אויפהייבן פון מיין בלאטע? ווען וועל איך שוין אפלאזן אלע נארישקייטן?' דעמאלט איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף זיינע עבירות.

די רחמנות איז אויף אונז; אויף דעם צדיק איז גישט קיין רחמנות ווייל ער גייט ארויף אויבן אין הימל און עס קומען אים אנטקעגן אלע מלאכים וואס זענען באשאפן געווארן פון זיין תורה און תפילה אויף וואס ער האט זיך מוסר נפש געווען אלע זיינע יארן, עס קומען אים אנטקעגן אלע נשמות פון צדיקים, מען רופט אויס אין הימל: "מאכט פלאץ פאר די נשמה וואס האט פל ימיו געלערנט תורה,

מאכט פלאץ פאר די נשמה וואס האט זיך מוסר נפש געווען פאר אידישע קינדער און האט אריין געברענגט תורה ביי אידישע קינדער, ער האט אריין געברענגט יראת שמים אין אידישע קינדער; די רחמנות איז אויף אונז.

מוהרא"ש שרייבט אין זיין צוואה (צואת מוהרא"ש, אות טו) ווי אזוי מיר קענען וויסן א סימן פון אן ערליכער איד, איך ברענג דיר אראפ דעם לשון: "נאך א סימן איז דא, אז אן אמת'ער צדיק איז מעורר זיינע מענטשן צו לערנען די הייליגע תורה און א פאלשער מנהיג וועט רעדן פון אלעס אויסער פון תורה. דעריבער ווען איר גייט צו א מענטש און איר זעט אז דורך יענעם באקומט איר א חשק צו לערנען פלייסג די הייליגע תורה, איז א סימן אז איר זענט ביי אן אמת'ן צדיק".

דער וויזניצער רבי זכותו יגן עלינו פלעגט פארלאנגען פון יעדן חסיד - פון גרויס ביז קליין - מען זאל לערנען די הייליגע תורה; ער האט פארלאנגט א שעות צעטל און יעדער חסיד האט זיך געדארפט פארשרייבן יעדן טאג וויפיל שעה ער לערנט, אזוי פלעגט ער זיי מחזק זיין צו לערנען די תורה. ער האט נישט געמאכט קיין אונטערשייד צווישן עשירים און ארעמעלייט; ער האט קיינעם נישט גע'חנפ'עט, נאר יעדער האט געדארפט לערנען.

בנוגע רעדן צו קינדער פון שטארבן וכו'; עס איז נישט פדאי צו רעדן אין שטוב פון יום המיתה און זיכער

נישט מיט קינדער. זע אריין צו ברענגען א פרייליכקייט אין שטוב, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת ל:): "אין השכינה שורה אלה מתוך שמחה", דער אייבערשטער רומט אין א פלאץ וואו מען פריידט זיך; אז דו וועסט פרייליך מאכן דיין ווייב און קינדער וועט זיין ביי דיר אין שטוב השראת השכינה און אז עס איז דא אין שטוב השראת השכינה איז שוין אלעס דא אין שטוב. אזוי אויך זאלסטו רעדן מיט זיי וואס א צדיק איז; דערצייל זיי מעשיות פון צדיקים, דאס וועט אריין ברענגען אין זיי א השק צו וועלן ווערן א צדיק.

עס איז באוואוסט דער סיפור פונעם הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו אז ער האט אמאל געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער צי ער לערנט מוסר מיט זיי, האט דער מלמד געזאגט: "יא"; האט ער אים געפרעגט: "וואס פאר א מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי?" זאגט ער: "חובות הלבבות", זאגט אים דער הייליגער צאנזער רב: "נישט דאס מיין אויך צו פרעגן, אויך פרעג צי דו לערנסט 'מוסר', צי דו דערציילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו און זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו; ווייל מעשיות פון צדיקים פייערט אויף דאס הארץ צו זיין אן ערליכער איד. מען הייבט אן טראכטן: 'אויך וויל אויך זיין אן ערליכער איד', 'אויך וויל אויך זיין א צדיק', מען הייבט אן זינגען: "אוי טאטע, אוי פאטער - אויך וויל זיין אן ערליכער איד; אוי טאטע, אוי פאטער - אויך וויל זיין א גרויסער צדיק".

איך פלעג גיין זייער אסאך צום טיש פרייטאג צו נאכטס אלס בחור און אויך אלס אינגערמאן, אזוי אויך פלעג איך מיטהאלטן ביים מוצאי תשעה באב טיש דעם סיום הש"ס. אויך ווען מיין זיידע דער קארלסבורגער רב שליט"א פלעגט גיין באזוכן דעם וויזניצער רבי זכותו יגן עלינו פלעג איך שטענדיג מיט גיין.

ווען איך האב געעפנט די ישיבה איז אריבער אויף מיר גרויסע מחלוקת; מען האט געמאכט הפגנות און פארשפרייט פתבי פלסתר, מען האט איינגעגעבן מסירות וכו' וכו'. אזוי אויך איז מען דעמאלט ארום גענאנגען צו אלע רבנים אז מען זאל ארויס קומען מיט א קול קורא קעגן מיר; מען איז געזעצן טעג און וואכן ביים וויזניצער רבי, מען האט אים געמוטשעט ער זאל אונטער שרייבן קעגן די ישיבה, אבער געלויבט דעם אייבערשטן אז ער האט נישט געוואלט אונטערשרייבן (עס איז דא אסאך צו דערציילן, אבער אין באן המקום להאריך).

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו זיין דבוק אין אמת'ע צדיקים און גיין אין זייערע וועגן, ביז משיח וועט קומען און אונז אויסלייזן פון גלות, אמן.

רפה

איך האב געענדיגט די פערטע מאל משניות, יישר ב"ח!

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ברוך ה' אז איך האב זוכה געווען, אין זכות פונעם ראש ישיבה שליט"א, צו ענדיגן די פערטע מאל ששה סדרי משנה.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם. נאר דער אייבערשטער קען איך באצאלן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ה' ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב א געוואלדיגע הנאה צו הערן ווי דו פלייסט זיך

אין לערנען די הייליגע תורה, בפרט אין לימוד משניות,

און דו האסט שוין זוכה געווען צו מסים זיין די פערטע מאל

ששה סדרי משנה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה ז, ג): "אין כל הגליות

הקלו מתבנסות אלא בזכות משניות", משיח וועט

קומען בזכות די וואס לערנען משניות; דאס זעלבע וועט

זיין מיט דיין פריוואטע גלות, דו וועסט זוכה זיין ארויס צו

גיין פון דיין גלות. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין כב):

אויפ'ן פסוק (תהלים סח, ז): "מוציא אסירים בבושרות", אז דער אייבערשטער נעמט ארויס בַּחורים און מיידלעך פון זייער תפיסה און ער מאכט שידוכים; בַּזכות לימוד משניות וועסטו טרעפן א גוטע שידוך.

שטארק זיך און זיי ממשיך צו לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד וואס דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן (שיחות הר"ן, סימן עו). אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט, דאך זאלסטו ווייטער זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה.

עס איז נישטא נאך א זאך וואס מאכט פרייליך דעם מענטש אזוי ווי תורה; א מענטש וואס לערנט תורה - דער איז רייך, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קכז): אויפ'ן פסוק (ישעיהו ג, ז): "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - זה שאין בידו לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד, א מענטש וואס לערנט נישט יעדן טאג אביסל חומש, א פּרך משניות און א דף גמרא איז דער גרעסטער ארעמאן; נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (גרים מא): "אין עני אָא מן הדעת", ווער איז אן ארעמאן? דער וואס האט נישט קיין שכל; א מענטש וואס טראכט נישט פון תכלית, דער איז אן ארעמאן, ווען א מענטש לערנט נישט קיין תורה יעדן טאג און טוט נישט קיין מעשים טובים, ווען ער וועט אוועק גיין פון די וועלט וועט ער זיין ארעם, ווייל אין בית החיים נעמט מען נישט מיט קיין געלט מיט הייזער, דארט נעמט מען מיט נאר תורה ומעשים טובים, דערפאר זע אריינצובאפן אביסל תורה יעדן טאג.

די קעננסט זיך נישט פארשטעלן וואס תורה טוט פארן מענטש; אפילו א מענטש זאל זיין רחמנא לצלן אין שאול תחתית, אויב ער נעמט אויף זיך צו לערנען יעדן טאג תורה, וועט ער ארויס גיין פון אלע שלעכטס וואו ער איז אריין געפאלן און דער אייבערשטער וועט אים מוחל זיין אויף אלע זיינע עבירות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ראש השנה פרק ה, הלכה ח): "בין שקבלתם עליכם עול תורה - מעלה אני עליכם כאילו לא הטאתם מימכם", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול תורה, דאס הייסט ער נעמט זיך פאר צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה - זאגט דער אייבערשטער: "רעכן איד אים כאילו ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דיניגע וועגן.

רפו

איך קען נישט מיין טאטע, איך דארף חיזוק צו רעדן צו אים

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אמאל געשריבן פארן ראש ישיבה אז מינע עלטערן זענען שוין געזיט פאר עלף יאר, איך בין אויפגעוואקסן ביי מיין מאמע און בכלל נישט געקענט מיין טאטע.

דער ראש ישיבה האט מיר צוריק געשריבן¹ אז איך דארף רעדן מיט ביידע עלטערן, דאס האט מיר זייער מחזק געווען און איך פרוביר דאס טאקע צו טון, איך דארף אבער נאך חיווק אויף דעם, עס איז מיר נאכאלץ שווער צו רעדן מיט דעם מענטש און טראכטן אז ער איז טאקע מיין טאטע.

י"שר פ"ח פאר אלע בריוו און שיעורים, איך האב זיך אויסגעלערנט אזויפיל גוטע זאכן וואס איך האב קיינמאל אין מיין לעבן נישט געוואוסט, נאר דער אייבערשטער קען אייך באצאלן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת צו, ו' ניסן, שנת תשע"ח לפקט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש האט דערציילט אז אמאל איז געקומען א פרוי מיט איר זון א בָּחור צום גרויסן צדיק רבי ישראל אבוחצירא זכותו יגן עלינו (דער באבא סאלי), זי האט זיך אויסגעגאסן איר הארץ פאר אים: "מיין זון מאכט מיר צרות אין שטוב; ער שרייט אויף מיר, ער שלאגט מיר, איך האלט מער נישט אים פון אים!" האט דער הייליגער באבא סאלי זי"ע אָנגעהויבן צו וויינען: "איי איי איי... ווען איך וואלט ווען געהאט א מאמע, וואס וואלט איך געטון פאר איר... איך וואלט געגאנגען שפאצירן מיט איר, איך

ה. דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו.

וואלט גענאנגען איינקויפן פאר איר וואס זי דארף, איך וואלט איר מכבד געווען, אזוי האט ער געוויינט א לאנגע צייט; ער האט געוויינט מיט אזא תמימות ופשיטות אז דאס האט געמאכט א מורא'דיגער רושם אויף דעם בחור, ביז דער בחור האט אנגעהויבן מיט צו וויינען מיט אים. צום סוף האט ער צוגעזאגט אז ער גייט זיך אכטונג געבן און מער נישט מצער זיין די מאמע.

ווען מען הערט אזא מעשה דארפן מיר אלע מיט וויינען און זיך פֿרעגן: 'ווי אזוי פירן מיר זיך אויף צו אונזערע עלטערן?' און זיך פֿארנעמען אז מיר וועלן אכטונג געבן אויף אונזערע עלטערן, מיר וועלן זיי מכבד זיין און רעדן צו זיי שיינערהייט.

דאס וואס דו זאגסט אז דו האסט נישט קיין געפיל צו רעדן מיט דיין טאטע ווייל שוין לאנגע יארן וואס דו האסט אים נישט געזען און נישט גערעדט מיט אים; דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עה): "לפעמים אין להארם שום התלהבות בהתפלה", ווען א מענטש זעט אז ער האט נישט קיין שום חשק צו דאווענען דארף ער זיך מאכן א חשק און א ברען, אזוי ווי מען זעט אז א מענטש מאכט זיך ווי ער איז ברוגז, 'מען שניצט זיך א רוגז' און נאכדעם ווערט ער טאקע ברוגז, אזוי דארף מען זיך מאכן א חשק צו דאווענען. מען מאכט זיך ווי מען האלט דערביי און נאכדעם האלט מען שוין טאקע ביים דאווענען; פֿירט דער רבי אויס: "ועצה זאת היא עצה גדולה מאד גם בכל הדברים שפקדושה, שבתחלה צריכין

לעשות עצמו כאלו הוא להוט אחר אותו הדבר שבקדשה ואחר כך זוכין באמת לזה. והבן מאד, דאם איז אן עצה פאר יעדע דבר שבקדשה, אין אנהייב דארף מען זיך מאכן א חשק אפילו מען האט באמת נישט קיין חשק, ביז מען איז זוכה צו שפירן א טעם אין די עבודה וואס מען טוט.

שטעל זיך פאר אז א מענטש וועט זאגן: 'איך לייג נישט קיין תפילין ווי לאנג איך האב א געפיל דערצו; עם איז נישטא אזא זאך. מיר דארפן טון וואס דער אייבערשטער האט געהייסן - נישט קיין חילוק צי מען האט יא א געפיל צי מען האט נישט קיין געפיל. דאס זעלבע ווען עם קומט צו מכבד זיין טאטע מאמע, דארף מען זיי מכבד זיין אפילו מען האט נישט קיין חשק דערצו און עם קומט אן שווער. קודם מאכט מען זיך ווי מען וויל רעדן, מען מאכט זיך כאילו מען האט א געשמאק וכו', ביז דער אייבערשטער העלפט אז מען ווערט צוריק פאראייניגט מיט טאטע מאמע. וואויל איז פאר דעם וואס לייגט אנוועק זיינע פאקוועמליכקייטן פרי צו מכבד זיין זיינע עלטערן, אין דעם זכות וועט ער זוכה זיין צו זען נחת ביי זיינע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין אויסגעלייזט ווערן פון דעם ביטערן גלות, פון מחלוקת און קריגערייען. משיח זאל שוין קומען און מאכן שלום אויף די וועלט, אזוי ווי עם שטייט (מלאכי ג, כג): "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא וגו', והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באציט זיך
עצתו אמונה חלק ג, מכתב קפג:

ווי אזוי קען איך מכבד זיין מיין טאטע ווען איך קען אים קוים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זיבעצן יאר אלט און מיינע עלטערן האבן זיך גע'נט ווען איך
בין געווען זעקס יאר אלט. איך קען כמעט נישט מיין טאטע, איך רעד
מיט אים קוים צוויי מינוט ביי א משפחה שמחה, וואס דאס קומט אויס
מערסטנס איין מאל א יאר.

דער ראש ישיבה זאגט שטענדיג אז מען דארף אָנרופן טאטע און
מאמע אלס ביבוד הורים, ווי אזוי קען איך אָבער אָנרופן א מענטש וואס
איך קען אים כמעט נישט און איך ווייס אפילו נישט צי ער איז
אינטערעסירט אין מיר, צי ער איז בכלל גייגעריג אז איך זאל אים רופן.
מיין עלטערער ברודער האט געלאכט ווען איך האב אים געזאגט די
ווערטער פונעם ראש ישיבה אז א קינד מוז רעדן מיט די עלטערן.

איך ווייס נישט ווי אזוי איך דארף זיך יעצט פירן, ווייל מיין ביבוד
אָב גייט אויף אויפ'ן חשבון פון ביבוד אָם, ווייל פאר מיין מאמע גייט
זייער שטערן אויב זי וועט הערן אז איך רעד מיט מיין טאטע וכו', ווייל
איך וויסן וואס האב איך יעצט צו טון.

יישר כח פאר אלע חיווק וואס איר געבט אין אייערע דרשות, עס
איז מיר מחנ' יעדעס מאל וואס איך הער עס איבער.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשע"ח לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז פיבוד אב ואם איז זייער א גרויסע מצוה,
עס איז אזוי גרויס אז די תורה גלייבט צו מכבד זיין
עלטערן צו מכבד זיין דעם אייבערשטן (מכילתא פרשת יתרו, פרשה
ה); דער אייבערשטער זאגט: "מען דארף מורא האבן פון
מיר און מיד מכבד זיין", אזוי איך - זאגט דער אייבערשטער,
"דארף מען מורא האבן פון די עלטערן און זיי מכבד זיין".

עס איז דא זייער א וואונדערליכע חז"ל (פנא דבי אלהו רבה,
פרשה כו): "כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין
הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם",
דער אייבערשטער זאגט: די גאנצע וועלט איז מיינס - איך
האב עס באשאפן, און איך בעט פון ענק נאר איין זאך,
אז איר זאלט מכבד זיין ענקערע עלטערן.

דערפאר זאלסטו זען צו מקיים זיין מצות פיבוד אב ואם;
אפילו יעצט וואוינסטו מיט דיין מאמע וכו', דאך
זאלסטו רופן דיין טאטע יעדן טאג צו רעדן מיט אים.

וויסן זאלסטו, נישט דער ראש ישיבה הייסט רעדן מיט
טאטע מאמע; די תורה הייסט מכבד זיין עלטערן,
אזוי ווי די תורה זאגט (שמות כ, יא): "כבד את אביך ואת
אמך, למען יארכון ימך", ווער עס איז מכבד זיינע עלטערן

וועט עסן פון די שוכר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; עם איז נישטא אזא זאך אז ביבוד אב גייט אויפ'ן חשבון פון ביבוד אים, מיר דארפן מכבד זיין טאטע מאמע לויט ווי דער אייבערשטער הייסט, ווי אזוי די תורה זאגט; אז די תורה הייסט מכבד זיין ביידע, דארף מען מכבד זיין ביידע, אפילו עם שמעקט נישט פאר איינעם פון די עלטערן אז די קינדער רעדן צום צווייטן צד.

אז מען רעדט שוין פון דעם נושא, מוז איך אויסשרייען א ווי געשריי אויף די אלע פלומר'ישע עסקנים וואס זאגן פאר קינדער פון צעבראכענע שטובער וכו' נישט צו רעדן מיט איינע פון די עלטערן; מען איז זיך מלביש מיט א לבוש פון פרומע וכו', אז דא טאר מען נישט רעדן מיט די טאטע ווייל ער טויג נישט, דא טאר מען נישט רעדן מיט די מאמע ווייל זי איז נישט בסדר; ווי איז פאר די וואס לאזן נישט די עלטערן זען זייערע קינדער, ווי איז פאר די עסקנים וואס טיילן אפ עלטערן פון זייערע קינדער, וויפיל טרערן ווערן פארגאסן פון עלטערן, פון טאטעס און מאמעס וואס ווילן רעדן צו זייערע קינדער און מען לאזט נישט די קינדער רעדן צו זיי וועגן פאליטיק און פרינואטע חשבונות; ווי פאר ווער עם האט א חלק אין צוריק האלטן קינדער צו רעדן צו זייערע עלטערן, ווי פאר זיי ווען דער אייבערשטער וועט זיי באשטראפן.

באמת פארשטיי איך נישט פארוואס דו פרגעסט אזא נארישע שאלה, צי דיין טאטע וויל בכלל רעדן

מיט דיר וכו', דו ווייסט נישט אויב ער איז אינטערעסירט אז דו זאלסט אים רופן וכו'; נאך אביסל וועסטו חתונה האבן און אויפשטעלן א שטוב, וועסטו זען וואס הייסט קינדער; דו וועסט אליינס שפירן ווי דאס הארץ פון א טאטע גייט אויס צו קענען רעדן מיט זיינע קינדער. ווי איז דען דא א גרעסערע רחמנות פון א טאטע צו א קינד. מען זעט אין תהלים ווי דוד המלך נוצט די רחמנות פון א טאטע צו ווייזן ווי דער אייבערשטער האט רחמנות אויף אידישע קינדער, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קג, יג): "כרחם אב על בנים רחם ה' על יראיו", אזוי ווי א טאטע האט רחמנות אויף זיין קינד אזוי האט דער אייבערשטער רחמנות אויף אידישע קינדער.

דאס איז דער פראבלעם מיט קינדער, בחורים און מיידלעך; ווילאנג זיי האבן נישט חתונה, וויסן זיי נישט מחשיב צו זיין עלטערן און מען איז מזלזל אין עלטערן. מען לויפט צו חברים, מען קריגט זיך מיט די עלטערן; אבער שפעטער ווען מען האט חתונה און די קינדער הייבן אן אונטער צו וואקסן, מען הייבט זיך אן מוטשען מיט קינדער, ערשט דעמאלט כאפט מען זיך וואס עלטערן זענען, אבער דעמאלט איז שוין אביסעלע שפעט, ווייל דער אייבערשטער באצאלט מדה בנגד מדה.

דערפאר בעט איך דיר זייער, טו תשובה און בעט זיך איבער מיט דיין טאטע אפילו דו וואוינסט יעצט ביי דיין מאמע; דיין מאמע דארף פארשטיין אז דאס איז

דיין טאטע וכו'. קוק גישט אויף דיין ברודער וואס שפעט אפ פון דעם, אז דו וועסט אנהייבן רעדן צו דיין טאטע וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

אויך פארשטיי אז דאס איז דיר א שווערע זאך, ווייל שוין עקלף יאר וואס דו האסט גישט גערעדט מיט אים, אבער אז דו וועסט זיך שטארקן דאס צו טון וועט דיר גוט זיין; די ערשטע פאר מאל וועט דיר דאס זיין שווער, אבער שפעטער וועט דיר נאר גרינגער ווערן אויף דיין הארץ.

דו קענסט ווייזן דעם בריוו פאר דיין ברודער.

רפו

איך בין שוין א חתן, און איך האב ווייטער שווערע נסיונות

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר בתי פאר די הערליכע שיעורים וואס איך הער בסדר אויף די האמליין, דער אייבערשטער זאל איך געבן בתי ווייטער אנצוגיין מיט די הייליגע ארבעט.

שוין יארן וואס איך מוטשע זיך מיט גרויסע נסיונות אין קרושה, איך קוק און איך טו שמוציגע זאכן, הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, און איך קען זיך גישט ארויסזען דערפון.

איך האב געמיינט אז ווען איך וועל א חתן ווערן וועט מיר ווערן גרינגער, דערווייל אבער האט מיר שוין דער אייבערשטער געהאלפן אז

איך בין א חתן געווארן און איך מוּטְשע זיך נאך ווייטער מיט שרעקליכע
נסיונות, איך בעט אייך, העלפט מיר ארויס!

א גרויסן יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמיני-א, י"א ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד החתן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען א מענטש פאלט אריין אין עבירות, בפרט ווען מען
זינדיגט אין פנים הברית הוצאת גרע לבטלה רחמנא
לצלן - איז זייער שווער ארויס צו קריכן דערפון.

עס שטייט אין זוהר הקדוש (נתי ריט): "אמר רבי יהודה לית
לך חובא בעלמא דלא אית ליה תשובה בר מהאי",
עס איז נישטא קיין עבירה וואס עס העלפט נישט דערויף
קיין תשובה, אויסער ווען א מענטש איז פונם בברית, "ולית
לך לחייבא דלא חמאן אפי שכינתא בר מהאי", עס איז
נישטא קיין זינדיגער מענטש וואס וועט נישט זוכה זיין צו
זען דעם אייבערשטן אויב ער טוט תשובה, אויסער דער
וואס זינדיגט אין פנים הברית; די עבירה פון פנים הברית
איז אזוי הארב, ווייל יעדע טיפה וואס דער מענטש איז
מוציא לבטלה איז אזוי ווי ער הרגעט זיינע קינדער. דאס
איז אפילו ווען א מענטש זינדיגט איין מאל וכו', כל שפן

אז א מענטש זינדגט אסאך מאל איז עס אזוי ווי ער איז
גאר א גרויסער רוצח.

גאר דער רבי קען דיר העלפן; דער רבי קען יעדן איינעם
העלפן, אפילו איינער וואס איז קראנק און ליידט פון
די עקלדיגע נסיונות קען אויך ארויס קריכן פון זיינע עקלדיגע
געמיינע שמוץ אויב ער וועט פאלגן דעם רבי'ן.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אונתן האנשים
הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה,
עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א
מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות
רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפ געפאלן אין שאול
תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד
שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום.
ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום
כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם
הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט
ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך"
וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די
כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם
מענטש פון זיין שלעכטס.

דעריבער אז דו ביסט געבעד אזוי אראפ געפאלן אין
עבירות, איז דא פאר דיר איין עצה: געם א
משניות און הייב אן לערנען משניות; לערן איין פרק גאנץ

צווייטן, אין אנהייב וועסטו נישט פארשטיין וואס די לערנסט ווייל פון אזויפיל מאל זינדיגן אין די עקלדיגע עבירה פון פנים הברית האסטו פארלוירן דיין מח. אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (עין פרשת משפטים, ק'): "סלוקא דיסודא עד אבא ואמא", אז מען איז פונם בברית, מען איז פונם ביסוד - גייט דער פנים ביזן מח; מען פארלירט דעם פת פון זיך קענען קאנצעטרירן וכו'. אבער אז מען לערנט אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (במבואר בשחות הר"ן, סימן עו) אז אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען ווייטער זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה; דורכדעם איז מען זוכה אז מען הערט אויף צו טון עבירות און מען רייסט זיך ארויס פון די קליפות.

אך זאג דיר נאכאמאל: "קיינער קען דיר נישט העלפן, נאר דו אליינס"; אויב דו וועסט נעמען דעם רבינ'ס ווערטער און עס מקיים זיין, דו וועסט זאגן משניות אפילו אן פארשטיין, דעמאלט וועסטו ארויס קריכן פון דיין שרעקליכן פלאנטער אין וואס דו ביסט אריין געפאלן. ווער רעדט נאך אז דו וועסט זאגן יעדן טאג ת"י פרקים משניות, ת"י ת"י הוא יודך כמוני היום, וועסטו זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד.

ועל כולם זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן זאלסט האבן פת זיך צו מתגבר זיין אויף דיין יצר הרע. בעט אים יעדן טאג אז דו ווילסט נישט טון די שמוציגע מעשים; בעט אים אז דו ווילסט נישט ליידין דיין נאגין לעבן ביטערע צרות, ווייל אלע צרות וואס א מענטש

ליידט קומט פון פגם הברית. ווען א מענטש איז פונם
בברית באשאפט ער קליפות, שדים און משחיתים וואס
פייניגן אים, זיי גייען מיט מיט'ן מענטש איבעראל און מאכן
אים בעצבות ובקרה שחורה. בעט דעם איבערשטן ער זאל
רחמנות האבן אויף דיר.

דער איבערשטער זאל העלפן דו זאלסט תשובה טון אויף
דיינע שלעכטע מעשים, אמן.

רפה

ביי מיינע עלטערן איז זייער אנגעצויגן פסח,
ווי אזוי האלט איך זיך פרייליך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר ב'ח פאר מיין לעבן וואס האט זיך אנגעהויבן
מיט דריי יאר צוריק ווען איך האב אנגעהויבן הערן אייערע שיעורים,
וואס האבן ממש געעפנט מיינע אויגן.

איך בין א בחור פון ניינצן יאר, איך הער ווי דער ראש ישיבה זאגט
ביי די שיעורים ווי אזוי מען דארף פירן א סדר מיט רואינקייט, ווי אזוי
מען קען האבן א פרייליכן פסח, וואס מען קען טון אז עס זאל נישט
הערשן אן אנגעצוינגקייט אינדערהיים. דאס איז אלעס זייער שיינע זאכן,
וואס קען איך אבער טון אז ביי אונז אינדערהיים איז נישט אזוי? מיין
טאטע איז געפערליך גערונען פסח און שרייט זייער אסאך, יעדעס יאר
קומט צו פרישע חומרות ביי אונז. מיינע חתונה געהאטע געשוויסטער

ווילן שוין נישט קומען צו אונז אויף פסח, ווייל עס איז שוין ממש נישט צום אויסהאלטן.

איך האב נאך אין מיין לעבן נישט געהאט א פרייליכע פסח, אפֿשר קען מיר דער ראש ישיבה געבן א וועג ווי אזוי איך קען האבן א רואיגע געשמאקע פסח צום ערשטן מאל?

א גרויסן יישר פֿת פאר אלעס; נאר דער אייבערשטער קען איך באצאלן פאר אלעס וואס איר טוט פאר מיר.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת שמני-א, י"א ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מחזק מיט'ן הייליגן רבי'ן. דער רבי לערנט אונז אז מיר זאלן שטענדיג זוכן דאס גוטס; אפילו ווען עס גייט אריבער שוועריקייטן אויפ'ן מענטש זאל מען אויפזוכן דעם אייבערשטן אינעם שוועריקייט, מען זאל זוכן די חסדים וואס דער אייבערשטער טוט מיט'ן מענטש און מען זאל אים דאנקען און לויבן דערויף.

דער רבי האט אונז געגעבן א וועג פון טראכטן; אז א מענטש זאל זיך צוגעוואויגען צו קוקן אויף די ניסים וואס דער אייבערשטער טוט מיט אים, אזוי ווי דער רבי

זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ח): דוד המלך האט שטענדיג געזוכט עפעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס, האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי דוד המלך דאנקט דעם אייבערשטן (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי - רבוננו של עולם איך דאנק דיר אויף דעם וואס אין די צרה האסטו מיר ברייט געמאכט".

בנוגע וואס דו פֿרעגסט ווי אזוי דו קענסט האבן א געשמאקע יום טוב; נויך דעם רבינ'ס עצה פון התבודדות. בעט דעם אייבערשטן אז דו זאלסט האבן א פֿרייליכע יום טוב, בעט אים דו זאלסט שטענדיג זיין פֿרייליך, עס זאל דיר גארנישט באדערן און עס זאל דיר גארנישט אנגיין. ווען א מענטש איז פֿרייליך און ער הערט נישט אויף דאנקען דעם אייבערשטן אויף יעדע פֿרט וואס דער אייבערשטער געבט אים - פאלן ממילא אוועק אלע פֿראבלעמען און ווייטאגן וכו'.

פֿון איין זייט איז דיר זייער שווער צו מקיים זיין מצות פיבוד אב ואם וכו', אבער פֿון די אנדערע זייט איז די שבר זייער גרויס, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, ב): "לפום צערא אגרא", ווי שווערער עס קומט אן צו מקיים זיין א מצוה אלץ מער שבר באקומט מען, בפרט די מצוה פֿון פיבוד אב ואם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פאה א, א): "אליו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה, והקרבן קימת לו לעולם הבא; פבוד אב ואם", אויף פיבוד אב ואם פֿאצאלט דער אייבערשטער שבר נישט נאר

אויף יענע וועלט, נאר אויך אויף די וועלט; אז דו וועסט
 מכבד זיין דייע עלטערן וועסטו זען נחת ביי דייע קינדער.
 נאך אביסל וועסטו טרעפן דיין שידוך און ווי אזוי דו האסט
 זיך אויפגעפירט צו דייע עלטערן וועסטו צוריק באקומען
 מיט פראצענט פון דייע קינדער.

דו שרייבסט מיר: "איך האב נאך אין מיין לעבן נישט
 געהאט א פרייליכע פסח"; וויל איך דיר זאגן אז דאס
 איז דיין אייגענע פראבלעם, דאס האט גארנישט צו טון מיט
 דייע עלטערן, דו דארפסט ארבעטן אויף דיר אליין אז דו
 זאלסט זיין פרייליך. פל זמן דו וועסט באשולדיגן דייע
 עלטערן וכו' - וועסטו גארנישט האבן דערפון, נאר שברון
 לב און עגמת נפש; עס איז זייער גרינג אוועק צו מאכן
 עלטערן און לייגן די גאנצע מיסט אויף זיי אבער דאס וועט
 דיר גארנישט העלפן אין לעבן. אז דו וועסט ארבעטן אויף
 דייע מידות, צו זיין א זיסער איד, דו זאלסט זיין א פרייליכער
 איד, דו זאלסט נישט זיין קיין גערוועזער מענטש, שרייען
 און שלאגן וכו' - וועט דיר גוט זיין. עס וועט מקוים ווערן
 ביי דיר (שופטים יד, יד): "מעז יצא מתוק".

דו שרייבסט אז דו שעפסט חיות פון רבי'ן די לעצטע דריי
 יאר; לערן אביסל דעם ספר "אשר בנחל" וועסטו זען
 וואס ברסלב איז, מוהרא"ש ברענגט סיפורים פון אנשי
 שלומינו וואס האבן גארנישט געהאט אין לעבן און זיי זענען
 שטענדיג געווען פרייליך. איך ווייס נישט צי דו האסט נאך
 זוכה געווען צו קענען מוהרא"ש וואס איז געווען א לעבעדיגער

ביישפיל. מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט גארנישט געהאט אין לעבן; ווען איך זאג דיר 'גארנישט געהאט' מיין איך טאקע גארנישט, נישט סתם געזאגט, אזוי ווי מען זאגט און מען שרייבט וכו'; ער האט גארנישט געהאט אין לעבן און מיט דעם אלעם איז ער שטענדיג געווען פרייליך, שטענדיג איז ער ארום גענאנגען מיט א שמייכל און א גאנץ לעבן מחזק געווען אידישע קינדער.

יעצט פֿרעג איך דיר, דו ביסט א יונגער פֿחור און נאך אביסל הייבסטו אן דיין לעבן, פֿארנוואס זאלסטו זיין אזוי צעבראכן און שרייבן: "איך האב נאך אין מיין לעבן נישט געהאט קיין איין פֿרייליכע פֿסח"? פֿארנוואס, ווייל דיין טאטע האט חומרות - איז וואס? דאס איז א צרה?! מאך דך פֿרייליך, דאנק דעם אייבערשטן אז דו זיצט ביים סדר טיש מיט טאטע און מאמע! וויפיל אידישע קינדער ליגן געבעך אין שפיטאל און קענען נישט זיצן אין שטוב ביים סדר, דאנק דעם אייבערשטן אז דו ביסט געזונט און שטארק.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפֿן זאלסט ארויס גיין פֿון דיין אייגענעם מצרים, דיין קטנות הדעת; זאלסט זוכה זיין צו שפֿירן דעם אייבערשטן וואס דעמאלט דארף מען שוין גארנישט. ווען א מענטש שפֿירט אביסל נאנטשאפט צום אייבערשטן איז ער א צופרידענער מענטש, און מיר אלע זאלן שוין זוכה זיין צו (מִיכָה ג, טו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", אמן.

 רפט

איך פארשטיי נאכאלץ נישט פארנואס איר
וואונטשט אן א מענטש מיט גשמיות

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ערהאלטן אייער לענגערע תשובה' אויף דעם וואס איך
האב געפרעגט פארנואס איר וואונטשט אן איינעם אז יענער זאל האבן
א שיינע הויז און א שיינע קאר, א זאך וואס מען האט נישט געהערט
פון אמת'ע ברסלב'ע חסידים. איר האט מיר געענטפערט באריכות אז
איר האט געקענט אן אמת'ן ברסלב'ער חסיד, וואס דאס איז געווען
מוהרא"ש, און אזוי ווייטער האט איר מאריד געווען אין דעם ענין וואס
עס מיינט אן אמת'ער ברסלב'ער חסיד.

דאס איז אבער נישט געווען אן ענטפער אויף מיין שאלה, איך האב
פארשטאנען אז איר מיינט צו זאגן אז מוהרא"ש פלעגט יא אזוי אנוואונטשן,
ואם קבלה היא - נקבל, איך וויל אבער נאכאלץ פארשטיין פארנואס
מען זאל אזוי אנוואונטשן, דאס איז דען דער ציל פון א איד? אן אמת'ער
ערליכער איד דארף נישט ארויסקוקן און האפן אז ער וועט האבן גשמיות
און חומרינות, ער דארף ווארטן און האפן צו עבודת ה', פארנואס זאלט
איר דען צו מענטשן מיט אזא שפראך וואס קען מאכן אויסזען אז די
וועלט איז דער עיקר, און נישט יענע וועלט?

א גרויסן ניישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמיני-א, י"ב ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אויף האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, אז ווען מען וויל מקרב זיין מענטשן צום
הייליגן באשעפער דארף מען זייער אכטונג געבן ווי
אזוי מען רעדט און וואס מען רעדט. אודאי איז די וועלט
נישט קיין עיקר נאר דער עיקר איז זיך אנצוגרייטן אויף
יענע וועלט, די וועלט איז נאר א דורכגאנג, אזוי ווי חכמינו
זכרונם לברכה זאגן (אבות ה, טז): "העולם הזה הומה לפרוזדור
בפני העולם הבא", די וועלט איז ווי א דורכגאנג פאר יענע
וועלט, "התקן עצמך בפרוזדור, כדי שתכנס לטרקלין", מען
דארף זיך אנגרייטן אויף די וועלט מיט מצוות און מעשים
טובים כדי מען זאל זוכה זיין צו עולם הבא; אבער ווי לאנג
א מענטש איז נאך ווייט פון דעם, דארף מען ארום דרייען
מיט אים וכו' ביז מען איז זוכה אריין צו שיינען אין אים
דעם אמת'ן תכלית.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן פא): "וכשהצדיק מדבר
בתורה או בתפילה, נקרא ארץ ישראל, והדבורים
שהוא מדבר עם המון עם בשיחת חלין הוא נקרא פסלת
ארץ ישראל, ולמה מדבר שיחת חלין? כדי לקשר את המון
עם אל הדעת", דער צדיק לאזט זיך אראפ צו פשוט'ע
מענטשן, ער שמועסט מיט זיי שיחות חולין כדי ער זאל זיי
קענען צוברענגען צום אייבערשטן; אזוי ווי חכמינו זכרונם

לבִּרְכָה זֶאֱמַר (מגילה ט:): ווען תִּלְמִי הַמֶּלֶךְ הָאֵט גֶּעֶפֶעטן די חֲכָמִים זײ זאַלן אים אַראַפּ שְׂרִיבֵן די תּוֹרָה: "נִתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד עֲצָה, וְהִסְפִּימוּ בְּלֵן לְדַעַת אַחַת, וְכָתְבוּ לוֹ 'אַלְקִים בְּרָא בְּרֵאשִׁית'", דער אייבערשטער האט אריין געגעבן פאר אלע חכמים זיי זאלן שרייבן געוויסע ווערטער אנדערש ווי עס שטייט אין די תורה, צום ביישפיל, זיי האבן געשריבן "אַלְקִים בְּרָא בְּרֵאשִׁית" אַנְשְׁטאַט "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אַלְקִים", ווייל אַנדערש וואלט ער דאס נישט פארשטאנען.

עס איז ידוע אז דער רבי האט פסדר געהייסן און געמאנט מען זאל רעדן מיט מענטשן און זיי מקרב זיין צום הייליגן באשעפער, דערציילט רבי נתן (חיי מוהר"ן, סימן שנו): אײַך האב געהערט פון רבינ'ס ברודער רבי יחיאל זכרונו לברכה, אז ער האט געפרעגט דעם הייליגן רבי'ן וואס מען קען טון אז ווען מען רעדט מיט מענטשן קומט אסאך מאל אויס צו רעדן גארשקייטן, ווייל מען קען דאך נישט צוגיין צו א מענטש און גלייך רעדן צו אים פון אלוקות, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל): "השגות אלקות אי אפשר להשיג כי אם על ידי צמצומים רבים", נאר מען דארף שמועסן סתם זאכן פארדעם און נאכדעם וכו' און אינצווישן קען מען רעדן פונעם אייבערשטן, האט אים דער רבי געזאגט: "וויבאלד נאכדעם ברענגט מען אריין אין יענעם אמת'ע דיבורים, איז אלעס פראיי".

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט): מענטשן וואס זענען נאך זייער ווייט פונעם אייבערשטן קען

מען נאר מקרב זיין צום אייבערשטן אויף דעם וועג ווי אזוי יעקב אבינו האט אריין געברענגט דעם אייבערשטן אויף די וועלט, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (ישעיה ב, ה): "בית יעקב לכו ונלכה באור ה'", און יעקב אבינו האט אויף דעם וועג מגלה געווען דעם אייבערשטן אויף די וועלט מער פון די אנדערע אבות הקדושים.

און דער רבי איז דאס מסביר, ביי אברהם אבינו שטייט (מדרש תהלים, פ): "כי אברהם קראו הר", אברהם אבינו האט אריין געברענגט אין די וועלט די אמונה אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט און מען דארף זיך צו אים באהעפטן; ער האט אויסגעלערנט אז מען דארף זיך אפשיידן פון די וועלט. אויב מען וויל זיין אן ערליכער איד דארף מען אפלאזן און נישט האבן קיין שייכות מיט די וועלט, מען זאל גיין אויף די בערג, זיין אפגעזונדערט פון אלעמען און זיך באהעפטן צום אייבערשטן. די מדרגה איז געווען די מדרגה פון די הייליגע נביאים; זיי פלעגן זיין אפגעשיידט פון מענטשן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן אויף אלישע הנביא (ילקוט שמעוני מלכים ב, רמז רכח), ער האט געדארפט זיין אפגעשיידט פון מענטשן ווייל ער האט זיך אזוי אויסגעלייטערט אז זיין פנים איז געווארן זייער הייליג און פארקטיג, אזוי ווייט אז ווען טראגעדיגע פרויען האבן אים געזען פלעגן זיי פון רוב פחד פארלירן וכו', זיי פלעגן מפיל זיין די קינדער, דעריבער האט ער געדארפט זיין אפגעשיידט פון מענטשן. ער פלעגט זיך שטענדיג געפונען צווישן די בערג, דארט

האט ער געקענט דינען דעם אייבערשטן אן דעם וואס מען זאל אים שטערן, און אזוי אויך אלע נביאים פלעגן זיך געפונען רוב צייט אין די מדבריות.

די מדריגה איז טאקע זייער א גרויסע מדריגה אבער עס האט אויך א חסרון, ווייל נישט יעדער איינער קען זוכה זיין זיך אפצושניידן פון די וועלט, נישט יעדער איינער קען זיין טאג און נאכט צווישן די בערג. א מענטש האט דאך א ווייב און קינדער, ער קען זיי נישט אפלאזן. איז געקומען יצחק אבינו וואס ער האט אריין געברענגט דעם משג פון: "ויצחק קראו שרה", ער האט אריין געברענגט אז מען דארף זיך נישט אינגאנצן אפשיידן פון די וועלט, מען דארף נישט זיין אויף די בערג, מען קען גיין דאווענען אין פעלד, דאס איז שוין נישט אזוי שווער פאר מענטשן צו טון. מען גייט אביסל ארויס פון שטאט וואס דארט זענען דא פעלדער, און אזוי קען מען זיך באהעפטן צום אייבערשטן.

דאס איז געווען די מדריגה פון די הייליגע תנאים און אמוראים; זיי פלעגן גיין אין די פעלדער און דארט האבן זיי זיך מדבק געווען צום הייליגן באשעפער. אזוי ווי מיר געפונען אין זוהר הקדוש אז די תלמידים פונעם הייליגן תנא רבי שמעון בר יוחאי פלעגן גיין אין פעלדער און אין היילן וואו זיי האבן געלערנט תורה און זיך צוגעקלעבט צום אייבערשטן.

אבער די מדריגה איז נאך אויך ווייט פון סתם מענטשן, ווייל נישט יעדער איינער קען זיך אפשיידן פון זיין

טאג טעגליכער ארבעט און גיין אין פעלד וכו', פאר א גוי איז דאס זיכער נישט געמאכט; אז דו וועסט זאגן פאר א גוי ער זאל גיין אין פעלד וועט ער דיר ענטפערן: "איך בין א חיה? וואס זאל איך טון אין פעלד?" א גוי פארשטייט נישט די זאכן, אויב ווייסט ער אז מען קען נאר רעדן צום אייבערשטן און זיין באהאפטן צו אים אין פעלד - וועט ער דאס נישט געמען; איז געקומען יעקב אבינו און מגלה געווען דעם ענין פון: "יעקב קראו בית", יעקב אבינו האט אויסגעלערנט מען זאל עוסק זיין אין תפילה אפילו אין שטוב, מען קען זיין אין שטוב און דארט דאווענען, מען קען זיין דבוק צום אייבערשטן און וויסן אז אלעס איז דער אייבערשטער - אין שטוב; בעט דעם אייבערשטן אויף שטוב זאכן, בעט דעם אייבערשטן אויף אלע דיניגע געברויכן וואס דו דארפסט האבן.

זאגט דער רבי: "שהוא מקום ישוב לבני אדם יותר משדה", אין דעם וועג פון יעקב אבינו האט שוין יעדער איינער א געפיל, "כי העלה את התפילה מהר ושדה, לבחינת בית", יעקב אבינו האט אויסגעלערנט מען זאל בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע קלייניקייט; אזוי ווי רבי נתן האט דערציילט (עין שיחות הר"ן, סימן רלב), ער איז אמאל געקומען צום הייליגן רבי'ן און ער האט דערציילט פאר'ן רבי'ן אז זיין רעקל איז צעריסן, האט אים דער רבי געזאגט: "בעט דעם אייבערשטן אויף דעם", און רבי נתן האט זיך געוואונדערט: 'אויף אזא קלייניקייט זאל איך בעטן דעם אייבערשטן?!' האט אים

דער רבי געזאגט: "אנדא! מען דארף בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך, וואס איז?" - האט אים דער רבי געפֿרעגט - "עס פֿאסט דיר נישט צו בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם?"

ווען א מענטש וויל א שיינע קאר, ער וויל א שיינע הויז; אויב וועסטו אים זאגן: "דאס איז נישט דער תכלית", וועט ער דיר נישט אויסהערן. דאס איז די סיבה פֿארנוואס זייער אסאך בני נעורים לאזן אפ זייער רצון צו זיין אן ערליכער איד, ווייל פֿון איין זייט ווילן זיי עולם הוה, אבער מען לערנט מיט זיי אז דאס איז א סתירה מיט זיין אן ערליכע איד; וואס פֿאסירט? אנשטאט זיי זאלן מחליט זיין: 'מיר לאזן אפ עולם הוה, מיר וועלן גיין אויף די בערג, מיר שיידן זיך אפ פֿון די וועלט', מאכן זיי א פֿארקערטע החלטה, זיי לאזן אפ זייער רצון צו זיין א צדיק. אבער אז מען לערנט זיי אויס: "ויעקב קראו בית", דעמאלט שרייען זיי אלע אויס: "לכו ונלכה באור ה'".

באמת וויל יעדער מענטש זיין אן ערליכער איד, נאר זיין מוח פֿארנעמט נאך נישט דעם משג פֿון "בראשית ברא אלקים", זיין מוח פֿארנעמט נאך נישט צו זיין אפגעטיילט מזה העולם, דארף מען אים זאגן "אלקים ברא בראשית", מען דארף מיט אים לערנען אזוי ווי שיטת הלל (שבת לא) ווי ער האט זיך אפגעגעבן מיט די גוים ווען זיי זענען געקומען מיט זייערע קמנות'ן און משוגע'ן וכו'; ער האט זיי געזאגט: "מען קען לערנען פֿל התורה פֿולה ווי לאנג מען שטייט

אויף איין פיס", "מען קען זיך מגייר זיין און ווערן א ביהן גדול", "מען קען לערנען נאר תורה שבכתב און תורה שבעל פה". אבער לבאורה, ווי קען מען לערנען כל התורה כולה ווי לאנג מען שטייט אויף איין פוס? און קען דען א גר ווערן ביהן גדול? מען האט זיכער פארנעהאלטן הלל הזקן היתכן ער זאגט פאר'ן גוי ער זאל זיך מגייר זיין און ער וועט ווערן ביהן גדול; קען מען דען לערנען תורה שבכתב און תורה שבעל פה? אבער הלל הזקן האט אויגן געלערנט ווי אזוי מען דארף זיך אראפלאזן צו יעדן איינעם און אריין לייגן אין יעדן סארט מענטש אז עס איז דא א באשעפער, ביז זיי וועלן פון זיך אליינס אוועק ווארפן זייערע נארישקייטן.

גלייב מיר, מען קען צוריק ברענגען אלעמען צום אייבערשטן; אנשטאט זאגן פאר א מענטש אז עולם הזה איז נארישקייט, זאג אים ענדערש: "אויב דו וועסט לערנען און דאווענען, וועסטו האבן א שיינע קאר און א שיינע הויז".

מען זעט ווי די הייליגע תנאים און אמוראים האבן עסק געווען מקרב צו זיין אידישע קינדער, זיי האבן גענוצט עולם הזה צו משכנע זיין אז מען זאל אנהייבן לערנען. אזוי ווי די הייליגע חכמים זכרונם לברכה דערציילן (בבא מציעא פה.): דער הייליגער תנא רבי אלעזר בן רבי שמעון האט געהאט א זון וואס איז גישט געווען אזוי ערליך, נאך זיין פטירה איז רבינו הקדוש גענאנגען און ער האט געוואלט צוריק ברענגען דעם זון צום אייבערשטן; רבינו הקדוש האט

אים אָפּגעגעבן כבוד, ער האט אים גערופן 'רבי' און ער האט געלערנט מיט אים, אָבער ער האט נישט געוואלט לערנען תורה, ער האט יעדן טאג געמוטשעט אז ער וויל שוין אוועק גיין פון ישיבה, האט אים רבי געזאגט: "איך פארשטיי דיר נישט, 'חכים עבדו יתד', אז דו וועסט לערנען די הייליגע תורה וועסטו ווערן א חכם, 'וגולתא דדהבא פָּרסוּ עֲלֵהּ', מען וועט דיר אַנטון טייערע קליידער, יעדער וועט דיר מכבד זיין 'ורבי קרו לך', מען וועט דיר רופן רבי, 'ואת אמרת לקריתני אָנא אִיזיל' און נאך אלץ ווילסטו נישט לערנען!?" אזוי האט ער אים משכנע געווען און ער איז געבליבן אין ישיבה ביז ער איז געווארן דער הייליגער רבי יוסי בן רבי אלעזר בן רבי שמעון; זעט מען פון דעם אז מען דארף וויסן ווי אזוי צו רעדן מיט מענטשן ווען מען וויל זיי מקרב זיין צום אייבערשטן.

מיר דארפן דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען צו מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן וואס לאזט זיך אראפ צו אונז און ער שפילט זיך מיט אונזערע משוגעת'ן, אבי אונז צו מקרב זיין צום אייבערשטן.

דער רבי זאגט (עין ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ל): "והכלל פי צריך כל אדם לבקש ולחפש מאד מאד אחר רבי אמתי הגדול במעלה מפלגת מאד שיוכל להאיר בו השגות אלקות", א מענטש דארף זוכן און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו טרעפן א צדיק וואס קען אין אים אריין שיינען געטליכקייט, אז ער זאל אויך שפירן אז דער אייבערשטער

איז מיט אים, ווייל: "השגות אלקות אי אפשר להשיג בי אס על ידי צמצומים רבים", מען דארף אסאך ארומדרייען מיט א מענטש ווי לאנג מען קען אין אים אריין שיינען אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט וואס ער איז מתיה ומתוה אלעס, אלעס אויף די וועלט איז ער אליינס, ער איז באהאלטן אין דומם, צומת, חי, מדבר און עס איז נישטא קיין שום מציאות אויף די וועלט אויסער אים.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו לעבן מיט'ן אייבערשטן און וויסן אז אלעס אויף די וועלט איז נאר א פארשטעלאכטס פונעם אייבערשטן און אלעס איז א לבוש פאר'ן אין סוף ברוך הוא. דעמאלט איז נישטא נישט צו זאגן אז דאס איז מותרות.

אויך תור דיר איבער נאכאמאל וואס אויך האב דיר שוין געשריבן: "מותרות איז טייטש ווען מען לעבט אן דעם אייבערשטן; דעמאלט איז אלעס איבעריג, אבער ווען א מענטש ווייסט אז אלעס וואס ער האט קומט פונעם אייבערשטן, ער דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך און אויף אלעס וואס ער האט, דעמאלט איז נישטא קיין מותרות. אזוי אויך פארקערט; ווען א מענטש לעבט נישט מיט'ן אייבערשטן איז א גרויס רחמנות אויף אים, ער האט נישט די וועלט און נישט יענע וועלט".

רצ

איך ווארט א נישט געזונט קינד

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ווארט יעצט א קינד, און די דאקטורים שרעקן מיר אן אז דאס איז נישט א געזונט קינד, איך בין ממש פארלוירן און איך ווייס נישט וואס צו טון, אפשר קענט איר מיר מחזק זיין?

י'ישר ב'ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה', כ' ניסן, ג' דחול המועד, ערב שביעי של פסח, שנת תשע"ח לפרט קטן מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

על פי הלכה טאר מען נישט שרייבן חול המועד אבער ביי א דבר האבד מעג מען שרייבן.

איך האב געליינט וואס איר שרייבט אז עס איז ביי איך עק וועלט ווייל דער דאקטער זאגט איך אן אז דאס קינד איז נישט געזונט און איר זענט פארלוירן, וועל איך אייך שרייבן אפאר ווערטער.

איין זאך בעט איך אייך: "פארלירט זיך נישט!" תפילה איז זייער א נשטארקע זאך, אזוי ווייט אז עס איז קעגן די

טבע, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רנ): "הטבע מחייב כן והתפלה משנה את הטבע", אפילו די טבע זאגט איין ואך, קומט תפילה און דריידט אלעס איבער; גלייבט אינעם אייבערשטן אז אלעס וואס האט פאסירט ביז יעצט איז פאר אייער טובה, און בעטס אים אויף ווייטער; דורך תפילה וועט איר האבן א געזונט קינד.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות צדיק, חלק ב', סימן ט): "על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולים להביא שנוי בפעולה בראשית, כלומר לשנות הטבע", דורך זאגן געמען פון צדיקים קען מען טוישן די טבע; דעריבער זאלט איר זאגן געמען פון צדיקים. זאגט: "אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פינא מברסלב, רבי נתן מברסלב" און נאך געמען פון צדיקים וואס איר געדענקט, נאכדעם זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן די תפילה:

"יהי רצון מלפניך אבי שבשמים, בזכות וואס איך האב דערמאנט די הייליגע צדיקים פאר דיר, בזכות זייער תורה און מסירות נפש וואס זיי האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דיניעט וועגן, זאל איך זוכה זיין צו האבן א געזונט קינד און אלעס זאל אריבערגיין גרינגערהייט. הייליגער באשעפער, האב אויף מיר רחמנות! איך בין זייער דערשראקן, די דאקטורים זאגן מיר אז דאס קינד איז נישט געזונט, העלף מיר איך זאל האבן א געזונט קינד, העלף מיר אז

אלעם זאל אריבער גיין בשלום. איך גלייב אין דיר, איך גלייב אז דו פירסט די וועלט, העלף מיר איך זאל האבן געוונטע קונדער, אמן".

איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס תפילה טוט; וואס תפילה טוט קען קיין שום נאך אויף די וועלט נישט טון.

דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט האבן פח; איר זאלט מיר מבשר זיין א גוטע בשורה בקרוב, אמן.

נאך יום טוב וועל איך אייך שרייבן מער באריכות אם ירצה ה'.

רצא'

פארן וואס ציט מיר מער צו ליינען צייטונגען
אין מיין איבריג צייט, ווי צו לערנען תורה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ארבעט אלס מלמד א גאנץ יאר, און ווען עס קומט חול המועד האב איך אביסל וואקאציע, עס ציט מיר זיך אביסל אויסצורען און ליינען צייטונגען און מאגעזינען, פארשטייט זיך גאר בשר'ע, אבער עס ציט מיר נישט צו לערנען, מיין ווייב מוטשעט מיר איך זאל גיין לערנען

ז. זע ווייטער אין דעם חלק, מקתב רצט.

כאמ"ש פאר צוויי שעה א טאג, ווי אזוי קען איך מאכן אז עס זאל מיר
ציען צו לערנען?

י"שר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמיני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען אויפ'ן "סדר דרך

הלימוד" פון הייליגן רבי'ן (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו) -

דארף מען שוין נישט קיין עצות פון קיינעם צו באקומען

א געפיל צו לערנען ווייל עס הייבט אן ציען צום לערנען,

אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה צו, ג): אויפ'ן

פסוק (בראשית מה, טו): "וידגו לרב בקרב הארץ", יעקב אבינו

האט געבענטשט יוסף ער זאל זיין ווי די פיש וואס לעבן

אין וואסער, זייער גאנצע עקזיסטענץ איז וואסער, מיט דעם

אלעם, ווען עס הייבט אן רעגענען שווימען זיי אלע ארויף

און ווילן באפן א פרישע טראפ פון די רעגן וואסער. אזוי

איך זענען די אידן, זייער גאנצע לעבן איז נאר תורה, מיט

דעם אלעם ציט זיי יעדן טאג צו לערנען נאך און נאך תורה.

איך האב גרויס רחמנות אויף דיר, ווייל ווען דו וואלסט

ווען גענומען דעם רבינ'ס "סדר דרך הלימוד" וואלסטו

געהאט סיי די וועלט און יענע וועלט; מען קען דאס נישט

מסביר זיין פאר איינעם וואס וויל דאס נישט טועם זיין.
 "טעמו וראו כי טוב (תהלים לד, ט) - נעם א משניות און הייב
 אן זאגן פרק נאך פרק, מסכתא נאך מסכתא, דו וועסט
 שפירן עפעס וואס דו האסט נאך קיינמאל נישט געשפירט,
 מען הייבט אן שפירן א טעם אין לעבן, עס הייבט אן ציען
 דעם מענטש צו נאך און נאך תורה, בפרט אז מען לערנט
 אסאך משניות, דאס האט אין זיך א כח אז עס ברענגט
 אריין א גליסטעניש צו לערנען די גאנצע תורה.

וואס וועסטו האבן פון ליינען צייטונגען? דער צייטונג איז
 איין שטיק ליצנות און איין גרויסער בלאף; די ציל
 פון א צייטונג איז נאר צו ווייזן (צפניה ב, טו): "אני ואפסי עוד",
 איך, איך און נאכאמאל איך, און עולם גולם שטייט און
 ליינט דאס בשעת מען כאפט נישט אז עס גייט אריבער א
 טאג נאך א טאג, א וואך נאך א וואך און מען האט גארנישט
 דערפון, דאס איז חוץ פון דעם וואס עס נעמט אוועק די
 יראת שמים פונעם מענטש.

איך דאנק דעם אייבערשטן אז מיין טאטע שליט"א האט
 קיינמאל נישט געלאזט אריין ברענגען אין שטוב קיין
 שום צייטונג; שבת האב איך געזען מיין טאטע שליט"א נאר
 לערנען און פארברענגען מיט די קינדער, איך האב נישט
 געוואוסט בכלל אז עס איז דא צייטונגען ביז איך בין געפארן
 לערנען אין ישיבה".

בפרט אז דו ביסט א מלמד א גאנץ יאר דארפסטו דאך אכטונג געבן וואס דו ליינסט; וויי פאר די קינדער וואס זייער מלמד איז אנגעליינט מיט ליצנות פון צייטונגען, דער גאנצער צייטונג איז דאך איין שטיק שקר, לשון הרע, רבילות, ליצנות, דברים בטלים און דברים של מה בכך וכו' אודאי לייגן זיי אריין דברי תורה, ווייל אזוי קען מען פארנארן אידישע קינדער. מען לייגט טאקע אריין שיינע מוסר השכל מיט פלומרישע מוסר וחסידות, אבער ווער זענען די שרייבערס? פוסטע יונגען וכו'. ווען דו וואלסט געוואוסט ווער די שרייבערס זענען, וואלסטו געשריגן: "געוואלד! די לצים פירן כלל ישראל!" עם זיצן פוסטע יונגען, זיי דארפן אנפילן א צייטונג מיט הונדערטער בלעטער, שטייען זיי און מאכן ליצנות פון כלל ישראל, ליצי ליצנות - און עולם גולם קויפט עם; קיינער ווייסט נישט פארנוואס, קיינער טראכט שוין נישט אליינס, נאר וואס דער שרייבער שרייבט - דאס איז דער שכל הישר.

וואס האבן די שרייבערס געטון פאר'ן שרייבן זייער ארטיקל - געלערנט אור החיים הקדוש? געזאגט תהלים! זיי זענען געזעצן און געליינט רחמנא לצלן זאכן וואס א איד טאר נישט ליינען, דאס ליינסטו? און דאס גייסטו איבערגעבן פאר ריינע קינדער - תינוקות של בית רבן שפא טעמו טעם הטא!?

דאנק און לויב דעם אייבערשטן אז דו האסט א קלוגע ווייב וואס וויל אויפשטעלן מיט דיר אן ערליכער

שטוב, זי וויל דו זאלסט אביסל לערנען, זי וויל אז די קינדער זאלן אויפֿוואקסן אין א שטוב וואו דער טאטע לערנט. אז מען לערנט אויפֿ'ן "סדר דרד הלימוד" קען מען לערנען אין שטוב; מען דארף נישט קיין תּכּוּתא, נאר מען זיצט אין שטוב און מען לערנט אויפֿ'ן קול. די ווענט ווערן אַנגעזאפט מיט די זיסע גמרא ניגון, די ווענט שרייען ארויס: 'דא וואינט אן ערליכער איד', אזוי ווי תּכּמינו זכּרונם לברכה זאגן (תּענית יא): "ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידים בו", די ווענט פונעם שטוב זאגן עדות וואס עס טוט זיך אין שטוב; די דאך שרייט ארויס וואס דא טוט זיך, אזוי ווי עס שטייט (חבוק ב, יא): "כי אבן מקיר תזעק, וכפּים מעץ יעננה", די קינדער וואקסן אויף מיט א טאטע וואס לערנט, די מאן ווערט חשוב אין זיין ווייב'ס אויגן און אלעס טוישט זיך צום גוטן.

ווער עס לערנט אויפֿ'ן "סדר דרד הלימוד" - דער לערנט יעדן טאג; ביי אים איז נישט קיין חילוק צי עס איז חול המועד, צי ערב יום טוב, צי עס איז פורים אדער ווען אימער, ער לערנט זיך זיינע שיעורים פּסדרן יעדן טאג, אבער אז מען וויל נישט איינבייגן דעם קאפ פארן רבין, מען וויל נישט לערנען אויפֿ'ן "סדר דרד הלימוד", דעמאלט האט מען יעדן טאג אן אנדערער תּירוץ; היינט איז חול המועד, מארגן איז יום טוב, נאכדעם דארף מען אנוועק פאקן דעם יום טוב וכו', נאכדעם האב איך א שמחה, נאכדעם האט מיין תּכּר א שמחה וכו' וכו' און דערוויל גייט אריבער פּמה וכמה שנים אן קיין תּורה.

פאלג דעם רבי'ן, נעם א משניות און הייב אן מסכת ברכות, גיי פסדרן א פרק נאך א פרק, זאג די ווערטער אויפ'ן קול אפילו די פארשטייסקט נישט וואס די לערנסט, אזוי זאלסטו טון ביי די וועסט ענדיגן א מסכתא, נאכדעם גיי נישט איבער די מסכתא, נאר גיי צום קומענדיגן מסכתא ביי די וועסט ענדיגן א סדר, ווען די ענדיגסט א סדר זאלסטו ווייטער זאגן פרקים משניות ביי די וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, נאכדעם זאלסטו אנהייבן נאכאמאל משניות וכו' וכו', אזוי זאלסטו טון דיין גאנצע לעבן.

אזוי זאלסטו אויך טון מיט גמרא: הייב אן ש"ס, נעם א מסכת ברכות און הייב אן זאגן די ווערטער פון די הייליגע גמרא. היינט זענען דא גמרות מנוקדים, אזוי אז אפילו איינער וואס קען נישט קיין עברי קען אויך זוכה זיין צו לערנען די הייליגע גמרא; זאג א דף נאך א דף ביי די וועסט ענדיגן די גאנצע מסכתא, נאכדעם זאלסטו אנהייבן מסכת שבת, אזוי זאלסטו גיין פסדרן ביי די וועסט ענדיגן ש"ס.

וואס זאל איך דיר זאגן, איינמאל די וועסט טועם זיין דעם "סדר דרך הלימוד" וועסטו שוין נישט דארפן קיינעם אויף די וועלט, די וועסט נישט דארפן נישט די וועלט און נישט יענע וועלט. אזוי ווי דער רבי האט איינעם גע'מוקרט'ט (שיחות הר"ן, סימן י"ז): "מדוע לא תלמוד, מה תפסיד בזה הלא תקבל עולם הבא על ה'מוד", פארנוואס לערנסטו נישט? די וועסט דאך באקומען עולם הבא פאר דיין לערנען! נאכדעם האט אים דער רבי געזאגט: "ואין צריך לומר,

בְּשֶׁהִתְוֹרָה מֵרָאָה אֶהְבֶּה לְאַחַד, אִז אִין רוֹצֵה כִּלְל עוֹלָם
הַבֵּא, רַק שְׂרוֹצֵה אֶת הַתְּוֹרָה בְּעֶצְמָהּ, און אִינְמָאל דו
וועסט זוכה זיין צו שפירן א ליבשאפט צו די תורה, וועסטו
שוין נישט דארפן נישט די וועלט און נישט יענע וועלט, דו
וועסט נאר וועלן לערנען נאך און נאך.

איך ווארט צו הערן פון דיר אז דו האסט אנגעהויבן לערנען
אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן.

ציטירט פון ספר עצתו אמונה חלק א', מכתב ב:

אז מען רעדט שוין וועגן ליינען גוי'אישע ביכער, זאלסטו
וויסן אז עס איז נישט גוט בכלל אריין צו ברענגען אין
שטוב קיין שום צייטונג - נישט קיין חילוק אידישע צי
להבדיל גוי'אישע, ווייל צייטונגען רייסן אויס דאס יראת
שמים פונעם מענטש. איך דאנק דעם אייבערשטן אז מיין
טאטע שליט"א האט קיינמאל נישט געלאזט אריין ברענגען
אין שטוב קיין שום צייטונג - אפילו אידישע; שבת האב
איך געזען מיין טאטע שליט"א נאר לערנען און פארברענגען
מיט די קינדער, און איך האב נישט געוויסט בכלל אז עס
איז דא צייטונגען ביי איך בין געפארן לערנען אין ישיבה.

די ישיבה איז געווען אינדרויסן פון שטאט, און ווען עס איז
געווארן סוף וואך, מיטוואך דאנערשטאג האב איך געזען
ווי די בחורים הייבן אן שפרינגען פון זייער הויט, מען ווארט

אז די קאר פון די מגידי שיעורים זאל שוין אנקומען (די עלטערן פלעגן ארויס שיקן פאר די בחורים עסן וכו' מיט די מגידי שיעורים וואס זענען געקומען יעדן טאג צו פארן), איך האב נישט פארשטאנען וואס גייט פאר, אויף וואס ווארט מען אזוי בכליון עינים? האט מען מיר געזאגט אז דער צייטונג איז שוין ארויס געקומען, און מיר קענען שוין נישט אויסהאלטן, מיר דארפן עס האבן... איך האב געטראכט צו מיר: 'מן הסתם פעלט מיר עפעס פון מיין לעבן, אז איך ווייס נישט וואס א צייטונג איז, איך האב פרובירט צו קוקן אין דעם, און איך האב געזען דאס ליצנות וואס זיי מאכן פון כלל ישראל, איך מיש אהער איך מיש אהין - עס איז נישט דא וואס צו ליינען דארט; עס זיצן פוסטע יונגען און דארפן אנפילן א צייטונג מיט הונדערט בלעטער, שטייען זיי און מאכן ליצנות פון כלל ישראל, ליצי ליצנות, און עולם גולם קויפט עס, קוינער וויסט נישט פארן וואס. קוינער טראכט שוין נישט אליין, נאר וואס דער שרייבער שרייבט, דאס איז דער שכל הישר...

זואויל איז פאר א מענטש וואס נעמט נישט אריין אין שטוב קיין שום מאנאזין, און ער געבט אכטונג אויף זיינע קינדער וואס זיי ליינען; ער קויפט פאר זיינע קינדער ספורי מעשיות פון הייליגע צדיקים תלמידי בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, און ער פארברענגט שבת ביי די סעודות מיט זיי, און ער נעמט שלום בית פון די תורה און פון די הייליגע צדיקים.

 רצב

פירן א פשוט'ע ביליגע לעבן, קען שאטן פאר די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מאמע פון א קינדער געבענטשטע פאמיליע, איך פרוביר זיך צו האלטן צו א ביליגע סטאנדארט, צו קויפן די בילינקטע, און אפילו נעמען גענוצטע וועש פון אנדערע, און ווען עס קומט חול המועד גייען מיר נאר צו פשוט'ע פלעצער צו פארברענגען. ווידער מיינע שוועסטער און שוועגעריןס האלטן זיך זייער הויך, זיי קויפן אלץ טייערע זאכן, און מען גייט אויף ווייטע און טייערע אויספלוגן.

איך וויל וויסן אויב דאס וועט נישט שאטן פאר מיינע קינדער וועלכע קענען שפירן אז זיי זענען בא'עוול'ט געווארן, זיי זענען די געבעד'ס, זיי באקומען נישט אזויפיל ווי זייערע קרובים.

יישר כח

 תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח
לפרט קטן

מרת ... תח'ל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר ציט אויף אייער משפחה איידל
און באשיידן זיך.

וויסן זאלט איר, די קינדער וואס מען צערטעלט (ספזילט)
זיי, מען טוט זיי אן ווי קעניגן און מען טראגט זיי

חול המועד האלמן אויף די זון אין די לבנה וכו' - אויף זיי איז א גרויסער רחמנות, ווייל געבן פאר די קינדער אלעס וואס זיי ווילן און אלעס וואס זיי חלומ'ען דאס מאכט זיי פאר א געבעד.

געבן פאר די קינדער אלעס וואס זיי בעטן וכו' - איז א פוילע וועג אין חינוך; עלטערן כאפן זיך נישט אז דאס אנטון די קינדער מיט די טייערסטע קליידער און מיט די נייסטע מאדעס - וועט זיי שפעטער קאסטן א טייערע פרייז.

קינדער דארפן גארנישט, קינדער דארפן נאר איין זאך: "א ווארעמע שטוב"; קינדער וואס האבן א ווארעמע שטוב, זיי וואקסן אויף אין א שטוב וואו די עלטערן האבן זיך ליב, וואו די עלטערן זענען זיך מכבד איינער דעם צווייטן - די קינדער קענען נישט ווערן קיין געבעד'ס. קינדער וואס מען רעדט שוין צו זיי, מען דערנידערט זיי נישט, מען שרייט נישט אויף זיי - די וואקסן אויף געזונט.

דעריבער זאלט איר נישט מורא האבן ווייטער צו מחנה זיין אייערע קינדער פשוט און ביליג און איר זאלט נישט קוקן אויף א צווייטן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו:): "בין שנצטרך אדם לבריות, פניו משתנות בפרום", ווען א מענטש קוקט אויף א צווייטן, ער וויל געפעלן פאר א צווייטן, ווערט ער אזוי ווי א קאלירטע פייגל וואס טוישט יעדן טאג איר קאליר, ווייל זי דארף פאר יעדן איינעם

אנדערש אויסקוקן - דאס איז נישט קיין לעבן; אז מען זוכט נאר צו געפעלן א צווייטן דעמאלט איז מען א געבעד, אבער ווען מען לעבט פאר'ן אייבערשטן, מען לעבט פאר זיך - דעמאלט לעבט מען א גוט לעבן.

נאכאמאל, קיינער זאל אייך נישט אייגרעדן אז אויב איר וועט נישט געבן פאר די קינדער דאס טייערסטע און דאס בעסטע וכו' וכו' וועלן זיי שפעטער זאגן אז מען האט זיי בא'עוולט; פארקערט, די אלע וואס שרייען אז מען האט זיי גארנישט געגעבן וכו' - קומען פון שטובער וואס מען האט זיי בא'מט געפייניגט, פארשעמט און גע'רודפ'ט, דאס פאדערט זיי.

דער עקר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער; בפרט היינטיגע צייטן וואס עס בוזשעוועט א שטורעם ווינט און רייסט אויס יונגע און אלטע ביימער, מענטשן פאלן אוועק פון די אמונה, מענטשן פאלן אוועק פונעם דרך התורה, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדעם קינד באזונדער און מען דארף אסאך פארברענגען מיט זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

 רצג

זאל איך אױעקפארן אן מיין װײב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער פסדר די שיעורים פונעם ראש ישיבה און דאס איז מיר זייער מחונק אין תורה ותפלה, יראת שמים ושלום בית, און נאך פיל. א גרויסן יישר בתי.

איך בין צוגעוואוינט צו פארן יעדעס יאר זומער מיט מיין ווייב קיין חוץ לארץ אויף די בערג פאר וואקאציע אויף אפאר וואכן, דאס געבט מיר געזונט און הרחבת הדעת. דאס יאר וויל זי נישט פארן (זי האט א גערעכטע סיבה דערצו, וואס איז נישט די פלאץ דא אויסצושמועסן). זי פארשטייט אבער אז איך דארף דאס האבן און זי געבט מיר רשות צו פארן אליין מיט מיינע חברים, למעשה וויל איך אבער נישט פארן אן איר, דאס איז נישט קיין וועג אין שלום בית, מצד שני וויל איך אבער פארן צוליב מיין געזונט.

איך האב שוין פיל מתפלל געווען דערויף צו וויסן וואס צו טון, איך ווייס אבער נאכאלץ נישט וואס איז ריכטיג פאר מיר צו טון, אפשר קענט איר מיר זאגן וואס איך האב צו טון?

יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמיני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עם איז מיר שווער צו ענטפערן ווען איך ווייס נישט וואס,
ווען און ווי; איך קען דיר שרייבן וואס דער הייליגער
רבי האט געהאלטן (שיחות הר"ן, סימן רמא): דער רבי האט זייער
מקפיד געווען מען זאל נישט אנוועק פארן פון שטוב און
איבער לאזן די ווייב וכו'. אין יענע צייטן פלעגן די מלמדים
אנוועק פארן פון שטוב, זיי האבן איבער געלאזט די ווייב
פאר א האלבע יאר. דער רבי האט זייער מקפיד געווען
אויף דעם, דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט אויף זיי מיט
א שלעכטער לשון, קוק נאך דעם לשון וואס דער רבי האט
זיך אויסגעדרוקט אויף זיי, עיין שם.

אז דו דארפסט אנוועק פארן פון שטוב זאלסטו מיט נעמען
דיין ווייב מיט דיר; חס ושלום אנוועק פארן פאר א
לאנגע צייט אן די ווייב, דאס איז א גרויסע סכנה, בפרט
היינטיגע טעג, ודי לחפיקא.

זע צו לערנען יעדן טאג דעם דף גמרא; דאס וועט דיר ברענגען
א רפואה און דאס וועט דיר אויסהיילן בנשמות וברוחניות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

רצד

זאל מען נאר קוקן אויף די גוטע זאכן,
אָדער דארף מען מחנך זיין די קינדער?

שאלה:

לְכָבוֹד דַּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער רבי זאגט אין ליקוטי מוהר"ן חלק א', תורה רפב - אז מען דארף קוקן נאר אויף די גוטס פונעם צווייטן, און דאן וועט די שלעכטס שוין פון זיך אליינס אַוועקפאלן; מען זאל בכלל נישט קוקן אויף די שלעכטס פון יענעם.

מיין שאלה איז ווי אזוי מען קען דאס אויספירן אויף למעשה אין שטוב מיט די קינדער. למעשה דארף מען זיי דאך מחנך זיין אויף תיקון המדות, בשרות, צניעות און אזוי ווייטער, זאל מען זאגן אז מען זאל גארנישט קוקן אויף די שלעכטס וואס זיי טוען און זיך נאר מתבונן זיין אין די גוטס? איז דאס גענוג אז זיי וועלן שוין אליין ווערן גוט? אָדער דארף מען זיי נא מערר זיין זיך צו פירן אויפ'ן ריכטיגן וועג? און אויב נא, ווי אזוי שטימט דאס מיט די דערמאנטע תורה?

א גרויסן נישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פרשת שמיני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לְכָבוֹד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז דא א טעות וואס מענטשן מאכן, מען מיינט אז מען האט צייט צו מחנך זיין די קינדער ווען זיי ווערן עלטער;

דאס איז א טעות, הינוק הייבט זיך אן ווען די קינדער זענען קליין. עלטערן וואס געבן אכטונג אויף זייערע קינדער ווען זיי זענען נאך קליין, מען איז זיי מתנה צו לערנען און דאווענען און אויף קיום המצוות, וועלן די קינדער זיין ערליכע אידן. בפרט מיידלעך וואס זיי דארפן מער שמירה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תהומא נשא, י): אויפ'ן פסוק (במדבר ו, כד): "יברכה ה' וישמרך", 'יברכה - בבנים', דער אייבערשטער וועט דיר בענטשן מיט קינדער, 'וישמרך - בכנות', און דיר אפהיטן מיט דינע טעכטער; ווייל מיידלעך דארפן האבן מער שמירה ווי זון; אויב מען געבט נישט אכטונג ווען זיי זענען קליין זיי זאלן גיין בצניעות וועט שפעטער זיין אביסל צו שפעט.

ביים הייליגן סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו איז אמאל אריינגעקומען א קליין מיידל מיט קורצע ערמל, ווען דער רבי האט דאס געזען האט ער געפרעגט: "וועמענס איז זי?" האט מען גערופן איינער פון די נבאים און דער רבי האט אים פארגעהאלטן: "היתכן דו לאזט דיין מיידעלע גיין מיט קורצע ערמל? עם איז נישט קיין צניעות!" האט דער איד געענטפערט: "רבי, זי איז נאך אונטער דריי יאר", האט דער רבי געזאגט: "איך וויל נישט הערן קיין תירוצים, מען דארף אכטונג געבן אויף צניעות"; אויב מען געבט אכטונג אויף די קינדער ווען זיי זענען נאך יונג, וואקסן זיי אויף ערליך, אבער אז מען לאזט די קינדער גיין ווי אזוי זיי גייען און מען זאגט זיי גארנישט, מען פארענפערט זיך; זיי זענען נאך יונג, וועט מען שפעטער גארנישט קענען טון.

קינדער דארף מען מחנך זיין און אויב מען איז זיי נישט מחנך וועלן זיי ארויסגיין לתרבות רעה, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי יג, כד): "חושף שבתו שונא בנו, ואהבו שחרו מוסר", ווער עם האט ליב זיין קינד זאגט אים מוסר, און ווער עם זאגט נישט קיין מוסר איז א סימן אז ער האט פיינט זיין קינד.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שמות רבה א, א): ווען א מענטש איז נישט מחנך זיין קינד וועט דאס קינד אראפגיין פון אידישן וועג. אזוי ווי מיר זעען ביי אברהם אבינו; ער האט געזען ווי ישמעאל קומט אהיים מיט א געטשקע און שפילט זיך מיט עבודה זרה'ס, אפער ער האט אים גארנישט געזאגט ווייל ער האט אים געשווינט, ביז ער האט אים געדארפט פארטרייבן פון שטוב כדי ער זאל נישט קאליע מאכן זיין ברודער יצחק. אזוי איז אויך געווען מיט עשו; עם שטייט אין די תורה (בראשית כה, כח): "ויאהב יצחק את עשו, כי ציד בפיו", יצחק האט ליב געהאט עשו און אים גארנישט געזאגט, צום סוף איז ער ארויס לתרבות רעה; זעט מען פון דעם, אז ווען א מענטש זאגט נישט קיין מוסר פאר זיינע קינדער ווען זיי זענען נאך יונג וועט ער תרטה האבן שפעטער.

עם איז פראי דו זאלסט נאכקוקן די מדרש (פרשת שמות - רבה א, א; תהומא א), וועסטו זען ווי די הייליגע חכמים רעכענען אויס נאך מעשיות. חז"ל דערציילן פון אבשלום און זיין ברודער אדונייה וואס זייער מאמע דוד המלך האט זיי נישט

געזאגט קיין מוסר און וואס עס איז צום סוף געשען מיט זיי. אבער די קינדער וואס מען איז מחנך, זיי וואקסן אויף גרויסע צדיקים; אברהם אבינו האט מחנך געווען יצחק, יצחק האט מחנך געווען יעקב און אזוי ווייטער, דורךדעם זענען זיי געווארן גרויסע צדיקים און מען האט געהאט פון זיי אסאך נחת.

זיי מיר מוחל אבער איך פארשטיי נישט וואס דו פֿרעגסט; וואס האט איינס מיט'ן צווייטן, וואס האט חינוך הפנים מיט דן זיין לבף זכות? פארקערט, אויב מען איז דן א צווייטן לבף זכות, מען קוקט אים נישט אן ווי א רשע, דעמאלט קען מען יענעם צוריק ברענגען צום אייבערשטן. דאס זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן רפב): "דע פי צריך לדון את כל אדם לבף זכות, ואפילו מי שהוא רשע גמור, צריך לחפש ולמצא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע, ועל ידי זה שמוציא בו מעט טוב, ודן אותו לבף זכות, על ידי זה מעלה אותו באמת לבף זכות, ויוכל להשיבו בתשובה", אז מען קוקט גוט אויף א צווייטן, מען זוכט אין יענעם אביסל גוטס - דורךדעם קען מען יענעם צוריק ברענגען צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים לו, c): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", אז דו וועסט מרעפן אין אים 'עוד מעט ואין רשע' - אביסל גוטס וואס אין דעם פֿרט איז ער נישט קיין רשע, דעמאלט: 'והתבוננת על מקומו ואיננו', וועט ער שוין נישט בלייבן ביי זיינע אלטע מעשים, נאר ער וועט זיך צוריק קערן צום אייבערשטן.

די זעלבצע זאך - זאגט דער רבי - איז מיט זיך אליין; די סיבה פארנוואס א מענטש טוט זעלבסטע מעשים איז ווייל ער טראכט: 'איך בין דאך שוין סיי ווי א רשע, איך קען זיך שוין נישט אומקערן צום אייבערשטן, אבער אז מען טרעפט אין זיך אביסל גוטס, דעמאלט קען מען זיך שוין צוריק קערן צום אייבערשטן. דעריבער פארשטיי איך נישט וואס איז די סתירה פון חינוך און דן זיין לפר זכות; פארקערט אז מען קוקט גוט אויף די קינדער, מען האט רחמנות אויף זיי, דעמאלט קען מען שיין רעדן צו זיי, דעמאלט קען מען זיי מעורר זיין זיי זאלן לערנען אין דאווענען און גיין אנגעטון בצניעות וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

רצה

מעג מען געבן פעטש פאר קינדער ווען
עס העלפט נישט עפעס אנדערש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר זאגט אסאך מאל אז חינוך איז רעדן צו קינדער - נישט שלאגן, און אויב דארף מען יא שלאגן זאל עס זיין נאר א קליין פעטשעל אויף די האנט. וואס טו איך אבער ווען מיין ניין יעריג אינגל האלט נישט ביים פאלגן און עס העלפט נישט קיין רעדן מיט גוטן אדער ביזן?

ספעציעל ווען עס קומט ביינאכט, די צייט ווען מען שיקט אים אריין אין בעט, איז ממש נישטא צו וועס צו רעדן, ער הערט ממש נישט וואס מען רעדט צו אים. אפֿשר אין אזא סיטואציע מעג ער יא באקומען א פאמיש אויפ'ן פנים.

איך וועל זיך פרייען אויב איר קענט מיר קלאר מאכן אין דעם ענין.
יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט געזאגט מען זאל נישט שלאגן קיין קינדער;
אז מען טראכט גוט אריין זעט מען אז פּעטש איז
בכלל נישט קיין חינוך, נאר ווען מען שלאגט א קינד איז
דאס נאר אויסצוגעבן די גערוון. דעריבער טאר מען נישט
שלאגן קיין קינדער; נישט נאר עס וועט נישט העלפן, עס
וועט נאר מאכן אסאך ערנער וכו'.

אנדאי דארף מען אכטונג געבן אז א ווארט פון א טאטע
און מאמע זאל זיין טייער און חשוב. אזוי אויך
דארפן קינדער פאלגן; מען באלוינט זיי פאר'ן פאלגן און
מען קנס'עט זיי אויב זיי פאלגן נישט. למשל, אויב דער
קינד פאלגט נישט - ער גייט נישט שלאפן ווען מען הייסט

אים, ווארנט מען אים אז ער וועט נישט קענען שפילן וכו', אבער נישט שלאגן. שלאגן האט גארנישט מיט חינוך, דאס איז סתם זיך אויסגעבן די גערוןן.

בגוגע דיין זון וואס ער פאלגט נישט און מאכט זיך נישט וואוסנדיג וכו'; אסאך מאל ווען א קינד דארף אסאך אויפמערקזאמקייט (תשומת לב) און ער באקומט עס נישט, זוכט ער אן אופן ווי אזוי ער קען אויפגעגן וכו', פרי צו געוואונען אויפמערקזאמקייט. דערפאר ווען מען זעט אז א קינד פאדערט מער תשומת לב, דארף מען אים דאס געבן נאך פאר ער הייבט אן שטערן. קלוגע עלטערן, ווען זיי זעען ווי א קינד הערט נישט וואס מען רעדט צו אים, הייבן זיי אים אויף; למשל, מען זאגט הויך: "קוקט ווי שיין ער פאלגט - ער גייט אריין אין בעט מיט איין מאל הייסן"; "דו ביסט אזא צדיק, דו פאלגסט מיט איין מאל הייסן". צו גוטע ווערטער באפט זיך יעדער צו; יעדער וויל זיין פון די גוטע.

פארשטייט זיך אז אן תפילה נוצט נישט גארנישט; מען קען וויסן אלע עצות מיט אלע חכמות, אבער אן תפילה, אן דעם אייבערשטן - קען מען גארנישט טון. מען דארף אסאך דאווענען צום אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו האבן ערליכע קינדער, בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

 רצו

וועלכע מעשיות איז גוט צו דערציילן פאר קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איר רעדט אסאך פון דערציילן ספורי צדיקים פאר קינדער, ספעציעל אזעלכע מעשיות וואס מען קען נאכמאכן. איך וויל אבער וויסן וואו מען קען טרעפן אזעלכע גוטע מעשיות פאר קינדער. אפשר קענט איר מיר ארויסהעלפן?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמיני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

היינט איז דא א שפע פון מעשה ביכלעד; עם איז דא שיינע מעשיות פון צדיקים, אזוי אויך איז דא שיינע מעשיות פון די הייליגע חכמים צאמגענומען פון אלע מדרשים און גמרות ווי אזוי די הייליגע תנאים און אמוראים האבן געלעבט. אויך איז דא שיינע מעשה טעיפס ווי עם ווערט זייער שיינ דערציילט מעשיות פון די הייליגע חכמים ווי אזוי זיי האבן זיך געפירט; ווען מען ליינט דאס און מען הערט דאס ווערט מען זייער נתעורר צו עבודת השם.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רלח): "דע שפפורי מעשיות מצדיקים, הינו ממה שארע להם, הוא דבר גדול מאד, ועל ידי זה נטהר מחשבתו", עם איז זייער א גרויסע זאך צו דערציילן מעשיות פון צדיקים, דאס ברענגט אז מען זאל האבן א ריינעם מח; ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק ווי אזוי ער האט זיך נישט פארלוירן ווען ער איז אריבערגעגאנגען א שוועריקייט, ווערט דער מח ריין פון אלע דאגות און דמיונות וכו' וכו', מען הייבט אן טראכטן: 'עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט', מען הייבט אן זען אז אלעס אנדערש איז נאריש, דאס הייסט אז דער מח ווערט אויסגעקלארט. אבער דער רבי זאגט (שם) מען דארף וויסן ווי אזוי צו דערציילן די מעשה; דער עיקר דארף מען זען מען זאל ארויס נעמען התחזקות פון די מעשה, אז מיר זאלן אויך דינען דעם אייבערשטן אזוי ווי די צדיקים האבן זיך געפירט.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רמח): "דע, שפפורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", עם איז זייער א גרויסע זאך צו הערן מעשיות פון צדיקים, "פי על ידי ספורים מצדיקים, נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", ווייל ווען מען הערט א מעשה פון א צדיק ווערט דאס הארץ אויפגעפלאמט צום אייבערשטן, מען באקומט א שטארקע חשק צו ווערן אן ערליכער איד, דורכדעם וואס מען זעט צו וואס די צדיקים האבן זוכה געווען אין זייער לעבן.

מען דארף זייער אכטונג געבן וואס מען געבט פאר קינדער צו הערן; ליידער זענען דא זייער אסאך מעיפס פון ליצנות באיצטלא דרבנן. עס זעט אויס ווי א היימישע מעשה וכו' אבער עס איז אנגעפילט מיט סם המות; איין שטיק ליצנות פון יעדן מנהג און פון צדיקים.

מען זעט אז רבינו הקדוש האט אנגעזאגט זיינע קינדער (פסחים קיב:): "אל תדורו בשכנציב", איר זאלט נישט וואוינען אין די שטאט שכנציב, ווייל זיי זענען זייער גרויסע לצים און איר וועט ווערן נאכגעשלעפט נאך זיי; זעט מען פון דעם ווי הארב ליצנות איז און ווי ווייט א מענטש דארף אכטונג געבן וואו ער וואוינט, מיט וועם ער חבר'ט זיך און וואס פאר א מעשיות און דרשות מען הערט.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען מנהג זיין אונזערע קינדער מיט יראת שמים, זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן, אמן.

רצו

זוכה געווען צו ענדיגן צום ערשטן מאל חמשה חומשי תורה

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז זיך באדאנקען פאר אייך, אז אין אייער זכות האב איך זוכה געווען, יעצט ביי די אכט און פופציג יאר, צו ענדיגן די ערשטע מאל חמשה חומשי תורה - שנים מקרא ואחד תרגום.

מיט א יאר צוריק - פֿרשט שמיני האב איך געהערט פון אייך א שיעור אז מען קען אנהויבן מעביר סדרה זיין פון זונטאג; מען קען איינטיילן די פֿרשה לויט די טעג פון די וואך, דעמאלט האב איך אנגעהויבן מעביר סדרה זיין יעדן טאג, און יעצט בין איך זייער פֿרייליך אז איך האב זוכה געווען דורכצוגיין א גאנצע יאר אויף דעם מהלך. הלואי זאל מען דאס אויסלערנען אין אלע ישיבות.

יִישׁר בַּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְקַדֵּךְ - יום ד' פֿרשט שמיני-ב, כ"ו ניסן, י"א לעמר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו לערנסט יעדן טאג די הייליגע תורה; א מענטש וואס לערנט תורה - דער לעבט א לעבן, אזוי ווי עס שטייט (משלי ת, לה):
"כי מצאי מצא חיים", ווער עס לערנט דער לעבט א לעבן;
נאר דאס בלייבט פונעם מענטש.

ווען מענטשן וואלטן געוואוסט פונעם רבינ'ס סדר דרך הלימוד (במבאר בשיחות הר"ן, סימן עו) - וואלטן אלע געלערנט; יעדער איד וואלט גענומען א משניות און געזאגט א פֿרק נאך א פֿרק און יעדער איד וואלט אנגעהויבן ש"ס פֿסדרן אפילו אן פארשטיין. די סיבה פארן וואס זייער אסאך בחורים און אברכים לערנען נישט, איז ווייל זיי האבן נישט קיין מח

צו לערנען, זיי זענען געבעד אראפ געפאלן אין עבירות און זייער מוח איז זיי שוין אויסגעברענט; ווען זיי וואלטן ווען געוואוסט פונעם סדר דרך הלימוד, אז אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט איז דאס זייער חשוב ביים אייבערשטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה יט.): "לעולם ליגרים איניש, ואף על גב דמשבח, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר", א מענטש זאל לערנען אפילו ער פארנעסט וואס ער לערנט און אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט; ווען מענטשן וואלטן געוואוסט פון דעם וואלט יעדער איינער געלערנט תורה.

אפילו א מענטש זאל האבן אלע געלט און אלע תענוגים פון די גאנצע וועלט, וועט ער נישט זיין פרייליך און זאט אזוי ווי דער וואס לערנט תורה, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי ג, ט): "יְקַרָּה הִיא מִפְּנִינִים, וְכָל חִפְצֵיהָ לֹא יִשׁוּוּ בָהּ", די תורה איז טייערער פון אלע טייערע דיאמאנטן, און אלע תענוגים וואס איז דא אויף די וועלט קען מען נישט צוגלייכן צו די תורה; עס איז נישטא קיין בעסערע זאך ווי לערנען תורה. תורה מאכט זאט דעם מענטש; מען ווערט פרייליך און מען הייבט אן לעבן א גוט לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן.

רחצ

ווי אזוי פירט מען זיך אין די ספירה טעג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אמאל געהערט א שיעור פון א רב איבער הלכות בין המצרים און ער האט געזאגט אז דער איסור פון הערן ניגונים אין בין המצרים איז נאר פרייליכע ניגונים, וואס דאס ווערט אנגערופן מחולות, אבער ווארעמע ניגונים מעג מען יא. איך האב אבער געליינט ערגעץ אז מען טאר נישט, וויל איך וויסן וואס די הלכה איז לגבי די ספירה טעג.

ישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת שמיני-ב, כ"ז ניסן, י"ב לעמר, שנת תשע"ח
לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין די ספירה טעג זענען מיר מתאבל אויף די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים פונעם הייליגן תנא רבי עקיבא וואס זיי זענען אויסגעשטארבן אין די טעג פון ספירה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (במות סב): "שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא", פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים האט רבי עקיבא געהאט, "וכֵן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמים", און אלע פון זיי זענען געשטארבן אין איין צייט ווייל זיי האבן

זיך נישט מכבד געווען איינער דעם צווייטן, און די וועלט איז געווען דעמאלט וויסס פון תורה; דאס איז געווען אין די טעג פון ספירה. דעריבער האלטן מען אין די טעג אבילות, מען הערט נישט קיין מוזיק, מען מאכט נישט קיין חתונות און מען באנייט נישט קיין נייע קליידער וכו'.

אין די טעג דארפן מיר זיך שטארקן און אריינטראכטן ווי אזוי מיר פירן זיך אויף אין בין אדם לחבירו; מען זאל זען מער אכטונג צו געבן אויף א צווייטן און נישט טשעפען א צווייטן, אזוי וועלן מיר פאררעכטן וואס זיי האבן פונם געווען. ווייל די תלמידים פון רבי עקיבא האבן זיך נישט געקענט סובל זיין איינער דעם צווייטן, זיי האבן געקוקט מיט א שלעכט אויג איינער אויפ'ן צווייטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סא, א): "שנים עשר אלף תלמידים היו לרבי עקיבא מעכו ועד אנטיפרס, וכלם בפרק אחד מתו, למה? שהיתה עיניהם צרה אלו באלו"; דאס דארפן מיר פאררעכטן אין די איצטיגע טעג.

דער הייליגער אריז"ל זאגט (לקוטי תורה, בלק): די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים פון רבי עקיבא וואס זענען געשטארבן אין די טעג פון ספירה, זענען געווען גלגולים פון די פיר און צוואנציג טויזנט מענטשן וואס זענען געשטארבן ביי די מגיפה פון די עבירה פון זמרי בן סלוא; ווייל ווען א מענטש זינדיגט אין גאוף ווערט אים דער מוח פארדרייט, ער הייבט זיך אן קריגן מיט א צווייטן, ער הייבט אן קוקן שלעכט אויף א צווייטן און ער איז מקנא א צווייטן. נאכדעם

הייבט ער אן יענעם פיינט האבן ביי מען קומט צו רציחה
 ממש - רחמנא לצלן; דאס איז די סיבה פארנוואס א מענטש
 קריגט זיך מיט א צווייטן, אלעס ווייל ער ליגט אין נאוף.
 אזוי אויך זעט מען אז די ראשי תיבות פון ש'נאה, ק'נאה
 און ר'ציחה איז ש'ק'ר'.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יו"ט ט): די ערשטע בית המקדש
 איז חרוב געווארן ווייל מען האט עובר געווען אויף
 די דריי הארבע עבירות עבודה זרה, גלוי עריות און שפיכות
 דמים, די צווייטע בית המקדש איז חרוב געווארן נאר וועגן
 שנאת חנם, און די גמרא פירט אויס: "ועדין מרקד בינן",
 די עבירה פון שנאת חנם גייט נאכאלץ אן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין ליב צו
 האבן איינער דעם צווייטן און אנטלויפן פון מחלוקת,
 אזוי וועלן מיר קענען ברענגען משיח צדקינו.

רצט

איך בין נישט קיין 'שוואכער', פארנוואס זאל איך 'זאגן' תורה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אייער תשובה^ט אויף דעם וואס איך האב אנגעפרעגט
 אז איך האב נישט קיין געדולד צו לערנען, עס ציט מיר מער צו ליינען

ט. אין דעם חלק, מכתב רצא.

ביכער און צייטונגען. איך מײן אבער אז איר האט מיר נישט גוט פארשטאנען.

איך בין נישט א שוואכער אינגערמאן וואס ווייסט נישט ווי אזוי מען לערנט א בלאט גמרא: איך האב געלערנט זיבן יאר אין פולל, איך האב אפילו מסים געווען ש"ס און איך האב פארשטאנען וואס איך לערן. היינט לערן איך אויך גמרא, רש"י און תוספות, מײן פראבלעם איז נאר אז איך פארליר שגעל די חשק צו די גמרא, און נאכ'ן לערנען אביסל ציט מיר ענדערש צו גיין ליינען נארישקייטן.

איך שפיר אז דער סדר דרך הלימוד פון זאגן תורה איז נישט פאר מײן דרגא, דאס איז געמאכט פאר שוואכע בחורים און אינגעלייט. איך בין נישט מולזל אין דעם חלילה, אבער איך פיל אז אויב איך וועל לערנען אויף דעם אופן וועט דאס מיר אינגאנצן אראפקלאפן.

איך וועל ענדיגן מיט דעם וואס די גמרא זאגט ביי החל (שבת לא) 'שאלות הרבה יש לי לשאול ומתירא אני שמה תכעוס'...

י.י. פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, ב' דראש חודש אייר, ט"ז לעמר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו שרייבסט אז דער "סדר דרך הלימוד" איז נאר פאר שוואכע וכו', דאס איז א מעות פון דיין זייט.

עס איז פדאי דו זאלסט אריין קוקן אין שיחות הר"ן סימן עו, דארט וועסטו זען וואס דער רבי שרייבט בפירוש:

"שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבה, לומר הדברים בסדר, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תבא, ומחמת זה יקשה לו הרבה תבא ולא יבין כלל, רק יבנים מחו בהלמוד, ויאמר בסדר בזרזות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליין - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל בלויז זאגן די ווערטער בסדרן און מען וועט פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תבא, יבין אחר כה, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו - מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל, און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור וחדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי לתאבה'", ווייל די מעלה פון לערנען אסאך שטייגט אלעס איבער, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה יט.) אז מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות ויזכה ללמד

הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכָּה לַעֲבֹר בְּמַה פְּעָמִים אֵלֶּוּ הַסְּפָרִים שְׁלֹמֹד - לְגַמְרָם, וְלַחֲזֹר לְהַתְחִיל וּלְגַמְרָם פַּעַם אַחֵר פַּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין וְכוּ", אִז מֵעַן גְּעוּוֹאֵינְט זִיךְ צו צו לְעַרְנֵעַן שְׁנַעַל קָעַן מֵעַן זִיכָה זִיין צו לְעַרְנֵעַן זִייעַר אַסאַךְ, וְיִיל אַזוֹי אִיז מֵעַן זִיכָה אִיבְּעֶרְצוּגִיין יַעֲדַע זאַךְ זִייעַר אַסאַךְ מְאֵל, בִּיז מֵעַן אִיז זִיכָה צו פֶּאַרְשְׁטִיין וְוַאס מֵעַן לְעַרְנֵט.

דַּעַר הַיִּלְיִנְעַר רַבִּי נִתָּן זַאגְט דַּאָרְט וְוִיטְשַׁעַר: "וְדַבֵּר הַרְבֵּה מְאֹד בְּעִנְיָן זֶה, וְאִי אֶפְשָׁר לְבַאָר דְּבָרִים אֵלֶּוּ בְּכַתָּב הַיִּטֵּב, אֲכַל בְּאֻמַּת הוּא דְרָךְ עֵצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעִנְיָן הַלְמוּד, בִּי עַל יְדֵי זֶה יִכּוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, לְגַמֵּר בְּמַה וְכַמָּה סְפָרִים, וְגַם יִזְכָּה לְהַבִּין הַדְּבָרִים יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הָיָה לִלְמֹד בְּדַקְדוּק גְּדוֹל, בִּי זֶה מְבַלְבֵּל מְאֹד מִן הַלְמוּד", דַּעַר רַבִּי הָאָט זִייעַר אַסאַךְ גְּעֶרַעַדְט פּוֹנַעַם דְרָךְ הַלְמוּד, אִז מֵעַן זַאל גִּישַׁט זִיכָן צו פֶּאַרְשְׁטִיין גְּלִייד וְוַעַן מֵעַן לְעַרְנֵט, נֶאָר מֵעַן זַאל לְעַרְנֵעַן אַסאַךְ אֵן פֶּאַרְשְׁטִיין, בִּיז מֵעַן וְוַעַט זִיכָה זִיין צו פֶּאַרְשְׁטִיין.

וְוַעַן מֵעַן לְעַרְנֵט אויפֿ'ן סְדֵר דְרָךְ הַלְמוּד אִיז מֵעַן זִיכָה אַנְצוּקוּמַעַן אַסאַךְ מַעַר וְוִי וְוַעַן מֵעַן לְעַרְנֵט שְׁטִיט אִז מֵעַן קְלַעַרְט אַרִיין אִין יַעֲדַעַם וְוַאָרְט, וְוַאס דַּאס שְׁטַעַרְט נֶאָר דַּאס לְעַרְנֵעַן, "וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם פֶּסְקוּ מִלְמוּדָם לְגַמְרֵי עַל יְדֵי רַבּוֹי הַדַּקְדוּקִים שְׁלָהֶם, וּמְאוּמָה לֹא נִשְׂאָר בְּיָדָם", אִז זִייעַר אַסאַךְ מַעַנְטְשֵׁן הָאָבִן אִינְגַאנְצֵן אויפֿגַעַהֶרְט צו לְעַרְנֵעַן צוּלִיב דַּעַם וְוַאס זִי הָאָבִן גַּעַלְעַרְנֵט אִז גַּעַקוּוַעַטְשַׁט וְכוּ'.

"אבל בשירגיל עצמו ללמד במהירות בנוזר לעיל - בלי דקדוקים הרבה, התורה התקנים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים בלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים בלם", אבער אז א מענטש געוואינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך און ער וועט אנקומען צו לערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע מדרשים און זוהר הקדוש, ופכר מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו לברכה, ששוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה", אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורך לערנען פל התורה פולה. עיין שיחות הר"ן (סימן כח), עיין שם.

וויסן זאלסטו אז די אלע וואס האבן אנגענומען דעם רבינ'ס ווערטער בתמימות ובפשיטות און האבן אנגעפאנגען צו לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד, האבן זייער שיין מצליח געווען.

אך פארשטיי נישט וואס דו זאגסט אז דו האסט א גוטע קאפ און דער 'דרך הלימוד' איז נאר פאר שוואכע קעפ; דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געהאט זייער א גוטע קאפ, ער האט געקענט אויסנווייניג גאנץ ש"ס מיט אלע תוספות, דאך האט אים דער רבי געהייסן "זאגן" יעדן טאג ת"י פרקים משניות (עיין שיחות הר"ן, סימן קפה). ווען רבי נתן איז אהיים געקומען פון רבי'ן און זיין טאטע רבי

נפתלי הירץ זכרונו לברכה האט אים געזען 'זאגן' משניות האט ער זיך זייער אויפגעערעגט אויף אים, ער האט געשריגן: "מיין נתן'לע הייסט ער 'זאגן' ח"י פרקים משניות?!" און ער האט אנגעהויבן א מחלוקת.

למעשה זעט מען אז דער רבי האט נישט געמאכט קיין חילוק צווישן א גוטע קאפ און א שוואכע קאפ - אזוי ווי דו ווילסט מחלק זיין; דער רבי האט געוואלט אז מיר אלע זאלן לערנען אויפ'ן "סדר דרך הלימוד".

אמאל איז געווען א תירוץ נישט צו לערנען ווייל מען פארשטייט נישט קיין לערנען, אמאל האט מען געקענט הערן אינגעלייט קרעכצן אז זיי קענען נישט לערנען ווייל מען האט זיי נישט אנגעקוקט אין חדר און אין ישיבה, אבער היינט ווען מיר האבן דעם סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן איז שוין נישטא דער תירוץ, נאר יעדער איינער קען זוכה זיין צו לערנען.

וואס טוט דער יצר הרע? ער איז דא מיט א נייע מניעה; ער האט א נייע תירוץ פאר די פוילע מענטשן וואס זוכן תירוצים, ער מאכט דעם מענטש טראכטן: 'איך פארשטיי לערנען'; 'איך האב א גוטע קאפ'; 'איך בין א געזונטער למדן'; אמאל האט מען געזאגט: "איך קען נישט לערנען ווייל איך פארשטיי נישט קיין לערנען", אבער היינט שרייבסטו מיר: "איך לערן נישט, איך ליין צייטונגען, איך גיי ליידיג ווייל 'איך קען לערנען'..."

פארנוואס טראכסטו אז דער "סדר דרך הלימוד" וועט דיר אראפ קלאפן וכו'? פרוביר דאס אויס, וועסטו זען אז דאס וועט דיר נאר אויפהייבן.

ווען רבי נתן איז צוריק געקומען פון לעמבערג האט ער געזאגט: "זיי זענען למדנים אבער מיר לערנען" ... ער האט דארט געזען גרויסע לומדים, אבער אז מען לערנט נישט אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" לערנט מען נישט, יעדן טאג האט מען אן אנדערן תירוץ וכו', האט ער געזאגט: "זיי זענען טאקע לומדים, אבער מיר לערנען די הייליגע תורה".

דו זשרייבסט (שבת לא): "שאלות הרבה יש לי לשאל, ומתנרא אני שפא תבעוס"; אדרבה, איך בין גרייט צו הערן דיינע שאלות, און געדענק וואס העל תקן האט אים געענטפערט: "הוי זהיר ברוחך" ...

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

ש

עם קומט זומער, ווי אזוי געבט מען
זיך אן עצה מיט שמירת עינים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עם קומט שוין די זומער טעג און איך הויב אן שפירן ווי איך ווער
משוגע, די ווינטער סעזאן האט זיך ברוך ה' פארצויגן און עם איז געווען
אביסל גרינגער מיט שמירת עינים, ווען עם קומט אבער יעצט די הייסע
זומער טעג הויבט זיך אן מיינע פראבלעמען. איך האב ברוך ה' א
וואוילע פיינע ווייב, עם העלפט מיר אבער נישט צופיל. ווי אזוי קען איך
זיך אן עצה געבן? ווי אזוי קען איך זוכה זיין צו האבן הייליגע ערליכע
אויגן? אלע עצות פונעם ראש ישיבה שליט"א העלפן מיר, אבער נישט
עכט ווען עם קומט די זומער טעג.

יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' לסדר טהרה, ב' דראש חודש אייר, ט"ז לעמר, שנת
תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נואם זאל איך דיר זאגן, מיר זענען אלע אינעם זעלבן צרה;
עם קומט זומער און די גאסן ווערן שרעקליך. מען
קען ממש נישט גיין אין גאס, די גוים גייען אנגעטון ווי די
חיות, בעסער געזאגט 'אויסגעטון' ווי די חיות און עם איז

זייער שווער צו היטן די אויגן. דער יצר הרע מאכט משוגע דעם מענטש מען זאל קוקן וואו עס גליסט זיך, ביז ער קילט נאכדעם אפ דעם מענטש פון זיין אידישקייט.

אבער וויסן זאלסטו, ווי גרויס און שווער דער יצר הרע איז - אלס גרעסער זענען די הייליגע צדיקים וואס געבן אונז עצות לוחם צו זיין מיט'ן יצר הרע. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן לו): ווען עס ברענט אינעם מענטש תאוות נאוף רחמנא לצלן, זאל מען זאגן דעם פסוק: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", און: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד"; ווייל מען קען נישט ניצול ווערן פון די תאוה נאר דורך אמונה, אז מען נעמט אריין אין זיך דער אייבערשטער איז דא, ער איז מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר, נאר אזוי קען מען זיך ראטעווען פון די שרעקליכע תאוה. דער רבי זאגט (שם): אויב מען איז זייער פארזינקען אין די תאוה זאל מען וויינען בשעת מען זאגט די צוויי פסוקים און דאס וועט ראטעווען דעם מענטש פון זיין בלאטע; ווייל ווי נאר מען נעמט אריין אין זיך אז דער אייבערשטער איז דא, דאס ראטעוועט דעם מענטש פון עבירות.

נאך אן עצה געבט אונז דער הייליגער רבי, דער רבי זאגט (ספר המידות, אות ראיה, חלק ב', סימן ט): "כשאתם יוצא לשוק ומתגרא שלא יבוא לידי הרהור על ידי הראיה שיראה נשים יפות, יאמר הפסוק 'הן ארצאם צעקו חוצה' וכו', ועל ידי זה ינצל מראות", אויב מען האט מורא אז מען וועט נכשל ווערן מיט ראיות אסורות ווען מען גייט אין גאס זאל מען

זאגן פאר מען גייט ארויס פון שטוב דעם פסוק (ישעיה לג, ז):
 "הן אַראַלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר יבביון", דורך דעם
 וועט מען געראטעוועט ווערן; אזוי פירן זיך ברסלב'ער חסידים,
 ווען זיי גייען ארויס פון שטוב, בשעת מען קושט די מזוזה,
 און מען האלט די האנט אויפ'ן מזוזה זאגט מען דעם פסוק:
 "הן אַראַלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר יבביון", און מען
 בעט דעם אייבערשטן אז מען זאל צוריק קומען געזונטערהייט.

פאר דו גייסט ארויס פון שטוב זאלסטו אזוי טון, לייג ארויף
 דיין האנט אויפ'ן מזוזה און זאג דעם פסוק: "הן אַראַלם
 צעקו חצה, מלאכי שלום מר יבביון", און בעט דעם
 אייבערשטן: "רבנו של עולם! העלה מיר איך זאל זיך היטן
 מינע אויגן, העלה מיר איך זאל נישט ווערן פארברענט
 פונעם יצר הרע וואס וויל מיר אויסרייסן פון די וועלט און
 פון יענע וועלט, ברענג מיר צוריק אהיים בשלום"; אזוי
 זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן און לייג צו דינע אייגענע
 תפילות, דאס וועט דיר ראטעווען פון שלעכטס.

מען האט אמאל געהערט ווי א ברסלב'ער איד גייט אין
 גאס זומער און מורמלט זיך אונטער: "איך וויל קינדער
 וואס וועלן ארויס געבן ספרים", "איך וויל קינדער וואס וועלן
 זיין ערליכע אידן", האט מען אים געפרעגט: "מה מקום
 לתפלה זו", וואס איז פשט פון בעטן דא אויפ'ן גאס פאר
 קינדער וואס וועלן מחדש זיין חידושי תורה? האט ער
 געענטפערט: "איך רעד צו מיר אליין; איך האב יעדע
 סעקונדע א גרויסע תאוה אויפצוהייבן מינע אויגן און קוקן

אויפ'ן גאס וכו', עס איז מיר זייער שווער צו הימין מיינע אויגן, אבער איך דערמאן זיך וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות נאוף, חלק ב', סימן יט): 'מי שאין מסתכל על נשים, זוכה שזרעו יחברו פרושים על התורה', ווער עס קוקט נישט אויף פֿרעמדע פֿרויען וועט זוכה זיין אז זיינע קינדער וועלן ארויס געבן ספרים פון חידושי תורה; דערפאר רעד איך צו מיר אליינס, איך חזר צו מיר אז עס לוינט זיך ענדערש אראפ צו קוקן, ווייל אזוי וועל איך האבן קינדער וואס וועלן זיין ערליכע אידן תלמידי חכמים".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שא

פארוואס זאל מען נישט לערנען מער ענגליש און לימודי חול מיט די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן ווייניג פת אויף אייערע שיעורים וואס זענען מיר זייער מחזק.

איך וואוין אין ארץ ישראל און איך האב א זאך וואס שטערט מיר שטארק; ברוך ה' איך שיק מיינע קינדער אין א תלמוד תורה וואו מען לערנט א גאנצן טאג תורה, נאר איין שעה לערנט מען לימודי חול. מיר שטערט זייער שטארק פארוואס מען לערנט נישט מיט די קינדער נאך,

צום ביישפיל היסטאריע, געאָגראַפֿיע און דאס גלייכן. אפילו נ"ך וואס דאס איז דאך אידישע היסטאריע - לערנט מען אויך נישט. שוין אפגערעדט אז מען לערנט בכלל נישט קיין ענגליש.

אויך וועל זיך פרייען צו הערן וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט צו זאגן וועגן דעם.

יישר כח פון פאראויס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר טהרה, ג' אייר, י"ח לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאנק דעם אייבערשטן אז דו ביסט זוכה צו שיקן דייע קינדער אין אן ערליכן תלמוד תורה וואו מען לערנט מיט די קינדער די הייליגע תורה.

מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א זכות דער מענטש האט ווען ער איז זוכה צו שיקן זיינע קינדער אין תדר לערנען די הייליגע תורה; ווען דער מענטש גייט אנוועק פון די וועלט און זיין נשמה קומט ארויף אויבן אין הימל, הייבט מען אן דן זיין די נשמה, מען נעמט אפיר אלע מעשים וואס דער מענטש האט געטון, און ווען מען וויל אים שוין שטראפן אויף זיינע שלעכטע מעשים - זאגט דער זוהר הקדוש (מדרש הנעלם פרשת ורא, קד): אויפ'ן פסוק (בראשית יח, לא): "אולי ימצאון שם עשרים", אז דער סניגור זוכט

זכותים אויף די נשמה אז די נשמה זאל זוכה זיין אריין צו גיין אין גן עדן; ער פרעגט: "אולי ימצאון שם עשרים - שפא יגדלו בנים לתלמוד תורה, ויש להם שכר לעשרת הדברות שתי פעמים בכל יום", אפשר האט דער מענטש געשיקט זיינע קינדער אין חדר לערנען די הייליגע תורה? דאן האט ער שכר פאילו ער האט מקיים געווען יעדן איינציגסטן טאג די עשרת הדברות צוויי מאל, "דאמר רבי יצחק, כל המגדל בנו לתלמוד תורה ומוליכו לבית רבו בבקר ובערב, מעלה עליו הכתוב כאילו קיים התורה ב' פעמים בכל יום", ווייל ווען א מענטש איז זוכה, ער שיקט זיינע קינדער אין חדר לערנען תורה, רעכנט מען אים פאילו ער האט מקיים געווען די גאנצע תורה און אין דעם זכות ווערט זיין נשמה באפרייט פון די עונשים פון גיהנום.

אויך ווייס נישט פארנוואס עס שטערט דיר אז דייע קינדער לערנען נישט קיין ענגליש; צי וואס דארפן זיי דאס לערנען, וואס וועט דאס זיי העלפן אין לעבן? דער רבי זאגט (ספר המדות, אות בנים, סימן ג): "אין צריך לאדם לדאג על פרנסת בניו, כי פשהם גדלים, גדלה פרנסתם עמם", מען דארף נישט זיין באזארגט פאר די קינדער פון וואו זיי וועלן האבן פרנסה, ווייל ווען זיי וועלן אויפואקסן וועט זייער פרנסה מיט וואקסן מיט זיי; וויפיל אידן דרייען זיך ארום מיט א גוטע ענגליש און מיט אלע חכמות - און זיי האבן נישט קיין פרנסה? פרנסה קומט פונעם אייבערשטן, פרנסה קומט אז מען לערנט תורה.

אז מען קוקט מיט אן אמת'ן אויג זעט מען אז עס זענען דא הונדערטער עשירים וואס קענען נישט קיין ענגליש, עס זענען דא חסידי'שע אידן וואס האבן שיין פרנסה וכו'; זיי זענען געזיצן אין ישיבה און געלערנט נאר תורה אלע זייערע יארן און מיט דעם אלעם פירן זיי גרויסע געשעפטן וכו', און פארקערט זענען דא וואס האבן שטודירט צענדליגער יארן אלע ערליי חכמות, זיי האבן געלערנט כמה שפראכן וכו' און זיי האבן נישט קיין פרנסה. דעריבער, דארף דיר נישט שטערן אז דייע קינדער לערנען נישט קיין ענגליש נאר זיי לערנען פליסיג די הייליגע תורה.

מיר ווייסן גארנישט; מיר ווייסן נאר וואס די פריערדיגע צדיקים האבן געזאגט, ווי זיי האבן אוועק געשטעלט די חינוך פאר אונזערע דורות. מיר גייען גאר די פיס טריט פון די פריערדיגע צדיקים וואס האבן אראפ געשטעלט יסודות ווי אזוי מ'הנד צו זיין די קינדער, און מען קען דאס נישט משנה זיין.

ש'למה המלך זאגט (שיר השירים א, ז): "הננידה כי שאהבה נפשי איכה תרעה, איכה תרביץ בצהררים", די אידן פרעגן ביים אייבערשטן, ווי קענען מיר זיין אין גלות, ווי אזוי ווייסן מיר וואו דיר צו געפונען? "ש'למה אהיה פעמיה, על עדרי חבריה", פארוואס זאלן מיר זיין פארשעמט ווי אבלים וואס האבן נישט קיין פאסטוד? ענטפערט דער אייבערשטער פאר די אידן (ש): "אם לא תדעי לך הניפה בנשים", אויב דו ווילסט מיר טרעפן, אויב דו ווילסט ווייסן ווי אזוי זיך צו

פירן אין דעם ביטערן גלות: "צאי לך בעקבי הצאן", גיי נאך די פיס טריט פון די פריערדיגע צדיקים וואס זיי האבן אראפגעשטעלט א וועג ווי אזוי מיר זאלן מתנה זיין אונזערע קינדער.

צי מען זאל לערנען ג"ך מיט די קינדער, אויף דעם איז דא חילוקי דעות; עס זענען געווען צדיקים וואס האבן געזאגט מען זאל נישט לערנען ג"ך מיט קינדער, ווייל פארצייטנס האבן די אפיקורסים אריין געלייגט זייערע פאלטשקייטן קעגן די תורה אין ג"ך.

מיר געפונען אין די גמרא (ברכות כח:): "בשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו", ווען דער הייליגער תנא רבי אליעזר איז געווארן נישט געזונט, זענען די תלמידים אריין געגאנגען צו אים און געפעטן: "למדנו אורחות חיים ונזכה בהן לחיי העולם הבא", רבי, לערן מיט אונז א וועג ווי אזוי מיר וועלן זוכה זיין דורך דעם צו עולם הבא, האט דער הייליגע תנא רבי אליעזר זיי געזאגט: "הזהרו בכבוד חבריכם", געבט אכטונג אויף דעם כבוד פון א צווייטן, "ומנעו בגיבם מן ההגיון", זאגט רש"י אויף דעם: "לא תרגילום במקרא יותר מדאי", איר זאלט נישט לערנען מיט די קינדער אסאך מקרא; נאך האט רבי אליעזר געזאגט: "והושיבום בין ברפי תלמידי חכמים", געמט אייערע קינדער זיי זאלן זיצן ביי די הייליגע חכמים.

דעריבער זענען געווען צדיקים וואס האבן אויסגעשטעלט דעם סדר פון חדר נישט צו לערנען ג"ך; ווידעראום

זענען געווען צדיקים וואס האבן איינגעפירט אז מען זאל יא לערנען ג"ה, ווי למשל דער הייליגער סאטמאר רב זכותו יגן עלינו האט יא געהייסן לערנען ג"ה אין די תדרים, און אזוי פירן זיך אסאך תלמוד תורה'ס, און אזוי פירט מען זיך ביי אונז אין די ברוסלב'ע תלמוד תורה.

דער עיקר דארף מען געדענקען אז אויב מען וויל זוכה זיין צו גוטע קינדער דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג מען זאל האבן קינדער צדיקים יראי אלקים.

דו קענסט אנדאי די מעשה אז מען האט געפרעגט דעם הייליגן חתם סופר זכותו יגן עלינו ווי אזוי ער האט זוכה געווען צו אזעלכע גוטע קינדער, האט דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו געענטפערט: "יעדע נאכט בשעת איך האב געזאגט תיקון חצות האב איך אָנגעפילט א פוס מיט טרערן, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן פאר גוטע קינדער".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

שב

איך וויל נאר א בַרְסֶלְב'ער חתן, וואס זאל איך טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מיידל אין די יארן און מיינע עלטערן זוכן פאר מיר א שידוך, איך הער אבער די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און איך וואלט זייער געוואלט האבן א חתן וואס הערט אויך די געוואלדיגע לימודים.

ווען מיין מאמע האט געהערט אז איך וויל א בַרְסֶלְב'ער שידוך האט זי נישט געוואלט הערן דערפון, זי ווייסט דאך נישט וואס בַרְסֶלְב איז. מיין שאלה איז אויב זאל איך זיך עקשנען און ווארטן דוקא נאר אויף א בַרְסֶלְב'ער שידוך, אדער נישט?

דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן אין א בריוו פאר א בלה אז זייער אסאך בחורים הערן די שיעורים אויך אין אנדערע ישיבות, איך זע אבער ביי מיינע ברידער אז נישט אלע הערן די שיעורים, און איך זע אויך ביי זיי ווי אזוי עס זעט אויס א לעבן אן די לימודים, און איך וויל זייער נישט אז מיין לעבן זאל אזוי אויסזען.

איך וויין אסאך צום אייבערשטן וועגן דעם, איך ווייס אבער נישט וואס איך דארף צו טון, איך האף אז דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן א קלארע ענטפער וואס איך האב צו טון.

א גרויסן ניישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אחרי קדושים, ח' אייר, כ"ג לעומר, שנת תשע"ח
 לפרט קטן
 ... תקי'

אך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אך פארשטיי זייער גוט אייערע עלטערן פארנוואס זיי ווילן
 נישט קיין ברסלב'ער בחור פאר אן איידעם, ווייל עלטערן
 ווילן נאר דאס גוטס פון די קינדער, עלטערן ווילן דאס בעסטע
 פאר די קינדער, און היות זיי האבן געהערט אסאך לשון הרע
 אויף ברסלב ווילן זיי נישט קיין ברסלב'ער בחור, אבער ווען
 זיי וואלטן געוואוסט וואס ברסלב איז, וואלטן זיי "נאר" גענומען
 א ברסלב'ער בחור פאר אן איידעם. ווייל ביים רבי'ן איז
 'שלום בית' א יסוד היסודות, און דער רבי האט זייער געווארנט
 מיר זאלן מכבד זיין די ווייב (שיחות הר"ן, סימן רסד): "כי אמר,
 הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד
 מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, באשר ידוע לכל עצם
 מכאובם וצערם ויסוריהם". דער רבי האט געזאגט, מען דארף
 זייער אכטונג געבן אויף די ווייב, ווייל זיי גייען אריבער זייער
 אסאך ווייטאג פון צער גדול בנים און צער לידה וכו'.

זאל איינער ברענגען נאך א צדיק פון צוויי הונדערט יאר
 צוריק וואס האט אזוי פארלאנגט פון זיינע תלמידים
 מען זאל אכטונג געבן אויף די פבוד פון די ווייב; 'שלום
 בית' איז ביים רבי'ן א יסוד, און ווער עס ווייסט מבחין צו
 זיין, זעט ווי שיין ברסלב'ער אידן לעבן; מען איז מכבד די

ווייב, מען לעבט מיט תכלית און מען ציט אויף אן ערליכער שטוב פאר'ן אייבערשטן.

דעריבער זאלט איר זיין זייער שטארק ביי זיך און קלאר שטעלן פאר אייערע עלטערן אז איר ווילט אויפשטעלן א ברסלב'ער שטוב; זאגט זיי: "טייערע טאטע און מאמע, איך בין א ברסלב'ער, מיין לעבן איז דער הייליגער רבי, איך לעב פון דעם רבינ'ס חיזוק און פונעם רבינ'ס עצות; בעט איך ענק טייערע טאטע מאמע, הערט אליינס אויס וואס מען רעדט אין ברסלב, וואס מען פארקויפט אין ברסלב; קוקט אייך צו ווי אזוי ברסלב'ער אידן לעבן, וועט איר זיך איבערצייגן אז מיר האבן איין ציל אין לעבן, איך וויל וואס איר ווילט און איר ווילט וואס איך וויל"; אנעלכע ווערטער זאלט איר רעדן צו אייערע עלטערן, דאן וועט זיך אלעס טוישן. געדענקט וואס שלמה המלך זאגט (משלי טו, א): "מענה רך, ישיב חמה", דער וואס רעדט שיינע רייד געמט אנועק פעס; אז מען רעדט שיינע ווערטער נאכאמאל און נאכאמאל, פועל'ט מען ביים סוף.

אנדאי זאלט איר נישט פארגעסן פאר איין סקונדע אז א שידוך קומט "נאר" פונעם אייבערשטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה סח, ט): "מצינו בתורה בנביאים ובכתובים שאין זוננו של איש אלא מן הקדוש ברוך הוא", מיר געפונען אין די תורה און נביאים און אין כתובים אז א שידוך האט נאר מיט'ן אייבערשטן, אין די תורה שטייט (בראשית כד, ט): לכן און בתואל האבן געזאגט

פאר אליעזר עבד אברהם: "מיר קענען נישט צוריק האלטן רבקה פון חתונה האבן מיט יצחק, ווייל 'מה' יצא הדבר"; אין נביאים שטייט (שופטים יד, ה): "ואביו ואמו לא ידעו, כי מה' היא", די עלטערן פון שמשון הגיבור האבן נישט געוואקסט אז זיין שידוך וואס ער האט געטראפן קומט פונעם אייבערשטן; און אין פתובים שטייט (משלי יט, יד): "בית והון נחלת אבות, ומה' אשה משכלת", א הויז און א פארמעגן קען מען באקומען בירושה פון די עלטערן, אבער א שידוך קען מען נישט באקומען בירושה פון עלטערן, דאס קומט נאר פונעם אייבערשטן אליין.

מאכט תפילה, דאווענט צום אייבערשטן אז איר זאלט זוכה זיין צו א בחור א ירא שמים וואס זאל זיין אן ערליכער מאן, בעטס דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר! איך וויל אויפשטעלן אן ערליכע שטוב, א ווארעמע שטוב, א שטוב אזוי ווי דער רבי לערנט אונז, א שטוב וואו מען וועט לעבן מיט אמונה, מיט שמחה און מיט קדושה, א שטוב וואו איך און מיין מאן וועלן זיך מכבד זיין. העלף מיר אייבערשטער אז מיינע עלטערן זאלן נישט אויסהערן לשון הרע אויפ'ן הייליגן רבין".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט טרעפן בקרוב אייער שידוך, און אנדא זאלט איר זוכה זיין צו טרעפן א בחור וואס לעבט מיט'ן באשעפער און האט מורא פון אים, אמן.

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה פאציט זיך
עצתו אמונה חלק ב, מכתב קלט:

איך האב אזוי שטארק געוואלט א חתן פון ישיבה
אבער עס האט זיך נישט אויסגעארבעט

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך זאגן א גרויסן ניישר כח פאר אלע הערליכע עצות און
חיובק, נאר דער אייבערשטער קען אייך באצאלן.

פאר בערך צוויי יאר צוריק האב איך אויסגעפונען פון די הערליכע
האטליין און עס האט זיך מיר געעפנט א נייע וועלט. איך האב אנגעפאנגען
צו טראכטן און רעדן צום אייבערשטן, איך האב אנגעפאנגען רעדן אנדערש
צו מיין טאטע מאמע, בקיצור איך בין ממש משוגע געווארן פאר היכל
הקודש ברוסלב.

איך האב גלייך געמאכט א השבון אין מיין קאפ אז ווען עס וועט
קומען צו שידוכים וועל איך אם ירצה ה' חתונה האבן מיט א בחור פון
ישיבה תפארת התורה, איך האב זייער אסאך געוויינט צום אייבערשטן...
איך האב נישט חס ושלום געצווינגען דעם אייבערשטן, נאר זייער שטארק
געבעטן, פשוט ווייל דאס האב איך זייער שטארק געוואלט.

למעשה בין איך א פלה געווארן בערך א חודש צוריק צו א ... בחור
וואס ווייסט גארנישט פון הייליגן רבין. און יעדעס מאל איך דערמאן
זיך צו וועם איך בין צום סוף א פלה געווארן, וויין איך... וואו זענען
מיינע מיליאנען תפילות?

אויך האב איך זייער שטארק געוואלט חתונה האבן פשוט און ביליג,
און יעצט דארף איך ספענדן געלט אויף זייער פיל גארנישקייטן.

וויפיל איך ווייס אז דער שידוך איז פאשערט פון הימל, קען איך זיך
נישט בארואיגן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ד פסליו, שנת תשע"ח לפרט קטן
הפלה ... תהי'

מזל טוב פאר אייער שידוך! דער אייבערשטער זאל העלפן
איר זאלט זוכה זיין אויפצושטעלן ערליכע אידישע דורות.

וויסן זאלט איר, אז אלע בחורים פון אלע ישיבות זענען
היינט רופס פפולם מקורב צום הייליגן רבי'ן; אלע
הערן אויס די שיעורים פון ישיבה און אלע נעמען די ספרים
און קונטרסים פון די מפיצים.

צום קול ברסלב האטליין רופן יעדן טאג אריין צענדליגער
טויזנטער מענטשן; רוב פון די וואס רופן זענען בחורים
פון אלע ישיבות ארום די וועלט, מען זעט דאס נישט ארויס
אפן ווייל יעדער שעמט זיך פונעם צווייטן - דער בחור
הערט דאס שטילערהייט, ער האט מורא פון זיינע מגידי
שיעור, דער מגיד שיעור הערט דאס אליינס, אבער ער
שעמט זיך פונעם ראש ישיבה, און דער ראש ישיבה הערט
דאס פאר זיך, נאר ער שעמט זיך פון וכו'.

דאס זעלבע איז צווישן מאן און ווייב; זייער אסאך מאל
הערט דער מאן אויס די שיעורים, ער איז זיך מתיה
דערמיט, ער באקומט שכל ווי אזוי צו רעדן צו זיין ווייב,
ווייל וואס דער רבי לערנט אויס - לערנט קיינער נישט
אויס. פארפאלן, אלע זענען דאס שוין היינט מודה, אז נאר
דער רבי האט עצות פאר יעדן פראבלעם. דער מאן טראכט

נאר: 'ווי אזוי קען איך מאכן אז מיין ווייב זאל עס אויך
הערן, אין דער צייט וואס זי הערט דאס זיין אויך אויס
שטילערהייט...

איך האב זיין געהערט אסאך מעשיות פון אינגעלייט ווי
זיי האבן מיר דערציילט אז זיי פלעגן שטילערהייט
הערן די שיעורים אין ישיבה און זיי פלעגן מתפלל זיין אז
זיי זאלן זוכה זיין אויפצושטעלן אן ערליכע שטוב, א שטוב
וואס וועט זיך פירן מיט'ן הייליגן רבינים הקדמות. זיי האבן
חתונה געהאט און ווייטער שטילערהייט געהערט די שיעורים
און זיך מתיה געווען דערמיט שטילערהייט. ביז איין טאג
האבן זיי זיך דערוואוסט אז זייער ווייב הערט דאס שטילערהייט
נאך פון אלס מיידל, און זי בעט שטילערהייט דעם אייבערשטן
אז איר מאן זאל אויך זיין מקורב צום רבי'ן און פאלגן די
עצות פון רבי'ן. ווידעראום דער אינגערמאן וויל קומען צו
די שיעורים, אבער ער ווייסט נישט ווי אזוי מען הויבט אן
רעדן פון די נושא מיט זיין ווייב, זי בעט דעם אייבערשטן
אז איר מאן זאל האבן גוטע חברים וואס לעבן מיט'ן
אייבערשטן, ביז זיי געפונען אויס איינער פונעם צווייטן...

איר זאלט ווייטער בעטן דעם אייבערשטן אז ענק זאלן
אויפשטעלן א שיינע אידישע שטוב, מיט ערליכע
אידישע דורות; קינדער וואס וועלן זיין דבוק צום אייבערשטן,
קינדער וואס וועלן האבן אמונת חכמים און גלייבן אין צדיקי
אמת, וועט דער אייבערשטער ענק העלפן איר וועט זוכה
זיין צו א תיים טובים.

קײן איין תּפֿילה גײט נישט לאַיבֿוד, יעדע תּפֿילה געמט דער
אײבערשטער אָן, און מען איז זוכה צו באַקומען די ישועה.

דאס וואס איר שרײַבט וועגן ביליג חתונה האבן, אז איר האט
אזוי שטארק געוואלט חתונה האבן ביליג וכו'; וואויל איז
פאר א פלה וואס זאגט פאר איר חתן: "איך דארף נישט קײן
עכטע צירונג". זי זאגט פאר איר חתן: "איך פריי מיך מיט דיר
אלײן"; "איך וויל אז דינע עלטערן זאלן נישט באַרגן קײן איין
אײביגע דאלער פאר מײנע צירונגען, וכדומה". וואויל איז פאר
א פלה וואס זאגט פאר איר מאמע: "מאמע, איך דארף נישט
קײן חתונה קלייד וואס קאסט אסאך געלט; מיר איז גוט א
חתונה קלייד פון א גמ"ח וואס קאסט אינגאנצן אפאר דאלער";
אזא פלה וועט זוכה זײן צו ליכטיגע דורות און צו ערליכע
קינדער, ווייל זי געבט אכטונג אויף איר טאטע און מאמע.

וויפיל עלטערן גײן אראפ פון זינען ווען עס קומט חתונה
צו מאכן די קינדער; זייער לעבן ווערט אויס, זיי
ווערן גרויסע בעלי חובות, אלעס נאר וועגן נארישע קינדער
וואס עקשנען זיך פאר טייערע קליידער, טייערע שמריימל,
טייערע צירונג וכו'.

דאנקט דעם אײבערשטן אז איר האט זוכה געווען צו טרעפן
אײער שידוך, דער אײבערשטער זאל העלפן ענק
זאלן זוכה זײן אויפצושטעלן א בית נאמן בישראל, דורות
ישרים ומברכים.

שג

איז אויסגעהאלטן צו נעמען א גויטע צו העלפן אינדערהיים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אסאך געהערט פון אייך אז מען דארף נעמען א "קלינינג לעדי" אינדערהיים, מען זאל נעמען א גוי'אישע העלפערקע ארויסצוהעלפן מיט די ארבעט אינדערהיים, אז די ווייב זאל זיך נישט דארפן איבערשטרענגען.

תורה היא וללמוד אני צריך, איך האב געזען ווי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו שרייבט אין ספר "חסדי אבות" וייער שארף אז מען זאל דאס נישט טון ווייל דאס ברענגט אסאך פראבלעמען אין צניעות, חינוך, וחוד, הרהורים רעים, און נאך.

איך האף אז דער ראש ישיבה וועט מיר דאס קענען אויסקלארן, קען זיין אז דער ראש ישיבה האט אנדערש מקבל געווען פון מוהרא"ש.

א גרויסן וישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי קדושים, ט' אייר, כ"ד לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו פֿרעגסט ווי אזוי מען קען רעדן צו אינגעלייט מען זאל העלפן די ווייב און נעמען א פֿרוי וואס רייניגט אין שטוב (קלינינג לעדי) בשעת מוהרא"ש זאגט

קלאר אז מען טאר נישט נעמען קיין פֿרעמדע פֿרוי אין שטוב צו רייניגן, אזוי ווי מוהרא"ש שרייבט אין ספר חסדי אבות (על פֿרקי אבות פרק ב, משנה ח) אויף דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן: "מרבה שפחות מרבה זמה", איינער וואס פארמערט שפחות פארמערט עבירות; זאגט מוהרא"ש אז מען דארף זייער אכטונג נעבן נישט אריין צו פֿרענגען גוי'טעס וואס רייניגן די שטוב, ווייל מען קען צוקומען צו זייער הארבע עבירות, און אפילו מען קומט נישט אן צו טון אן עבירה, אבער אין טראכטן פון אן עבירה פאלט מען זיכער אריין, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת סד): "אם מידי עבירה יצאנו, מידי הרהור לא יצאנו", און דאס איז זייער הארב אזוי ווי חז"ל זאגן (יומא כט): "הרהורי עבירה קשים מעבירה"; נאך זאגט מוהרא"ש אז מען קען נכשל ווערן אין איסור יחוד. און מוהרא"ש פירט דארט אויס אז מען זאל אנזאגן פאר די קינדער זיי זאלן אויך אכטונג נעבן נישט אריין צו נעמען אין שטוב קיין גוי'טע.

דארפסט אבער וויסן דעם פֿלל אז (ירושלמי ראש השנה פרק ג הלכה ה): "דברי תורה עניים במקומו, ועשירים במקום אחר"; קוק אריין אין די אנדערע פירושים פון מוהרא"ש אויף פֿרקי אבות (זכות אבות, עמוד עא; מגן אבות, עמוד נח; תורת אבות, עמוד מב) וואו מוהרא"ש זאגט אז אויב די ווייב דארף א פֿרוי ארויס צו העלפֿן אין שטוב, זאל מען אכטונג נעבן נישט צו זיין אין שטוב אין די צייט ווען די קלינינג לעדי איז דארט. אזוי אויך טארן די קינדער נישט זיין אין שטוב,

ווייל מען קען צוקומען צו שלעכטע זאכן, אזוי ווי מיר ווייסן ווי שטארק דער רבי האט אונו מזהיר געווען מיר זאלן האבן א ריינעם מוח, אזוי ווי ער האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן קיד): "סע האט א פנים אז מען מוז זיך פון א הרהור זייער היטן".

אזוי פירן זיך ערליכע אידן, מען געמט נישט אריין אין שטוב קיין פֿרעמדע פֿרוי ווען דער מאן אָדער די אינגלעך געפונען זיך אין שטוב; מען געבט זייער אכטונג אז די שטוב זאל זיין הייליג און ריין. דאס וואס מוה"רא"ש איז אזוי קעגן אריין געמען אין שטוב פֿרעמדע פֿרויען וואס העלפֿן רייניגן, ווייל אז דער מאן אָדער די קינדער זענען אין שטוב, איז שוין בעסער אז די שטוב זאל נישט זיין אויפגערוימט ווי איידער מען זאל צוקומען צו איין שלעכטע מחשבה רחמנא לצלן.

איין יאר פאר פסח האט מען איבער געפארבט דעם רבינ'ס שטוב אין בֿרסלב; מען האט ארויסגעטראגן אלע מעבל וכו' אינדרויסן אז עס זאל נישט ווערן שמוציג, און אויף די פֿלים וואס זענען איבערגעבליבן אין שטוב האט מען אויסגעשפֿרייט ליילעכער עס זאל נישט ווערן שמוציג. ביים רבי'ן אין שטוב איז געווען א זינגער, און דעם רבינ'ס טאכטער אָדל האט דאס באדעקט מיט איר טיכל אז עס זאל נישט שמוציג ווערן, ווען דער רבי איז אריינגעקומען אין שטוב און דאס באַמערקט, האט ער איר געזאגט: "נישט מיט אזא זאך דעקט מען איבער, עס זענען פֿארהאן היינט אַזעלכע

פארמישטע מחות, וואס ווען זיי זעען נאר א פרויען טיבל באקומען זיי שוין שלעכטע מחשבות! נעם עס אראפ און דעק עס איבער מיט א צווייטע זאך". זעט מען פון דעם ווי שטארק דער רבי האט אכטונג געגעבן אז מען זאל האבן ריינע מחשבות.

זואויל איז פאר דעם וואס געבט אכטונג נישט אריין צו ברענגען אין שטוב קיין גוי'טעס ווען דער מאן אדער אינגלעך זענען דארט, וועט מען נישט צוקומען צו קיין שלעכטס. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען אויפציען אונזערע קינדער ריין און הייליג.

דש

פארןואס כאפן זיך אן אויף ברסלב אזויפיל משוגעים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א קשיא צום ראש ישיבה און איך האף אז דער ראש ישיבה וועט מיר דאס ענטפערן, ווייל איך פרעג עס באמת נישט לקנמא, נאר ווייל איך וויל טאקע פארשטיין.

דער ראש ישיבה זאגט אלעמאל אז ברסלב איז נאר תורה, תפלה און אלע אנדערע עצות פון הייליגן רבי'ן, און די אלע משוגעים וואס כאפן זיך אן אין ברסלב, זענען באמת נישט ברסלב. מיין קשיא איז פארןואס די אלע שלעכטע מענטשן און משוגעים כאפן זיך אן דוקא אין

בַּרְסֵלֵב, פֶּאָרְוּאָס כּאָפֵן זײ זײַךְ גײַשֶׁט אָן אײַן אַנְדֶּרֶע חֲסִידוּת'ן, דָּאָס
וײַזט דָּאָךְ יֵא אַז עֶפֶס לײַגט דָּא אױנטער דֶּעם.

אײַךְ הָאָף אַז דֶּער ראַש ישיבה וועט מיר דָּאָס קענען אױסקלאָרן.
יִישׂר בַּח.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ד' פֶּרֶשֶׁת אַחֲרֵי קְדוּשִׁים, י' אִייר, כ"ה לְעוֹמֵר, שְׁנַת תשע"ח
לְפֶרֶט קטו

לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר

אײַךְ הָאָב עֶרְהאַלְטֵן דײַן בְּרִיוּוּ.

דֶּער הײליגער רַבִּי הָאָט דֶּערצײלֵט (סײַפּוּרֵי מַעֲשׂוֹת, מַעֲשֵׂה ו' - מִזְכּוֹב
וּעֲבָיִשׁ) אַז פֶּאָר זײַן נְשֻׁמָּה אײַז אַראָפֿגַּעקױמֶען אױף די
וועלֵט אײַז דֶּער סמ"ך מ"ם גַּעקױמֶען צױם בֵּית דִּין שֶׁל מַעֲלָה
מִיֵּט אַ טַעֲנָה: "אױב די נְשֻׁמָּה קױמט אַראָפֿ אױף די וועלֵט,
פֶּאָרְוּאָס הָאָט מֶען מיר בַּאִשְׁאָפֵן?" הָאָט מֶען אײַם גַּעעֲנַטְפֶּערט:
"די נְשֻׁמָּה מױז אַראָפֿקױמֶען אױף די וועלֵט, גײַ זײַךְ דִּיר אַן
עֲצָה", אײַז עַר אַױעק גַּענאַגֶען און עַר אײַז צױריק גַּעקױמֶען
מִיֵּט אַן אַלְטִיטְשֶׁקער אַן אײַנגעבױגֶענעם, זײַ הָאָבן זײַער
גַּעלֶאכֶט און גַּעזאַגט אַז זײַ הָאָבן שױן אַן עֲצָה, און די נְשֻׁמָּה
קען שױן אַראָפֿ קױמֶען אױף די וועלֵט.

וואָס אײַז די עֲצָה פּוֹנֶעם סמ"ך מ"ם? מױהֶרֶא"ש זאַגט אַז
זײַן עֲצָה אײַז אַז עַר פֶּאָרשַׁעמט דֶּעם רַבִּי'ן; דָּאָס וואָס
מיר לײַדן בײַז הײַנט פֿון דֶּעם וואָס מַעֲנִטְשֵׁן מײַנען אַז בַּרְסֵלֵב

איז א פלאץ פון משונעים און מטורפים, דאס איז אלס א מניעה וואס דער סמ"ך מ"ם שטעלט אונטער אז מען זאל מורא האבן פון ברסלב, מען זאל נישט לערנען דעם רבינ'ס ספרים און מען זאל זיך צוריק האלטן פון האבן שייכות מיט ברסלב'ער חסידים.

דו ביסט גערעכט מיט דעם וואס דו שרייבסט אז עס זענען דא אסאך אינטערעסאנטע מענטשן וואס פאררופן זיך "ברסלב'ער"; ליידער האבן זיך צוגעקלעבט צו ברסלב פל מיני משונעים און אינטערעסאנטע באשעפענישן וואס טאנצן אין די גאסן, בפרט די נייע צרה פון נ' נח' וכו'. דאס מאכט א שרעקליכער שלעכטער נאמען אויפ'ן הייליגן רבי'ן און אויף זיינע תלמידים, און דאס איז גורם אז זייער אסאך מענטשן האלטן זיך אפ פון לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און מקורב ווערן צום רבי'ן.

מען דארף אבער וויסן אז אזוי ווי יעדע זיסע פרוכט האט אויף זיך א הארטע שאלאכטיץ, און ווען מען נעמט אנוועק דעם שאלאכטיץ האט מען א געשמאקע זיסע פרוכט; אזוי אויך, ווען א מענטש איז זוכה צו נעמען די שכל פון הייליגן רבי'ן, ער לערנט די ספרים פון רבי'ן, דאס איז בעסער פון אלע תענוגים וואס איז נאר דא אויף די וועלט, ווייל דער רבי האט עצות און חיווק פאר יעדן איינעם אין יעדע מצב. ווער עס לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים דער דארף שוין נארנישט, ער לעבט נאך אויף די וועלט ממש וואו אין גן עדן.

דער רבי האט אויך געגעבן א מתנה די זאך פון התבודדות; ווען א מענטש פאלגט דעם רבין בתמימות ובפשיטות, ער גייט אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און הייבט אן זיך אויסגיסן דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן, ער דערציילט אלעס פאר'ן אייבערשטן אזוי ווי ער וואלט דאס דערציילט פאר א גוטער חבר, דער מענטש איז דער גליקליכסטער מענטש, ביי אים ווערט מקוים דאס וואס שטייט (ויקרא כו, יב): "והתהלכתו בתוככם, והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", זאגט אויף דעם רש"י: "אטייל עמכם בגן עדן באחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני".

עס איז נישטא קיין זיסערע זאך ווי ווען א מענטש שפירט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און געבן אים, ער שפירט ווי עס איז מלא כל הארץ כבודו און ער רעדט מיט השם יתברך פנים אל פנים. וואויל איז אים אויף די וועלט און וואויל איז אים לעולם הבא.

דער אייבערשטער זאל שוין בקרוב ברענגען משיח צדקינו, דעמאלט וועט מען זען אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט, אזוי ווי עס גייט דער ניגון וואס מען זינגט אין ברסלב, וואס רבי נתן פלעגט זינגען: "אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט - וועט מען זען ווען משיח וועט קומען"; ווייל משיח וועט אויסלערנען צו רעדן צום הייליגן באשעפער, יעדער וועט רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (צפניה ג, ט): "אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחר", און יעדער וועט אנוועק ווארפן די

נעלם, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה ב, כ): "ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו, ואת אלילי זהבו"; דאס אלעס טוט דער רבי מיט אונז שוין יעצט, דער רבי לערנט מיט אונז מיר זאלן נאר גיין צום אייבערשטן.

שה

מיין מאן איז ממש פארקויפט פאר זיין פרנסה, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עס שרייבט צו איך א פרוי וואס איז זייער פארנווייטאנט, איך האף אז דער ראש ישיבה וועט מיר קענען ארויסהעלפן אין מיין מצב.

איך האב ברוך ה' א וואוילער מאן מיט א שטוב מיט קינדערלעך; מיין מאן איז א גוטער מענטש מיט גוטע מדות, ער איז קובע עתים לתורה צוויי מאל א טאג און נאך פילע מעלות, ער האט אבער א שטארקע חסרון אז ער איז זייער שטארק פארקויפט פאר זיין ארבעט און פרנסה און דאס טוט מיר זייער וויי, איך שפיר אז עס איז דא נאך א שותף אין אונזער צוזאמענלעבן, די פרנסה פארנעמט דא איך א גרויסער חלק, און נאך א גרעסערע חלק ווי מיר...

מיין מאן פארשטייט נישט פארנוואס דאס שטערט מיר אזוי שטארק, אבער איך קען דאס ממש נישט אויסהאלטן. עס דרוקט זיך אויס אין אסאך וועגן, און איך וועל נאר אנבאפן עטליכע משלים. ער מוז האבן זיין טעלעפאן מיט זיך ממש אלעמאל ווייל אפּשער וועט אריינקומען א וויכטיגע אימעיל וועגן זיין ארבעט, ווען מיר גייען שפאצירן אדער אפילו ווען מיר פארן אויף וואקאציע וועט ער אייביג מיטנעמען זיין ארבעט

מיט זיך, און אויב דארף ער עפעס טון פאר די ארבעט, וועט ער מיר לאזן הענגען און זיך ענדערש אפגעבן מיט די ארבעט.

איך שפיר אז איך קען מער נישט אנגיין אזוי, און איך האף אז דער ראש ישיבה וועט מיר קענען ווייזן דעם וועג ווי אזוי זיך אימצוגיין אין מיין שווערע מצב.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, כ"ה לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

מרת ... תחיל

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר דארפט דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז איר האט א וואוילער מאן מיט גוטע מידות; איר קענט זיך נישט פארשטעלן ווי גליקליך איר זענט אז אייער מאן איז קובע עיתים לתורה, אין צוגאב צו זיינע פילע מעלות - אזוי ווי איר שרייבט. דעריבער זאלט איר נישט אויפהערן דאנקען דעם אייבערשטן אז איר האט א וואוילער מאן.

דאס וואס עס באדערט אייך אז ער איז צוגעבינדן צו זיין ארבעט דורך זיין טעלעפאן וכו', עס שטערט אייך אז ער לויפט צו דעם א גאנצן צייט אפילו ווען ער איז אין שטוב; די ערשטע זאך דארפט איר זיין זייער אפן מיט אייער מאן, זאגט אים אז עס באדערט אייך זייער שטארק אז שוין נאך די ארבעטס שעה, אין די צייט וואס ער איז

אין שטוב מיט אייך און מיט די קינדער, איז ער נאך אלץ פארנומען מיט זיין ארבעט; בעטס אים אז אין שטוב זאל ער נישט אריין ברענגען זיין ארבעטס טעלעפאן, אזוי וועט זיין קאפ נישט אוועקלויפן פון אייך און פון די קינדער.

איר פארשטייט אליין אז אויב מען וויל עפעס פועלן ביי א מאן וכו' דארף מען וויסן ווי אזוי צו רעדן, ווייל קיינער האט נישט ליב צו הערן קריטיק, בפרט א מאן גלייכט נישט צו הערן פון זיין ווייב קריטיק און ווען א פרוי קריטיקירט איר מאן איז אים זייער שווער דאס צו נעמען. דעריבער, אז איר ווילט זיך עפענען פאר אים און איר ווילט אים געבן צו פארשטיין וואס באדערט אייך, דארפט איר זען צו רעדן צו אים מיט חכמה. רעדט צו אים שיינע ווערטער; זאגט אים ווי צופרידן איר זענט פון אים, זאגט אים ווי פרייליך איר זענט מיט אים, רעכנט אים אויס אלע זיינע מעלות, נאכדעם קענט איר אים זאגן שיינערהייט וואס באדערט אייך, איר קענט אים בעטן: "הלואי וואלסטו נישט אריין געברענגט אין שטוב דיין ארבעטס טעלעפאן", אויב איר וועט אזוי טון, וועלן די ווערטער זיכער אריין גיין אין זיין הארץ.

איר דארפט אבער פארשטיין אז דאס גייט נישט מיט איין מאל רעדן, ווייל ווען א מענטש איז צוגעקלעבט צו א זאך וכו' דארף מען אסאך שמועסן מיט אים ביז מען וועט קענען צוברענגען ער זאל דאס קענען אפלאזן, עס פארלאנגט

זיך אסאך שיינע רייד ביז דאס וועט אים אריינגיין אין הארצן, אזוי ווי דער בעל תפילה פלעגט טון (ספורי מעשיות, מעשה יב), ער פלעגט אסאך רעדן מיט מענטשן זיינע רייד, ביז זיינע רייד זענען אריין אין הארץ; ווייל א דיבור האט זייער א גרויסן כח, און אויב מען רעדט שיינע ווערטער פועלט מען.

איר זאלט חס ושלום נישט צוהערן צו די אלע וואס העצן אויף פרויען קעגן זייערע מענער און געבן עצות וואס קומען פון די גוים, אז מען זאל זיך אפהאלטן וכו' ביז מען פועלט וואס מען וויל פועל'ן. וויסן זאלט איר, אויב א פרוי שיידיט זיך אפ פונעם מאן ווייל זי וויל עפעס פון אים וכו' זי סטראשעט מיט וכו' קען זי באקומען א גרויסער עונש דערויף, ווייל דאס איז זייער א גרויסע עבירה; וויי פאר די פרויען וואס טיילן זיך אפ וכו' פון די מענער ביז זיי פועל'ן וואס זיי ווילן, וויי איז פאר די פארדארבענע שלום בית מאכער'ס וואס געבן אזעלכע עצות וואס איז קעגן די תורה; חוץ פון דעם וואס עס איז נישט קיין שכל'דיגע זאך, ווייל דער סוף וועט זיין אזוי ווי דער אייבערשטער האט געזאגט פאר משה רבינו, ווען משה רבינו האט געבעטן דעם אייבערשטן (שמות לג, יח): "הראני נא את כבודך", האט אים דער אייבערשטער געזאגט (ברכות ז): "כשרציתי - לא רציתי, עכשיו שאתה רוצה - איני רוצה", ווען איך האב געוואלט האסטו נישט געוואלט, יעצט - ווען דו ווילסט - וויל איך נישט וכו'.

צווייטנס, דארף מען וויסן וואס דער רבי זאגט: "מיט גוטנס פועל'ט מען בעסער ווי מיט שלעכטן, און אויב מען זעט אז מען האט יא גע'פועל'ט מיט שלעכטן, זאל מען וויסן אז מען וואלט דאס געקענט פועל'ן אסאך גרינגער מיט גוטן"; א קלונע פרוי ווייסט ווי אזוי אויפצוהייבן איר מאן און אים מחזק זיין ער זאל זיך פירן בדרך התורה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (בראשית רבה יז ט): "מעשה בחסיד אחר", עס איז געווען א מעשה מיט א חסיד וואס האט געהאט אן ערליכע פרוי און זיי האבן נישט זוכה געווען צו האבן קינדער, האבן זיי אפגעמאכט צווישן זיך אז וויבאלד זיי האבן נישט קיין קינדער וועלן זיי זיך גט'ן, און אזוי האבן זיי געטון, "הלך זה ונשא רשעה אחת, ועשתה אותו רשע", דער חסיד האט חתונה געהאט מיט נישט אן ערליכע פרוי און מיט די צייט האט זי אים געמאכט פאר א רשע, "הלכה זאת ונשאת לרשע אחר, ועשתה אותו צדיק", ווידער די ערליכע פרוי האט חתונה געהאט מיט א מאן א רשע און זי האט אים געמאכט פאר א צדיק, פירן די הייליגע חז"ל אויס: "הוי, שהכל מן האשה", זעט מען פון דעם אז די פרוי האט זייער שטארקע כוחות, און זי קען איבער דרייען איר מאן.

אז איר וועט יעדן טאג בעטן דעם אייבערשטן אז אייער מאן זאל זיך פירן אזוי ווי עס דארף צו זיין, וועט דער אייבערשטער העלפן אז ער וועט זיך טאקע פירן מיט יראת שמים און ער וועט זיך אפגעבן מיט אייך און מיט די

קינדער; ווייל תפילה איז שטערקער פון אלע עצות און פון אלע סגולות.

יעדעס מאל איר דערמאנט זיך פון אייער פראבלעם זאלט איר ארויס זאגן אפאר ווערטער צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, איך דאנק דיר פאר מיין לעבן, איך דאנק דיר פאר מיין טייערע מאן און פאר מינע טייערע קינדער. רבונג של עולם! העלה מיר איך זאל האבן שלום בית, העלה מיר איך זאל זוכה זיין אויפצוברענגען ערליכע קינדער, העלה אז מיין טייערער מאן זאל פארשטיין וואס איך וויל פון אים ווען איך בעט אים ער זאל נישט אהיים ברענגען זיין ארבעטס טעלעפאן. העלה אז מיין מאן זאל זיך פירן ערליך מיט יראת שמים, העלה מיר אז ווען מיין מאן קומט אהיים צו מיר און צו די קינדער זאל ער נישט זיין אזוי אריין געטון און זייטיגע זאכן, אזוי וועלן מיר צוזאמען קענען מתנדב זיין אוינזערע קינדער".

אזוי זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן יעדעס מאל ווען איר דערמאנט זיך פון אייער פראבלעם ביז דער אייבערשטער וועט אייך העלפן און איר וועט זען א פארענדערונג.

 שו

איז דער סדר דרף הלימוד, נאר פאר
ווען מען איז אין א שוואכע מינוט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געליינט וואס איר האט געשריבן אין א תשובה^א, וועגן דעם סדר דרף הלימוד, אז דער רבי האט געהייסן פאר רבי נתן צו 'זאגן' יעדן טאג ח"י פרקים משניות, כאמ"ש וואס רבי נתן האט געקענט ש"ס אויף אויסגווייניג מיט אלע תוספות, און איר פרעגנט דארט ארויס אז אפילו איינער וואס קען לערנען און פארשטייט לערנען, זאל ער נאכאלץ נעמען דעם דרף הלימוד פון רבי'ן צו זאגן אן פארשטיין.

איז מיינ שאלה אויב דאס איז געזאגט געווארן דוקא ווען דער מענטש געפונט זיך אין א שוואכע מינוט, ווען ער האט א ירידת המוחין און אנדערע פראבלעמען וואס לאזן אים נישט לערנען געהעריג, אדער איז דאס טאקע סתם אזוי צו יעדע צייט און צו יעדע מצב.

ווייל איך האב געליינט א בריוו אין ספר הקדוש אשר בנחל באידיש^ב וואו מוזקרא"ש איז מסביר באריכות דעם "סדר דרף הלימוד", און דארט זעט יא אויס אז עס איז נישט געמאכט געווארן פאר איינעם וואס האט חשק צו לערנען און פארשטייט לערנען.

א גרויסן יישר פת, און ביטע זייט מתפלל פאר מיר איך זאל זוכה זיין אמת'דיג תשובה צו טון.

יא. אין דעם חלק, מכתב רצט.

יב. אשר בנחל - אידיש חלק ג', מכתב רסת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, כ"ה לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך
נישט לאזן נארן, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט
געזאגט (שחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני שלא ימעה
אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל
זיין פון מיר: די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן.

א מענטש דארף זייער אכטונג געבן ער זאל זיך נישט
אפנארן, נאר שטענדיג קוקן אויף זיך און זיך אליינס
פרעגן: 'ווען האב איך דאס לעצטע מאל געעפנט א ספר?'
א מענטש כאפט נישט אז עס גייט אריבער א טאג נאך א
טאג, א וואך נאך א וואך, א חודש נאך א חודש, אפילו
א יאר נאך א יאר, און ער האט נישט געעפנט קיין אידיש
ספר צו לערנען אפילו איין ווארט תורה.

יעדער מענטש וויל לערנען, יעדער מענטש איז צעבראכן
אז ער לערנט נישט און יעדער ווייסט זייער גוט אז
נאר תורה מאכט פרייליך דעם מענטש, דער פראבלעם איז
אז מען האט גוטע תירוצים. איינער זאגט: 'איך פארשטיי
נישט קיין לערנען; איינער זאגט: 'איך פלעג לערנען אמאל,
אבער לעצטנס גייט אריבער אויף מיר זייער פיל שוועריקייטן

או איך קען זיך פשוט נישט אוועקזעצן לערנען; א דריטער זאגט: 'ווען דו וואלסט געהאט אזא ווייב ווי איך האב, ווען דו וואלסט געהאט אזעלכע שווערע צרות ווי איך האב - וואלסטו אויך נישט געקענט לערנען'.

אט דא קומט אריין דעם רבינ'ס "סדר דרך הלימוד"; ווען א מענטש געמט אן דעם רבינ'ס ווערשער מיט א שטארקייט, ער הייבט אן לערנען יעדן טאג אביסל חומשי; ער הייבט אן די סדרה אנהייב וואך, זונטאג לערנט ער ביו שני, מאנטאג ביו שלישי און אזוי ווייטער; נאכדעם געמט ער א משניות, ער הייבט אן פון אנהייב מסכת ברכות "מאימתי קורין את שמע וכו'", ביו ער ענדיגט מסכת ברכות, נאכדעם הייבט ער אן מסכת פאה, אזוי לערנט ער פרק נאך פרק ביו ער ענדיגט א סדר נאך א סדר, אויף דעם וועג וואלט יעדער איינער זוכה געווען צו לערנען פלייסן.

דעריבער בעט איך דיר זייער, פאלג דעם הייליגן רבי'ן און הייב היינט אן לערנען אויפ'ן "סדר דרך הלימוד"; געם א משניות און הייב אן זאגן פרקים משניות, געם א גמרא און זאג דפים גמרא, אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט זאלסטו ווייטער לערנען, זאג די ווערשער פון די הייליגע תורה ווייל דאס וועט דיר ברענגען נאנט צום אייבערשטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין ל): "בראתי יצר הרע, ובראתי לו תורה תכלין", איך האב באשאפן דעם יצר הרע - זאגט דער אייבערשטער - אבער

איך האב אויך באשאפן א רפואה פאר'ן יצר הרע, דאס איז די הייליגע תורה, וואס דאס איז א מעדיצין קעגן דעם יצר הרע, "וואס אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו", אז מען לערנט תורה ווערט מען געראטעוועט פון אים.

דער רבי האט אויך געוואלט מען זאל לערנען א שיעור בעיון; אינעם זעלבן שיחה וואו דער רבי זאגט מען זאל לערנען שנעל אפילו מען פארשטייט נישט, זאגט דער רבי (שיחות הר"ן, סימן עו): "גם צריכין ללמד איזה שיעור ביום, בקצת עיון", א מענטש זאל אויך האבן א שיעור צו לערנען בעיון אביסל יעדן טאג; דאס ווענדט זיך שוין יעדער מענטש וויפיל ער קען וכו', אבער דער ערשטער חלק פונעם סדר דרך הלימוד דאס איז נוגע פאר יעדן איינעם, דאס איז א דבר השוה לכל נפש.

וואויל איז פאר דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן; ביי אים וועט מקוים ווערן דער פסוק (משלי לא, כה): "עו והדר לבושה, ותשתק ליום אחרון"; וואס די הייליגע חכמינו זכרונם לברכה דרש'נען אויף דעם (שמות רבה נג, ב): "אימתי התורה משחקת", ווען לאכט די תורה צום מענטש, ווען זעט דער מענטש וואס ער האט אלץ געטון אין זיין לעבן? "הוי ליום אחרון", ביים לעצטן טאג; דעמאלט וועלן אפיר קומען אלע פראקטן משניות און דפים גמרא, דעמאלט וועט מען זען די ווארהייט פונעם סדר דרך הלימוד; דאס גרויסקייט פון די וואס האבן געפאלגט דעם רבי'ן בתמימות ובפשיטות.

ביי די לונה ווען מען וועט באגלייטן דעם נפטר וואס האט געפאלגט דעם הייליגן רבין, וועט מען נישט סתם טראגן דעם ארון, נאר עס וועט זיין א ריכטיגער ארון הקודש, אן ארון מלא ספרים; עס וועט ליגן אינעם ארון גאנץ תנ"ך, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, שור, שלחן ערוך, אלע מדרשים, זוהר ותקונים, אלע דעם רבינ'ס ספרים וכו' וכו'; דעמאלט וועט מען זען ווער עס איז דער געלעכטער. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שז

זאל מען פארן קיין מירון ווען מען האט חובות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין מאן און איך ווילן ביידע ער זאל פארן קיין מירון אויף ל"ג בעומר, דער פראבלעם איז נאר אז דאס קאסט אסאך געלט, סיי די טיקעט און סיי די איבריגע זאכן ארום און ארום, און מיר האבן יעצט אסאך חובות.

מיר פרובירן טאקע צוביסלעך אפצוצאלן אלע חובות, אבער די נסיעה קיין מירון קען מאכן די חובות נאך גרעסער. מיר וועלן זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט אויף שרייבן וואס מיר זאלן טון.

א גרויסן יישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, כ"ה לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן
מרת ... תחנ'

אך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט ארויס גיין פון אייערע
חובות; פון פארן צו קברי צדיקים דערלייגט מען נישט.
אדרבה, אז איר וועט פארן קיין מירון צום הייליגן תנא רבי
שמעון בר יוחאי און דארט מתפלל זיין אז איר זאלט ארויס
גיין פון אייערע חובות, וועט איר נאר געהאלפן ווערן.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ט): "כדאי הוא רבי
שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", טייטשן די
צדיקים, אז ווען א מענטש איז אין א שעת הדחק, ער איז
צערדיקט, וועט די זכות פונעם הייליגן תנא רבי שמעון מגין
זיין אויף אים ער זאל ארויס קריכן פון זיין 'דחק', אזוי ווי
רבי שמעון זאגט (סוכה מה): "יכול אני לפטר את כל העולם
בלו מן הדין וכו'", איד קען פטר'ן די גאנצע וועלט פון דין;
ממילא זאלט איר פארן צום הייליגן תנא רבי שמעון, און
אז איר וועט אויסניצן די צייט דארט וועט איר ארויס גיין
פון אייערע חובות און איר וועט האבן פרנסה בריוו.

דער אייבערשטער זאל אויגן אלע העלפן בזכות התנא
האלקי רבי שמעון אז מיר זאלן אלע געהאלפן ווערן
מיט אלעם וואס מיר דארפן.

 שח

איך שפיר נישט קיין טעם אין לעבן,
ווי אזוי פריש איך זיך אויף?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

איך בין א חתן און איך גיי חתונה האבן אין עטליכע חדשים ארום
אם ירצה ה', און איך מוז איך ארויסשרייבן מיינע געפילן.

איך בין ממש אינגאנצן אויסגעלאשן און איך שפיר נישט קיין טעם
אין מיין לעבן. איך שפיר נישט קיין טעם אין מיין אידישקייט, אין מיין
ציצית, אין מיין תפלין - אין גארנישט. איך האב נישט קיין אידישקייט
און איך האב נישט קיין גוי'אישקייט, איך בין ממש אן אויסגעלאשענער
מענטש. איך האב טאקע נישט קיין סמארטפאון אבער אויפ'ן גאס מוז
איך קוקן אויף יעדע פרוי און מיידל. די איינציגסטע זאך וואס איך האב
נאך, אז מיין מאמע איז א איד און דעריבער בין איך אויך א איד.

איך ווייס אז מיין איינציגסטע עצה איז גאר צוריק זיך אויפצופרישן און
צוריק קומען צום אייבערשטן, איך שפיר אבער נישט אז איך קען רעדן
צום אייבערשטן, איך זע נישט פארנואס דער אייבערשטער זאל אפילו קוקן
אויף מיר, אין די צייט וואס ער האט מיר געגעבן אויפיל געלעגנהייטן צו
זיין וואויל און איך האב זיי אלע אנוועקגעווארפן. פארנואס זאל ער מיר
גלייבן אז איך וויל תשובה טון, ווען דער אמת איז אז דאס וועט בלויז
אנהאלטן אפֿשר פאר עטליכע טעג?

פון אינדרויסן זע איך אויס זייער חשוב, מען איז מיר אפילו מקנא, ווען
זיי וואלטן אבער געוואוסט וואס טוט זיך ביי מיר אין הארץ וואלט מיר
קיינער נישט מקנא געווען, איך בין אויסגעלאשן און צעבראכן, און איך האף
אז איר וועט מיר קענען געבן אן עצה ווי אזוי אויפצולעבן און זיך אויפפרישן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אחרי קדושים, י"א אייר, כ"ו לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לקבוד חתן ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט אמאל נאכגעזאגט פאר א חתן וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (כתובות יז.): "ביצד מרקדין לפני הפכה", און דער רבי האט אים דאס מסביר געווען: "ביצד 'מרקדין ומדקגין' על מה שהיה לפני הפכה, הינו לפני החתנה", מרקדים איז טייטש טאנצן און שפרינגען; מען דארף איבערשפרינגען וואס איז געווען פאר די חתונה; דאס הייסט, אז א חתן דארף פארגעסן זיין גאנצע עבר און אנהייבן פונדאסניי (תני מותר, סימן תקפו).

דו ווייסט אונדאי אז פאר א חתן איז מען מוחל אלע עבירות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פדרש שמואל יז, א; הובא ברש"י בראשית לו, ג): "שלישה מוחלים להן עונותיהן - גר שנתגר, והעולה לגדולה, והנושא אשה", פאר די דריי מענטשן איז מען מוחל אלע זייערע עבירות, א גר וואס איז זיך מגייר, ווען איינער איז עולה לגדולה און א חתן וואס האט חתונה, אזוי ווי עם שטייט "מחלת" - שנמחלו עונותיו; דערפאר איז יעצט די פאסיגע צייט אז דו זאלסט אפלאזן אלע דייע חכמות וואס דער יצר הרע פרענגט אריין אין דיר און אנהייבן נוצן די עצות פון הייליגן רבין.

וויסן זאלסטו אז די אלע מחשבות וואס דו טראכסט און אלע ספיקות וואס דו האסט - צי דער אייבערשטער דארף דיר יא אדער נישט וכו', דאס איז אלעס בטל ומבטל בעפרא דארעא, ווייל דער אייבערשטער שטייט און ווארט אז דער מענטש זאל זיך צוריק קערן צו אים, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (דברים רבה ב. יט): "ידו של הקדוש ברוך הוא לעולם פתוחה לקבל שבים", דעם אייבערשטנס האנט איז שטענדיג אויסגעשטרעקט צו מקבל זיין מענטשן וואס ווילן תשובה טון, עס איז נישטא א מענטש וועם דער אייבערשטער נעמט נישט צוריק, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט - אויב טוט ער תשובה, ער לאזט אפ זיינע עבירות, איז אים דער אייבערשטער מקבל.

דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה ט, מחכם ותם) אז ווען דער תם האט באקומען דעם בריוו פונעם מלך אז ער וויל רעדן מיט אים, איז ער גלייך געלאפן צום קעניג און קיין חכמות און אן קיין ספיקות, מה שאין כן דער חכם ווען ער האט באקומען דעם בריוו פונעם קעניג אז דער קעניג וויל רעדן מיט אים, האט ער אנגעהויבן מיט כפירה; קודם האט ער געזאגט: "ווי אזוי קען זיין אז דער קעניג - וואס דאס איז דער אייבערשטער - וויל רעדן צו מיר?! איך בין דאך אזא קליינטשיגער מענטש, ווי פאסט עס אז אזא גרויסער קעניג זאל מיר דארפן וכו'?!" ביז ער האט אפגעמאכט אז עס איז גאר קיין קעניג נישטא אויף די וועלט (עפרא לפומיה).

ווייל דאס איז דער סוף ווען מען גייט מיט די אייגענע חכמות און מען מיינט אז מען איז קלוגער פון די הייליגע חכמים; אז זיי האבן אונז געזאגט אז אפילו אויב א מענטש האט געטון די הארבסטע עבירות קען מען נאך אלץ תשובה טון - דארף מען גלייבן אין דעם.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין, שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן". אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן גלייב אויך אז דו קענסט פאררעכטן; אזוי אויך האט דער רבי געשריגן מיט א הוייעך קול (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם פלל, קיין יאוש איז נאר נישט פאר האנדן"; ווייל אפילו א מענטש זאל אפטון די ערגסטע עבירות קען ער נאכאלץ צוריק קומען צום אייבערשטן. און אז ער טוט תשובה נעמט דער אייבערשטער אן זיין תשובה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ילקוט הושע, רמז תקלב): אויפ'ן פסוק (הושע יד, ב): "שובה ישראל עד ה' אלקיך - אדם עומד ומתהרף ומגדף בשוק, והקדוש ברוך הוא אומר לו עשה תשובה ביני לבינה ואני מקבילך", אפילו אויב א מענטש איז מתהרף ומגדף דעם אייבערשטן, מיט דעם אלעם זאגט דער אייבערשטער: "טו תשובה און איך וועל דיר מוחל זיין"; איז דען דא א גרעסערע עבירה ווי רעדן אויפ'ן אייבערשטן און אים לעסטערן? דאס איז דאך די ערגסטע זאך אויף די וועלט! מיט דעם אלעם זאגט דער אייבערשטער: "קום צוריק צו מיר, איך בין דיר מוחל", און נישט נאר איז דער

אייבערשטער אים מוחל, נאר דער אייבערשטער געבט אים נאך פבוד, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש תהלים, מזמור יח): "שכל העושה תשובה מעברה שבדו, הקדוש ברוך הוא מוסיף לו פבוד, וקורא לו שם חביב".

א איד דארף אנטון תפילין אפילו ער שפירט נישט קיין שום טעם אין דעם; דאס איז די לעבן פון א איד. מען דארף גיין מיט ציצית נישט ווייל מען שפירט א טעם אין דעם, נאר ווייל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן.

דו שרייבסט: "די איינציגסטע זאך וואס איך האב נאך, אז איך בין א איד"; א איד דארף גארנישט מער פון דעם, מיט דעם אליינס קען מען זיך שוין מחנ' זיין א גאנץ לעבן. זינג צום אייבערשטן: "געלויבט ביסטו הייליגער באשעפער אז איך בין א איד; ברוך ה' אז א גוי בין איך נישט".

דער הייליגער צדיק הרב הקדוש רבי צדוק הפתן פון לונדלן זכותו יגן עלינו ברענגט אין זיין ספר פרי צדיק (הג השבועות, אות יג) א מורא'דיגע מעשה, אז דער הייליגער קדושת לוי זכותו יגן עלינו פלעגט יעדן טאג זאגן די ברכות השחר הויך אויפ'ן קול, איין טאג האט ער פארפעלט צו זאגן די ברכה "שלא עשני גוי", איז איינער צוגעגאנגען צו אים און געזאגט: "רבי, איר האט אויסגעלאזט א ברכה, די ברכה פון שלא עשני גוי", האט אים דער הייליגער קדושת לוי געזאגט: "איך האב שוין געמאכט היינט די ברכה! ווען איך בין אויפגעשטאנען היינט אינדערפרי בין איך געווען זייער

צעבראכן ביי מיר, איך האב נישט געקענט טרעפן קיין שום זאך מיט וואס איך זאל זיך קענען מ'חן' ומחזק זיין, האב איך געטראכט צו מיר: 'א איד בין איך דאך, איך בין נישט קיין גוי', און פון גרויס שמחה האב איך מיך נישט געקענט איינהאלטן און איך האב גלייך געמאכט די ברכה שלא עשני גוי, מיט דעם האב איך זיך מ'חן' געווען".

זעט מען פון דעם, אז אויב אזא הייליגער צדיק וואס דער רבי האט אים אנגערופן "פאר הדור" (עין שחות הר"ן, סימן קצו) האט זיך נישט געהאט מיט וואס זיך צו מחזק זיין נאר מיט'ן "שלא עשני גוי", איז דאך זיכער אז מיר קליינטשיגע מענטשן וואס מיר זענען טאקע גארנישט, דארפן מיר זיכער געמען דעם "שלא עשני גוי" און זיך מחזק זיין מיט דעם, טראכטן שטענדיג צו זיך: 'ברוך ה' איך בין נישט קיין גוי טמא, איך בין א איד'.

איך האף אז דו וועסט זיך מחזק זיין מיט דיינע ווערטער וואס דו שרייבסט: "די איינציגסטע זאך וואס איך האב נאך, אז איך בין א איד"; ווייל אז דו וועסט זיך פרייען מיט די נקודה וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה און דו וועסט זוכה זיין אויפצובויען א בית נאמן בישראל.

שט

וואס איז דער סדר ווי אזוי איר פירט אייער ישיבה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פיר א ישיבה און איך וואלט געהאט חשק איר זאלט מיר שרייבן דער סדר היום ביי אייך אין ישיבה. כאטש וואס איך האב אנדערע סארט בחורים ווי אייך, וואלט איך זיך אבער געוואלט איך לערנען פון אייך. איך אויב איר קענט מיר שרייבן ווי אזוי איר האט אן איינפלוס אויף די בחורים אז זיי זאלן זיך פירן ווי מען דארף, איך מיינ צו זאגן, צי אויסער דעם חלק פון ליבשאפט און גוטסקייט האט איר נאך וועגן ווי אזוי איר מאכט אז די בחורים זאלן אייך פאלגן? דאס וועט מיר זייער שטארק ארויסהעלפן אין מיינ ישיבה.

יגשר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת אחרי קדושים, י"ב אייר, כ"ז לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד הרב ר' ... שליט"א

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז איר לערנט תורה מיט בחורים, איר זענט זיי מחנה זיי זאלן זיין ערליכע אידן.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון איינער וואס לערנט תורה מיט אידישע קינדער; חכמינו זכרונם

לברכה זאגן (בבא בתרא ח:): אויפ'ן פסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים בפוכבים לעולם ועד - אלו מלמדי תינוקות", איינער וואס לערנט תורה מיט אידישע קינדער איז צוגעגליכן צו די שטערנס וואס באלייכטן און באשיינען די וועלט; מוהרא"ש זכרונו לברכה איז דאס מסביר, אז פונקט ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס, אזוי קען מען נישט ציילן וויפיל זכותים דער וואס לערנט תורה מיט תלמידים קויפט זיך איין. אז מען פלאנצט איין אין קינדער און אין בחורים תורה, יראת שמים און אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן, ווערט דאס טיף איינגעווארצלט אין זיי און שפעטער ווען זיי וואקסן אויף און טוען גוטע זאכן גייט אלעס אויפ'ן חשבון פונעם מלמד און מגיד שיעור, און עס איז אוממעגליך צו ציילן זייערע זכותים אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערנס.

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב שוין די זכיה פופצן יאר צו לערנען תורה ויראת שמים מיט תלמידים; יעצט ווערט צען יאר פון ווען מיר האבן געעפנט די ברסלב'ע ישיבה אין וויליאמסבורג.

מיר הייבן אן דעם טאג מיט'ן דף גמרא; אינדערפרי פאר'ן דאווענען לערנען מיר דעם דף, יעדן טאג א דף גמרא, וואס קומט אויס דריי הונדערט פינף און זעכציג דפים א יאר. מוהרא"ש האט געלייגט א שטארקער דגוש אויף דעם לימוד, מוהרא"ש פלעגט זאגן אז דער דף גמרא איז דער חיות פונעם טאג.

נאך שחרית לערנט יעדער בחור פאר זיך זיינע שיעורים
 בסדרן על פי סדר דרך הלימוד פונעם הייליגן רבין
 (במבואר בשיחות הר"ן, סימן עו); דער ערשטער לימוד וואס מען
 לערנט איז מקרא - שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י,
 זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי -
 און אזוי ווייטער.

נאכדעם קומט משניות; יעדער בחור האט א שיעור אין
 ח"י פרקים משניות, פארשטייט זיך אויב עס איז
 שווער פארן בחור גלייך אנצוהייבן מיט ח"י פרקים - לערנט
 ער וויפיל ער קען.

נאכדעם לערנט יעדער איינער זיין שיעור אין ש"ס בסדרן,
 ביז מען ענדיגט ש"ס. און ווען מען ענדיגט ש"ס
 הייבט מען אן נאכאמאל ש"ס, אדער איז דא וואס זיי נעמען
 איין מסכתא און חזרן דאס איבער איינמאל און נאכאמאל
 ביז זיי ענדיגן דאס הונדערט און איין מאל, נאכדעם נעמט
 מען א צווייטע מסכתא, און אזוי ווייטער.

אויך דארף יעדער בחור זאגן תהילים; דער הייליגער רבי
 זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן עט): "מי שרוצה לזכות
 לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים
 מסגל לתשובה וכו'", ווער עס וויל זיך צוריק קערן צום
 אייבערשטן זאל זאגן תהילים; יעדער בחור זאגט דעם יום
 תהילים יעדן טאג, אזוי איז מען מסים תהילים יעדע וואך
 און אזוי פירט מען זיך א גאנץ לעבן.

נאכמיטאג איז דא א שיעור אין גמרא און אין הלכה, און פארנאכטס איז דא א שיעור בספרי רבינו; חיזוק און עצות ווי אזוי מען קען זוכה זיין זיך צו דערהאלטן מיט אלע שוועריקייטן וואס מען גייט דורך. דאס איז מער ווייניגער דעם סדר היום אין ישיבה.

דאס וואס איר פֿרעגסט ווי אזוי מען קען האבן א השפּעה אויף בחורים וכו'; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן כט): "לא כל דבור נקרא דבור, כי דבור שאינו נשמע ונתקבל אינו נקרא דבור", ווען מען רעדט ווערטער און קיינער הערט נישט אויס וואס מען רעדט הייסט עס פֿאילו מען האט נישט גערעדט. אָבער ווען מען הערט אויס וואס מען רעדט דעמאלט איז א סימן אז דער מענטש רעדט, אזוי ווי עס שטייט (תהלים יט, ד): "אין אמר ואין דברים - בלי נשמע קולם". וואס איז דער סוד אז מען זאל וועלן אויסהערן א מענטש ווען ער רעדט? זאגט דער רבי: "עקר מה שנתקבל הדבור, הוא מחמת הטוב שיש בו, כי טוב הכל חפצים", אלע האבן ליב צו הערן גוטע ווערטער, ווען מען רעדט גוטע ווערטער הערט מען צו וואס מען רעדט, "ועל כן פֿשיש טוב בהדבור, אזי הדבור נשמע ונתקבל, אָבל פֿשאין טוב בהדבור אינו נתקבל", דעריבער, ווען מען רעדט גוטע ווערטער וועלן אלע צוהערן וואס מען רעדט, אָבער אויב רעדט מען נישט קיין שיינע ווערטער וועט מען דאס נישט אָננעמען.

דאס איז די העצלה פון א מלמד, מגיד שיעור און ראש ישיבה; אויב מען רעדט שיינע ווערטער צו תלמידים,

מען רעדט צו זיי פון אמונה, מען ווייזט זיי א וועג ווי אזוי זיי קענען לעבן מיט'ן אייבערשטן, מען הייבט זיי אויף, דאן וועלן די ווערטער אריין גיין אין זיי, ווייל עס איז אנגעפילט מיט גוטס, אבער אז מען רעדט נישט קיין גוטס צו זיי, דעמאלט איז א שאד די צייט; א שאד זיך צו אמפערן, ווייל די ווערטער גייט זיי נישט אריין אין די אויערן.

וועט איר דאך פֿרעגן: 'ווי אזוי קען מען צוקומען צו רעדן גוטע ווערטער?' דער רבי אליינס פֿרעגט דאס: 'וואָך עושיין הטובּ בהדבור', ווי אזוי קען א מענטש זוכה זיין צו רעדן פֿאזעטיוו, ווי אזוי קען מען מאכן מען זאל רעדן איינגענעמע ווערטער? "הוא על ידי שְׁלוֹקֵחִין הַדְּבוּר מִהַדְּעַת, אִזִּי יֵשׁ בּוֹ טוֹב, אָבֵל בְּשֶׁהַדְּבוּר בְּלֹא דַעַת, אִזִּי אֵין בּוֹ טוֹב", אז מען רעדט מיט שכל; ווען מען רעדט שכל'דיגע ווערטער דעמאלט איז דא גוטס אין די ווערטער און אז נישט זענען די ווערטער נישט גוט, "וּלְהַקִּים וּלְרוּמֵם אֶת הַדְּעַת, הוּא עַל יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים, בְּשִׁמְשֻׁבְחֵין וּמְפֹאֲרֵין אֶת הַצְּדִיקִים, עַל יְדֵי זֶה נִתְרוּמֵם הַדְּעַת", און דער רבי פֿירט אויס: "ווי אזוי קומט מען צו צו האבן שכל? אז מען רעדט פון דאס גרויסקייט פון צדיקים".

דאס איז דער גאנצער סוד ווי אזוי מען קען האבן א השפעה אויף תלמידים, דורכדעם וואס מען רעדט צו זיי וועגן דאס גרויסקייט פון צדיקים; מען דערציילט זיי פון הייליגן רבי'ן, ווי אזוי דער רבי האט זוכה געווען דורך תפלה וְהַתְּבוּדָרוֹת צוצוקומען צו אלע מדריוגות. דער רבי

האט אויך געהאט שווערע ביטערע נסיונות, אבער ער האט זיך דערהאלטן, ער האט אסאך געוויינט צום אייבערשטן אויף יעדע מידה און מידה ביו ער האט עם מבטל געווען; אז מען לייגט אריין אין תלמידים אז זיי קענען אויך זוכה זיין צו ווערן גרויסע צדיקים, וועלן זיי דערהערן וואס מען רעדט צו זיי און זיי וועלן אויסוואקסן גרויסע צדיקים.

מען ווערט נישט באלויבט ביי תלמידים דורכדעם וואס מען זאגט זיי גארנישט; פארקערט, א מלמד וואס לאזט די תלמידים טון וואס זיי ווילן האבן אים די תלמידים פיינט. מען דארף יא רעדן צו תלמידים, מען דארף זיי מתנה זיין, מען דארף נאר וויסן ווי אזוי צו אייגוויקלעך די מוסר אין אסאך חיזוק; אזוי ווי ווען מען געבט מעדעצין פאר א קינד און דאס קינד וויל דאס נישט אראפשלינגען ווייל עם איז זייער ביטער, געבט מען די מעדעצין מיט א זיסע טרינק וכו', דאס זעלבע איז ווען מען פארלאנגט פון א תלמיד זיך צו פארבעסערן דארף מען דאס ארומנעמען מיט אסאך חיזוק, ער זאל דאס קענען אראפשלינגען.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות למוד, סימן ע): "צריך להתפלל, שיזכה לתלמידים הגונים", א ראש ושיבה, מגיד שיעור און מלמד, דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו ערליכע תלמידים, וואוילע תלמידים; מען קען וויסן אלע עצות און אלע חכמות, אבער אן תפילה, אן דעם אייבערשטן - קען מען גארנישט טון, דערפאר דארף

מען אסאך דאווענען צום אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו
האבן תלמידים הגונים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין מיט
אלע תלמידים.

שי

איך בין מקנא די יונגע בחורים, קען איך נאך אויף מצליח זיין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן בערך פערציג יאר אלט, איך האב ברוך ה'
א שיינע משפחה און איך הייס א שיינער איד, אבער נאר איך אליין
ווייס דעם אמת ווער איך בין, ווי ווייט איך בין פונעם אייבערשטן און
ווי נישט גוט איך פיר זיך אויף.

זייט איך האב אנגעהויבן הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א
האט זיך מיין לעבן געטוישט, איך האב אנגעהויבן רעדן צום אייבערשטן,
איך האב אנגעהויבן לערנען משניות און גמרא, איך האב ברוך ה' שוין
זוכה געווען לעצטנס צו ענדיגן די ערשטע מאל ששה סדרי משנה, און
כאטש וואס איך פאל נאכאלץ דורך, איך בין נאכנישט אינגאנצן
אויסגעארבעט, שפיר איך אבער אז דער וועג ברענגט מיט נענטער צום
אייבערשטן.

ווען איך האב אבער געהערט עטליכע דרשות וואס איר האט געזאגט
אין ישיבה ביי סיומים, בין איך געווארן זייער צעבראכן, זעענדיג ווי יונגע
בחורים זענען זוכה צו לערנען אזוי סאך, זיי הויבן אן זייער לעבן מיט
די געוואלדיגע עצות פון הייליגן רבינו; דאס ברענגט אין מיר אריין א

קנאה געפיל און מאכט מיך טראכטן: 'וואו בין איך אויף די וועלט?'
הלאז ווען איך קען ווען צוריק ווערן א בחור און זיך אריינגעצן ביי איך
אין ישיבה.

אפשר קענט איר מיר שרייבן עטליכע ווערטער, אויב איך קען זיך
נאך אויך געמען אין די הענט אריין, אויב איך קען נאך אויך יעצט ביי
די פערציג יאר אנהויבן מיין לעבן מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת פרשת אחרי קדושים, י"ב אייר, כ"ז לעומר, שנת
תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זואויל איז דיר אז דו פאלקסט דעם רבי'ן בתמימות
ובפשטות, דו לערנסט אויפ'ן "סדר דרך הלימוד"
פון הייליגן רבי'ן (המבואר בשיתות הר"ן, סימן עו), און דו האסט זוכה
געווען צו מסים זיין ששה סדרי משנה.

ווען א מענטש איז זוכה צו לערנען יעדן טאג משניות וועט
ער זוכה זיין צו זייער גרויסע זאכן. עס איז באוואוסט
אז דער הייליגער בית יוסף זכותו יגן עלינו האט זוכה געווען
צו א מגיד פון הימל, דער מגיד פלעגט שטענדיג קומען
לערנען מיט אים און אים זאגן מוסר וכו' אלעם בזכות
משניות. דער הייליגער בית יוסף פלעגט זאגן זייער אסאך

משניות, אמאל פערציג פֿרקים משניות און אמאל מער, איך וועל דיר אראפברענגען איינס פון די פילע לשונות אינעם ספר מגיד מישרים (משלי ס' כג, עמוד קסג): "השפּמתי במנהגי לקרות במשניות, וקריתי כמו מ' פֿרקים", און נאכדעם האט זיך דער מגיד צו אים באוויזן; זעט מען צו וואס מען קען זוכה זיין ווען מען לערנט משניות.

כל זמן א מענטש לעבט קען ער זוכה זיין צו פאררעכטן אלעס וואס ער דארף מתקן זיין. דער הייליגער צדיק רבי ישראל סאלאנטער זכותו יגן עלינו איז אמאל אריין שפּעט ביינאכט צום שוסטער, ער האט זיך אנטשולדיגט אז ער קומט אזוי שפּעט ביינאכט, אבער בלית ברירה מוז ער יעצט קומען אין אזא שפּעטע שעה ווייל זיין שייך האט זיך ממש יעצט צעריסן און ער וויל וויסן צי ער קען דאס נאך פאררעכטן. האט זיך דער שוסטער אנגערופן: "כל זמן די לעבט ברענט נאך, קען איך עס נאך פאררעכטן"; רבי ישראל סאלאנטער זכותו יגן עלינו איז זייער נתעורר געווארן פון די ווערטער, ער האט געטראכט צו זיך: 'דאס מיינט מען מיר; דאס איז א בת קול וואס זאגט מיר אז כל זמן די לעבט ברענט, דאס הייסט, ווילאנג א מענטש לעבט, זיין נשמה איז אין אים, וואס די נשמה ווערט אנגערופן א ליכט אזוי ווי עס שטייט (משלי כ, כו): גר ה' נשמת אדם, קען מען נאך אלעס פאררעכטן; דעריבער, אז דו פֿרעגסט צי ביי די פֿערציג יאר קען מען נאך אנהייבן וכו'; זאלסטו וויסן אז כל זמן די לעבט ברענט, קען מען נאך אלעס פאררעכטן.

געדענק וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיב): "אם אהיה מאמין, שיכולין לקלקל", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן, "תאמין שיכולין לתקן", דארפסטו אויך גלייבן אז דו קענסט פאררעכטן.

דער הייליגער תנא רבי עקיבא האט געזאגט (פסחים מט:): "מי יתן לי תלמיד חכם, ואנשכנו כחמור", פאר איך האב געלערנט תורה האב איך אזוי פיינט געהאט א תלמיד חכם אז איך האב אים געוואלט פארציקן אזוי ווי אן אייזל פארציקט א צווייטע בעל חי, און ביי די פערציג יאר האט ער תשובה געטון און זוכה געווען צו ווערן אזוי גרויס, עד פרי בך אז ווען משה רבינו איז ארויף אין הימל געמען די תורה פאר די אידן האט ער געזאגט פאר'ן אייבערשטן (מנחות מט:): "פארוואס געבסטו נישט די תורה פאר די אידן דורך רבי עקיבא?" זעט מען צו וואס מען קען צוקומען אויב מען קערט זיך צוריק צום אייבערשטן.

מוהרא"ש ברענגט אראפ פון פריערדיגע (רמ"ע מפאנו בספרו יונת אלם, חלק א, פרק מו) אז די ראשי תיבות פון רבי 'ע'ק'י'ב'א' איז 'יש ק'ונה ע'ולמו ב'שעה א'חת; מען זעט צו וואס א מענטש קען זוכה זיין, א מענטש וואס האט אזוי פיינט געהאט א תלמיד חכם האט זוכה געווען אויפצושטעלן פיר און צוואנציג טויזנט תלמידי חכמים.

אז דו וועסט לערנען די הייליגע תורה יעדן טאג, דו וועסט זיין שטארק מיט דינע שיעורים וועט דער אייבערשטער

דיר פארנעבן אויף אלע דיינע יארן וואס דו האסט געטון נארישקייטן, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ראש השנה פרק ה, הלכה ח): "בין שקבלתם עליכם עול תורה", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול תורה, ער לערנט תורה יעדן טאג, זאגט דער אייבערשטער, "מעלה אני עליכם פאילו לא חטאתם מימכם", דעבן איך אים פאילו ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שיא

מיין חבר'ס טאטע פירט זיך נישט ערליך, ווי אזוי קען איך מחזק זיין מיין חבר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

עם שרייבט צו אייך א פופצן יעריגער בחור, איך לערן בחבורתא מיט א בחור אין מיין עלטער, ער איז זייער א פארמאכטער, לעצטנס איז ער אבער געווארן נאנט מיט מיר און מיר אויסגעזאגט זיינע צרות, ער האט מיר דערציילט אז זיין טאטע זעט אויס פון אינדרויסן ווי א איד אבער אינדערהיים איז נישטא קיין אידישקייט, קיין שבת און נישט קיין אמונה, ער רעדט בפירה אין פארנט פון די קינדער, און דער בחור

יג. זע ווייטער אין דעם חלק, מכתב שלא.

איז זייער צעבראכן דערפון, ער זאגט אז זיין מאמע פרוברט מיט אלע בוחות אריינצולייגן אמונה אין די קינדער, זי איז אבער אויך זייער צעבראכן פון דעם שרעקליכן מצב.

מיר זענען זיך מחזק אינאיינעם מיט די שיעורים און עצות פונעם ראש ישיבה שליט"א, מיין חבר זאגט מיר אבער אז כאטש וואס ער ווייסט אז זיין איינציגסטע עצה איז נאר רעדן צום אייבערשטן, קען ער דאס אבער נישט טון, ווייל ווען ער הויבט נאר אן רעדן אדער טראכטן פון זיין צדה, ווערט ער מוראדיג צעבראכן און ער קען דאס נישט דערהייבן. אפשר האט דער ראש ישיבה שליט"א אן עצה פאר אים?

א גרויסן ניישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - ערב שבת פרשת אחרי קדושים, י"ב אייר, כ"ז לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו ביסט זיך מחזק צוזאמען מיט דיין חבר צו זיין שמארכ אין גלייבן אינעם אייבערשטן; שלמה המלך זאגט (קהלת ה, ט): "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם", צוויי מענטשן צוזאמען איז בעסער ווי צו זיין איינער אליין, ווייל: "כי אם יפלו, האחד יקים את חברו, ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו", ווען א מענטש פאלט אראפ, אויב איז ער אליין וועט אים קיינער נישט אויפהייבן, ער וועט בלייבן אראפ

געפאלן, אבער אויב האט ער א צווייטן, וועט אים דער צווייטער העלפן; דאס מיינט צו זאגן, אויב האט מען א גוטער חבר וועט אים דער חבר העלפן ווען ער גייט אריבער א שווערע זמן.

ווען מען איז מחזק א צווייטן, חוץ די גרויסע מצוה וואס מען האט, ווערט מען אליינס זייער מחזק. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפה): "בשמדברין עם חברו ביראת שמים, אף שאין חברו מקבל ממנו, אף על פי כן הוא מקבל התעוררות מחברו", ווען מען איז מחזק א חבר, אפילו אויב דער חבר וועט נישט אננעמען די ווערטער, וועט עס כאטש אריין גיין אינעם מענטש אליין, ער וועט ווערן שטערקער מיט אמונה און יראת שמים; דעריבער זאלסטו ווייטער רעדן מיט אים און ענק זאלן זיך מחזק זיין איינער מיט'ן צווייטן.

איך שיק דיר דא א בריוו וואס דו זאלסט איבער געבן פאר דיין חבר.

לכבוד הבחור ... גרו יאיר

דיין חבר האט מיר געשריבן וואס דו גייסט אריבער מיט דיין טאטע וכו' וואס איז געבעד זייער אראפ געפאלן, ער היט נישט קיין שבת און רעדט קעגן די אמונה, השם ישמרנו.

דאס וואס דו גייסט אריבער מיט דיין טאטע איז זייער א שווערע זאך, ווייל פון איין זייט דארפסטו אכטונג געבן מכבד צו זיין דיין טאטע אפילו ער איז אראפגעפאלן,

אָבער פון די אנדערע זייט דארפסטו אנטלויפן פון זיינע
ווערטער וואס ער רעדט קעגן די אמונה פֿדי עם זאל דיר
נישט פאר'סמ'ען חס ושלום. זאלסט קיינמאל נישט אריין
גיין אין וויכוחים מיט אים, ווייל מען טאר זיך נישט טענה'ען
מיט קיינעם אין אמונה; אמונה איז א מציוות, עם איז נישט
דא אין דעם קיין וויכוחים, קיין ראיות וכו'. ווען דו שמועסט
מיט איינעם און יענער הייבט אן ציען דעם שמועס אינעם
ריכטונג פון ספיקות אין אמונה זאלסטו אנטלויפן פון דעם
שמועס ווי מען אנטלויפט פון פייער, נישט קיין חילוק ווער
דער מענטש איז, צי א טאטע צי סיי וועלכער מענטש.

אחי הנקרא, קיינער קען דיר נישט פארשטיין און קיינער
קען דיר נישט העלפן; דו האסט איין ברירה, געם
דעם הייליגן רבינ'ס עצה, ווייל נאר דאס וועט דיר ראטעווען.
דער רבי האט אויגו געגעבן א מתנה "התבודדות"; א מענטש
זאל זיך אויסשמועסן זיין הארץ צום אייבערשטן, ער זאל
דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אריבער אויף
אים. ווען א מענטש פאלגט דעם רבי'ן און ער רעדט צום
אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו
רעדן, דעמאלט וועט ער ארויסגיין פון אלע זיינע צרות.

אין אנהייב קומט נישט אן גרינג צו רעדן צום אייבערשטן,
ווייל ווען א מענטש זינדיגט ווערט ביי אים אויסגעלאשן
די אמונה, ער שפירט נישט ווי דער אייבערשטער איז מיט
אים, עם דאכט זיך אים אז דער אייבערשטער הערט אים

נישט אויס און עם קומען אריין אין אים שלעכטע מחשבות וכו'. די עבירות וואס ער האט געטון רודפ'ן אים, זיי גייען אים נאך און לאזן אים נישט אָפּ, אָבער אז מען טוט תשובה און מען קוקט נישט אויף די אלע מחשבות, מען גלייבט וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן עח): "ק"יין יאוש איז נישט פארהאנען", מען שטופט זיך צו רעדן צום אייבערשטן, דאן ווערט דער מ'ח צוביסלעך ריין און מען הייבט אן שפירן ווי דער אייבערשטער איז דא 'מיט מיר, ביי מיר און געבן מיר'.

איך שרייב דיר דא א קליינע תפילה וואו איך ווייז דיר א וועג ווי אזוי דו זאלסט רעדן צום אייבערשטן; אז דו וועסט דאס זאגן יעדן טאג וועסטו מיט די צייט אנהייבן אליינס צו רעדן דינע אייגענע תפילות צום אייבערשטן, וואס דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן, און עם וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט:

"רבנו של עולם! איך דאנק דיר פאר אלעס וואס דו טוהסט מיט מיר, איך דאנק דיר פאר מיין לעבן, איך דאנק דיר אז איך בין א איד און איך דאנק דיר אז איך בין געוונט און שטארק.

רבנו של עולם! איך האב א זאך וואס טוט מיר זייער גויי און איך שפיר אז איך קען עם נישט אריבער טראגן; מיין טאטע איז אראפגעפאלן פון די אמונה און איך האלט עם נישט אויס, איך קען נישט אויפהערן טראכטן

פון דעם, איך שפיר ווי מיין לעבן האט זיך געענדיגט און דאס האט זייער א שלעכטע השפעה אויף מיר. איך בין געווארן זייער א פארמאכטער מענטש, איך רעד נישט מיט קיינעם און איך עם מיך אויף פון מיין צרה.

הייליגער באשעפער! דו ביסט דער פל וכול, העלף מיר איך זאל צוריק האבן א טאטע וואס גלייבט אין דיר, העלף מיר אז מיין טאטע זאל זיך צוריק קערן צו די אמונה, העלף מיר און מיין צעבראכענע מאמע און אונזער נאנצע משפחה אז מיר זאלן צוריק האבן אונזער ערליכער טאטע; מיין מאמע פרוברט צו האלטן די שטוב מיט אלע אירע בוחות, אבער וויפיל קען שוין א מאמע אליינס טון?! אונזער נאנצע משפחה איז צעריסן און צעשניטן, העלף מיין טאטע זאל תשובה טון, לייג אריין אין אים א ריינקייט און א ליבטיגקייט.

רבוננו של עולם! איך ווייס אז נאר דו קענסט מיר העלפן, איך ווייס אז תפילה איז מיין איינציגסטע האפענונג, אבער יעדעס מאל איך הייב אן רעדן צו דיר פון דעם עגן ווער איך זייער צעבראכן, אזוי ווייט אז איך קען עם מער נישט דערהויבן; בעט איך דיר הייליגער באשעפער מאך מיך פרייליך, ווייז מיר אז דו הערסט מיר אויס, העלף מיר אז איך זאל נישט אפטרעטן פון די אמונה, איך זאל לעבן מיט אמונה און שטארבן מיט אמונה, איך זאל נישט האבן קיין שום קשיות אויף דיר און קיין שום קאפ-דרייעניש.

אויף בעט איך דיר טאטע אין הימל, האב שוין רחמנות
 אויף אלע אידן; אידישע קינדער זענען זייער צעבראכן,
 מענטשן זענען פארלוירן, עס פאלן אנוועק אידישע נשמות
 פון אלע משפחות. שיק אויף שוין דעם גואל צדק, שיק אויף
 שוין משיח ער זאל אויף אלעמען צוריק קערן צו דיר, עס
 זאל שוין מקוים ווערן וכירו ונדעו כל יושבי תבל, כי לך
 תברע כל ברה, תשבע כל לשון. לפניה ה' אלקינו וברעו
 ויפלו, ולכבוד שמך יקר ותנו, ויקבלו בך את על מלכותך,
 ותמלך עליהם מתרה לעולם ועד, אמן."

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

שיב

ווי אזוי קען איך זיך ברענגען צו וואסן נעגל וואסער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געטראפן אייערע שיעורים, דאס האט מיר ממש געגעבן
 לעבן און מיר געברענגט גענטער צום אייבערשטן. א גרויסן יישר פת.

דער ראש ישיבה רעדט אסאך פון נעגל וואסער; דאס איז באמת א
 זאך וואס וואלט געדארפט זיין פון זיך אליין אין יעדע אידיש הויז, למעשה
 דארף איך אבער חיווק אויף דעם.

מיינ מאן וואשט זיך נעגל וואסער יעדן טאג, אבער איך נישט, איך ווייס נישט פארנואס דאס קומט מיר אן אזוי שווער. ווען איך הער א שיעור וועגן דעם מאכט דאס מיר צוגרייטן נעגל וואסער פאר א וואך צייט, אבער נאך א וואך פארנעם איך שוין ווייטער. אפשר קען דער ראש ישיבה מיר נעבן אן עצה ווי אזוי זיך צו שטארקן אין זיך וואשן נעגל וואסער יעדן אינדערפרי ביים בעט?

א גרויסן ווייזער ביה.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אמור, י"ד אייר, פסח שני, כ"ט לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

מרת ... תחנ'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וויסן זאלט איר אז נעגל וואסער איז א יסוד היסודות אין א אידישע שטוב; די ערשטע זאך וואס מען דארף טון ווען מען שטייט אויף אינדערפרי איז אפגיסן נעגל וואסער - דריי מאל יעדע האנט, איין מאל אויף די רעכטע האנט, נאכדעם אויף די לינקע האנט און צוריק אויף די רעכטע האנט וכו'.

דער הייליגער רבי ר' זושא פון האניפאלי זכותו יגן עלינו האט מקבל געווען פון זיין רבי דער הייליגער מגיד פון מעזריטש זכותו יגן עלינו וואס ער האט דאס מקבל געווען פונעם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו אז מען

טאר נישט אראפטרעטן פון בעט בעפאר מען גיסט זיך אפ נעגל וואסער, און ווער עס גייט אראפ פון בעט אן נעגל וואסער, אויף אים איז געזאגט געווארן דער פסוק (תהלים לו, ה): "יתיצב על דרך לא טוב, רע לא ימאס", דאס שלעכטס וועט אים נאכלויפן א גאנצן טאג (אגרא דפרקא, אות ט).

דורךדעם וואס מען גיסט זיך אפ נעגל וואסער נעמט מען אנוועק פון זיך אלע קליפות וואס קומען בינאכט אויפ'ן מענטש בשעת מען שלאפט, אזוי ווי דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי זאגט (וזהר פרשת וישב, קפרד): "בר נש עד לא יקדש ידוי בצפרא - אקרי טמא, בין דאתקדש אקרי טהור", פאר מען גיסט זיך אפ נעגל וואסער איז מען טמא, און ווען מען גיסט זיך אפ נעגל וואסער ווערט מען ריין און הייליג. און מען דארף זייער אכטונג געבן נישט אנצורירן דעם פנים פאר מען גיסט זיך אפ נעגל וואסער, בפרט די אויגן, די אויערן, די נאז און די מויל.

זיכער דארף א אידישע מאמע וואס וויל אויפברענגען אן ערליכע שטוב זייער אכטונג געבן אויף דעם; סיי זיך אליינס אפגיין נעגל וואסער און אויך די קינדער. קודם גיסט מען זיך אליינס אפ די הענט און נאכדעם קען מען אפגיין די קינדער, אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (שם): "ובגין כך לא ישול אלא מן ידא דאדפי בקדמיותא, דכתיב (במדבר יט, יט) 'והזהו הטהור על הטמא, דא אקרי טהור, ודא אקרי טמא'", מען זאל זיך נישט אפגיין דורך איינעם וואס

האט זיך נאך נישט אפגעגאסן די הענט, ווייל איינער וואס
איז טמא קען נישט מטהר זיין א צווייטן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט, ער וויל מען זאל אים
רופן מיט זיין מאמע'ס נאמען 'רבינו נחמן בן פינא',
ווייל זיין עיקר יראת שמים האט ער גענומען פון זיין מאמע.
ווען דער רבי איז געבוירן האט זי גלייך אפגעגאסן דעם
רבי'ן נעגל וואסער, אויך האט זי גענייט א קאפל בשעת זי
האט געווארט דעם רבי'ן און זי האט אנגעטון דעם רבי'ן
מיט א קאפל גלייך ווען דער רבי איז געבוירן געווארן; זעט
מען פון דעם ווי שטארק דעם רבינ'ס מאמע האט מקפיד
געווען אפצוגיסן נעגל וואסער פאר אירע קינדער.

בעטס דעם אייבערשטן איר זאלט נישט פארגעסן אנצוגרייטן
נעגל וואסער: "הייליגער באשעפער, העלף מיר איך
זאל ליינען קריאת שמוע פאר איך גיי שלאפן, העלף מיר
איך זאל אנגרייטן נעגל וואסער, אזוי וועל איך זיין אן
ערליכער איד", אז איר וועט בעטן אויף דעם וועט איך
דער אייבערשטער העלפן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

שיג

וואס איז אזוי שלעכט מיט דראגס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב זייער הנאה פון דעם ראש ישיבה'ס דרשות און חיווק, עס שטערט מיר אבער זייער ווען איר רעדט אזוי שארף קעגן דראגס. איך קען נישט פארשטיין וואס עס איז אזוי שלעכט מיט'ן נעמען אקאל א 'דשוינט', דאס קען צומאל העלפן אנטלויפן פון די צרות און פראבלעמען, פארגעסן פון אלע שוועריקייטן.

איך וויל באמת פארשטיין וואס עס איז אזוי שלעכט דערמיט און איך בין גרייט צו טוישן מיין מיינונג אויב איר קענט מיר דאס טאקע ערקלערן מיט שכל, נישט סתם אפגעטופערן און אריינשיידן אין מיר... א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אמור, י"ד אייר, פסח שני, כ"ט לעמר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז עס איז נישט דא וואו צו אנטלויפן ווען מען האט חס ושלום א צרה; ווען א מענטש גייט אריבער שוועריקייטן קען ער נישט אנטלויפן פון דעם, עס איז דא נאר איין עצה: "אנטלויפן צום אייבערשטן!" מיט

דעם וואס מען נעמט דראגס רחמנא לצלן ווערט נאר די צרה ערנער. איינמאל מען פאלט אריין אין דראגס איז זייער ביטער, ווייל דאס הרגעט דעם מענטש און מען פארלירט דעם מח - מחשבה, ביז מען ווערט אויסגעריסן פון די וועלט און פון יענע וועלט; מען רעדט זיך איין אז מען ווערט דערהויבן וכו', אבער באמת ווערט מען דערגידערט.

ווען א מענטש הייבט אן נעמען דראגס זעט אים דאס אין אנהייב אויס ווי עס שעדיגט נישט, אבער (משלי ה, ד): "ואחריתה מרה כלענה", דער סוף איז זייער ביטער; מען פארלירט דעם מח און מען קען שוין נישט טראכטן גראד.

עס איז פדאי דו זאלסט אריין קוקן וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש תנחומא שמיני, ה): אויפ'ן פסוק (ויקרא י, ט): "וידבר ה' אל אהרן, יין ושכר אל תשת", פֿרעגן די הייליגע חכמים: "למה הוא מצוה על היין", פארנוואס האט דער אייבערשטער אנגעווארנט מען זאל נישט טרינקען וויין? "שבל השותה יין, תבורות ופצעים ובשת וחרפה באות עליו", ווייל ווער עס טרינקט וויין קומט צו שלעכטע זאכן, ורוח הקדש צוחת: "למי אוי, למי אבוי", ווער שרייט אוי וויי? "למי מדנינים", ווער קריגט זיך מיט מענטשן? "למי שיה", ווער רעדט אסאך גארשקייטן? "למי פצעים חנם", ווער כאפט קלעפ? "למי תכלות עינים", ווער האט רויטע אויגן? "למאחרים על היין", די אלע וואס טרינקען וויין און נעמען דראגס - וואס איז די זעלבע זאך.

ווען א מענטש נעמט דראגס רחמנא לצלן אדער טרינקט אלקאהאל קומט ער דורכדעם אן צו טון הארבע עבירות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שם): "יתהלך במישרים, סוף שהוא מתיר את העבירות ועושה אותם הפקר במישור. משיח עם אישה בשוק ומנבל את פיו, ואמר דברים רעים בשכרות ואינו מתבייש, לפי שנטלמלה דעתו ואינו יודע מהו אומר ומהו עושה", מען פארלירט די שכל, מען הייבט אן רעדן נבול פה, מען טוט שלעכטע זאכן, מען שעמט זיך נישט פון גארנישט און מען ווייסט נישט וואס מען טוט.

דער סוף איז געבעד זייער ביטער, אזוי ווי עס שטייט ווייטער אין פסוק: "ואחריתו כנחש ישך", עס איז אזוי ווי איינער וואס כאפט א בים פון א שלאנג; ווען א שלאנג בייסט שפירט מען נישט גלייך וואס האט פאסירט, אבער נאך א שטיק צייט ווערט דער מענטש אינגאנצן פארסמ'ט, אזוי אויך, דער וואס טרינקט אדער נעמט דראגס, אין אנהייב זעט מען נישט אזוי ווייט דעם גראד אבער צום סוף איז זייער ביטער.

הלואי וואלטן מענטשן געטראכט פאר זיי הייבן אן נעמען דראגס וואס דער סוף וועט זיין מיט זיי, דעמאלט וואלטן זיי נישט צוגעקומען אריין צו פאלן אין זייער פלאנטער. דער פראבלעם איז אבער, אז די אלע וואס זענען שוין אריין געפאלן אין דראגס אדער אין טרינקען אלקאהאל, מיט זיי קען מען שוין נישט רעדן, זיי האלטן אז דאס איז נישט

קײן פֿראַבלעם, זײ האַלטן אז דער װאס געמט נישט - ער
איז גאר דער משוגענער.

דער רבי זאגט שוין (שיחות הר"ן, סימן סז) אז דער גאנצער
פֿראַבלעם מיט משוגעים איז אז זײ װילן נישט אויסהערן
וואס דער קלוגער מענטש זאגט, זײ זאגן: "מיר זענען די
חכמים, מיר װײסן וואס גוט איז"; װײל אויב װאָלטן זײ
געפֿאלגט וואס חכמים און קלוגע מענטשן זאגן װאָלטן זײ
געקענט ארויסגיין פון אלע זײערע משוגעט'ן.

דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אידישע קינדער
און אונז אפהיטן פון אלעם שלעכטס.

שיר

איך פאר קיין ארץ ישראל, ווי אזוי זאל איך מעביר סדרה זיין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

זײט איך בין מקורב צו מוהרא"ש איז מיר נישט דורך א וואך וואס
איך זאל נישט מעביר סדרה זיין, האב איך געוואלט פֿרעגן וואס איך
זאל טון יעצט ווען איך וויל פֿארן קיין ארץ ישראל דעם קומענדיגן וואך
און דארט איז גערוקט די פֿרשה מיט א וואך, וועלכע פֿרשה זאל איך
מעביר סדרה זיין?

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ב' פרשת אמור, ט"ו אייר, ל' לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו ביסט גוהר אין די מצוה פון מעביר
סדרה זיין.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ת.): "אמר רב הונא בר
יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו
עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו
עם הצבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו"; א מענטש איז מחויב
צו לערנען די פרשה פון די וואך, צוויי מאל די חומש און
איין מאל די תרגום, און ווער עס איז מעביר סדרה איז זוכה
צו אריבת ימים.

זע אויך צו לערנען רש"י; אלע צדיקים האבן זייער מזהיר
געווען זייערע תלמידים מען זאל לערנען חומש רש"י יעדן
טאג. מען זאגט נאך פון הייליגן רבי יששכר דוב מפעלזא זכותו
יגן עלינו וואס האט געזאגט (מוקא באלף בתב, אות שכת): "א טאג
וואס מען לערנט חומש מיט רש"י, איז מען פארזיכערט אז אין
דעם טאג וועט מען נישט זינדיגן". אויך איז ידוע ביי סאטמאר
חסידים אז דער הייליגער קדושת יום טוב זכותו יגן עלינו האט
געשיקט זיינע צוויי זון דער 'עצי תיים' און דער בעל 'דברי
יואל' זכותם יגן עלינו, ווען זיי זענען נאך געווען גאר קליין, זיי
זאלן גיין נעמען א ברכה פון דעם הייליגן צדיק רבי מרדכי לע

מנאדבורנא זכותו יגן עלינו, רבי מרדכי' לע האט זיי געפענטשט און זיי געזאגט די ווערטער: "קינדערלעך, פילעוועט זיך אין חומש רש"י (לערנט אסאך חומש רש"י), ווייל איך האב געקענט גרויסע גאונים וואס האבן נישט געוואוסט וואו דער אייבערשטער וואוינט, ווייל זיי האבן נישט געלערנט חומש רש"י".

אויך איז באוואוסט אז דער הייליגער בעל התניא זכותו יגן עלינו האט איינגעפירט א סדר פאר זיינע תלמידים זיי זאלן יעדן טאג לערנען חומש מיט רש"י איינגעטיילט אויפן וואך; אזוי האבן זיך אלע רבי'ס פון חב"ד געפירט און אזוי פירן זיך היינט אויך חסידי חב"ד, צו לערנען יעדן טאג חומש רש"י איינגעטיילט לויט די טעג פון די וואך, ווייל דאס ברענגט יראת שמים. וואויל איז דעם וואס לערנט יעדן טאג חומש רש"י, דורכדעם וועט ער זוכה זיין צו לעבן מיטן אייבערשטן.

אז דו פארסט אויך ארץ ישראל וואס איז יעצט אפגערוקט פון חוץ לארץ מיט א סדרה, און דו פרעגסט ווי אזוי דו זאלסט זיך פירן מיט מעביר סדרה זיין; עס ווענדט זיך וואו דו וועסט דאווענען דארט, אויב דו וועסט דאווענען אין א חוץ לארץ דיגע מנגן זאלסטו ווייטער מעביר סדרה זיין ווי אין חוץ לארץ, אבער אויב דו וועסט דאווענען דארט מיט אן ארץ ישראל דיגן מנגן דארפסטו מעביר סדרה זיין ביידע פרשיות (עין שאלות ותשובות בצל החכמה חלק א', סימן ט).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שמו

איז דא צוויי מעשיות פון רבי'ן מיט רעגן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלעם און ספעציעל פאר די מעגליכע בריוו וואס איז מיר ממש מתיה יעדן טאג. איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ישיבה האט געשריבן אינעם בריוו פון זונטאג פ' אהרי קדושים", "דער רבי האט דערציילט אז א קעניג איז געגאנגען מיט זיינע באדינער אין וואלד באפן א הערש, פלוצלינג איז געווארן טונקל, די הימל איז באדעקט געווארן מיט שווארצע וואלקענעס, עס האט אנגעהויבן רעגענען, אלע מענטשן וואס זענען מיט געגאנגען מיט'ן קעניג האבן געוואלט צוריק אהיים גיין, האט דער קעניג געזאגט: "איך בלייב דא ווייל איך מוז באפן דעם הערש, ווער עס וויל קען צוריקגיין", האט דער רבי אויסגעפירט די מעשה און געזאגט: "דאס זעלבע זאג איך אייך, איך מוז באפן דעם הערש, ווער עס וויל קען צוריקגיין", איז דאס די זעלבע מעשה אז די דארפישע מענטשן וועלן ברענגען די גאולה, אדער איז דאס אן אנדערע מעשה?

יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' ותברך - יום ב' פרשת אמור, ט"ו אייר, ל' לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

אך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס זענען צוויי באזונדערע סיפורים.

דער רבי האט דערציילט א "מעשה ממתר". עס איז געווען
א קעניג וואס איז געגאנגען מיט זיינע שרים פאנגען
חיות, ער איז געווען אנגעטון ווי א פשוט'ער דארפסמאן,
פלוצלונג האט זיך אראפגעלאזט א שטארקע רעגן, אלע
שרים זענען זיך צעלאפן און זיי האבן איבערגעלאזט דעם
קעניג אליין, דער קעניג איז געווען אין א גרויסע ספנה און
ער האט געזוכט א פלאץ וואו ער קען זיך באשיצן, ביז ער
האט געטראפן א הויז וואו עס האט געוואוינט א פשוט'ער
דארפסמאן, דער דארפסמאן האט אריין גענומען דעם קעניג,
ער האט אנגעטון דעם קעניג פרישע קליידער און אים געגעבן
צו עסן אביסל גרו און אים געלייגט שלאפן נעבן דעם אויוון
וכו'. דער קעניג איז געווען זייער מיד און פארמאטערט און
ער האט זיך אזוי מתי' געווען מיט דעם בעט וואס דער
דארפסמאן האט אים צוגעשטעלט, אז ממש ער האט נאך
קיינמאל נישט געשפירט אזא געשמאקן טעם ווי ער האט
געשפירט ביי דעם פשוט'ן דארפסמאן.

שפעטער ווען עס האט אויפגעהערט רעגענען זענען אלע
שרי מלוכה געקומען זוכן דעם קעניג, ביז זיי

האבן אים געטראפן שלאפן ביים דארפסמאן אין שטוב.
ווען זיי האבן געוואלט אהיים נעמען דעם קעניג האט זיי
דער קעניג געזאגט: "ווען עס האט גערענגט האט איר נישט
געקוקט אויף מיר, יעדער פון אייך איז געלאפן זוכן שוין
פאר זיך אליין און איך בין געבליבן אליין, נאר דער
דארפסמאן האט מיר אריין גענומען צו זיך אין שטוב און
מיד געראטעוועט, וועט ער מיר אהיים טראגן צום פאלאץ
און ער וועט מיר אנטון מיין קרוין", האט דער רבי
אויסגעפירט: "פאר משיח וועט קומען וועט זיין א מבול פון
אפיקורסות; נישט א מבול פון וואסער און נישט א מבול
פון פייער, נאר א מבול פון שלעכטע מחשבות, עס וועט
אריין שפריצן אפילו אין די פשר'ע הערצער און מיט חכמות
וועט מען זיך נישט קענען אן עצה געבן, נאר די פשוט'ע
אידן וואס זאגן תהלים מיט תמימות ופשיטות, זיי וועלן זיך
דערהאלטן און זיי וועלן אנטון דעם קרוין פאר משיח (פעולת
הצדיק, סימן תתלד)".

דער הייליגער רבי מסאטמאר זכותו יגן עלינו ברענגט אראפ
די מעשה אין ספר ויואל משה און ער פירט אים
בזה הלשון (מאמר ישוב ארץ ישראל, סימן קט): "וזה ענין של רוח
הקודש, שראה מה הגיע אלינו בעיקבא המשיחא".

דער רבי האט דערציילט די מעשה ארויס צו ברענגען דאס
גרויסקייט פון זיך פירן מיט תמימות און פשיטות; אז
דיקא די וואס לעבן מיט פשוט'ע אמונה, די וועלן זיך קענען

דַּעֲרַהֲאֲלָטָן אֵינַעִם גַּאֵם רַעֲגָן פּוֹן כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת. וּוייל די וואס גייען נאך זייערע חכמות די פאלן נאכדעם אוועק, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): "כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר שִׁכְלוֹ וְחֻכְמָתוֹ, יוֹכֵל לִפְלֹל בְּטַעוֹתַיִם וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלָבוֹא לְיַדֵּי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם", ווען א מענטש גייט נאך זיין שכל און זיין חכמה קען ער צוקומען צו מאכן גרויסע טעותים און צו גרויסע פראבלעמען, וויש שיקלקלו הרבה, כגון הרשעים הגדולים מאד המפרסמים, שהטעו את העולם והכל הניה על ידי חכמתם ושכלם", עס זענען געווען גרויסע רשעים וואס האבן פארדריידט די וועלט און אלעס האט זיך אנגעהויבן ווייל זיי זענען נאך גענאנגען נאך זייערע חכמות; דער רבי זאגט דארט ווייטער: "וְעַקֵּר הַיְהוּדוֹת הוּא, רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֻכְמוֹת, וְלִהְסִתְּפֹל בְּכֹל דְּבַר שְׁעוֹשָׂה שְׂיִהְיֶה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ", דער עיקר פון אידישקייט איז, מען זאל פאלגן די הייליגע תורה בתמימות ובפשיטות, און פאר מען טוט א זאך זאל מען קוקן צי דאס איז דער רצון פונעם אייבערשטן.

וזאזיל איז דעם וואס פירט זיך מיט תמימות, ער גייט אין די וועגן פון די תורה אן קיין שום חכמות, דורכדעם וועט ער זוכה זיין צו לעבן א זיכערע לעבן. אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי י"ט): "הוֹלֵךְ בְּתָם יִלְךְ בְּטָח", ווער עס גייט בתמימות - גייט אויף א זיכערע וועג.

דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באציט זיך:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת אהרי-קדושים, ז' אייר, כ"ב לעמר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אויך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי דערציילט אינעם מעשה פון די פארלוירענע פת
מלך (ספורי מעשיות, מעשה א) ווי דער ממונה אויף די ווינט
האט געפרעגט דעם ווינט וואס האט זיך פארזוימט וכו':
"וואס איז דארט טייער?" האט דער ווינט געענטפערט:
"דארט איז אלסדינג טייער"; אין דעם ליגט זייער א שטארקע
חיזוק, ביים צדיק ווערט מען געוואויר אז אלעס איז טייער,
יעדע מצוה וואס זעט דא אויס ווי א קלייניקייט איז מוראדיג
חשוב ביים אייבערשטן.

דער רבי האט אונז געגעבן א מתנה התבודדות, מיר זאלן
רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך. דער
רבי האט געזאגט (עין בני מותרין, סימן שצב): התבודדות איז א
גייער וועג, וואס דער וועג איז גאר אן אלטער וועג. אבער
כאטשיג עס איז אן אלטער וועג, איז עס גאר א גייער וועג;
ווען א מענטש פאלגט דעם רבי'ן און הייבט אן רעדן צום
אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער מאכט זיך אייגענע
תפילות, ער שמועסט מיט'ן אייבערשטן אזוי ווי מיט א חבר,
ער דערציילט פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס קוועטשט אים,
אלעס וואס דער יצר הרע טוט מיט אים, אלע שלעכטע
מחשבות, דיבורים און מעשים מיט וואס דער יצר הרע איז

אים מכשיל, נעמט ער אראפ פון זיך די עונשים און דער אייבערשטער איז אים מוחל, אזוי ווי עס שטייט (משלי כה, יג):
 "ומודה ועזב ירחם".

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות גיאוף, סימן מא): "תקון להוצאת נרע לבטלה - שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", ווער עס וויל מתקן זיין וואס ער האט פוגם געווען אין פגם הברית, דער זאל עוסק זיין אין די מצוה פון צוריק ברענגען מענטשן צום אייבערשטן און צו די תורה; עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך וואס א מענטש קען טון צו פאררעכטן וואס ער האט פוגם געווען - ווי צו עוסק זיין אין הפצה, שטופ עס נישט אפ אויף מארגן, שלמה המלך זאגט (משלי כו, א): "אל תתהלל ביום מחר, כי לא תדע מה ילד יום"; וואס ווייסטו וואס מארגן וועט זיין? נעם יעצט א זעקל ספרים און קונטרסים און גיי מזה זיין אידישע קינדער. דו ווילסט א ברכה אויף שפע? נעם מוהרא"ש'ס ברכה; דאס איז די לשון פון מוהרא"ש: "איך געב א ברכה, ווער עס וועט עוסק זיין אין 'הפצה' וועט שטענדיג האבן געלט אין טאש"; די אלע וואס זענען עוסק אין הפצה זאגן אז זיי האבן אייביג שפע.

וואויל איז דיר אז דו וועסט מיר העלפן ווייטער פארשפרייטן דעם רבינ'ס עצות פאר די וועלט; דער רבי האט דערציילט אז א קעניג איז אמאל גענאנגען מיט זיינע באדינערס אין וואלד כאפן א הערש, פלוצלינג איז געווארן טונקל, די הימל איז באדעקט געווארן מיט שווארצע

וואלקענעם עס האט אנגעהויבן שטארק צו רעגענען, אלע מענטשן וואס זענען מיטגענאנגען מיט'ן קעניג האבן געוואלט צוריק אהיים גיין, האט דער קעניג זיך אנגערופן און געזאגט: "איך פלייב דא ווייל איך מוז כאפן דעם הערש, ווער עס וויל קען צוריקגיין", האט דער רבי אויסגעפירט די מעשה: "דאס זעלבע זאג איך איך, איך מוז כאפן דעם הערש, ווער עס וויל קען צוריקגיין".

איך זאג דיר דאס זעלבע: "איך גיי נישט צוריק, איך פלייב מיט מוהרא"ש ווי לאנג איך לעב און איך וועל פרוברן צו העלפן כאפן דעם הערש"; מוהרא"ש זאגט, וואס איז דער הערש וואס דער רבי וויל כאפן? נאר 'צבי' פאטרעפט הונדערט און צוויי, און 'אמונה' פאטרעפט אויך הונדערט און צוויי; דער רבי וויל אריין ברענגען אמונה אין די גאנצע וועלט, עס זאל שוין מקוים ווערן לתקן עולם במלכות שדי; איך האף אז דו וועסט זיך אויך אנכאפן מיט מיר און מיר העלפן כאפן דעם הערש.

איך דארף אריין לויפן צו די בורות, זיי זענען ביי מיר חשוב'ער פון אלעם, זיי ווארטן אויף א שיעור, פלייב'ישע מיר געזונט און שטארק.

שטז

ווי אזוי גרייט איך זיך צו מיין נסיעה אזויך אומאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך גרייט זיך יעצט צו פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון אין אומאן צום ערשטן מאל, דערנווייל נאכנישט אויף ראש השנה; איך האב געוואלט וויסן ווי אזוי איך דארף זיך צוגרייטן צו דעם און ווי אזוי איך זאל אויסנוצן די צייט ווען איך געפון זיך דארט ביים ציון הקדוש.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת אמור, ט"ו אייר, ל' לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נזאם דארפסטו מער פונעם רבינ'ס ווערטער; דער רבי האט צוגעזאגט (הני מותרין, סימן רכה) אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און זאגן דעם תיקון הפלגי [די צען קאפיטלעך: תהלים - ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ו, צ', ק"ה, קל"ו, ק"נ] און געבן א פרושה לצדקה פאר זיין זכות, אפילו ער האט געטון די הארבסטע עבירות: "וועל איך מיך לייגן אויף די לענג און אויף די גרייט אים א טובה צו טון; ביי די פיאות וועל איך אים ארויס געמען פון שאול תחתית".

דער ריבער אז דו ביסט יעצט זוכה דאס ערשטע מאל אין דיין לעבן צו פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון דארפסטו טאנצן פאר שמחה אז דו ביסט זוכה צו קומען צו אזא הייליגע פלאץ; גלייך ווען דו קומסט קיין אומאן זאלסטו גיין צום ציון זאגן דעם תיקון הפללי. פאר דו זאלסט דעם תיקון הפללי זאלסטו געבן א פרוטה לזכות רבינו נחמן בן פיגא און גלייך זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וועסטו זוכה זיין אז דער רבי וועט דיר מתקן זיין.

ביים רבינ'ס ציון קען מען אלעס פועלן; אויב מען האט שכל און מען נוצט אויס די צייט, קען מען זען גרויסע זאכן. דער רבי איז דארט און דער רבי הערט אויס יעדעס ווארט וואס מען בעט אים, אזוי ווי מיר קענען די מעשה אז אמאל איז דער רבי געזיגן אין שטוב מיט זיין טאכטער און זיי האבן געהערט ווי א פרוי וויינט אויפ'ן קבר פון איר טאטע, האט דער רבי געזאגט פאר זיין טאכטער: "דער מת איז בכלל נישט דא און הערט בכלל נישט איר געוויין, אבער ווען איך וועל אנוועק גיין מזה העולם און מען וועט קומען צו מיין קבר, וועל איך הערן וואס מען רעדט צו מיר", און דער רבי איז אריין אין אן אנדערע צימער און איר געזאגט: "אזוי ווי איך קען הערן דא ווען דו רופסט מיר פון די אנדערע צימער, אזוי וועל איך הערן וואס דו וועסט בעטן ביי מיין ציון (שיחות הר"ן, סימן קנ"ו)".

זעלבסט פארשטענדליך, אז דער רבי איז דארט דארף מען אריין גיין מיט דרך ארץ; מען דארף זיך

פארשטעלן באילו מיר וואלמן אריין צום רבי'ן בשעת ער
האט געלעבט וואס דעמאלט וואלמן מיר זיכער אריין מיט
גרויס דרך ארץ. דער ציון איז נישט קיין פלאץ פון שמועסן
און זיכער נישט חס ושלום א פלאץ פון קלות ראש, עס
איז א פלאץ פון התבודדות און תפילה¹⁰.

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו קומען קיין אומאן און
זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, וועט ער זוכה זיין
צו אלע תקונים וואס דער רבי האט מבטיח געווען.

זאלסט פועל'ן אלעס גוטס פאר דיר און פאר גאנץ כלל
ישׂראל; בעט פאר מיר יואל בן ריצא רעכל איך
זאל זוכה זיין צו קענען ווייטער ממשיך זיין מיט מיין ארבעט.

שיז

ווי אזוי קען איך אוועקווארפן מיינע שלעכטע געוואוינהייטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פופצן יעריגע בחור, איך האב געהאט זייער א שווערע
עבר, מען האט מיר אסאך פארשעמט און געשלאגן און דאס האט מיר
געמאכט פיינט האבן צו זיין א איד, איך האב נאר געטראכט אז איך
ווייל ווערן א גוי, איך האב זיך געקויפט א סמארטפאון און צאמגעקוקט
דאס פֿרנסטע, און איך האב געטון עבירות ממש להכעיס, צו ווייזן אז
איך בין נישט קיין איד.

10. זע מער איבער דעם אין עצתו אמונה חלק א, מכתב סה

דער אייבערשטער האט מיר אָבער געהאלפֿן אז איך בין אָנגעקומען
 צו אייערע שיעורים און דאס האט מיר ממש געטוישט מיין בליק אויפֿן
 לעבן, איך האב אָנגעהויבן זען אז אידישקייט איז נישט אזוי שלעכט.
 יעצט וויל איך שוין זיין א פֿשוט'ער ערליכער איד, אָבער די אלע עבירות
 צו וואס איך בין שוין געווארן צוגעבינדן מאכן מיר זייער שווער אָנצוגיין,
 איך קען זיך ממש נישט שלאָגן מיט מיין יצר הרע, אפֿשר קענט איר
 מיר מחזק זיין איך זאל קענען זיין א פֿשוט'ער ערליכער איד?

אויך לערן איך אין א ישיבה וואס איך האב זייער נישט ליב, מען רעדט
 דאָרט גארנישט פֿונעם אייבערשטן, גאר פֿון נארישקייטן, איך וואלט אזוי
 שטארק געוואלט קומען לערנען ביי איך אין ישיבה, וואס זאל איך טון?
 א גרויסן זיישר בת פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת אמור, י"ז אייר, ל"ב לעומר, שנת תשע"ח לפֿרט
 קטו
 לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך מחזק זיין מיט אלע דייע
 בחות צו זיין פֿרייליך, ווייל ביים אייבערשטן איז זייער
 חשוב א מענטש וואס טוט תשובה.

וואויל איז דיר אז דו האסט אפֿגעלאזט דייע שלעכטע
 מעשים; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא נח, ח):
 "אין מכה בעולם שאין לה רפואה", אויף יעדע מכה איז
 דא א רפואה און פֿון יעדע פֿראבלעם איז דא א וועג ארויס,

"רפואתו של יצר הרע, תשובה", די רפואה פאר'ן יצר הרע איז תשובה; ווען א מענטש האט געטון עבירות רחמנא לצלן איז זיין רפואה ער זאל תשובה טון און זיך צוריק קערן צום אייבערשטן.

איך בעט דיר זייער, ווארף אוועק דיין סמארטפאון; דאס איז נישט קיין גוטע זאך און עס וועט דיר נישט ברענגען קיין גוטס. ווייל אז מען קוקט שמוציגע זאכן ווערט מען אויסגערופן אויך פון די וועלט; דער יצר הרע רוט נישט ווילאנג ער רייסט אויס דעם מענטש סיי פון די וועלט און סיי פון יענע וועלט. רבי אברהם בן רבי נחמן האט געזאגט: "דער סמ"ך מ"ם וויל נישט צונעמען פונעם מענטש בלויז זיין רוחניות, ער וויל אים אויך צונעמען זיין גשמיות - זיין לעבן אויף די וועלט, ער וויל אים הרג'ענען אינגאנצן"; אז מען קוקט שמוץ רחמנא לצלן פארלירט מען דעם מח און אז מען האט נישט קיין מח האט מען גארנישט, פֿרעג איך דיר: "צי וואס דארפסטו דעם צרה?!"

איך ווייס אז עס איז זייער שווער אוועק צו ווארפן א סמארטפאון, ווייל דאס איז ספעציעל אויסגעשטעלט צו כאפן דעם מענטשנ'ס מח, עס ציט און ציט ביז מען ווערט ממש צוגעקלעבט צו דעם, מיט דעם אלעם האט א מענטש א פח צו זאגן: "איך דארף דאס מער נישט"; אזוי ווי דער רבי האט געזאגט פאר א איד וואס איז געקומען פֿרעגן ווי אזוי עס קען זיין אז א מענטש האט א בחירה; אויב מען איז צוגעקלעבט צו שלעכטע מעשים ווי איז שׂיך

צו זאגן פאר'ן מענטש: "דו האסט א בחירה?" עס איז דאך אומעגליך זיך אפצושניידן פון א געוואוינהייט וואס מען האט זיך צוגעוואוינט צו טון! האט אים דער רבי געזאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ק): "עס איז זייער פשוט צו פארשטיין דער ענין פון בחירה; אויב מען וויל טוט מען עס, און אז מען וויל נישט טוט מען נישט"; שרייבט רבי נתן (שם): "איך האב מיר פארצייכנט וואס דער רבי האט אים געענפערט, ווייל זייער אסאך מענטשן זענען זיך טועה אין דעם, זיי פרעגן די קשיא: 'ווי איז שייך צו זאגן אז איך האב א בחירה, ווען איך קען זיך נישט אפשיידן פון מיין געוואוינהייט וואס איך האב זיך צוגעוואוינט צו טון?' דערפאר מיינען זיי אז עס איז טאקע אוממעגליך ארויסצוקריכן פון דעם, אבער באמת איז נישט אזוי, נאר יעדער מענטש האט שטענדיג א בחירה און קען אויפהערן טון שלעכטע מעשים".

פאלג מיר, ווארף אנוועק דיין סמארטפאון; זיי א העלד! אפילו קיינער ווייסט נישט אז דו האסט דאס, דו שפילסט אויס דייע עלטערן און דייע מגידי שיעורים וכו', ווייז אבער פאר'ן אייבערשטן אז דו ווילסט זיין גוט. דער אייבערשטער בעש (שיר השירים רבה ה, ט): "פתחו לי פתח בחרה של מוחט, ואני אפתח לכם בפתחו של אולם", עפן מיר אויף א קליינע טיר אזוי ווי די שפיץ פון א נאדל און איך וועל דיר נאכדעם העלפן; אז דו וועסט אנוועק ווארפן דיין פאון, דו וועסט אויפהערן קוקן די עקלדיגע מאווים - וועסטו זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד.

איך בעט דיר נאכאמאל, שטארק זיך און זיי פרייליך, דורךדעם
וועסטו מצליח זיין. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות
שמחה, חלק ב', סימן א): "מי שהוא שמח תמיד, על ידי זה הוא
מצליח", ווער עס איז שטענדיג פרייליך דער איז מצליח;
זאלסט זען ארום צו גיין מיט א שמייכל א נאנצן טאג.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

שיח

מיין טאטע ליידט אויף צוקער, מעג איך
אים געבן צוקער ווען ער בעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין טאטע ליידט אויף צוקער לא עלינו, ער האלט אין איין דארפן
גיין אין שפיטאל און ער האט דערפון ביטערע יסורים רחמנא לצלן.

למעשה ווען ער איז אינדערהיים וויל ער זייער שטארק עסן צוקער,
ער בעט מיר אסאך איך זאל אים פֿרענגען קיבלעך און צוקערדיגע זאכן
ובדומה, איך ווייס אבער אז דער דאקטער לאזט אים דאס נישט עסן
און דאס איז ממש א סכנה פאר אים, דארף איך אים פאלגן און אים
פֿרענגען עסן וואס וועלן אים זייער שטארק שאטן צום געזונט?

יִישׁר בַּח פּוֹן פֿאַראַוּים.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר בקותי, כ"א אייר, יום הולדת מוהר"א ש"ז"ע, ל"ו לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איינע פון די זאכן וואס א קינד דארף טון פאר זיינע עלטערן אלס פיבור אב ואם איז זיי געבן עסן און טרינקען, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט (שלקח ערוך יורה דעה סימן רמ, סעיף ד): "איזהו כבוד, מאכילו ומשקהו"; דאס איז אבער נאר ווען די עסן און טרינקען איז אים נישט קיין סכנה, אויב די עסן איז א סכנה דעמאלט איז נישט קיין מצוה דאס צו געבן, דעמאלט דארף מען אכטונג געבן ער זאל זיין געזונט, אזוי ווי עס ווערט געברענגט (ספר חסידים, סימן רלד): "מעשה באחד שחלה", עס איז געווען א מענטש וואס איז קראנק געווארן, און א דאקטאר האט אים אנגעזאגט ער זאל נישט טרינקען קיין וואסער און נישט עסן א געוויסע עסן, ווייל אויב ער וועט עסן די עסן און טרינקען וואסער וועט ער שטארבן, "ואמר לבנו תן לי מים, ואותו מאכל פלוגי", אבער דער מאטע האט זיך נישט געוואלט האלטן צו די אננווייזונגען פונעם דאקטאר און ער האט געהייסן זיין זון ער זאל אים ברענגען וואסער צו טרינקען און אויך די עסן וואס דער דאקטער האט אים געהייסן זיך היטן דערפון, "ואם לאו לא אִמְחול לך, לא בעולם תזה ולא בעולם תבא", און ער האט צולייגט פאר'ן זון: "אויב דו ברענגסט מיר

נישט וואס איך האב דיר געבעטן בין איך דיר נישט מוחל - נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט", פירט דארט אויס רבי יהודה החסיד ז"ל: "אל תהי חושש בדבריו", אין דעם פאל דארף מען זיך נישט צוהערן.

זע צו גיין אין שול דריי מאל א טאג דאווענען מיט מנין און לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, ווייל דאס איז די גרעסטע פיבוד אב ואם וואס איז דא. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (יומא פו.) אויפ'ן פסוק (דברים ה. ה): "ואהבת את ה' אלקיך" - זאלסט זען עס זאל ארויס קומען א קידוש השם דורך דיר און דער אייבערשטער זאל באלויבט ווערן דורך דיר. ווייל ווען א מענטש לערנט תורה און פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין וואס זאגן מענטשן? "אשרי אביו שפמדו תורה", וואויל זענען זיינע עלטערן וואס האבן אים געלערנט תורה; "אשרי רבו שפמדו תורה", וואויל איז פאר זיין רבי וואס האט אים געלערנט תורה; "אוי להם לבריות שלא למדו תורה", וויי איז פאר די מענטשן וואס לערנען נישט קיין תורה; קוקט אן דעם מענטש, וויבאלד ער לערנט תורה פירט ער זיך אויף אזוי ערליך. אויף אים זאגט דער פסוק (ישעיה מט. ג): "ויאמר לי עבדי אתה, ישראל אשר בך אתפאר", דער אייבערשטער בארימט זיך מיט אזא איינעם. דער אייבערשטער זאל שיקן א רפואה שלימה פאר דיין טאטע און פאר אלע אידן וואס דארפן א רפואה.

 שיט

אלס אן עלטערער בחור אין ישיבה, ווי אזוי קען איך זיך שטארקן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א צוואנציג יעריגער בחור, נאכנישט קיין חתן און עס איז מיר זייער שווער ברוחניות ובגשמיות. אלע מיינע חברים האבן שוין חתונה געהאט און איך בין געבליבן אליין, עס איז מיר זייער שווער.

איך האב אסאך נסיונות אין קדושה, די בחורים אין מיין ישיבה רעדן זייער שמוציג, אין יעדע דריטע שמועס קומט אריין שמוץ, איך דארף חיווק אנצוגיין.

איך קען דאס נישט דערציילן פאר קיינעם אין מיין ישיבה, ווייל עס הייסט א חשוב'ע ישיבה מיט חשוב'ע בחורים, איך אליין בין אויך בעצם א גוטער און געבויטער בחור און איך שעם זיך זיך אויסצורעדן דאס הארץ פאר סיי וועמען. איר זענט דער איינציגסטער צו וועם איך קען רעדן און בעטן חיווק און הילף.

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהר בקותי, כ"א אייר, יום ה'לדת מוהרא"ש זי"ע, ל"ו לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד הבחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן טייערער ברודער: "קיינער אויף די וועלט פארשטייט נישט די צער פון א בחור"; דאס פלעגט מוהרא"ש זכרוננו לברכה שטענדיג זאגן.

מוֹהֲרָא"ש הָאֵם גְּעוּוּיִנְט זיין גאַנץ לעבן צום אייבערשטן
 ער זאל רחמנות האבן אויף בחורים און מיידלעך
 - זיי זאלן חתונה האבן ווי יונגער. אזוי קען מען ראטעווען
 אלע בחורים און מיידלעך פון ארויס גיין לתרבות רעה,
 ווייל ווילאנג מען איז א פלג גוף קען מען נישט זיין אפגעהיטן.

מוֹהֲרָא"ש הָאֵם גְּעזאגט אז ער איז געבוירן געווארן 'כ"א
 אייר' אין די ספירה פון "חסד שבסוד", ווייל
 ער איז מחזק די אלע וואס פאלן געבעך אראפ אין מידת
 ה'סוד; בפרט בחורים וואס ווילן חתונה האבן און עס גייט
 זיי נישט קיין שידוך, ווייל זיי זענען בכלל נישט שולדיג.

"מיין זאך איז בחורים" - פלעגט מוֹהֲרָא"ש שטענדיג זאגן;
 "איך בין אראפ געקומען אויף די וועלט אויפצוהייבן
 בחורים און זיי ווייזן א וועג ווי אזוי זיי קענען זיך דערהאלטן".
 מוֹהֲרָא"ש פלעגט זאגן פאר בחורים זיי זאלן טענה'ען יעדן
 טאג צום אייבערשטן: "רבנו של עולם! איך וויל נישט זיגדיגן
 אין פנים הברית - הוצאת זרע לבטלה; רבנו של עולם!
 איך וויל זיין אפגעהיטן פון עבירות; וואס זאל איך טון אז
 איך פאל אראפ נאכאמאל און נאכאמאל, איך וויל נישט
 רעדן קיין ניבול פה, איך ווייס אז עס איז נישט גוט צו
 רעדן די רייד, העלף מיר אייבערשטער איך זאל זיך היטן
 פון רעדן ניבול פה".

אנמלויה פון חברים וואס רעדן ניבול פה; וויסן זאלסטו
 אז ווען א מענטש רעדט ניבול פה פארציילט ער

פאר אלעמען ווער ער איז. ווילאנג א מענטש רעדט נישט ווייסט מען נישט ווער ער איז - א חכם אדער א נאר, א צדיק אדער פארקערט; מען קען נישט דערקענען א מענטש פון אינדרויסן ווייל א מענטש קען זיך גוט פארשטעלן, נאר דורך זיין רעדן קען מען וויסן ווער ער איז, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי ב, 1): "מפיו דעת ותבונה", דורך'ן מויל קען מען דערקענען ווער דער מענטש איז.

זען דו זעסט א מענטש רעדט נישט איידל זאלסטו וויסן אז ער איז דורך און דורך פארפילט, אפילו פון אינדרויסן זעט ער אויס ווי א חשוב'ער מענטש. אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ספר המידות, אות ניבול פה, סימן א): "מי שמוֹדֵבֵר נבול פה, בידוע שִׁלְבּוֹ חוֹשֵׁב מַחֲשׁבוֹת אָוֶן", ווער עס רעדט ניבול פה איז א סימן אז זיין גאנצע קאפ איז פול מיט עבירות; פון אזא איינעם דארף מען שטיין ווייט ווייל מען קען מיטגעשולעפט ווערן. זיי נישט קיין אויפער חכם מראכטנדיג: 'איך רעד נישט, איך הער נאר ווי חברים רעדן', ווייל אויב הערט מען רעדן ניבול פה, אפילו מען רעדט נישט קיין ניבול פה, באקומט מען אויך אן עונש, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת לג): "רב נחמן בר יצחק אמר: 'אף שומע ושותק'".

שטארק זיך און ווער נישט צעבראכן אז דו האסט נאך נישט דיין שידוך; טו די סגולות וואס דער רבי זאגט אז אויב מען טוט דאס וועט מען זוכה זיין צו טרעפן א שידוך. דער רבי זאגט (ספר המידות, אות חתון, סימן 1): "מי שִׁקְשָׁה לוֹ לְמִצָּא

זווג, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים, וועם עס גייט שווער צו טרעפן א שידוך זאל זאגן אסאך די קרבנות הנשיאים, פון (במדבר ז, א): "ויהי ביום פלאת משה להקים את המשכן", ביזן סוף - די קריאה וואס מען ליינט חנוכה. עס איז גערוקט אין יעדע סידור ביי קריאת התורה, 'קריאה לחנוכה'; ווען מען ענדיגט דאס זאגן פעט מען דעם אייבערשטן - יעדער איינער אויף זיין שפראך: "רבוננו של עולם, העלה מיר איך זאל זוכה זיין צו טרעפן מיין זווג בזכות וואס איך האב געפאלגט וואס דער הייליגער רבי זאגט, אז מען זאל זאגן די קרבנות הנשיאים; העלה מיר באשעפער איך זאל שוין זוכה זיין צו טרעפן מיין זווג, עס איז מיר אזוי שווער צו זיין א פלג גוף, און עס איז מיר זייער שווער צו זיין ערליך ווען איך בין אליין, איך וויל חתונה האבן נכו' וכו'".

מיט דעם וואס דו וועסט נישט רעדן קיין ניבול פה וועסטו זוכה זיין צו טרעפן דיין שידוך בקרוב. קוק וואס דער הייליגער מהרש"א זאגט (כתובות ח: דיבור המתחיל "על בן על בחוריו"): אויפ'ן פסוק (ישעיה ט, טז): "על בן על בחוריו לא ישמח ה' וגו', כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה", פארוואס געבט דער אייבערשטער א שטראף פאר די בחורים וואס רעדן ניבול פה אז זיי גייען זיך נישט פרייען וכו'? זאגט ער: "שהעונש מדה בנגד מדה, לפי שהבחורים מנבלים פיהם בכחה הנכנסת לחופה, יבא להם הענש בבחורים המגיעים לפרק החפה שלא ישמחו בהם", דער אייבערשטער שטראפט מדה בנגד מדה; אויב

בְּחֹרִים רַעְדָן נִבּוּל פֶּה וְכוּ' וְוַעֲלָן זַי נִישְׁט זוכה זיין זיך צו
פֿרײען בײ זייער חוּפָה, עײן שָׂם.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפֿן זאלסט מײַרעפֿן בְּקֶרֶב דײַן
זיווג, און דו זאלסט זיך תְּבַרֵן נָאר מיט עַרְלִיכֶע חֲבֵרִים
- וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

שכ

וועט רבי ישעי' לע קערעסטירער זכותו
יגן עלינו מיר העלפֿן קעגן די פֿאליצי??

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

איך פֿאר אסאך ארום מיט מיין קאר און איך בין צוגעוואוינט צו
עַרְלֵדִיגן זאכן אויפֿן טעלעפֿאן בשעת'ן דרייוון, איך בין בְּרוּך ה' א
גוטער דרייווער אָבער מיט די פֿאליצי קען איך זיך נישט אן עצה געבן,
זיי שטעלן מיר אָפּ בְּסֵדֶר און איך האב פון דעם אסאך געלט שאַדן.

מיין תְּבַר זאגט מיר אז ער האט אויפֿגעהאנגען אין זיין קאר א בילד
פון רבי ישעי' לע קערעסטירער זכותו יגן עלינו און די פֿאליצי שטעלט
אים קיינמאל נישט אָפּ, וויל איך וויסן אויב איך זאל אויך אזוי טון; איך
וועל פֿרובירן צו זיין מער פֿאַרזיכטיג, אָבער אָפֿשער וועט דאָס בילד מיר
ראטעווען פון די פֿאליצי, און אויך אויב איך זאל פֿייסן מיינע יעצטיגע
טיקעטס מיט דעם בילד?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בהקדוּתִי, כ"ג אייר, ל"ח לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

בשעת'ן דרייוון טאר מען נישט נוצן דעם טעלעפאן; בשעת
מען דרייווט דארף מען האלטן קאפ אויפ'ן דרייוון,
ווייל א קאר איז אזוי ווי א ביקס, מיט א קאר קען מען
הרג'ענען מענטשן און מען קען אויך אליינס ווערן געהרג'עט
רחמנא לצלן.

ווער עם דרייווט א קאר דארף האלטן די געזעצן, אויב
האלט מען נישט די געזעצן איז מען א מופקר און
מען האט א דין ווי א רוצח.

מוהרא"ש זאגט אז ווען בית דין וואלט ווען גע'משפט אויף
דרייוון שנעל, אויף זיך נישט אפ'שטעלן וואו מען
דארף זיך אפ'שטעלן אדער אויף טעקסטן בשעת'ן דרייוון
וכו' - וואלטן זיי גע'פסק'נט טויזנט מאל הארבער ווי די
רעגירונג; ווייל אז מען דרייווט דארף מען האלטן די געזעצן,
אויב ווילסטו פירן געשעפטן אונטערוועגנס זאלסטו דינגען א
שאופער וואס זאל דיך דרייוון, אזוי וועסטו קענען זיין
פארנומען מיט דיין צווייטע נשמה - דיין טעלעפאן, וואס דו
ביסט צו דעם פארקנעכטעט.

דאס אז דיר גייט נישט אן דיין לעבן, דו שפילסט זיך ארום
מיט דיין טעלעפאן בשעת'ן דרייוון - איז איין צרה,

אָבער ווי שׂעמסׂטו זיך נישׂט צו מאַכן ליצנות פון א צדיק פון פֿריערדיגן דור; דו ווילסט לייגן א בילד פון א צדיק און ווייטער פירן דיין קאר מיט רציחה?! איך וואלט דיר געזאגט זאלסט לייגן א בילד פון א צדיק אין קאר פשוט אז דו זאלסט באקומען דורכדעם אביסל ישוב הדעת, אז דו וועסט קוקן אויפ'ן צדיק וועסטו טראכטן: 'איין מינוט, וואס טוט זיך מיט מיר? ווען וועל איך אפלאזן מיין טעלעפאן?' אז דו וועסט זען פאר דייע אויגן א בילד פון א צדיק וועסטו טראכטן: 'ווען וועל איך זיין אן ערליכער איד?'

דער הייליגער רבי נתן פלעגט שטענדיג אגאגן זיינע תלמידים זיי זאלן נישט טון זאכן וואס איז קעגן די געזעץ וכו', האט זיך געמאכט אז איינער פון די תלמידים האבן נישט געפאלגט, ער האט געמאכט אומלעגאלע געשעפטן, ביז מען האט אים געכאפט און עס האט געווארט אויף אים א שווערע משפט פון עטליכע יאר תפיסה, איז ער געקומען זיך אויסרעדן דאס הארץ פאר רבי נתן אז מען האט אים געכאפט טון געשעפטן קעגן דאס געזעץ און עס ווארט אים תפיסה, ער האט געזאגט: "איך האב תרטה וואס איך האב געטון און איך וויל ארויס גיין פון מיין פלאנטער, איך וויל נישט גיין אין תפיסה", האט אים רבי נתן געזאגט: "א מענטש קען אייביג תשובה טון, מען קען אייביג פאררעכטן וואס מען האט קאליע געמאכט; ווען דו וואלסט באמת תרטה געהאט אויף וואס דו האסט געטון וואלסטו זיך ארויס געדריידט פון דיין פלאנטער, אבער היות דו האסט נישט באמת תרטה,

נאר דו טראכסט: 'פארנוואס האב איך נישט אכטונג געגעבן אז די פאליציי זאל מיר נישט כאפן?' און דו מאכסט אפ ביי דיר: 'קומענדיגע מאל וועל איך מער אכטונג געבן, דאס איז נישט קיין חרטה, דאס איז א פארברעכן'.

דאס זעלבע איז מיט דיר. דו פארסט ווי א רוצח; בשעת'ן דרייוון שרייבסטו און ליינסט דיין סעלפאון און דו ווילסט אן עצה מען זאל דיר נישט אפשטעלן?! וואס ווילסטו - איך זאל דיר מחזק זיין? וואס זאל איך דיר ענטפערן?!

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן אז דיין לעבן און א צווייטנס לעבן זאל זיין חשוב אין דינע אויגן און דו זאלסט פאלגן די געזעצן בשעת'ן דרייוון. מאך דיר א חשבון וויפיל געלט גייט דיר אוועק א חודש פאר טיקעטס... עס איז דאך א הימל געשריי, דאס איז ממש וואס דער רבי זאגט (ספר המידות, אות סמוך, סימן עז): "מי שעושה מעשיו במהירות בלי ישוב תדעת, נעשה בעל חוב", ווער עס טוט זאכן שנעל אן ישוב תדעת ווערט א בעל חוב; דאס מיינט מען אויך אז מען דרייווט שנעל אן קיין ישוב תדעת ווערט מען א בעל חוב. אנשטאט וואס דו זאלסט געבן אפאר דאלער פאר דיין ווייב, אנשטאט אהיים ברענגען עסן פאר דיין משפחה, דארפסטו אוועק צאלן חודש'ליך א שיינער געהאלט פאר דינע טיקעטס.

איך האף אז דו וועסט באמת חרטה האבן אויף דינע מעשים וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

שכא

איך בין זייער אויסגעלאשן, ווי אזוי קרייך איך ארויס דערפון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך ה' א פיינער מאן מיט ליכטיגע קליינע קינדערלעך, עם גייט מיר ברוך ה' זייער גוט אין לעבן, איך שפיר אבער אסאך מאל זייער אויסגעלאשן, איך האב ממש נישט קיין שום טעם אין לעבן, און פארשטייט זיך אז דאן האב איך שוין נישט קיין געדולד זיך אפצונגעבן מיט מיין מאן און קינדער ווי עם דארף צו זיין.

עם מאכט זיך אסאך מאל אז עם פאלט ארויף אויף מיר אזא עצבות און מרה שחורה, אז איך שעם זיך ממש פון זיך אליין; אפשר קענט איר מיר געבן אן עצה ווי אזוי ארויסצוקריכן דערפון?

יישר כח פאר אלעם.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהר בחקותי, כ"ג אייר, ל"ח לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

מרת ... תח'!

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער רבי האט אויגן געגעבן א מתנה וואס הייסט "התבודדות"; דאס הייסט אז א מענטש זאל זיך צונעוואוינען זיך אויסצושמועסן זיין הארץ מיט'ן אייבערשטן.

דער הייליגער רבי נתן האט דערציילט אז אין אנהייב פון זיין התקרבות איז דער רבי גענאנגען מיט אים איינמאל אויף א שפאציר; דער רבי האט גערעדט מיט אים זייער שיינע זאכן און אים זייער מ'חני' געווען און מחזק געווען, אזוי שפאצירנדיג האט דער רבי ארויף געלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט פלויו געציילטע ווערטער, וואס די פאר ווערטער האבן אים מ'חני' געווען זיין גאנצע לעבן; דער הייליגער רבי האט אים געזאגט: "און ווייטער איז זייער גוט, אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א גוטן פריינט"; דער רבי האט אים דעמאלט אנטפלעקט דעם זאך פון התבודדות, אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן, אים אלעס דערציילן און גארנישט פארהוילן פונעם אייבערשטן.

האט רבי נתן זכרוננו לברכה שפעטער דערציילט: "ווען דער רבי האט ארויף געלייגט זיין האנט אויף מיין אקסל און מיר געזאגט די ווערטער 'און ווייטער איז זייער גוט, אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א גוטן פריינט', האב איך גלייך געשפירט אז איך האב שוין א וועג צו מצליח צו זיין אין לעבן, ווייל וואס עס זאל נאר נישט אריבער גיין אויף מיר וועל איך זיך נישט פארלירן, נאר גיין צום אייבערשטן און אים אלעס דערציילן (פעולת הצדיק, סימן תכנ-תכד)."

דאנקט דעם אייבערשטן אז איר האט א פיינער מאן מיט
 ערליכע קינדער, איר דארפט נישט ווארטן צו רעדן
 צום אייבערשטן ווען איר ווערט שוין מרה שחורה; יעדן
 צופרי ווען איר שטייט אויף און איר שיקט אייערע קינדער
 אין חדר און אין שולע - זאלט איר זיך מתבודד זיין, איר
 זאלט אויסשמועסן אייער הארץ צום אייבערשטן; דאנקט
 אים אויף אייער לעבן, דורכדעם וועט איר זוכה זיין צו ווערן
 פרייליך.

איך שרייב אייך א תפילה וואס איר זאלט מתפלל זיין
 יעדן אינדערפרי, דאס וועט אייך ארויס נעמען פון
 אייער מרה שחורה און עצבות.

"רבנו של עולם איך דאנק דיר און איך לויב דיר פאר
 אלע חסדים וואס די מוסט מיט מיר; איך דאנק
 דיר פאר מיין שיינע לעבן, איך דאנק דיר פאר מיין מאן
 און פאר מיין ליבטיגע קינדער. איך בין אזוי גליקליך און
 אזוי רייך אז איך האב אן ערליכער מאן און זיסע קינדער.

הייליגער באשעפער זייער אסאך מאל ווער איך אויסגעלאשן,
 איך שפיר נישט קיין טעם אין לעבן, איך ווייס
 אבער נישט פארנוואס; איך אליינס פֿרעג זיך די קשוא,
 נאכדעם וואס איך האב אלעס גוטס פארנוואס בין איך נישט
 פרייליך!? הייליגער באשעפער, איך בעט דיר זייער, נעם
 מיר ארויס פון מיין עצבות און מרה שחורה, העלף מיר
 איך זאל שטענדיג זיין פרייליך, איך זאל לעבן מיט אמונה,

איך זאל דיר שפירן אז דו ביסט שטענדיג מיט מיר און
איך זאל נישט פארנעסן פון דיר.

רבוננו של עולם! איך בעט דיר זייער, העלף ארויס אלע
אידן, העלף אז אלע אידן זאלן האבן אזא שיינע
לעבן ווי מיר האבן, העלף אז אלע פֿחורים און מיידלעך
זאלן טרעפן זייערע שידוכים, אלע זאלן האבן אזעלכע זיסע
קינדערלעך ווי דו האסט מיר געגעבן; העלף ארויס אלע
אידן זאלן האבן פרנסה, אידישע קינדער זאלן זיך נישט
אזוי מוסשען; העלף אינז און שיק אינז שוין משיח צדקנו
במהרה בימינו, אמן."

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט שטענדיג זיין
פֿרייליך.

שכב

וואס טו איך אז איך האב נישט קיין געדולד צו דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א היימישע מיידל פון א היימישע חסידישע סקול, איך האב
געלערנט אלע יארן די וויכטיגקייט פון דאווענען, ספעציעל אין די יארן
ווען מען האט נאכנישט די עול פון א מאן מיט קינדער. למעשה איז
מיר אבער זייער שווער צו דאווענען, אפילו איך קען גוט די פירוש
המילות ווערט מיר אבער זייער לאנגווייליג צו דאווענען יעדן טאג די
זעלבע ווערטער פונעם סידור.

ווען איך זאג תהלים איז מיר נישט אזוי לאנגווייליג, ווייל איך זאג אלעמאל אנדערע קאפיטלעך, איך ווען איך רעד צום אייבערשטן יעדן טאג עטליכע מינוט איז מיר איך גרינגער, אבער דאס דאווענען אין סידור איז מיר זייער שווער. ווייל איך וויסן וואס איז די ווייניגסטע וואס א מיידל דארף דאווענען, בין איך מחויב צו דאווענען מער פון ברכות און קריאת שמוע?

א גרויסן יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהר בחקותי, כ"ד אייר, ל"ט לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן
... תקי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

א איד איז אמאל געקומען צום רבין און געפרעגט דעם רבין מממש די זעלבע שאלה וואס איר פּרעגט; ער האט געפרעגט דעם רבין וואס ער זאל טון אז ער האט נישט קיין געדולד צו דאווענען, האט אים דער רבי געזאגט: זאלסט דאווענען אן געפיל און אן געדולד, דער געפיל וועט שוין נאכקומען, "כמו למשל שנמצא לפעמים שהאדם עושה לעצמו רגז, עד שבא בכעס, ונתרגז", אזוי ווי איינער מאכט זיך ברוגז און נאכדעם ווערט ער טאקע ברוגז. דאס זעלבע זאך איז מיט'ן דאווענען, מען זאל קודם דאווענען אן קיין געפיל, מען זאל דאווענען מיט א חיות און זיך מאכן ווי מען האט א געפיל און א חשק, און די געפיל וועט שוין נאכקומען (שיחות הר"ן, סימן עד).

דער רבי זאגט דארט ווייטער: "נעצה זאת היא עצה גדולה מאד גם בכל הדברים שבקדושה. שבתחלה צריכין לעשות עצמו בא"ו הוא להוט אחר אותו הדבר שבקדושה ואחר כך זוכין באמת לזה", אזוי דארף מען זיך פירן מיט יעדע דבר שבקדושה, מען זאל טון אלע מצות וואס דער אייבערשטער הייסט טון אפילו אן געפילן און אן א טעם, נאר מען זאל זיך מאכן ווי מען וויל דאס זייער שטארק טון, און נאכדעם וועט מען טאקע זוכה זיין צו שפירן א טעם אין די מצוות.

דעריבער זאלט איר דאווענען אפילו איר האט נאך נישט קיין געפיל, ביז דער אייבערשטער וועט העלפן אז איר וועט אנהייבן שפירן ווי דער אייבערשטער איז מיט אייך, דעמאלט וועט איר שוין נישט אפלאזן דעם סידור.

די סיבה פארוואס מענטשן זענען מזלזל אין תפילה איז ווייל מען האט נישט קיין אמונה; אפילו די וואס גלייבן אינעם אייבערשטן גלייבן אבער נישט אז דער אייבערשטער איז מיט זיי יעדע רגע. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן סב): "ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, שמלא כל הארץ כבודו" ותקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפילה, ושומע התפילה - ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכונן את דבריו, ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך", ווען א מענטש וואלט געהאט א קלארע ריינע אמונה, ער וואלט געוואוסט אז דער אייבערשטער איז דא מיט אים, ביי אים און געבן אים און

ער שטייט און ווארט צו הערן וואס ער בעט אים - וואלט ער זיכער געדאווענט מיט א געפיל, נאר וויבאלד דער מענטש האלט נאך נישט ביי די קלארע אמונה, האט ער נישט קיין געפיל אין דאווענען.

דארף מען אויף דעם אליינס בעטן; מען זאל האבן א ריינע אמונה, מען זאל שפירן און זען דעם אייבערשטן, מען זאל וויסן און געדענקען אז דער אייבערשטער איז דא, עס איז 'מלא כל הארץ כבודו'; דעמאלט וועט מען זיך נאר ווענדן צו אים, און דעמאלט וועט מען נישט אפלאזן דעם סידור.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע אייערע וועגן.

שכג

וואס טו איך אז מען לאכט פון מיר ווען איך זאג משניות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן ווייניג פאר אלע אייערע שיעורים וואס זענען מיר ממש מתן; איך בין א יונגער בחור און איך האב ברוך ה' היינט מסוים געווען ששה סדרי משנה, דאס איז איך צו פארדאנקען.

מיין פראבלעם איז אבער אז אנדערע בחורים לאבן פון מיר אז איך זאג משניות, אפשר קענט איר שרייבן אביסל חיזוק איך זאל ווייטער אגניין.

וייניג פון.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהר בחקותי, כ"ד אייר, ל"ט לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד הפחור ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו לערנסט פלייסג די הייליגע תורה.

איך פריי מיך זייער צו הערן אז דו האסט זוכה געווען צו מסיים זיין די ערשטע מאל אין דיין לעבן גאנץ "ששה סדרי משנה"; ווען מענטשן וואלטן געוואוסט וואס משניות איז און צו וואס מען קען זוכה זיין ווען מען לערנט משניות - וואלטן אלע געלערנט משניות.

זאלסט נישט האבן קיין התפעלות פון די אלע וואס לאבן;
 געדענק דעם פלל: "לאבן, לאבט דער וואס לאבט צום לעצט"; ווער לאבט באמת? דער וואס לאבט ביים סוף. ווען איינער מאכט אוועק דעם רבינ'ס סדר דרך הלימוד, ער לאבט און מאכט ליצנות אז עס הייסט נישט געלערנט, ווען עס וועט קומען דעם לעצטן טאג ווען דער מלאך מיט די טויזנט אויגן וועט קומען צו אים, דעמאלט וועט מען זען ווער עס איז דער געלעכטער. די אלע וואס האבן אנגענומען דעם רבינ'ס "סדר דרך הלימוד", זיי האבן געלערנט יעדן טאג אביסל חומש רש"י, פרקים משניות און דפים גמרא וכו' וכו', די אלע וועלן צוריק גיין צום אייבערשטן אנגעפילט

מיט פֿל התורה פֿולה - צענדליגער מאל מסיים געווען ששה סדרי משנה; בבלי; ירושלמי; תוספתא; רמב"ם; שור; שלחן ערוך; זוהר; תקוני זוהר און אלע מדרשים, זיי וועלן זיך נישט דארפן שעמען, דעמאלט וועט מען שוין זען ווער עס איז דער געלעכטער, ווייל דער וואס האט אפגעלאכט פון רבינ'ס דרך הלימוד ביי אים וועט נעפעך מקוים ווערן וואס שטייט (רות א, כא): "אני מלאה הלכתי, וריקם השיבני", זאגט אויף דעם דער זוהר הקדוש (זוהר חדש, רות) אז דאס גייט ארויף אויף א מענטש וואס האט נישט אויסגענוצט זיינע יארן, זיין נשמה קלאגט: "אני מלאה הלכתי", איך בין אראפ געקומען אנגעפילט מיט פֿל התורה פֿולה, אפער: "וריקם השיבני", איך גיי צוריק ליידגי.

דאס בעסטע וואלט געווען אז דו זאלסט זיך מיט קיינעם נישט קריגן, גיי נישט אריין אין קיין ויכוחים מיט קיינעם; דו מאך זיך א הויפן ספרים און ווען דו האסט א איבריגע מינוט זאלסטו לערנען. זע איין צו האלטן די סדרי השיבה און אזוי אויך זאלסטו מיטהאלטן די שיעורי השיבה, זיי מכבד דייןע מגידי שיעורים און אנדאי דיין ראש ושיבה, און ביי הפסקה אדער ווען אלע שמועסן וכו' - דעמאלט זאלסטו זיצן ביי דיין ווינקל און גורם זיין פֿרקים משניות און דפים גמרא, דאן וועט דיר קיינער נישט שטערן. אזוי וועסטו זיך איינקויפן א גוטע נאמען, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ד): "האי צורבא מרבנן, דמי לפרצידא דתותי קלא, דכיון דנבט - נבט", א יונגער פֿחור וואס לערנט

פלייסוג איז צוגעגליכן צו א קערל וואס מען האט
איינגעפלאנצט אין די ערד, קיינער ווייסט נישט פון אים,
אבער אזוי ווי ער הייבט אן שפראצן - זאגט רש"י (שם):
"הולך וגדל למעלה", וואקסט ער העכער און העכער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

שכד^{טו}

איך מוטשע זיך מיט נסיונות, מעג איך זיין א מלמד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד און איך געב זיך ברוך ה' אפ מיט די קינדער זייער
שיין, איך האב אסאך געדולד און סבלנות צו זיי, איך שלאג נישט, איך
פרוביר אריינצולייגן אין די קינדער תורה ויראת שמים און אז זיי זאלן
זיין אפגעהיטן.

פון די אנדערע זייט בין איך אבער פערזענליך געשלאגן מיט געפערליכע
נסיונות, איך קוק זאכן וואס א איד טאר נישט קוקן און איך טו עקלדיגע
און פראסטע זאכן וואס א איד טאר נישט טון. עס טוט מיר זייער וויי;
איך זאג משניות און א בלאט גמרא יעדן טאג, אבער דערנווייל בין איך
נאך פארזינקען אין שמוציגע עבירות.

טו. זע ווייטער אין דעם חלק, מכתב שמב.

דאס ברענגט מיר צו מיין שאלה צי איך מעג זיין א מלמד פאר קינדער, אדער בין איך זיי גאר מטמא. איך רעד צו קינדער גאר גוטע זאכן, איך וויל באמת אריינלייגן אין זיי גאר ערליכקייט און וואוינקייט. די שאלה איז אבער צי מיין פריוואטע לעבן איז א באזונדערע זאך און ווען איך בין אין קלאס מיט די קינדער איז דאס א צווייטע זאך? אדער איז דאס געקניפט און געבינדן און איך טאר נישט זיין קיין מלמד פאר קינדער?

איך האב שוין אסאך מאל געוואלט זאגן פאר מיין מנהל אז איך געב אויף מיין פאסטן, איך ווייס אבער נישט וואס דער דעת תורה איז; איך וואלט זייער געוואלט אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל מיר זאגן וואס איך האב צוטון.

א גרויסן דאנק.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בהר בחקותי, כ"ד אייר, ל"ט לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לקבוד המלמד ... גרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער רבי האט נישט געוואלט אז זיינע מענטשן זאלן זיין מלמדים; דער רבי האט אמאל געפרעגט איינער פון די תלמידים וואס איז געווען א מלמד: "וויפיל פארדינסטו א וואך שׁכר לימוד? צעטייל דיין געלט אויפ'ן טאג און אויפ'ן שעה - וויפיל קומט דיר אויס צו מאכן א מינוט? ממש קליין געלט, קומט אויס אז דו קענסט פארלירן יענע וועלט פאר בלוזי אפאר דאלער; ווייל ווען מען גנב'עט געלט פון א צווייטן קען מען דאס באצאלן און יענער קען דאס

מוחל זיין, אבער ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן און מען קען דאס נישט מוחל זיין (שיחות הר"ן, סימן רט); אזוי איז דא במה ובמה שיחות וואס דער רבי האט געזאגט פאר אנשי שלומינו אז מען זאל נישט זיין קיין מלמד (תני מוה"ר, סימן תסה; תקצא).

מיט דעם אלעם האט דער רבי געזאגט אז ער וויל זייער שטארק, אז אויב איז דא א מלמד אדער א שוחט - זאל דאס זיין דוקא פון זיינע תלמידים. ווייל דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט (הובא בפעל שם טוב על התורה פרשת ותר, אות יט) אז דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך זייער שטארק אויף שוחטים זיי זאלן זיין קל"ם ורקים און מבטל זיין אידישע קינדער מיט גבילות ומטרפות רחמנא לצלן; אויך פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם אויף די מלמדים זיי זאלן נישט זיין ערליך, אזוי וועלן זיי פאר'סמ'ען אידישע קינדער מיט זייערע אפיקורסות; דעריבער האט דער רבי געזאגט: "אויב יא א שוחט, אויב יא א מלמד, זאל דאס שוין ענדערש זיין פון מיינער א מענטש וואס האט יראת שמים".

עס זענען דא זייער אסאך מעשיות פון אנשי שלומינו וואס זענען געווען מלמדים, ווי זיי האבן אריין געלייגט אין די קינדער אמונה פשוטה און יראת שמים; מוה"רא"ש אליינס איז געווען יארן לאנג א מלמד, אויך האט ער געלערנט אלס קינד, זייענדיג זעקס יאר אלט ביי א מלמד פון אנשי שלומינו, רבי יעקב קלמנוביץ זכרוננו לברכה - וועם מען האט גערופן בלשון חבה "ר' יעקב מלמד".

מוֹהֲרָא"ש פֿלעגט דערצייילן ווי דער מלמד פֿלעגט אריין לייגן אין די קינדער אמונה; דער חדר אין געווען אין א שול און ווען א קינד האט עפעס געדארפט פֿלעגט דער מלמד געמען דעם קינד און אים שטעלן ביים ארון הקודש, ער האט געהייסן דעם קינד קושן דעם פֿרוכת, ער האט אים פֿאָרנעזאָגט א תפילה און אים געהייסן נאָכזאָגן וואָרט ביי וואָרט; אזוי האט ער אריין געברענגט אין די קינדער די זאך פון תפילה, אז ווען מען דארף עפעס זאל מען צו גיין צום ארון הקודש, געבן א קוש דעם פֿרוכת און בעטן פונעם אייבערשטן וואס מען דארף.

אויך האט מוֹהֲרָא"ש דערצייילט אז דער מלמד ר' יעקב פֿלעגט אויסטיילן אין חדר יעדן טאג פאר אלע קינדער א פרוטה און ער איז ארום גענאנגען מיט א פושקע צו אלע קינדער, און בשעת ער איז ארום גענאנגען מיט די פושקע האט ער געהאט א ספעציעלער ניגון וואס ער פֿלעגט זינגען אויף די ווערטער: "הריני נותן צדקה לעניים וליתומים ולא למנות, איך בעט דיר אייבערשטער, העלף מיר אז איך זאל מיין גאנצע לעבן געבן צדקה פאר ארעמעלייט, און אין דעם זכות זאל איך ניצול ווערן פון אלע צרות און פון אלע מחלות און איך זאל קיינמאל נישט דארפן צוקומען צו א צווייטן"; מוֹהֲרָא"ש זכרנו לברכה האט צוגעלייגט אז עס איז געווען א הערליכע מחזה צו זען ווי אזוי יעדעס קינד לייגט אריין א פרוטה אין די פושקע נאכן זאגן די תפילה.

מוֹהֲרָא"ש פֿלעגט זאָגן אז פֿון אַלע זיינע מלמדים געדענקט ער נאר זכרונות פֿון דעם מלמד און פֿון נאָך אַ מלמד וואס איז אויך געווען אַ בֶּרְסֶלֶב'ער חסיד.

אזוי זאלסטו טון מיט דינע קינדער; לייג אריין אין זיי תמימות ופשיטות און דערצייל זיי מעשיות פֿון הייליגע צדיקים. וואויל איז פֿאר אַ מלמד וואס דערציילט יעדן טאג מעשיות פֿון צדיקים פֿאר די קינדער, ווייל מעשיות פֿון צדיקים פֿלאקערט אויף דאס הארץ, מען הייבט אָן מקנא זיין די צדיקים און מען וויל אויך ווערן אַ צדיק.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רמח): "דע שפּפורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", וויסן זאלסטו אז פֿארציילן מעשיות פֿון צדיקים איז זייער אַ גרויסע זאך, "כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", ווייל ווען מען הערט אַ מעשה פֿון אַ צדיק ווערט אויף געפֿלאמט דאס הארץ, מען באקומט אַ מוֹרָא'דיגע בענקעניש צו ווערן אַן ערליכער איד. ווען מען הערט ווי דער צדיק האט זוכה געווען און איז בייגעשטאנען אַלע זיינע גסיונות וויל מען אויך זוכה זיין צו דעם און ווערן אַ צדיק.

עס איז באוואוסט דער סיפור אז דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו האט אמאל געפֿרעגט דעם מלמד פֿון זיינע קינדער צי ער לערנט מוסר מיט זיינע קינדער, האט דער מלמד געזאגט: "יא"; האט ער אים געפֿרעגט: "וואס

פאר א מוסר ספרים לערנסטו מיט זיי? זאגט ער: "חובות הלבבות", האט אים דער הייליגער צאנזער רב געזאגט: "נישט דאס מיין איך צו פרעגן, איך פרעג צי דו לערנסט 'מוסר', צי דו פארצייילסט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך פון ליזענסק זכותו יגן עלינו און זיין ברודער דער הייליגער רבי ר' זושא זכותו יגן עלינו; ווייל מעשיות פון צדיקים דאס פייערט אויף דאס הארץ צו זיין אן ערליכער איד.

בזכות וואס דו לערנסט מיט תינוקות של בית רבן, דו געבסט אכטונג אויף זיי, דו האסט סבלנות צו זיי און דו לערנסט מיט זיי תורה ויראת שמים, זאלסטו פטור ווערן פון דינע נסיונות; די ווערטער פון יראת שמים וואס דו רעדסט צו די קינדער זאל אריין גיין אין דיין הארץ, און מיר אלע זאלן זוכה זיין צו תשובה טון באמת.

שכה

איך פרויביר זיך צו שטארקן, אבער איך פאל אסאך צוריק, איז דאס עפעס ווערד?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א היימישער בחור וואס איז לידער אריינגעפאלן אין די הענט פון די סטרא אטרא, איך ליג אין שמוץ מיט מיין גאנצע קאפ און מת. למעשה אבער טוישן זיך ביי מיר די גוסטעס יעדן צווייטן טאג, איין טאג קויף איך א סמארטפאון און איך קוק צאם אלע שלעכטס פאר א

שטיק צייט, נאכדעם כאפט מיר אן אן התעוררות און איך ווארף עס אָוועק, אָבער אַפּאַר טעג שפּעטער פּאַרשאַף איך זיך שוין ווידער אַ פּלי צו קוקן וואס מען דאַרף נישט.

איך האב שוין פֿרובירט אלע עצות און עס גייט נישט, איך וויין צום אייבערשטן אָבער עס רוקט זיך נאַרנישט, אַפּשער וועט איר מיר קענען העלפֿן. אויך וויל איך וויסן אויב איך האב עפעס אויפגעטון די אלע מאל וואס איך האב עס אָוועקגעווארפֿן, אַפּילו ווען נאכדעם בין איך צוריק געפאלן.

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

געזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהר בחקותי, כ"ו אייר, מ"א לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לְכָבוֹד הַבְּחֹר ... גַּרוּ יֵאָר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

יעדעס מאל וואס א מענטש רייסט זיך אָוועק פון אן עבירה, ער איז זיך מתגבר אויפ'ן יצר הרע - איז דאס זייער חשוב ביים אייבערשטן.

דער זוהר תקדוש זאגט (פרשת תרומה, קנ:): "לית רעותא טבא דיתאביר מקמי מלבא קדישא", קיין איין גוטע מחשבה ווערט נישט פארלוירן ביים אייבערשטן, "ובגין פה, זכאה איהו מאן דמהרהר הרהורין טבין לגבי מאריה, דאף על גב דלא יכיל למעבד לזין", דעריבער - זאגט דער זוהר - וואויל איז פאר דעם מענטש וואס טראכט גוטע מחשבות, ווייל אפילו ער קען דאס נאכנישט מקיים זיין, "קודשא בריך הוא

קליק ליה רעותיה באילו עבד", רעכנט אים דער אייבערשטער באילו ער האט דאס מקנים געווען; דאס הייסט אז אפילו א מענטש זעט זיך אין א טיפע גרוב, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער קוקט צאם די ערנסטע שמוץ, דארף מען פון דארט שרייען צום אייבערשטן: "העלה מיר אייבערשטער! איך וויל זיין גוט, איך וויל זיין ערליך"; די אלע דיבורים און גוטע מחשבות וועט אים העלפן אז ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

וואס איז בכלל דיין שאלה צי עס איז חשוב דינע גוטע מעשים וואס דו טוסט בשעת דו האלסט אין איין צוריק פאלן? יעדע מחשבה וואס א מענטש טראכט נאר למחבה ווערט קיינמאל נישט פארלוירן און זיכער א גוטע דיבור וואס מען רעדט און פל שכן וקל וחומר א גוטע מעשה וואס מען טוט; דעריבער אז דו האסט אנועק געווארפן די סעלפאזן האסטו זיכער געמאכט מיט דעם א נחת רוח פארן אייבערשטן און דו וועסט ביים סוף זוכה זיין צו זיין א לויטערער ריינער איד.

וואס האסטו געמיינט אז דער יצר הרע וועט דיר לאזן אנועק גיין פון אים אזוי גרינג? דו ביסט דאך געווען בעסטע חברים מיט אים, און יעצט ווען דו ווילסט אנטלויפן פון אים מיינסטו אז ער וועט דיר לאזן אנטלויפן? ער וועט דיר זיכער נישט אפלאזן, ער וועט דיר אראפ ווארפן נאכאמאל און נאכאמאל; אזוי גייט א מלחמה, א פאטש פאר דיר, א פאטש פאר מיר, א קנאק פאר דיר, א קנאק פאר מיר; דער עיקר איז ווער עס געבט דעם לעצטן פאטש.

יעדעם מאל דו וועסט וועלן אנהייבן א נייע לעבן וועט ער צוריק קומען צו דיר און ווייטער פֿרענען אין דיר; דער עיקר דארף מען האלטן קאפ אויף איין זאך: 'איך געב נישט אויף'; 'איך גיי נישט אוועק פונעם אייבערשטן'; א מענטש דארף זיין ביי זיך אזוי שטארק אין די אמונה, אז אפילו ער שפירט ווי מען טרייבט אים אוועק פון די קדושה, מען איז אים מרחק מיט אלע סארט התרחקות, מיט דעם אלעם זאגט ער: 'איך לאז נישט אפ מיינע גוטע רצונות, איך וויל נאך אלץ זיין אן ערליכער איד'.

דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי האט געזאגט פאר זיין זון רבי אלעזר (תקוני זוהר, תיקון יג דף כט): די אידן זענען צוגעגליבן צו א קעניג וואס האט מלחמה געהאלטן מיט אסאך פעלקער, און מען האט נישט געוואוסט ווער עס האט באזיגט די מלחמה, "אמר, תסתכלון באיני דרשימין בכמאני קרבא בידייהו, ותנדעון מאן נצח דינא", האט מען געזאגט א סימן, מען זאל קוקן ווער עס האלט די געווער אין די הענט - דער האט מנצח געווען. אזוי איז ווען מען זעט די אידישע קינדער האלטן די ד' מינים אין זייערע הענט, דורכדעם ווייסט מען אז זיי האבן מנצח געווען די אומות העולם; פֿרעגט רבי נתן א שטארקע קשוא (ליקוטי הלכות שבת, הלכה ז, אות נד): לכאורה, ביי א מלחמה, ווען מען זעט ווער עס האט איינגענומען די מדינה און אויסגע'הרג'עט די פיינט - אזוי ווייסט מען ווער עס איז דער געוואונער, ממילא וואס איז די שאלה 'ווער עס האט מנצח געווען?'

נאך איז שווער, וואס פאר א מין תירוץ איז דאס אז ווער
עס האלט די געווער אין די האנט דער האט געוואונען,
אדרבה, ווער עס האט געוואונען די מלחמה דארף שוין
נישט האלטן קיין געווער, און ווער עס האלט נאך יא די
געווער איז א קלארער סימן אז ער האט נאך נישט געוואונען
די מלחמה?! ענטפערט רבי נתן זייער שיין, אין הכי נמי,
סתם אזוי ביי א מלחמה, נאכדעם וואס מען איז מנצח דעם
שונא דארף מען טאקע שוין נישט קיין געווער, אבער ביי
די מלחמת היצר וואס גייט אן א גאנץ לעבן, איז דער עיקר
נצחון אז מען געבט נישט אויף צו קעמפן; ווער איז דער
מנצח? דער וואס לאזט נישט אפ דעם געווער, און ווילאנג
מען האלט דעם געווער - וואס דאס איז תפילה, אזוי ווי
עס שטייט (בראשית מה, כב): "בחרבי ובקשתי", זאגט דער
תרגום: "בצלותי ובבעותי" - ווייזט דאס אז דער איז דער
געוואונער; דאס זאגט דער זוהר: "מאן נצח דינא", ווער איז
דער געוואונער? דער וואס האלט די געווער אין די האנט.

וואויל איז דיר אז דו האסט אוועק געווארפן אלע וועגן ווי
אזוי צו קוקן שמוץ, אין דעם זכות וועסטו טרעפן
א גוטע שידוך און אויפשטעלן א שיינע שטוב.

זע צו לערנען משניות יעדן טאג; משניות האט א כח
ארויסצורייסן דעם מענטש פון די טמאה.

אויך זאלסטו לערנען יעדן טאג א דף גמרא; אין אנהייב
וועט דיר זיין זייער שווער צו פארשטיין וואס דו

ל'ערנסט ווייל א מענטש וואס האט שוין צאמגעקוקט אלע
עקלדיגע מאווים רחמנא לצלן און איז אראפגעפאלן אין פנים
הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן פארלירט זיין
מח; דעריבער דארף מען קודם אסאך זאגן די ווערטער פון
די תורה ביו מען איז זוכה צו פארשטיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין
אלע ענינים.

שבו

וואס טוט מען מיט א מלמד וואס פירט
זיך נישט איינדל מיט די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אלס קינד אין תדר האב איך געהאט א מלמד וואס פלעגט מיר אנרירן
אויף נישט אן איידעלע וועג יעדן טאג פאר א גאנץ יאר, דעמאלט האב איך
נישט געוואוסט וואס דאס איז, אבער דאס האט מיר שפעטער אראפגעפירט
אין שאול תחתית. דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב
געטראפן קונטרסים פון מוהרא"ש און שפעטער אויך אייערע שיעורים, דאס
האט געטוישט מיין לעבן צום גוטן און איך בין געווארן א נארמאלער מענטש
און אן ערליכער איד, און ברוך ה' איך האב שוין חתונה געהאט.

דער יעניגער מלמד האט מען ארויסגעווארפן פון תדר א יאר שפעטער,
יעצט הער איך אבער אז ער טוט ווייטער מעשים מגונים מיט קינדער,
איז מיין שאלה אויב בין איך מחויב אים צו גיין פאר'מסרן צו די
פאליציי, הייסט דאס מסירה? וואס דארף איך צו טון וועגן דעם?

א גרויסן יישר פון פאר אלע אייערע דרשות, וואס איז ממש מיון
 חיות און לעבן; נאר אין דעם זכות גיי איך מיט בארד, פיאזות און ציצית
 און איך האב ליב אירישקייט.

יישר פון

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהר בתקומתי, כ"ו אייר, מ"א לעומר,
 שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אונדא זאלסטו גיין צו די פאליציי; אז א מענטש לויפט
 נאך קינדער און טוט מיט זיי מעשה תועבה וכו',
 אויף אזא איינעם איז נישטא קיין שום רחמנות, אזא איינער
 דארף זיצן אין תפיסה פאר א גאנץ לעבן.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות נאוף, חלק ב', סימן ח):
 "אסור ללמד זכות על זה שעבר על משכב זכור",
 אויף אזא מענטש טאר מען נישט מלמד זכות זיין; די
 פארשאלטענע רשעים וואס טוען עבירות מיט קינדער השם
 ירחם דארף מען איינשפארן אין תפיסה פאר זייער גאנץ
 לעבן און דארט זאלן זיי אויסגיין.

דער רבי זאגט (ספר המידות, אות פדיון שבויים, סימן ו): "בעזון משכב
 זכור נתפס בתפיסה", א מענטש וואס טוט מעשה
 תועבה רחמנא לצלן וועט אנקומען אין תפיסה; דאס איז ביי
 סתם מענטשן וכו', פל שפן א מענטש וואס טשעפעט קינדער.

הער גוט וואס איך זאג דיר: א מענטש וואס נעמט קינדער און טוט מיט זיי עבירות, ער באצוווינגט זיי וכו' השם ישמרנו, מיט אזא איינעם דארף מען גיין בחומר הדין און קיין שום רחמנות, אזא איינער איז דער גרעסטער רוצח וואס איז נאר פארהאן, ווייל דאס לאזט איבער א שלעכטע פלעק אויף א קינד פאר א גאנץ לעבן.

ביי א מגול איז נישטא קיין רחמנות און מען טאר אויף זיי נישט רחמנות האבן, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (נלקוט שמעוני, פרק טו, סוף רמז קכא): "כל שהוא רחמן על אכזרים לסוף נעשה אכזר על רחמנים", ווער עס האט רחמנות אויף אכזרים וועט צום סוף ווערן אן אכזר אויף וועם מען דארף רחמנות האבן; מוהרא"ש זאגט: "א שאר אז די רעגירונג געבט נישט אויף דעם קיין טויט שטראף", ווייל די אלע קינדער וואס פאלן קרבנות פאר מגולים וואקסן אויף בעלי מומין און אזוי פארבלייבן זיי במשך זייער גאנצע לעבן, השם ישמרנו.

איך מוז דיר זאגן אז דו ביסט א העלד; דו שרייבסט אז דו האסט זיך שוין מסדר געווען אין לעבן, דו האסט א צלם אלוקים - בארד און פיאות, דו גייסט מיט ציצית און דו פרייסט זיך מיט דעם, דאס איז זייער א גרויסע זאך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות שמחה, סימן א): "כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שצבו שלם לאלקויו", ווען א מענטש איז פרייליך און ער טוט די מצוות פרייליכערהייט, איז דאס א סימן אז ער האט נישט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

זע צו לערנען יעדן טאג אפאר פּרקים מושניות און זע צו זאגן אביסל תהלים; דאס וועט דיר פּרענגען נענטער און נענטער צום אייבערשטן.

שבו

ווי אזוי געב איך זיך אן עצה מיט מיין נסיון פון פעס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווען עס קומט מיר אונטער א נסיון פון פעס און איך האלט זיך איין פלאצט עס אויס נאכדעם זייער שטארק, אבער אויב איך רעג זיך נא אויף בשעת מעשה, גייט עס נאכדעם אריבער. איז מיין שאלה וואס עס איז בעסער צו טון, למעשה וואלט דאך געווען דאס בעסטע זיך איינצוהאלטן, וואס טו איך אבער אז נאכדעם פלאצט עס אויס אזוי שטארק?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהר בקותי, כ"ו אייר, מ"א לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו' יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

לערן יעדן טאג די תורה אין ליקוטי מוהר"ן (חלק א', סימן סח) וואו דער רבי איז זייער שיין מסביר וואס עס פאסירט ווען מען רעגט זיך אויף, און דו זאלסט זיך גוט מתבודד

זיין אויף די תורה, דורכדעם וועט דיר שוין נישט גליסטן זיך אויפצורעגן.

דער הייליגער רבי זאגט דארט אז פעס און געלט קומען פון די זעלבע פלאץ, און יעדעס מאל עם איז באשערט עם זאל קומען אויף א מענטש א רייכטום קומט דער יצר הרע - וואס פארגינט נישט דעם מענטש ער זאל ווערן רייך - און ער ברענגט אים א נסיון פון פעס, און ווען דער מענטש רעגט זיך אויף פארלירט ער די גאנצע עשירות וואס ער האט געדארפט באקומען; פעס איז אבער אזא שטארקע נסיון אז אפילו דער מענטש ווייסט אז דורך די פעס וועט ער פארלירן זיין עשירות - דאך רעגט ער זיך אויף, דערפאר אז דו וועסט אסאך לערנען די תורה און זיך אויסוויינען דערביי, וועט דיר שוין נישט גליסטן זיך אויפצורעגן.

אלע רפואות, עצות און סגולות ליגן אין רבינ'ס תורות, אין ליקוטי מוהר"ן; דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר של"ו, מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה אז מען לערנט ליקוטי מוהר"ן, 'ואמר, שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתפל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכו"ו, ואמר ב"ו ה'שון: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען"; ווער עם וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן, ער וועט ווערן אן ערליכער איד;

דערפאר זאלסטו לערנען די תורה פון פעם (ליקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן סח) און זיך גוט אויסוויינען דערביי צום אייבערשטן, וועסטו זוכה זיין צו האבן סבילות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

שכה

וועט אונזער שלום בית אנהאלטן אויך אין די עלטערע יארן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב ברוך ה' א געטרייער מאן מיט ליכטיגע קינדער, מיר האבן ברוך ה' א שיין לעבן, איך מוטישע זיך אבער מיט א דמיון וואס שטערט מיר שטארק. איך טראכט אלעמאל אז דאס וואס מיר האבן זיך ליב איז נאר יעצט ווען מיר זענען יונג און אפשר ווען מיר וועלן עלטער ווערן וועט מיר מיין מאן שוין נישט דארפן, און מיר וועלן זיך אנהויבן צו קריגן.

איך ווייס אז עס איז סתם דמיונות און איך דארף נישט טראכטן וואס וועט זיין שפעטער, נאכאלץ שטערט מיר דאס אבער. אפשר קענט איר מיר העלפן?

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

מרת ... תחנ'

אך האב ערה אלמן אייער בריוו.

עם איז דא א מאמר החכם: "העבר אין, והעתיד עדין,
וההווה כהרף עין, דאגה מנין", וואס איז געווען איז שוין
געווען, וואס גייט זיין איז דאך נאכנישט דא און די הנה איז
דאך נישט מער ווי איין רגע, איז דאך נישט שייך צו דאגה'נען;
ווען א מענטש דאגה'עט העלפט דאס נישט דעם פראבלעם,
עס מאכט נאר אז דער מענטש זאל ווערן אפגעשוואכט.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנהדרין ק:): "לא תעיל דוּיא
בלבד", זאלסט נישט ארום גיין מיט קיין דאגות,
"דנברי גיברין קטל דוּיא", ווייל דאגות האט שוין געהרג'עט
אסאך גבורים; ווען א מענטש לעבט מיט אמונה, ער ווייסט
קלאר אז דער אייבערשטער איז אלעס - און אלעס איז
נאר ער, יעדע זאך וואס פאסירט אויף די וועלט איז מיט
א פונקטליכער חשבון, דעמאלט גייען אנוועק אלע דאגות.

אז איר האט יעצט אין אייערע יונגע יארן א גוטע שְלוֹם
בית וועט איר האבן שפעטער אויף דער עלטער נאך
א בעסערע שְלוֹם בית; מען קען זען אן עלטערע פארפאלק
ווי זיי פירן זיך מיט א דרך ארץ איינער מיטן צווייטן, מיט
כבוד איינער צום אנדערן, דאס איז נאר ווייל אין זייערע
יונגע יארן האבן זיי געארבעט אויף זייער שְלוֹם בית; מה

שאין בן די אלע וואס קריגן זיך אויף דער עלטער השם
 ישמרנו, די אלע האבן זיך שוין געקריגט אין אנהייב פון
 זייער לעבן. איין חילוק איז דא, ווען מען איז יונג קען מען
 עס באהאלטן וכו', אבער אויף דער עלטער האלטן אלע
 מיט יעדע ריר וכו'.

אז איר האט יעצט א שיינע לעבן וואס זוכט איר זיך
 פֿרעמדע זארגן? דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות
 מעשה ג - מחיגר) די לבנה האט געזאגט פאר'ן זון ווען די זון
 האט זיך אפגערעדט אז זי שיינט אויפ'ן בוים וכו': "אז דאס
 איז דיין זארג, דו זארגסט פֿרעמדע זארגן!" דאס זעלבע זאג
 איך אייך: "וואס דארפט איר זארגן פֿרעמדע זארגן?" מען
 דארף לעבן מיט'ן 'יעצט', מיט'ן 'הנה'; אז איר האט א
 שיינע לעבן מיט אייער מאן און קינדער - דאנקט און
 לויבט דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער טוט מיט
 אייך און בעטס אויף ווייטער.

שטארקט אייך מיט אמונה אינעם אייבערשטן, ווייל "על
 ידי אמונה יבא לבטחון" (ספר המידות, אות בטחון, סימן
 ה'), דורך אמונה קומט מען צו בטחון; און אז איר וועט
 האבן בטחון וועלן אלע דאגות אוועק פאלן, אזוי ווי דער
 רבי זאגט (שם, סימן ט): "על ידי בטחון אדם ניצול מדאגה",
 ווען א מענטש האט בטחון ווערט ער געראטעוועט פון דאגות.
 דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין
 אלע ענינים.

שכט

קען מען טאקע אלעס טרעפן אין ספר הקדוש "אשר בנחל"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אין מירון האב איך געטראפן א מפיץ וואס האט מיר פארקויפט אן "אשר בנחל", ער האט מיר געזאגט אז מוהרא"ש האט געזאגט אז ווען א איד האט סיי וועלכע שאלה זאל ער עפענען דעם ספר "אשר בנחל" און ער וועט דארט טרעפן אן ענטפער. האב איך געוואלט פֿרעגן פונעם ראש ישיבה שליט"א אויב דאס איז טאקע אמת, אויב איר ווייסט אויך פון דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש האט דערציילט אז מען האט אמאל אויסגעלויבט פאר רבי נתן דעם ספר 'שני לוחות הברית' פונעם של"ה הקדוש זכותו יגן עלינו, אז דאס איז ממש א כל בו, ווייל עס פארמאגט אין זיך אלעס; דרוש, חסידות וכו', האט זיך רבי נתן אויסגעדרוקט אויף זיינע ספרים 'ליקוטי הלכות': "מיינע ספרים איז דעם אייבערשטנס גן עדן", ווייל ווען מען לערנט ליקוטי הלכות ווערט מען אזוי

מחזק אז מען שפירט זיך ווי אין גן עדן, און מוהרא"ש האט אויסגעפירט: "דער ספר אשר בנחל איז דער אייבערשטער אליין", ווייל מען קען נישט טרעפן נאך א ספר וואס זאל זיין אזא שטיק געמליכקייט ווי דער ספר; וואו מען עפנט נאר אויף דעם ספר, יעדע איינציגסטע בריוו זעט מען די לויטערע אמונה און מען הייבט אן בענקען צום אייבערשטן.

מוהרא"ש האט געזאגט: "וען איך בין געווען יונג האב איך געזען ווי אינגעלייט זוכן און נישטערן אין ספרים צו טרעפן עפעס התחזקות; מען מישט אהער און מען מישט אהין, מען זוכט וואו מען קען טרעפן אביסל מים קרים על גפש עיפה, מען זוכט א ווארט אדער א רמז אז מען קען נאך תשובה טון, האב איך מחליט געווען אז איך וועל ארויס געבן אזעלכע ספרים וואס מען וועט נישט דארפן מישן אהער און אהין, מען וועט נישט דארפן זוכן התחזקות, נאר וואו מען וועט נאר עפענען דעם ספר וועט מען גלייך טרעפן וואס מען דארף - צו קענען ווערן אן ערליכער איד".

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב זוכה געווען צו מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן דורך דעם ספר "אשר בנחל, חלק כו"; איך האב נישט געוואוסט ווער עס האט געשריבן דעם ספר (מוהרא"ש האט נישט געשריבן זיין נאמען אין זיינע ספרים); איך פלעג דאס נעמען אין די

הענט און נישט געקענט אראפלייגן, איך האב דאס אנגעהויבן
און געענדיגט טאג נאך טאג, דאס האט מיר אויפגעפלאקערט
מיין הארץ צום אייבערשטן און מיר מורא'דיג מ'חן' געווען
און מחזק געווען. עס איז שוין אריבער פערצן יאר זינט דאן
און איך קען נישט פארגעסן דעם פארגענוגן וואס איך האב
דעמאלט געשפירט.

בנוגע וואס דו פרגעסט אויב מען האט א שאלה וכו';
מוהרא"ש האט געזאגט אז יעדער וואס האט א
שאלה זאל עפענען אן "אשר בנחל" און ער וועט טרעפן א
תשובה; דאס איז ברוק ומנסה. אדרבה, פרובר דאס אליינס
אויס, וועסטו זען אז דו וועסט טרעפן אן ענטפער אויף וואס
דו ביסט מסופק.

אויך האט מוהרא"ש מבטיח געווען אז ווער עס וועט העלפן
דרוקן דעם ספר אשר בנחל וועט זען וואונדערליכע
ישועות און אפענע ניסים וואס דער אייבערשטער וועט טון
מיט אים.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן האפן א חלק אין
דרוקן די הייליגע ספרים וואס זענען מחזק אלפים
ורבבות אידן, און ברענגט זיי צוריק לאביהם שבשמים.

 של

דארף מען זיין מקושר צו א סביבה,
אדער קען מען אליין אויף מצליח זיין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין שאלה איז אויב א מענטש דארף זיין מקושר צו א סביבה, קהלה, וכדומה, אדער קען א מענטש לעבן פאר זיך אליין און נישט האבן גארנישט מיט קיינעם?

אויב האב איך נישט א פלאץ צו וועלכע איך בין מקושר, דארף איך זוכן אזא פלאץ? און פארקערט אויך, אויב בין איך צו שטארק מקושר צו א פלאץ איז דאס א פראבלעם? מיינט דאס אז איך קען זיך נישט אליינס אן עצה געבן, אדער בין איך גוט אויך אזוי? פארשטייט זיך אז איך רעד נאר פון ערליכע און גוטע פלעצער.

איך האף אז איר וועט מיר דאס קענען אויסקלארן.

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרוי יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי גרויס א מענטש זאל נאר זיין קען ער האבן גרויס נוצן
פון א גוטער חבר.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן מח):
 "וְשָׁמַעְנוּ מִצְדִּיק אֲמָתֵי שְׂאֵמֶר, שְׂאֵלוֹ הָיָה אוֹמֵר לֹא אֶחָד,
 יְהִיָּה מִי שְׂיִהְיֶה, בְּעֵת שְׁעֶסֶק בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּתַחֲלָתוֹ: אַחִי, חֲזוּק
 וְאַחֵז עֲצֻמָּה - הֵייתִי רֵץ וּמְזוּדְרוֹ מְאֹד בְּעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי גַם
 עָלָיו עָבַר כָּל הַנְּלָל, וְלֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ שׁוֹם הַתְּחֻזָּקוֹת מִשׁוֹם אָדָם",
 אויך האב געהערט פון אן אמת'ן צדיק, אז ער האט גישט
 געהאט קיין חבר וואס זאל אים מחזק זיין און זאגן: "ברוך ער,
 שטארק זיך און דערהאלט זיך"; אויב וואלט אים איינער געזאגט
 די ווערטער: "ברוך ער, שטארק זיך און דערהאלט זיך", וואלט
 ער געקענט אסאך מער אנקומען אין עבודת השם, אבער
 קיינער האט אים דאס גישט געזאגט; עס איז באוואוסט אז
 דער רבי האט געמיינט מיט דעם זיך אליין. זעט מען פון דעם
 אז אפילו דער גרעסטער צדיק דארף אויך התחזקות.

אויך איז באוואוסט אז רבי נתן האט געהאט איין גוטער
 חבר - רבי נפתלי זכרוננו לברכה; ער איז געווען
 איינער פון די צוויי עדות וועם דער רבי האט גענומען פאר
 די הבטחה פון תיקון הכללי, שפעטער איז געקומען רבי
 עוזר א תלמיד פון רבי נתן און ער האט שיעור גישט
 אנגעדרייט א מחלוקה צווישן רבי נפתלי מיט רבי נתן,
 האט רבי נתן געבעטן דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם,
 אויך האב נאר איין חבר - רבי נפתלי, יעצט קומט דא עוזר
 און וויל אים אויך אנועק נעמען פון מיר וכו'"; זעט מען פון
 דעם אז אפילו גרויסע צדיקים וואס זענען עוסק אין מחזק
 זיין די גאנצע וועלט דארפן אויך האבן התחזקות.

ש'למה המלך זאגט (קהלת ה, ט): "טובים השנים מן האחד, אשר יש להם שכר טוב בעמלם", צוויי מענטשן זענען בעסער ווי איינער אליין, פארוואס? "פי אם יפלו, האחד יקים את חברו, ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו", ווייל אז מען גייט אליינס, מען לעבט אליינס און א גוטע חברותא, דעמאלט ווען מען גייט אריבער א שווערע צייט האט מען נישט מיט וועס זיך צו מחזק זיין, אבער אז מען האט גוטע חברים איז גרינגער פאר'ן מענטש זיך אויפצוהייבן פון זיינע שווערע צייטן.

דער הייליגער רבי, ער איז אונזער רבי ביו משיח וועט קומען; ער היילט אונז און ער מאכט פון אונז אנשים בשרים. דאך דארף א מענטש האבן א גוטע חברותא וואס זאל אים מחזק זיין.

כור געפונען ביי אדם הראשון, אז ווען ער האט געזינדיגט מיט'ן חטא עץ הדעת איז ער ביי זיך זייער אראפגעפאלן, און אנשטאט תשובה טון האט ער זיך אפגעשיידט פון זיין ווייב פאר הונדערט און דרייסיג יאר. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עירובין יח:): "כל אותן השנים שהיה אדם הראשון בנדוי הוליד רוחין ושידין וליליו", די אלע יארן וואס אדם הראשון איז געווען אפגעשיידט האט ער געזינדיגט רחמנא לעלן; ביז ער האט געפרעגט זיין זון קין (ויקרא רבה י, ה): "אמר לו: מה נעשה בדינך", וואס איז געבליבן מיט דיין עבירה פון הרג'נען הבל? "אמר לו: 'עשיתי תשובה ונתפשרתי'", האט אים קין געענטפערט: איך האב תשובה געטון, "בין ששמע אדם

הראשון כִּךְ הַתְּחִיל טוֹפַח עַל פְּנָיו, אָמַר לוֹ כִּל כִּךְ הָיָא
 בְּחָה שֶׁל תְּשׁוּבָה וְלֹא הָיִיתִי יוֹדֵעַ, וְעַן אָדָם הָרֵאשׁוֹן הָאֵם
 גַּעְהָעֵרַט פּוֹן זַיִן זֶיִן קֶזֶן אִז עַר הָאֵם תְּשׁוּבָה גַעְטוֹן הָאֵם
 עַר אָנְגַּעְהוּיבֶן זִיךְ פֿאַמֶּשֶׁן אִינ פֿנים און גַעֶשְׂרִיגֶן: אַזוֹי גְּרוֹים
 אִזוֹ דִּי בַח פּוֹן תְּשׁוּבָה און אִיךְ הָאָב נִישְׁט גַעוואַקֶט דַּעֶרפּוֹן
 בִּיזוּ יַעֲצֵט?! "בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר אָדָם הָרֵאשׁוֹן (תְּהִלִּים צב, א)
 'מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת", הָאֵם עַר גְּלִיךְ אָנְגַּעְהוּיבֶן זַיִן גַּעֶן
 צוֹם אִיבַּעֶרֶשְׁטֶן דַּעַם קאַפִּטְל: "מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת,
 טוֹב לְהִדּוֹת לָהּ", עַם אִז גוֹט צו מוֹדָה זַיִן פֿאַר'ן אִיבַּעֶרֶשְׁטֶן
 אויף וואס מען האט געטון נישט גוט.

זַעַט מַעַן פּוֹן דַּעַם אִז אַפִּילוּ אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְוַאס עַר הָאֵם
 גַעְהָאֵט אַזאַ גְּרוֹיסֶער רַבִּי - דַּעַם אִיבַּעֶרֶשְׁטֶן אַלִּיין,
 הָאֵם אִיךְ גַּעֶדאַרפֶּט הָאָבֶן אַ גוֹטֶער חֶבֶר וְוַאס זַאל אִים
 שְׁטאַרְקֶן און מַחֲזֶק זַיִן עַר זַאל נִישְׁט אַרַאפֶּפּאַלן, און וויבַאַלד
 עַר הָאֵם דָּאָס נִישְׁט גַעְהָאֵט אִזוֹ עַר גַעבֶּעַד הוּגֶדֶרַט און
 דְּרִיִּסִיג יאַר גַעווען פֿאַרְוואַרפֶן פּוֹנַעַם אִיבַּעֶרֶשְׁטֶן, אִזוֹ דַּאךְ
 זִיבַּער אִז מִיר קְלִינַע מַעַנְטִשְׁעֶלְעךְ דַּאָרפֶן הָאָבֶן אַ גוֹטֶע
 חֶבְרוֹתָא וְוַאס לַאזַט נִישְׁט פֿאַלן; דָּאָס אִזוֹ דִּי מַעֲלָה פּוֹן
 הָאָבֶן אַ גוֹטֶער חֶבֶר וְוַאס אִזוֹ מַחֲזֶק.

פּוֹן דִּי אַנְדֶּערַע זַיִט דַּאָרף מַעַן זַיַּער אַכְטוֹנִג גַעבֶן זִיךְ נִישְׁט
 צו לַאזֶן נַאָרן; דַּער רַבִּי זַאָגְט (שִׁחוֹת תְּרִין, סִימָן 1): "הַיַּצֵּר
 הָרַע הוֹמָה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרִץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וְיִדּוּ סְגוּרָה
 וְאִין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּתוֹכָהּ", דַּער יַצֵּר הָרַע אִזוֹ צוּנַעַגְלִיבֶן
 צו אַ מַעַנְטִשׁ וְוַאס לויפֶט צווישן מַעַנְטִשֶׁן מִיט אַ פֿאַרמאַכְטֶע

האנט, ער פאפט אויס אלעמען און פֿרעגט זיי: "וואס האב איך אין מיין האנט?" און פאר יעדעס דאכט זיך אז ער האט אין זיין האנט דאס וואס ער וויל, דערפֿער לויפן אים אלע גאך ווייל מען מיינט אז מען וועט פאקומען די זאך וואס מען וויל, "ואחר כך הוא פותח את ידו ואין ביה כלום", צום סוף עפֿנט ער זיין האנט און מען זעט אז עס איז גארנישט דא דארט, אזוי אויך - זאנט דער רבי - איז מיטן יצר הרע, "כמו בן ממש היצר הרע, שהוא מרמה כל העולם, והכל רצים אחריו ומרמה לכל אחד ואחד", ער רעדט איין א מענטש אז ער זאל אים נאכלויפן ווייל אזוי וועט ער פאקומען אלע זיינע תאוות, אבער ביים סוף ווען דער מענטש גייט אוועק פון די וועלט, עפֿנט ער זיין האנט און מען דערזעט זיך אינגאנצן אפגעפאטשט, מען איז אים נאכגעלאפן א גאנץ לעבן אוימוסט.

מוהרא"ש זאגט אז די שיחה פון רבי'ן גייט ארויף בכלליות אויף אלע תאוות, און בפרטיות גייט דאס ארויף אויף דעם וואס א מענטש לויפט נאך א מנהיג, א רבי וכו'; דער רבי לויפט ארום מיט א פארמאכטע האנט און אלע חסידים לויפן אים נאך, אלע מיינען אז ער האט עפעס צו געבן, ביז עס קומט דעם לעצטן טאג פון לעבן, דאן עפֿנט דער מנהיג זיינע הענט און מען זעט ליידיגע הענט השם ירחם; דערפאר ווען מען גייט צו א חבורה, צו א מנהיג, צו א גוטער איד וכו' - דארף מען אלץ קוקן צי מען פאקומט עפעס אין די האנט, אויב גייט מען אוועק פון

דארט מיט ליידניגע הענט איז א סימן אז מען נארט זיך. אפילו דער גוטער איד איז א צדיק, א באהאלטענער צדיק, א ל"ו צדיק, א צדיק וואס פליט אין הימל וכו', אויב קען ער מיר נישט מוזן זיין מיט מעביר סדרה זיין יעדע וואך, מיט לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא וכו' - איז אלעס בלאף; אויב איך הייב נישט אן רעדן מיטן אייבערשטן, איך באקום נישט פון דעם פלאץ שכל ווי אזוי זיך צו פירן אין שטוב מיט די ווייב און קינדער, אדער מכבד זיין מיינע עלטערן וכו' - איז אלעס נארישקייטן.

ליידער פארנארט מען היינט מענטשן, בפרט מיט לשונות פון קבלה וואס מיט דעם איז זייער גרינג צו פארפירן מענטשן; מען לויפט נעבעך נאך א מענטש וואס איז בלינד, קרום און שטום, אזוי ווי דער רבי דערציילט (ספורי מעשיות מעשה יב, מבבל תפלה): "א טייל האבן געזאגט אז דער עיקר תכלית איז כבוד וכו' האבן זיי געזוכט א מענטש וואס לויפט זייער נאך זיין כבוד, ביז זיי האבן געזען ווי מען טראגט אן אלטן בעטלער א ציגיינער, און עס זענען אים נאכגעגאנגען פינף הונדערט ציגיינערס, און דער בעטלער איז געווען בלינד, קרום און שטום", עיין שם; נעבעך, מען נעמט א רבי, א מנהיג וואס איז בלינד, ער ווייסט נישט וואס גייט אריבער אויף זיינע מענטשן, און ער איז שטום - ער רעדט פון אלעם נאר נישט פונעם אייבערשטן.

דעם לעצטן ראש השנה פון רבי'נס לעבן - שנת תקע"א, האט דער רבי געזאגט די תורה תקעו תוכחה (ליקוטי

מותר", חלק ב', סימן ח'; ביי אנשי שלומינו איז דאס די צוואה
 פון רבי'ן, זאגט דארט דער רבי: "על בן כל המתקרבים
 למנהיג אמת, זוכין לאמונה וישרה דקדשה", די אלע וואס
 זענען זוכה צו מקורב ווערן צו אן אמת'ן מנהיג זענען זוכה
 צו האבן אמונה, "אבל באמת צריכין לחפש ולבקש מאד
 מאד אחר מנהיג אמת, בזה", אבער מען דארף זוכן וייער
 שטארק אז מען זאל טרעפן אן אמת'ן מנהיג, "וצריך לבקש
 מאד מהשם יתברך, שיזכה להתקרב למנהיג אמת", מען
 דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו
 טרעפן אן אמת'ער מנהיג, "כדי שיזכה לאמונה אמתית
 בשלמות", כדי מען זאל זוכה זיין צו לעבן מיט אמונה, "כי
 בשמתקרבין, חס ושלום, למנהיג של שקר", ווייל ווען מען
 ווערט מקורב צו א פאלשער מנהיג, "על ידי זה באין, חס
 ושלום, לאמונות כוזבות", פארלירט מען די אמונה, און מען
 הייבט אן גלייבן אין פאלשע זאכן רחמנא לצלן.

דער אייבערשטער זאל אונז אלע העלפן מיר זאלן זוכה
 זיין צו לעבן מיט א ריינע אמונה.

שלא

דער רבי איז מחזק יעדן איינעם; זיך
דערהאלטן ווען דער מאן איז אַוועקגעפאלן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך מוז נאכאמאל זאגן א גרויסן יישר ב"ח פאר אלע שיעורים וואס האלטן אונז ממש ביים לעבן, ובפרט אויף דעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אז מען קען תשובה טון אויף פנים הברית.

איך האב אויך געשיקט דעם בריוו איבער מיין חבר וואס זיין טאטע איז אַוועקגעפאלן פון אידישקייט¹, א גרויסן יישר ב"ח פאר אייער הערליכער ענטפער וואס איז געווען ממש פמום קרים על נפש עיפה, סיי פאר מיר און סיי פאר מיין חבר, איך האב אים איבערגעגעבן דעם בריוו (ער האט נישט קיין צוטריט צו אינטערנעט, און אויך שיק דעם בריוו אויך נאר מיט רשות פון מיין טאטע אין זיין אָפּיס), און ער האט ממש געהאט מרערן אין די אויגן ווען ער האט זיך באדראנקט פאר די הארציגע תפלה, און פאר די עצה אז ווען מען קען נישט רעדן צום אייבערשטן זאל מען מאכן פון דעם אליינס א תפלה.

ער האט אויך געוויזן דעם בריוו פאר זיין מאמע, זי האט זיך אויך זייער מחזק געווען און זי האט געבעטן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען אויך שרייבן א תפלה פאר איר.

יישר ב"ח,

1. אין דעם חלק, מכתב שא.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, מ"ד לעומר, שנת תשע"ח
 לפרט קטן
 לכבוד הבהור ... גרו יאיר

דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור
 און אראפ געשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף
 די וועלט, וואס ער הייבט אויף אלע נשמות וואס זענען
 אראפגעפאלן אין די עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע
 לבטלה, און דורך זיינע עצות ברענגט ער זיי אלע צוריק
 צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עא): אויף
 דעם וואס דער זוהר הקדוש זאגט (וישב קפח: נוחי ריט.)
 אז אויב מען זינדיגט אין פגם הברית העלפֿט נישט קיין
 תשובה; האט דער רבי געזאגט: "קיינער פארשטייט נישט
 פֿשט אין דעם זוהר - גאר איך, און איך זאג אז עס העלפֿט
 יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט אין
 די עבירה".

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה וואס רופט
 זיך 'התבודדות'; א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין
 הארץ צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אויף זיין
 מאמע לשון. מען זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער געפונט
 זיך נישט דארט און זיך אויסשמועסן דאס הארץ; א מענטש
 זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן וואו דער יצר הרע ווארפט
 אים אלץ אראפ, און אז וויפיל מאל ער מאכט שוין אפ אז

ער גייט זיין גוט פאלט ער נאכאמאל צוריק אריין אין די עבירה. ווען א מענטש פירט זיך אזוי, נעמט דאס אראפ פון אים אלע עונשים און דינים.

וואויל איז דיר אז דו ביסט זיך מתוק מיט'ן הייליגן רבינ'ס עצות; דו שרייבסט אז דער רבי האלט דיר ממש ביים לעבן. דער אמת איז אז דער רבי האלט אונז אלע ביים לעבן; דער רבי געבט אונז אלע לעבן, ער פרישט אונז אויף מיר זאלן נישט אויפגעבן, נאר מיר זאלן אנהייבן פונדאסניי צו דינען דעם אייבערשטן, מיר זאלן נישט נאכגיין די אלע שלעכטע מחשבות וואס דער יצר הרע ברענגט אין אונז אריין, באילו מיר זענען פארפאלן. דער רבי שלאגט זיך מיט'ן יצר הרע, דער רבי שרייט אויס (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עח): "אין שום יאוש בעולם כלל! קיינער איז נישט פארפאלן, קיינער איז נישט פארלוירן"; עס איז דא פאר יעדן איינעם א וועג צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

בנוגע דיין חבר וכו'; דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א גרויסע מצוה דו האסט מיט דעם וואס דו ביסט מתוק דיין חבר ... גרו יאיר. קיינער קען נישט משיג זיין די שרעקליכע צער און יסורים וואס א קינד גייט אריבער ווען עלטערן קריגן זיך, בפרט אין פאל וואס דער טאטע האט זיך געבעד געטראפן חברים וואס שלעפן אים אוועק פונעם אייבערשטן, ער איז צעריסן און צעפליקט אינערליך השם ירחם, וואס די קינדער ליידן געבעד צאם פון דעם. דעריבער האסטו זייער א גרויסע מצוה אז דו רעדסט מיט

אים און איר זענט זיך אינאיינעם מחזק מיט די חיזוק פון
הייליגן רבי'ן.

דער אייבערשטער זאל דיר העלפן זאלסט מצליח זיין אין
אלע דיינע וועגן.

דו האסט מיר געבעטן איך זאל שרייבן א בריוו פאר זיין
מאמע, האב איך דא בייגעלייגט א בריוו.

מרת ... תחנ'י

זואויל איז אייך אז איר ציט אויף אייערע קינדער צו גיין
אין די וועגן פון די תורה און איר לייגט אריין אין
זיי צו האבן אמונה אינעם אייבערשטן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות יז.): "נשים במאי זכיין",
אויף וואס באקומען די פרויען שכר? "באקרויני
בנייהו לבי פנישתא וכו'", מיט דעם וואס זיי שיקן די קינדער
אין תלמוד תורה און ווארטן זיי אפ ווען זיי קומען אהיים;
זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון א מאמע וואס העלפט
אירע קינדער גיין אין חדר און אין ישיבה, דורכדעם וועט
זי זוכה זיין צו עולם הבא.

עס טוט זייער וויי צו הערן אז איר גייט אריבער שווערע
צייטן מיט אייער מאן וכו' וואס ער האט קשיות אויף
די אמונה רחמנא לצלן; די גאנצע ארבעט פון חינוך הפנים
והפנות פאלט אויף אייך, איר דארפט זיין סיי די טאטע און

סיי די מאמע. אבער וויסן זאלט איר, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נדה מה:): "מלמד שנתן הקדוש ברוך הוא בינה ויתרה באשה יותר מבאיש", דער אייבערשטער האט געגעבן פאר א פרוי מער חכמה ווי פאר'ן מאן; א פרוי האט זייער שטארקע כחות צו פירן א שטוב.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (בראשית רבה יז, ט): "מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת", עס איז געווען א מעשה מיט אן ערליכער איד וואס האט חתונה געהאט צו אן ערליכע פרוי, "ולא העמידו בנים זה מזה, אמרו אין אנו מועילים להקדוש ברוך הוא כלום, עמדו וגרשו זה את זה", נאכדעם וואס עס זענען אריבער לאנגע יארן וואס זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער האבן זיי זיך גע'גט, "הלך זה ונשא רשעה אחת ועשתה אותו רשע", דער ערליכער איד האט חתונה געהאט מיט א שלעכטע פרוי און זי האט אים געמאכט פאר א רשע, "הלכה זאת ונשאת לרשע אחד ועשתה אותו צדיק", און די ערליכע פרוי האט חתונה געהאט מיט א רשע, און זי האט אים געמאכט פאר א גרויסער צדיק, פירט דער מדרש אויס: "הוי שהכל מן האשה", זעט מען פון דעם אז אלעס איז געוואנדן אין די פרוי.

אז איר וועט זיין שטארק אין די אמונה, און פון די אנדערע זייט וועט איר אנהייבן געבן פאר אייער מאן אסאך ווארעמקייט - וועט איר אים צוריק ברענגען צו די אמונה און ער וועט ווערן אן ערליכער איד; די אלע וואס גייען אוועק פונעם אידישן וועג, זיי פאררופן זיך "נישט גלויביג"

(אטעאָיסט) די זענען בדרך כלל נישט קיין אפיקורסים, די זענען זייער צעבראכענע נשמות וואס עס פעלט זיי "תשומת לב", זיי האבן נישט באקומען קיין ליבשאפט וכו', אבער אז מען געבט זיי אביסעלע ווארעמקייט און ליבשאפט ווערן זיי אלע ערליכע אידן. דעריבער אז איר וועט האבן אסאך סבלנות, איר וועט נישט צעברעכן אייער שטוב, איר וועט זיין שטארק מיט אייער אמונה אינעם אייבערשטן און איר וועט זיך פירן מיט אייער מאן מיט שיינעם, דורכדעם וועט איר אים צוריק ברענגען צו די אמונה.

אין יעדע צרה שיקט דער אייבערשטער א ליכטיגקייט; דאנקט און לויבט דעם אייבערשטן אז איר האט וואוילע קינדער, בפרט אייער בחור וואס לערנט פליסיג, ער פירט זיך מיט יראת שמים און ער איז זיך מחזק מיט'ן הייליגן רבינ'ס ווערטער; דאס איז דאך מער פון אלסדינג. וואס נאך דארף א אידישע מאמע ווען זי זעט ווי אירע קינדער לערנען און דאווענען? דאס איז דאך די שטרעבן פון יעדע מאמע, און פארקערט, אז מען האט נישט קיין נחת פון די קינדער האט מען דאך גארנישט השם ירחם, דערפאר דארפט איר דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די גרויסע חסד אז איר האט קינדער ערליכע אידן.

אנדאז ווייסט איר פון דעם אז דער רבי האט זייער אויסגעלויבט די תפילות פון פרויען; ווען מען האט דערציילט פאר'ן רבי'ן אז דער בעל שם טוב זכורו יגן עלינו האט געזאגט: "ווען משיח וועט קומען וועט מען בטל מאכן די ווייבער

שול'ן", האט דער רבי געזאגט: "עס איז נישט אמת, און עס קען נישט זיין אז דער בעל שם טוב האט דאס געזאגט, פארקערט; משיח וועט קומען בזכות די תפילות פון אידישע פרויען וואס זיי דאווענען און בעטן אז משיח זאל קומען".

דערפאר זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג אויף אייער שפראך אז איר זאלט זוכה זיין צו מתנה זיין אייערע קינדער אויפ'ן אידישן וועג, און אז אייער מאן זאל זיך אפלאזן פון זיינע געפאלענע חברים, וועט איר זען די ניסים וואס דער אייבערשטער וועט טון מיט אייך.

איך שרייב אייך דא א קליינע תפלה וואס איר זאלט זאגן יעדן טאג און אזוי אויך בשעת איר צינדט די שבת ליכט, וואס דעמאלט איז אן עת רצון עס זאל אונגענומען ווערן אלע תפילות:

"רבנו של עולם, איך דאנק דיר און איך לויב דיר פאר אלע חסדים וואס דו טוסט מיט מיר, בפרט אויף די גרויסע חסד אז דו האסט מיר געגעבן אזעלכע טייערע קינדער וואס לערנען און דאווענען; וויפיל איך זאל דיר דאנקען קען איך דיר נישט אנהייבן דאנקען אויף די זכיה צו זיין א מאמע פון קינדער וואס לערנען די הייליגע תורה, דאס איז דאך מיין גאנצע שמרעבן אין לעבן, צו זען ווי מינע קינדער גייען אויפ'ן אידישן וועג.

הייליגער באשעפער! איך בעט דיר זייער, העלף מיר אז מיין מאן זאל זיך צוריק קערן צו דיר; מיר האבן חתונה געהאט און אויפגעשטעלט א שטוב מיט קינדער,

אלעם איז געווען וואויל און פיין, אָבער יעצט פירט ער זיך נישט ווי א איד דארף זיך פירן, ער טוט נישט קיין מצוות, ער טוט נישט גוטע זאכן. הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זיין שטארק, איך זאל האבן כח צו מתנדב זיין ווייטער די קונדער אויפ'ן דרך התורה; העלף עם זאל אריין גיין א רוח טהרה אין מיין מאן, העלף ער זאל זיך אפלאזן פון די געפאלענע חברים וואס ציען אים אונעק פון דיר. העלף מיר בזכות די אבות הקדושים אברהם, יצחק און יעקב, העלף מיר בזכות די אמהות הקדושות שרה, רבקה, רחל און לאה, און בזכות דער הייליגער רבי רבינו נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, ובזכות אלע צדיקים און צדקניות וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דיינעם וועגן, אמן".

שלב

איך וויל לערנען "ליקוטי הלכות", וואס טו איך אָבער אז איך פארשטיי נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט ביי איינע פון די שיעורים ווי דער ראש ישיבה שליט"א רעדט איבער די גרויסקויט פון רבי נתן, האב איך באקומען א חשק אנצוהויבן לערנען זיין הייליג ספר ליקוטי הלכות, אָבער פון די גאנצע באַנד וואס איך האב שוין דורכגעלערנט, האב איך כמעט נאָרנישט פארשטאנען; זאל איך דאס ווייטער לערנען?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, מ"ד לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז דו פארשטייסט נישט קיין ליקוטי הלבנות זאלסטו זיך
מאכן א שיעור אין ספר "אשר בנחל".

מוהרא"ש האט געשריבן איבער זיבעציג טויזנט בריוו צו
מתוק זיין אלע מענטשן אין סיי וועלכע צרה
זיי געפונען זיך נאר; ווער עס לערנט "אשר בנחל" דארף
שוין נישט קיין שום התחזקות.

דער רבינו תם זאגט (טור יורה דעה, סימן רמז): "בתלמוד בבלי
שהוא בלול במקרא במשנה וגמרא אדם יוצא ידי
חובתו בשביל הכל", אין גמרא ליגט אלעס - מקרא משנה
וכו', ממילא אז מען לערנט גמרא, לערנט מען פון אלעס;
אזוי אויך, אז דו וועסט לערנען אשר בנחל וועסטו דארט
האפן אלעס - ליקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, תני מוהר"ן,
ספר המידות, סיפורי מעשיות און אויך ליקוטי הלבנות.

מוהרא"ש האט געלערנט דעם ספר ליקוטי הלבנות אן א
שיעור מאל, איין תקופה האט ער געלערנט און
געענדיגט דעם ספר ליקוטי הלבנות יעדן חודש במשך דרייסיג
תחדשים אין איין צי, אויך האט מוהרא"ש געזאגט אז ער האט
געלערנט דעם ספר ליקוטי מוהר"ן מער מאל וויפיל האר א
מענטש האט אויפן קאפ; קומט אויס אז ווען מען לערנט

אשר בנחל לערנט מען וואס דער רבי האט געזאגט און וואס רבי נתן האט געזאגט - בעיקר אויף לעובדא ולמעשה.

טייערער ברודער, די הייליגע חכמים זאגן (אבות ה, כב): "הפך ביה והפך ביה, דכלא ביה. ובה תחזי, וסיב ובלה ביה, ומנה לא תזוע, שאין לה מדה טובה הימנה"; לאז נישט אפ דעם ספר "אשר בנחל". אז דו וועסט דאס לערנען וועסטו שוין נישט דארפן קיין שום חיזוק; קיינער וועט דיר נישט קענען צעברעכן, דו וועסט לעבן מיט'ן אייבערשטן און דו וועסט זיין דבוק צום אייבערשטן בתכלית השלמות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שלג

איך קען מער נישט בעטן דעם אייבערשטן אויף געזונטע קינדער, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט ווי איר דערציילט ביי א שיעור וועגן א פרוי וואס די דאקטורים האבן איר געזאגט אז זי גייט האבן א נישט געזונט קינד לא עלינו, זי האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט איר געהאלפן אז דאס קינד איז געווען געזונט און שטארק ברוך ה'.

פאר דריי יאר צוריק האב איך געהאט אן ענליכע מעשה, די דאקטורים האבן מיר געזאגט אז איך גיי האבן א נישט געזונט קינד, פאר פינף

חדשים האב איך געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן אז דאס קינד זאל זיין געזונט, איך האב שוין אפילו געקענט גאנץ תהלים פון אויסגווייניג, אבער למעשה איז געבוירן געווארן א נישט געזונט קינד וואס איז אוועק נאך דריי חדשים. זייט דעמאלט קען איך ממש נישט עפענען א סידור, איך פרוביר צו בעטן דעם אייבערשטן מיט מיינע אייגענע ווערטער, איך קען אבער נישט דאווענען אין א סידור.

יעצט ווארט איך נאכאמאל א קינד ברוך ה', מיין מאן בעט מיר אז איך זאל דאווענען און מתפלל זיין, איך שפיר אבער אז איך בין פארמאכט און איך קען ממש נישט בעטן. צומאל זאג איך א תחנון ביי לעכט צינדן וכדומה, צומאל איך מיט מיינע אייגענע ווערטער, איך שפיר אבער אז איך בין ממש פארשטאפט און איך קען נישט עפענען מיין מויל געהעריג בעטן דעם אייבערשטן. וואס טו איך?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת במדבר, כ"ט אייר, מ"ד לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן
מרת ... תחל!

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער אייבערשטער זאל אייך טרייסטן איר זאלט נישט וויסן מער פון קיין צער.

איך בעט אייך זייער איר זאלט זיך שטארקן מיט אמונה פשוטה; נעמט אריין אין זיך אז אלעס איז דער אייבערשטער און וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט. יעצט אז איר ווארט וכו' זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן אז איר זאלט זוכה זיין צו א געזונט קינד.

מען טאר נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן; מיינט
נישט אז אייערע תפילות זענען נישט אָנגענומען געוואָרן,
עס איז נישט דא אַזאַ זאַך, קיין איין תפילה ווערט נישט
פארלוירן, דער אייבערשטער נעמט די אלע תפילות און
ברענגט ישועות פאר'ן מענטש אויף אן אנדערע אופן ווי
אזוי דער מענטש האט זיך פארגעשטעלט.

עס איז זייער שווער צו טרייסטן א מאמע ווען זי האט
פארלוירן איר קינד, עס איז נישט דא אויף דעם קיין
טרייסט ווערטער; דער גביא זאגט (ישעיה מט, טו): "התשפח
אשה עולה מרחם בן בטנה", קען דען א מאמע פארגעסן
פון איר קינד? אבער איין זאך דארפן מיר וויסן: "אלעס
וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט"; מיר דארפן איין זאך
שטענדיג חזק'ן: "מיר ווייסן גארנישט"; דער אייבערשטער
פירט דער וועלט, און (דברים לב, ה): "אל אמונה ואין עול,
צדיק וישר הוא", אויסער דעם ווייסן מיר גארנישט.

מען זעט ביי דוד המלך (שמואל ב, יב), ווען זיין זון איז קראנק
געווארן האט ער געפאסט און זיך נישט געלייגט אין
בעט שלאפן. ער איז געשלאפן אויף דער ערד, און וויפיל
מען האט אים געוואלט טרייסטן האט ער זיך נישט געלאזט;
ער האט נישט געוואלט מיט עסן מיט זיינע באדינער, ער
האט געהאלטן אין איין דאווענען צום אייבערשטן אויף זיין
קינד, און למעשה איז זיין קינד געבעד געשטארבן.

ווען דער קינד איז געשטארבן האבן די באדינער מורא
געהאט דאס צו דערציילן פאר'ן קעניג, זיי האבן

געטראכט: 'מה דאך ווען דאס קינד האט געלעבט, ער איז נישט געזונט געווען האט דוד המלך זיך נישט געלאזט טרייסמן, וואס וועט שוין זיין יעצט ווען ער וועט הערן אז דאס קינד איז געשטארבן?!' ווען דוד המלך האט געזען ווי זיי שושקען זיך, האט ער זיי געפרעגט צי דער קינד לעבט נאך, האבן זיי אים געזאגט אז דער קינד איז געשטארבן, האט זיך דוד המלך גלייך אויסגעטון זיין זאק און ער האט זיך געזעצט אויף זיין שטיל און געבעטן מען זאל אים ברענגען עסן; זיינע קנעכט האבן דאס נישט פארשטאנען, זיי האבן אים געפרעגט: "מה הדבר הזה אשר עשיתך", וואס גייט דא פאר? "בעבור הילד חי, צמת ותבך, וכאשר מת הילד, קמת ותאכל לחם", ווען דיין קינד איז געווען נישט געזונט און ער האט נאך געלעבט האסטו געפאסט און געוויינט, יעצט ווען ער איז געשטארבן שטייסטו אויף פון דער ערד און דו עסט א סעודה?! האט זיי דוד המלך געענטפערט: "ויאמר: בעוד הילד חי, צמתי ואכפה, פי אמרתי מי יודע ותנני ה' וחי הילד, ועתה מת, למה זה אני צם האוכל להשיבו, עוד, אני הלך אליו, והוא לא ישוב אלי", ווען מיין קינד האט נאך געלעבט, האב איך געטראכט אז איך וועל בעטן דעם אייבערשטן, אפשר וועט דער אייבערשטער מיר העלפן, אבער יעצט אז ער איז געשטארבן, ווייס איך אז עס איז א גזירה פונעם אייבערשטן און איך קען אים שוין נישט צוריק ברענגען צו מיר.

שטארקט אייך און דער אייבערשטער זאל אייך העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שלד

אויף לערנען האב איך שוין אן עצה,
איז דא אן עצה אויך פאר דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר אייערע שיעורים און עצות, וואס העלפן מיר אזויפיל ארויס אין לעבן. איך האב גרוך ה' אנגעהויבן לערנען תורה נאר א דאנק דעם סדר דרך הלימוד און איך גיי שוין ענדיגן בקרוב צום ערשטן מאל אין מיין לעבן גאנץ ששה סדרי משנה.

אבער כאטש וואס אין לערנען בין איך געהאלפן געווארן, בין איך אבער נאך זייער שוואך אין דאווענען; איך מוּשָׁשׁ זיך זייער שטארק מיט'ן דאווענען, אפֿשר איז דא עפעס א סדר דרך התפלה פון רבין? עפעס אן עצה ווי אזוי צו קענען דאווענען מיט געשמאק? איך שפיר ממש א ביטערן מעם ווען מען הויבט נאר אן דאווענען, פארנוואס איז דאס אזוי?

א גרויסן יישר ב"ח.

תשובה:

בעזרת ה' תברכה - יום ד' פרשת במדבר, ב' סיון, מ"ו לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לכבוד ... גרז יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אזו דו לערנסט די הייליגע תורה און
דו גייסט יעצט מסיים זיין דעם ערשטן מאל אין

דיין לעבן ששה סדרי משנה; דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זוכה זיין צו אלע ברכות וואס ליגט אין די תורה.

דער הייליגער רבי נתן זכרנו לברכה זאגט (ליקוטי הלכות ראש חודש, הלכה ה, אות כט): 'תורה' ווערט אנגערופן 'רחל', און 'תפלה' ווערט אנגערופן 'לאה'; ער טייטשט אויס מיט דעם דער פסוק (בראשית כט, יז): "ויאהב יעקב את רחל", א איד האט ליב צו לערנען תורה ווייל מען זעט דאס שיינקייט פון די תורה; ווען מען ענדיגט לערנען א מסכתא זעט מען וואס מען האט אויפגעטון, מען קען דאס אנכאפן וכו', אבער ביי לאה שטייט (בראשית כט, יז): "ועיני לאה רבות", לאה'ס שיינקייט זעט מען נישט אן; קיינער ווייסט נישט וואס פאסירט מיט די תפלות וואס מען בעט דעם אייבערשטער, וואו די תפלות גייען וכו', ווייל תפלה איז א באהאלטענע זאך, אזוי ווי עס שטייט (דברים כט, כח): "הנסתרת לה' אלקינו", דאס איז ראשי תיבות לא"ה; תפלה איז פארהוילן פון אלעמען, נאר דער אייבערשטער זעט די תפלות וואס מיר דאווענען, דעריבער כאפן זיך מענטשן שטערקער צו צום לערנען ווי צום דאווענען און מען איז מזלול אין תפלה, אזוי ווי עס שטייט (תהלים יב, ט): "כרום זקת לבני אדם", און חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ט): "אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזלזלין בהם", ווי רש"י זאגט מיינט דאס תפלה; תפלה איז פון די העכסטע זאכן אויף די וועלט און מענטשן זענען זייער מזלול אין דעם.

אבער א מענטש וואס לעבט מיט אמונה, ער גלייבט און ווייסט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים

און נעבן אים, דעמאלט וועט ער זיכער בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך וואס ער דארף, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן סב): "ובאמת, אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו', ותקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפילה, ושומע התפילה, ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לבון את דבריו", ווען א מענטש וואלט ווען געוואוסט ביי זיך קלאר אז דער אייבערשטער שטייט נעבן אים בשעת ער דאווענט און ער הערט צו יעדעס ווארט וואס ער בעט, וואלט דער מענטש געדאווענט אזוי ווי עס דארף צו זיין און ער וואלט מבונ געווען יעדע איינציגע ווארט ווי אזוי ער זאגט עס ארויס.

אויף דעם אליינס דארף מען אויך מתפלל זיין, אז מען זאל זוכה זיין צו בעטן יעדע זאך פונעם אייבערשטן. מען זעט ווי דוד המלך בעט דעם אייבערשטן (תהלים כו, ד): "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש, שבתו בבית ה' כל ימי חיי, - רבונו של עולם איך בעט דוד איין זאך, איך זאל מיין גאנץ לעבן גאר גיין צו דיר, זיך גאר ווענדן צו דיר, איך זאל לעבן מיט אמונה אין דיר"; אזוי דארפן מיר בעטן דעם אייבערשטן (אסתר ה, ז): "שאלתי - ובקשתי", איך בעט דיר אז איך זאל קענען בעטן און דאווענען.

בעט דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם! העלה מיר איך זאל לעבן מיט אמונה, איך זאל דיך שפירן, איך זאל געדענקען אז די ביסט מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר, אזוי וועל איך האבן חשק צו דאווענען פאר דיר.

רבוננו של עולם איך וויים נישט וואס צו טון; עסן עסט זיך, שלאפן שלאפט זיך, מרינקען מרינקט זיך, אבער וואס זאל איך טון אז עס דאווענט זיך נישט? וואס זאל איך טון אז איך האב נישט קיין געדולד צו דאווענען? דאווענען איז מיר ממש אן אפקומעניש, העלף מיר איך זאל דיר שפירן, איך זאל האבן א קלארע אמונה אז עס איז מלא כל הארץ כבודו, דעמאלט וועל איך דאווענען און לערנען אזוי ווי עס דארף צו זיין, אזוי זאלסטו בעסן דעם אייבערשטן ביז דו וועסט זוכה זיין צו שפירן אלע זיסע טעמים אינעם דאווענען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

שלה

איך וויל מיין מאן זאל זיין ערליך, ווי אזוי באווייז איך דאס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך קום פון א שיינע משפחה, איך האב חתונה געהאט מיט א בחור פון א שטוב פון בעלי תשובה, עס איז געווען א שווערע שידוך פאר מייע עלטערן, איך האלט אבער אז דאס איז געווען פון הימל.

מיין פראבלעם איז אז מיין מאן טוט נישט אסאך וויכטיגע מצות וואס א מאן דארף צו טון, איך האב אסאך צער פון דעם, איך וויל ער זאל

עצתו

שלה

אמונה

שיג

זיין ערליך און נאנט צום אייבערשטן, נישט צוליב מיר נאר לשם שמים,
ווי אזוי קען איך אים מקרב זיין צום אייבערשטן?

א גרויסן יישר פת פאר די הערליכע שיעורים און חינוך.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, ב' סיון, מ"ו לעומר, שנת תשע"ח
לפרט קטן

מרת ... תחיל'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער אייבערשטער האט געגעבן ספעציעלע פחות פאר א
פרוי אז זי האט די פחות אויפצוהייבן איר מאן און
אזוי אויך פארקערט חס ושלום.

שלמה המלך, דער גרעסטער חכם פון די וועלט זאגט (משלי
ד, א): "חכמות נשים בנתה ביתה, ואולת בידיה
תהרסנו"; א פרוי וואס בויט אויף איר מאן, זי דערהייבט
אים, זי שעצט אים - דאס איז א קלוגע פרוי, און א פרוי
וואס זוכט נאר ווי זי קען צעברעכן איר מאן, צעברעכן איר
שטוב - איז א נארישע פרוי. א קלוגע פרוי וואס וויל איר
מאן זאל לערנען און דאווענען וועט זי אים געבן אסאך
ווארעמקייט און ליבשאפט ביז דער מאן וועט זיך טוישן
צום גוטן, ווייל מען קען אלעס פועל'ן מיט אביסל ליבשאפט
און אביסל ווארעמקייט.

מוֹהֲרָא"ש זכרוננו לברכה האט דערצייילט פונעם אהבת ישראל זיך ווען ער האט זיך אריין געצויגן קיין מארמאראש וואו עס האבן געוואוינט אידישע קינדער וואס זענען געווען זייער ווייט פונעם דרך התורה והמצוות, האט מען אים געפרעגט: "ווי אזוי וועט דער רבי קענען פועל'ן ביי די מארמאראשע אידן זיי זאלן תשובה טון, זיי זאלן זיך פירן אזוי ווי עס דארף צו זיין?" האט זיי דער אהבת ישראל געענטפערט: "איך וועל זיי אזוי ליב האבן, ביז זיי וועלן פאלגן וואס איך לערן זיי, און וואס איך פארלאנג פון זיי"; זעט מען אז מיט ליבשאפט קען מען אלעס פועל'ן.

געבט א קוק צו וואס דער הייליגער תנא רבי עקיבא האט זוכה געווען - אלעס אין זכות פון זיין ווייב; רבי עקיבא האט געזאגט פאר זיינע תלמידים (בתובות סג.): "שְׁלֵי וּשְׁלֵכֶם שְׂפָה הִיא", מיין גאנצע תורה און אייער תורה - איז אלעס בזכות מיין ווייב. רבי עקיבא איז געווען א פאסטוד ביי איר טאטע בן-פלבא-שבוע, ער האט נישט געלערנט און ער איז געווען זייער ווייט פון די הייליגע תורה, האט אים זיין צוקונפטיגע ווייב געפרעגט: "אי מקדשנא לך אולת לבי רב", אויב איך וועל צו דיר התונה האבן וועסטו גיין אין ישיבה לערנען די הייליגע תורה? האט ער געזאגט: "יא", זיי האבן התונה געהאט און זי האט אים מעודד געווען צו לערנען די הייליגע תורה ביז ער איז געווארן דער הייליגער תנא רבי עקיבא; זעט מען פון דעם אז א פרוי האט די

בַּח אויפֿצוהייבן איר מאן ער זאל לֵעֲרַנְעֵן און דאווענען, מיט דעם וואס זי געבט אים ליבשאפט און ווארעמקייט וכו'.

חַכְמֵינוּ זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה יז, יז): "אדם נברא מאדמה, ובין שאתה נותן עליה טפה של מים מיד היא נשרית", אדם הראשון איז באשאפן געווארן פון ערד, דערפֿבער איז דער מאן אזוי ווי ערד; אזוי ווי מען גיסט וואסער אויף ערד ווערט עס ווייך, די זעלבע זאך, ווען מען גיסט גוטע ווערטער אויפֿן מאן, מען רעדט שיינ צו אים, מען קוקט אים ארויף, ווערט ער ווייך און מען קען אלעס פועל'ן.

פארשטייט זיך אז מען דארף זיין זייער שטארק נישט אוועק צו גיין פון די תורה; אויף דעם זאגן שוין חַכְמֵינוּ זכרונם לברכה (גדה מה:): "מלמד שנתן הקדוש ברוך הוא בינה יתירה באשה - יותר מבאיש", דער אייבערשטער האט געגעבן פאר א פרוי מער קלוגשאפט ווי פאר א מאן; פון איין זייט צו זיין זייער א ווארעמע ווייב וכו' און פון די אנדערע זייט דארף מען זיין זייער שטארק ביי זיך נישט אוועק צו גיין פון די וועגן פון די הייליגע תורה און פון די דרך האבות.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

שלו

ווי אזוי געב איך אינפארמאציע ווען
מען פרעגט זיך נאך אויף א בחור?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

קודם א גרויסן ווייזער פון פאר אלע שיינע דרשות און חיונים. איך בין א בחור וואס לערנט אין ארץ ישראל, איך האב א חבר וואס מאכט א רשם ווי א פיינער בחור, ער גייט אנגעטון חסידיש און ער גייט געווענליך ארום מיט אן ערנסטקייט. אבער די בחורים פון זיין דירה ווייסן צו זאגן אז עס איז נישט אזוי פשוט מיט אים, מען זעט אים זיך דרייען אסאך מיט אלע סארט חברים, ער קומט אהיים צו די דירה שפעט ביינאכט אנגעטון מיט א סוועדער, מיט העד-פאונס; ער באהאלט זיך מיט א נישט פשר'ע טעלעפאן און אזוי ווייטער.

יעצט רופט מיר אן איינער פרעגן אינפארמאציע אויף אים, יענער זאגט אז ער דארף נישט דוקא א לערנער, נאר ער וויל וויסן צי דער בחור האט יראת שמים. וואס דארף איך טון אין אזא צייט? דער בחור קומט פון א פיינע שטוב, זיין טאטע איז א תלמיד חכם, זאל איך זאגן דעם אמת? אדער זאל איך אריין נארן אן אומשולדיגער מענטש?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, ג' סיון, מ"ז לעומר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען עס קומט צו שידוכים און מען וויל זען אויף א בחור
צי ער האט יראת שמים - דארף מען קוקן ווי אזוי

דער בַּחור דאָוועננט. אז דער בַּחור דאָוועננט אזוי ווי עס דארף צו זיין, ער דאָוועננט אין אַ סידור, ער שטייט אויף איין פּלאַץ פון אַנהייב דאָווענען ביזן סוף דאָווענען, ער דריידט זיך נישט ארום און זיכער אז ער שמועסט נישט ביים דאָווענען - דאס ווייזט אז דער בַּחור האט יראת שמים, אָבער אויב דאָוועננט ער פון אויסגנויניג, ער דריידט זיך אָהער און אַהין, איז אַ סימן אז ער האט נישט קיין יראת שמים.

מוֹתְרָא"ש פֿלעגט שטענדיג זאגן פֿאַר אַנשי שְׁלוֹמֵינוּ ווען זיי האָבן געהאַלטן ביי אַ שידוך טון מיט אַ טאַכטער, און זיי האָבן געוואַלט וויסן אויף אַ בַּחור צי ער איז אַן ערליכער בַּחור צי נישט, אז זיי זאלן גיין קוקן ווי אזוי דער בַּחור דאָוועננט; אויב דריידט ער זיך אָהער און אַהין איז דאס אַ סימן אז ער איז אינו מן הישוב.

אַמָּאָל האט רבי נחמן טולטשינער זכרוננו לברכה געזען ווי איינער דריידט זיך אַהין און אָהער, אַ גאַנצן דאָווענען גייט ער ארויף און אַראַפּ וכו', האט ער אים געזאָגט: "דו דרייסט זיך אָהער און דרייסט זיך אַהין ביז דו וועסט ווערן אינגאַנצן צעדרייט, זעץ דיך אַוועק און דאָווען אויף איין פּלאַץ".

מוֹתְרָא"ש האט דערציילט אז אַ איד איז געקומען צום משגיח פון אַ חֲשׁוּב'עַ ישיבה ער זאל אים אַנצייגן אַ בַּחור אַ ירא שמים פֿאַר זיין טאַכטער, דער משגיח האט

אים געוויזן אויף א בַּחור א גרויסער לַמְדָּן אז ער איז זייער פאסיג פאר אים, נאכן שידוך איז דער טאטע געקומען צום חזון איש זכותו יגן עלינו פֿרעגן וואס ער זאל טון, ווייל די פֿלה האט אים דערציילט אז איין טאג איז זי געגאנגען מיטן חתן איינקויפן פאר די חתונה און ווען זי האט אים געפֿרעגט צי ער האט שוין געדאווענט מנחה, צי ער וויל יעצט דאווענען האט דער חתן געזאגט: "עס איז נאך דא אסאך צייט", אזוי איז געווען אפֿאר מאל, ווען עס איז שוין געווארן זייער שפֿעט האט זי אים נאכאמאל געפֿרעגט: "וואס וועט זיין מיט מנחה?" האט ער געזאגט: "איך האב שוין געדאווענט", זי האט געוואוסט אז דאס איז א ליגנט, ווייל זי איז געווען מיט אים א גאנצן טאג און ער האט איר א גאנצן צייט געזאגט שפֿעטער שפֿעטער און יעצט זאגט ער גאר אז ער האט שוין געדאווענט... האט דער איד געפֿרעגט דעם חזון איש וואס ער זאל טון, האט דער חזון איש געהייסן ער זאל אפֿלאזן דעם שידוך, ווייל א בַּחור וואס זאגט ליגנט און איז מזלול אין תפלה איז א סימן אז ער האט נישט קיין יראת שמים און ער וועט איר נאך מבשיל זיין מיט הארבע עבירות פון בריתות רחמנא לצלן.

אויך דארף מען קוקן אויף די מידות; מוהרא"ש זאגט אויף דעם וואס מיר זאגן ביים דאווענען (פרשת תקטרת; בריתות (1): "אם במדתה - בשרה לחצאין", אם במדתה - איינער וואס האט גוטע מידות, איז שוין א סימן, בשרה - אז ער איז אן ערליכער איד; ווייל מידות איז א זאך וואס מען

קען זיך נישט טוישן אויף דער עקלטער. אז מען האט גוטע מידות וועט דאס מאכן אז דער מענטש זאל ווערן בעסער און בעסער.

קוק וואס דער הייליגער רבי אלימלך זכותו יגן עלינו זאגט (נעם אלימלך, וישב): "יש בני אדם שמעשיהם מקלקלים, רק מחמת שיש בהם איזה מדה טובה מצד הטבע, דהינו שהוא לב טוב, גומל חסד, ועושה טובות עם בני אדם, זה מועיל להם שחוזרים למוטב", עם זענען דא מענטשן וואס זייערע מעשים זענען נישט אזוי ווי עם דארף צו זיין, זיי טוען נישט גוטע זאכן, אבער זיי האבן גוטס אין זיך; א גוט הארץ, זיי טוען חסד פאר א צווייטן איד, דאס העלפט זיי צוריק צו קומען צום אייבערשטן און תשובה טון. ער טייטשט מיט דעם דער פסוק (תהלים כג, ו): "אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי", 'אך' איז א מיעוט, אז מען האט אין זיך 'אך טוב' - אביסל גוטס, דאס וועט העלפן אז 'ירדפוני כל ימי חיי, ושבתי בבית ה' לארך ימים'.

אך האף אז דו וועסט זיין א מבין דבר מתוך דבר ווי אזוי זיך צו פירן ווען מען פרגענט זיך נאך ביי דיר אויף א בחור פאר א שידוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט טרעפן בקרוב דיין זיווג און זיין א גוטער שליח צו העלפן אלע דיינע חברים זיי זאלן טרעפן זייער שידוך.

שלו

קען מען זיין ערליך און חסידיש,
און נאכאלץ הנאה האבן אין לעבן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר ב"ח פאר מיין לעבן, איך לערן ברוך השם יעדן טאג נאר א דאנק דעם ראש ישיבה שליט"א. איך האב אויפגעגעבן מיין סמארטפאון נאר א דאנק א באטע וואס איך בין געווען איינמאל ביים ראש ישיבה פרייטאג צו נאכטס אין איך האב געווען אז מען קען זיין ערליך און חסידיש און נאכאלץ הנאה האבן פונעם לעבן. איך האב אלץ געמיינט אז א חסידישע לעבן איז נאר אנגעצויגן און גערועז און עס לאזט נישט הנאה האבן אין לעבן.

איך בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן אז דער ראש ישיבה זאל מצליח זיין.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, ג' סיון, מ"ז לעמר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרוי יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט די הייליגע תורה און וואויל
איז דיר אז דו האסט אויפגעגעבן דיין סמארטפאון.

דער אייבערשטער זאגט אונז (שיר השירים רבה ה, ג): "פתחו לי
פתח פפתחו של מחמ", עפ"ן מיר אויף א קליינע טיר

אזוי גרויס ווי די לאך פון א נאדל, ווייז מיר אז דו ווילסט זיין גוט, "וואני אפתח לכם בפתחו של אוהם", וועל איך דיר עפענען א גרויסער טיר, איך וועל דיר העלפן זיין גוט; מיט דעם וואס דו האסט אוועקגעווארפן דיין סמארטפאון האסטו געוויזן פאר'ן אייבערשטן אז דו ווילסט זיין גוט, דו ווילסט זיך אפהיטן פון עבירות, וועט דיר דער אייבערשטער פאגליקן מיט אלעם גוטס.

וויסן זאלסטו אז נאר דער וואס גייט אויפ'ן וועג פון די תורה האט א גוט לעבן, אן די תורה האט מען נישט קיין לעבן, מען האט נישט די וועלט און נישט יענע וועלט; עס איז א טעות וואס אסאך פני הנעורים מאכן, זיי מיינען אז אן די תורה האט מען די וועלט און דער ערליכע איד האט נאר יענע וועלט; עס איז נישט אזוי, דער וואס גייט נישט מיט די תורה האט נישט די וועלט און נישט יענע וועלט און מיט די תורה, מיט א צדיק, האט מען ביידע וועלטן.

פארנוואס זאלסטו טראכטן אז א חסידישע לעבן האט מיט גערנוענקייט און אנגעצויגנקייט, פאילו ערליכע אידן האבן נישט קיין לעבן?! א מענטש וואס זינדירט אין עבירות אין פגם הברית - דער איז גערנועז און אנגעצויגן, ביי אים איז אלעס אויסגעלאשן און טונקל.

קינד וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן רמט) ווער עס זינדירט אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן

דער ווערט א געוועזענער מענטש און יעדער לידט פון אים, ווייל די עבירה ברענגט אריין אינעם מענטש א שטארקע מריחות און מען ווערט זייער דערביטערט רחמנא לצלן, און רבי נתן שרייבט, אז ביים רבי'ן איז אמאל געווען א מעשה, א איד האט זיך באקלאגט פאר'ן רבי'ן אז זיין פאלעפאס שלאגט אים, ער האט געבעטן אויב דער רבי קען רעדן צו אים; ווען יענער איז געקומען צום רבי'ן האט אים דער רבי געפרעגט: "איך האב א קשיא, אפשר קענט איר מיר דאס פארענטפערן? עס שטייט ביי די פרשה פון ער ואונן (בראשית לח, ז) 'ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה', פארוואס שטייט 'רע' בעיני ה' - ער איז געווען שלעכט אין די אויגן פונעם אייבערשטן, עס וואלט געדארפט שטיין 'רשע' בעיני ה'? איך וועל דיר ענטפערן - האט דער רבי געזאגט - ווייל ווער עס טוט די עבירה פון ער ואונן, ער איז פוגם בבכרית, ווערט א 'רע', - א שלעכטער מענטש; אלע גערוון קומען פון עבירות, עבירות ברענגט אויפ'ן מענטש א געוועזקייט.

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קפד): "בְּהַחֲטֵם יְכוּלִים לְהַפִּיר הַנוֹאֵף", מען קען דערקעגען א נואף דורך זיין נאז; מוהרא"ש זכרוננו לברכה איז דאס מסביר אז דאס גייט ארויף אויף פעס. איינער וואס איז שטענדיג געוועזן איז א סימן אז ער איז א נואף. דערפאר זאלסטו וויסן אז געוועזקייט און פעס האט גארנישט צו טון מיט ערליכע אידן; פארקערט, דאס איז דער סימן צו וויסן ווער עס איז אן ערליכער איד. דער וואס היט זיך נישט פון עבירות, ער היט נישט זיינע

אויגן, ער קוקט אלע עקלדיגע שמוציגע אויסגעלאסענע מאווים - דער ווערט א גערוועזער אנגעצויגענער מענטש.

זאלסט זיך ווייטער דרייען ביי ערליכע אידן 'תלמידי היכל הקודש' ברסלב'ער חסידים וואס פאלגן דעם רבי'ן; זיי לעבן מיט'ן אייבערשטן, זיי זענען שטענדיג פרייליך און אויפגעלייגט און רעדן זיין צו די ווייב און קינדער, דאס וועט משפיע זיין אויף דיר אז דו וועסט אויך אנהייבן לעבן מיט'ן אייבערשטן און זיין פרייליך און צופרידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

שלה

איך זיץ אין א ישיבה אין ארץ ישראל און
איך גיי אויס פאר ליידניגן, וואס טו איך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר פת פאר אלע דרשות, חיווק און ניגונים וואס זענען מיר זייער מחיה.

איך בין א בחור פון אמעריקע וואס לערנט - דאס מיינט איך זיין - אין ארץ ישראל און איך ווער ממש משוגע פאר ליידניגן. אין די ישיבה וואו איך בין איז נישטא קיין שום השגחה און קיין שום מסגרת, וואס פאסירט איז אז אפילו אין א גוטער טאג ווען איך בין מצליח צו לערנען

אביסל, בלייבט מיר אָבער איבער רוב טאג וואס גייט אַוועק מיט נארישקייטן און איך ווער משוגע דערפון.

איך קום פון א בעל הבית'שער שטוב, מען שרייט אויף מיר אז איך בין נאריש אז איך פאר נישט ארום איבעראל צו האקן א לעבן, וואס זאל איך אָבער טון אז עס אינטערעסירט מיר נישט די אלע זאכן.

איך וואלט געהאט חשק צו גיין ארבעטן אין א נארמאלע דזשאב און לערנען צופרי און ביינאכט, איך שפיר אז דעמאלט וואלט איך געהעריג אויסגענוצט דעם טאג און מצליח געווען אין לעבן. למעשה איז דאס נישט מעגליך ווייל די סיסטעם איז נישט אויסגעשטעלט אזוי און עס קומט אויס אז איך מוז בלייבן זיצן אין ישיבה און משוגע ווערן מיט'ן ליידן טאג.

מיין וויימאג איז באַמט זייער גרויס און איך האף אז דער ראש ישיבה ש'ליט"א וועט האבן אן עצה פאר מיר.
א גרויסן זישר בת.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְקַדֵּר - יום ה' פרשת במדבר, ג' סיון, מ"ז לעמר, שנת תשע"ח לפרט קטן
לְכָבוֹד הַבְּחִיר ... גַּרְז יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז עס איז נישט דא קיין ערגערע זאך ווי גיין ליידן, אלע עבירות קומען פון גיין ליידן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (כתובות נט:): "הבטלה מביאה לידי זמה", גיין ליידן ברענגט צו די ערגסטע עבירות, "ולידי שעמום", און אויך ברענגט עס צו דעפרעסיע; נישט יעדער איינער איז

געמאכט צו לערנען א גאנצן טאג, ווען א בחור אָדער אינגערמאן גייט ליידג דארף ער זען צו לערנען זיינע שיעורים צופרי און ביינאכט און גיין ארבעטן דורכ'ן טאג אנצופילן זיינע טעג.

געלויבט דעם אייבערשטן אז איך האב די זכיה צו לערנען מיט תלמידים די הייליגע תורה; די גאנצע וועג ווי אזוי מיר פירן די ישיבה האט מוהרא"ש זכרונו לברכה אנועק געשטעלט. איינע פון די זאכן וואס מוהרא"ש האט אנועק געשטעלט ביי אונז אין ישיבה, אז אויב א בחור גייט ליידג זאל ער ענדערש גיין ארבעטן (פארשטייט זיך אז ערליכע ארבעט); ער זאל קומען אינדערפרי אָדער נאכמיטאג צו א שיעור, די איבריגע שעות זאל ער זיין באשעפטיגט, ווייל פון גיין ליידג קומט נישט ארויס קיין גוטס.

דעריבער אז דו שרייבסט מיר אז דו זיצט ליידג און דו ווערסט משוגע פון ליידגגיין - זאלסטו שוין אהיים קומען, ווייל אז דו וועסט דארט בלייבן וועסטו אריין פאלן אין א טיפע דעפרעסיע וואס מען קען זיך מוטשען און זיך אפליידן דערפון א גאנץ לעבן; ענדערש זאלסטו בלייבן אין שטוב העלפן דיין מאמע, אָדער גיין העלפן דיין טאטע ביי זיין ארבעט ווי איידער צו פארלירן דיין לעבן.

דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות גיאוף, חלק ב', סימן י'): "איש במל שאין עוסק בשום עסק, על ידי זה תאנותו מרבה וכו', ומדבר דברי טנוף תמיד", ווער עס גייט ליידג,

ער טוט נישט גארנישט, זענען זיינע תאוות זייער גרויס וכו' און ער רעדט שטענדיג שמוציג; דאס זעט מען ליידער ביי בחורים און אינגעלייט וואס האלטן נישט ביים לערנען און גייען ליידג. זיי וואלטן גערן גענאנגען ארבעטן, נאר זיי האבן מורא וואס מענטשן וועלן זאגן וכו', ממילא זיצן זיי אין פולל און טוען גארנישט.

ווען עלטערן וואלטן געוואוסט וואס עס גייט אריבער אויף בחורים ווען מען שיקט זיי בכלל אין א דארמיטארי ה' ירחם, ובפרט וואס עס גייט אריבער אויף בחורים וואס מען שיקט לערנען קיין ארץ ישראל, און וואס זיי טוען וכו', - וואלטן זיי געהאלטן דעם קינד אין שטוב! דער טאטע וואלט אים מיט גענומען מיט זיך ביי די ארבעט און די מאמע וואלט מיט אים געקאכט און געבאקן וכו' אפי אים נישט צו שיקן אין א דארמיטארי און פל שפן וקל וחמר נישט קיין ארץ ישראל.

עלטערן ווייסן נישט וואס זיי ווייסן נישט, זיי האבן נישט קיין אנונג וואס טוט זיך אפ מיט בחורים וואס פארן פלומר'שט לערנען קיין ארץ ישראל. אדער מאכט מען זיך ווי מען ווייסט נישט, מען זינגט דעם ניגון וואס אלע עלטערן זינגען: 'מיין בחור טוט זיכער נישט די אלע זאכן וואס בחורים טוען'.

פאלג מיר, מאך שוין א טיקעט און קום אהיים. האב נישט מורא פון קיינעם, קיינער וועט דיר גארנישט טון;

ווען דיינע עלטערן וועלן זען דיין שטארקייט אז דו מיינסט
עם זייער ערנסט, וועלן זיי דאנקען דעם אייבערשטן אז זיי
האבן א קינד וואס וויל זיין ערליך, זיי וועלן דיר מחזק זיין
און העלפן אנפילן די צייט.

א שאד אז מען וויל זיך נישט איינבייגן דעם קאפ פארן
רבי'ן; ווען אלע וואלטן ווען געלערנט אויפ'ן סדר דרך
הלימוד פון רבי'ן (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו), וואלט נישט געווען
קיין איין עם הארץ ביי כלל ישראל, יעדער וואלט געלערנט,
קיינער וואלט נישט געהאט קיין פראבלעם פון צו סאך צייט,
יעדע מינוט וואלט מען אויסגענוצט פאר נאך א פרק משניות.

פרוביר דאס אויס; נעם א משניות און הייב אן זאגן א
פרק נאך א פרק, א מסכתא נאך א מסכתא, דו
וועסט שפירן עפעס וואס דו האסט נאך קיינמאל נישט
געשפירט; מען הייבט אן שפירן א טעם אין לעבן, עס הייבט
אן ציען דעם מענטש צו נאך און נאך תורה. משניות האט
אין זיך א פח אז עס דריידט איבער דעם מענטש מקצה
אל תקצה.

אפילו אין אנהייב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט,
דאך זאלסטו ווייטער לערנען אן פארשטיין; זאג די
הייליגע ווערטער פון די תורה, דאס וועט דיר אויסרייניגן
פון אלע דיינע שלעכטס. טראכט נישט אז דער סדר דרך
הלימוד איז נישט פאר דיר, עס איז נאר פאר שוואכע וכו';
פאלג דעם רבי'ן, נעם היינט א משניות און הייב אן מסכת

ברכות, גיי פסדרן א פֿרק נאך א פֿרק, זאג די ווערטער אויפֿן קול אפילו דו פארשטייסט ניטאמאל די פֿשוט'ע טייטש. אזוי זאלסטו טון ביז דו וועסט ענדיגן א מסכתא, נאכדעם גיי צו די קומענדיגע מסכתא ביז דו וועסט ענדיגן א סדר, ווען דו ענדיגסט א סדר זאלסטו ווייטער זאגן פֿרקים משניות ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, נאכדעם זאלסטו אנהייבן נאכאמאל משניות וכו' וכו', אזוי זאלסטו טון דיין גאנצע לעבן.

אזוי זאלסטו אויך טון מיט גמרא: הייב אן ש"ס. נעם א מסכת ברכות און הייב אן זאגן די ווערטער פֿון די הייליגע גמרא, היינט זענען דא גמרות מנגדים, אז אפילו איינער וואס קען נישט קיין עברי קען אויך זוכה זיין צו לערנען די הייליגע גמרא: זאג א דף נאך א דף ביז דו וועסט ענדיגן די גאנצע מסכתא, נאכדעם זאלסטו אנהייבן מסכת שבת, אזוי זאלסטו גיין פֿסדרן ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ ש"ס.

ווייז דעם בריוו פאר דייע עלטערן.

שלט

אויף וועלכע מדה זאל איך קודם ארבעטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל אנהויבן צו ארבעטן אויף מיר, אויף שמירת עינים, שמירת הברית און אויף שמירת הדבור. איך שפיר אז איך וועל נישט קענען טון אלעס אויף איין מאל, וויל איך וויסן מיט וואס איך זאל קודם אנהויבן.

א גרויסן יישר בת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שמירת עינים, שמירת הברית און שמירת הדבור זענען נישט דריי באזונדערע זאכן; זיך היטן די אויגן און זיך היטן פון רעדן ניבול פה - דאס אלעס איז שמירת הברית, איינס ברענגט דאס צווייטע; אז מען היט זיך נישט די אויגן פאלט מען נאכדעם אראפ אין פנים הברית רחמנא לצלן און נאכדעם רעדט מען ניבול פה. אז דו ווילסט אנהייבן לעבן אן ערליכע לעבן גייט דאס אלעס צוזאמען; דער יסוד פון אן ערליכער לעבן איז שמירת הברית, און מען קען נישט זיין אפגעהיטן בקדושת הברית נאר אז מען האט הייליגע אויגן און א ריינע מויל.

זאג נישט אז דו קענסט נישט טון אלעס אויף איינמאל, ווייל א מענטש האט שטענדיג א בחירה אפילו ווען עס קוקט אים אויס אז ער קען זיך נישט אפרייסן פון זיינע שלעכטע מעשים. א איד איז אמאל געקומען צום רבין פֿרעגן ווי אזוי עס קען זיין אז א מענטש האט א בחירה; אויב מען איז צוגעקלעבט צו שלעכטע מעשים ווי איז שײך צו זאגן פֿאר'ן מענטש: "דו האסט א בחירה"? עס איז דאך אוממעגליך זיך אפצושיידן פון א געוואוינהייט וואס מען האט זיך צוגעוואוינט צו טון! האט אים דער רבי געזאגט (ליקוטי מוה"ר, מלך ב' סימן ק): "עס איז זייער פשוט צו פארשטיין די ענין פון בחירה; אויב מען וויל טוט מען עס, און אז מען וויל נישט טוט מען נישט"; שרייבט רבי נתן (שם): "איך האב מיר פארצייכנט וואס דער רבי האט אים געענפערט, ווייל זייער אסאך מענטשן זענען זיך טועה אין דעם, זיי פֿרעגן די קשיא 'ווי איז שײך צו זאגן אז איך האב א בחירה, ווען איך קען זיך נישט אפשיידן פון מיין געוואוינהייט וואס איך האב זיך צוגעוואוינט צו טון?' דערפאר מיינען זיי אז עס איז טאקע אוממעגליך ארויסצוקריכן פון דעם, אבער באַמת איז נישט אזוי, נאר יעדער מענטש האט שטענדיג א בחירה און קען אויפהערן טון שלעכטע מעשים".

לייג זיך אריין אין אמונה וועסטו זיך קענען מתגבר זיין אויף דיין יצר הרע. ווען א מענטש לעבט מיט אמונה, ער ווייסט אז עס איז (ישעיהו ה, ג): "מלא כל הארץ כבודו", דער אייבערשטער איז איבעראל; דער אייבערשטער איז מיט אים,

שלא

אמונה

שמ

עצתו

ב"י אים און געבן אים - וועט ער זיך היטן די אויגן, און אז מען האט ריינע אויגן, מען קוקט נישט קיין זאכן וואס דער אייבערשטער לאזט נישט קוקן - ווערט מען אפגעהיטן פון פגם הברית און אזוי האט מען א ריינעם דיבור.

זע צו לערנען א דף גמרא יעדן טאג; אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט - זאג די ווערטער פון די גמרא, דאס וועט דיר העלפן זיך מתגבר זיין אויף די קליפה וואס איז מכשיל דעם מענטש אין פגם הברית. דער הייליגער רבי זאנט (ליקוטי מוה"ק, חלק א, סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה לילית, על פן יש פת בלמוד התלמוד להכניע אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי די נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פגם הברית; דורכדעם וועסטו זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שמ

וואס טו איך אז דאס פארן אויף אומאן
קען זיין שווער פאר מיין ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרישער מקורב און איך וויל זיך באדאנקען פאר די שיינע דרשות און שיעורים וואס האבן געמאכט אויף מיר א געוואלדיגער רושם

און מיד צוגעברענגט צו א שטארקע שינוי למוכה, איך האב ברוך השם
זעצט געמאכט א סיום אויף ששה סדרי משנה צום ערשטן מאל.

איך וויל שוין מאכן א טיקעט אויף אומאן, מיין ווייב איז אבער
געווען ווייל זי דארף האבן נכו' א וואך פאר ראש השנה, אויב וועל
איך אבער ווארטן ביז דעמאלט, וועט עס קאסטן פיל טייערער. אפשר
זאל איך מאכן א טיקעט שטילערהייט אן דעם וואס זי זאל אפילו וויסן
דערפון?

א גרויסן נישר בח פאר אלעס.

תשובה:

געזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס אז דו פאררופסט זיך 'א פרישער מקורב' - זעט מען
שוין פון דיין שאלה; זעט אויס אז דו ווייסט נישט אז
ביים רבי'ן איז געווען א יסוד היסודות שלום בית. ווייל אז
מען האט שלום בית האט מען א ריינע קאפ, און אויב איז
פארקערט חס ושלום, מען האט נישט קיין שלום בית - דאן
איז זייער ביטער; מען איז פול מיט שלעכטע מחשבות. דערפאר
האט דער רבי זייער מקפיד געווען מען זאל מכבד זיין די
ווייב און איר האלטן חשוב און טייער (עיני שיחות הר"ן, סימן רסד).

דער רבי האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל האבן שלום
בית, אזוי ווייט, אז אמאל איז דער רבי געזעצן ביים

טיש מיט זיינע תלמידים, אינמיטן האט זיך דער רבי אנגערופן:
 "ווי וואנט זיך צו קומען צו מיין טיש איינער וואס האט
 נישט קיין ריינע מחשבות?" און דער רבי האט זיך
 אויפגעשטעלט, ער איז אריין אין זיין צימער און מער נישט
 געוואלט זיצן ביים טיש. ווען דער אינגערמאן - אויף וועם
 דער רבי האט זיך באזויגן - האט געזען ווי דער רבי גייט
 אריין אין צימער האט ער זיך אויפגעשטעלט, ער איז
 צוגענאנגען צום רבינ'ס צימער און אנגעהויבן זייער צו וויינען
 און זיך איינגעבעטן ביים רבי'ן אז דאס גייט מער נישט
 פאסירן, ביז דער רבי איז צוריק ארויסגעקומען און ווייטער
 ממשיך געווען מיט'ן זאגן תורה.

וואס איז געווען די מעשה מיט דעם אינגערמאן? מוהרא"ש
 פלעגט דערציילן, אז דער אינגערמאן האט זיך אביסל
 צעאמפערט מיט זיין ווייב בעפאר ער איז געקומען צום
 רבי'ן, און דער רבי האט שוין נישט געוואלט זיצן מיט אים
 ביי איין טיש; אזוי שטארק האט דער רבי מקפיד געווען
 מען זאל האבן שלום בית, ווייל אז מען קריגט זיך אין
 שטוב האט מען נישט קיין מח, און אז מען האט נישט קיין
 מח איז מען נישט קיין מענטש, וואס דאס ברענגט אז מען
 זאל אראפפאלן אין א טיפע גרוב רחמנא לצלן.

אז דיין ווייב ווארט וכו' און זי דארף האבן וכו' א וואך
 פאר ראש השנה, זאלסטו נישט קויפן יעצט א טיקעט
 אפילו עס איז ביליגער, ווייל אפֿשר וועסטו נישט קענען
 קומען דאס יאר קיין אומאן אויף ראש השנה, אפֿשר וועט

זיך דאס אריין שלעפן וכו'; ענדערש זאלסטו צו ווארטן און דעמאלט זאלסטו זען צי עס איז שייך בכלל אז דו זאלסט קומען. אזוי ווי שבת אז מען דארף האבן וכו' איז די הלכה אז דער מאן מעג מיט גיין וכו' און עס איז נישט דא ביי דעם קיין חסול שבת, ווייל דאס איז אן ענין פון פקוח נפש וואס איז דוחה שבת, אזוי איז אויך ווען עס קומט ראש השנה און מען דארף האבן ראש השנה איז עס דוחה דאס פארן קיין אומאן.

וואס דאגה'עסטו יעצט אויף ראש השנה? דו האסט נאך אסאך צייט ביז ראש השנה, און מיט תפלה קענסטו נאך זיין היי יאר ראש השנה אין אומאן ביים הייליגן רבי'ן; זיי מתפלל אז אלעס זאל זיך אויסארבעטן על צד היותר טוב און אז דו זאלסט נאך קענען אנקומען צום רבי'ן.

פאלג מיר, גיי נישט אונטערן רוקן פון דיין ווייב; זיי נישט קיין אויבער חכם און טו נישט קיין ווילדע זאכן וואס וועט גורם זיין נאכדעם אז דו וועסט אלעס אפלאזן, פון רבוי אור ווערט נאכדעם שבירת הכלים וכו'. קויף א טיקעט נאר אויב דיין ווייב איז מסכים, און אלעס וואס דו טוסט זאלסטו טון מיט איר צוזאמען. פאר מען האט חתונה דארף מען קיינעם נישט פרעגן וואס, ווען און וואו, אבער אז מען האט חתונה געהאט איז די לעבן ווי א שותפות; נישט דא קיין סודות און נישטא קיין אויסשפילן; די אלע וואס שפילן אויס די ווייב בלייבן נאכדעם אליינס אויסגעשפילט.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דיין התקרבות צום רבי'ן זאל זיין מיט אן אמת, און אז דו וועסט פאלגן דעם רבי'ן וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

שמוא

ווי אזוי קען איך האבן א פרייליכע יום טוב, ווען מיין מאן פארט קיין אומאן אויף ראש השנה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ווייס אז דער ראש ישיבה גייט יעצט אנהויבן צו רעדן איבער די גרויסקייט פון פארן קיין אומאן אויף ראש ישיבה, וואס זאל איך אבער טון אז איך ווער ממש קראנק ווען איך טראכט נאר אז מיין מאן גייט מיר איבערקלאן אויף ראש השנה.

איך האב גישט וואו צו גיין אויף יום טוב, איך האב גישט קיין קרובים אדער חבר'טעס וואס זייערע מענער פארן אויף אומאן. ביי מיינע עלטערן איז א באזונדערע מעשה פארוואס איך קען גישט אהינגיין; מיין מאמע היט ליידער גישט קיין שבת ויום טוב און מיין טאטע יא, איר קענט זיך גארנישט פארשטעלן וואס עס גייט פאר ביי מיינע עלטערן אין שטוב ביי א יום טוב'דיגע סעודה. ביז יעצט בין איך סיי ווי אהינגעגאנגען, אבער יעצט אז מיין קינד איז שוין עלטער און ער פארשטייט שוין, קען איך אים גישט צולאזן דאס מיטצוהאלטן. איז מיין איינציגסטע פרייה צו פלייבן אליין אינדערהיים, און פארשטייט זיך אליינס אז דאס וועט מיר גישט זיין קיין שמחת יום טוב.

איך האף אז איר וועט מיר קענען ארויסהעלפן, איך זאל נישט דארפן צוריק האלטן מײן מאן פון פארן צום רבי׳ן אויף ראש השנה.
נישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
מרת ... תחיל.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

זואויל איז אייך אז איר גייט אין די וועגן פון די הייליגע
תורה און איר געבט אכטונג אויף אייערע קינדער
זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן; איר טוט זייער גוט אז
איר האלט זיך צוריק פון גיין צו אייערע עלטערן אז אייערע
קינדער זאלן נישט זען ווי די באבע היט נישט קיין שבת.
בנוגע אז איר ווילט נישט בלייבן אליין ראש השנה וכו';
ערשטנס דארפט איר נישט בלייבן אליין, עס איז דא
נאך פרויען וואס וואלטן זיך געפריידט צו האבן נאך א פרוי
מיט זיך דורכאויס ראש השנה (איר קענט זיך פארבינדן אין
אפיס פון די קהלה, מען וועט אייך העלפן מיט דעם פּרט).
צווייטנס דארפט איר וויסן אז דער רבי האט אונז געגעבן
א מתנה וואס הייסט "התבודדות"; א מענטש
זאל זיך אויסרעדן דאס הארץ צום אייבערשטן אויף זיין
אייגענע שפראך, דעריבער זעט צו מתפלל זיין אז אייער
מאמע תחיל זאל תשובה טון, עס זאל אריין גיין אין איר

א רוח טהרה זי זאל זיך צוריק קערן צום אייבערשטן; פון יעצט ביז ראש השנה זאלט איר מתפלל זיין אז זי זאל תשובה טון, אזוי וועט איר קענען גיין מיט אייערע קינדער צו איר.

דריטנס וויל איך אייך פֿרעגן, ווען עס וואלט געווארט אויף אייער מאן א שווערע משפֿט חס ושלום, וואלט ער זיכער ארום געלאפן צו די גרעסטע לוייערס בעטן אז זיי זאלן עפעס טון פאר אים, זיי זאלן אים ראטעווען, ער וואלט נישט געקוקט אויף גארנישט אין די וועלט, גארנישט וואלט אים געקענט אפהאלטן פון פארן צום גרעסטן לוייער און איר וואלט אים זיכער געזאגט: "פאר וואו דו ווילסט, צו וועס דו ווילסט, אבי דו זאלסט זיך קענען ראטעווען", ווער רעדט נאך אויב עס וואלט געווארט אויף אים טויט שטראף רחמנא לצלן, דעמאלט וואלט דאך א מענטש געטון אלעס אויף די וועלט צו ווערן געראטעוועט.

יעצט פֿרעג איך אייך, עס ווארט אויף אונז אלע א גרויסן משפֿט, ראש השנה גייט מען אונז אלע משפֿטן; מען זאגט ביים דאווענען: "מי יחיה, ומי ימות, מי באש, ומי במים וכו' וכו'"; אלע שרעקליכע טראגעדיעס וואס מען הערט א גאנץ יאר השם ישמרינו - אלעס ווערט אנגעשריבן ראש השנה, יעדן טאג ווערן אנוועקגעריסן יונגע מענטשן, מענער און פֿרויען; יונגע קינדער בלייבן אן עלטערן ה' ירחם, אלע שפיטעלער זענען אנגעפילט מיט אידישע קינדער השם

ירחם; איז דא א רבי וואס האט צוגעזאגט אז ראש השנה קען ער יעדן איינעם העלפן, ער קען אויז אלע מתקן זיין, ער האט געזאגט (תני מוהר"ן, סימן תה): "שעושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שפכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות", אפילו מענטשן וואס דער רבי קען א גאנץ יאר נישט העלפן, אבער ראש השנה קען ער יעדן פאררעכטן; איז דאך זיכער אז א מענטש מיט שכל קוקט נישט אויף קיינעם, ער כאפט זיינע פעקלעך און לויפט זיך ראטעווען.

דעריבער דארפט איר זיך פרייען אז אייער מאן פארט פועל'ן ראש השנה ביים רבי'ן א גוט יאר; ער וועט אייך אהיים ברענגען ישועות אין אלע אייערע ענינים.

מיט תפלה וועט איר צוריק ברענגען אייער מאמע'ן צום אייבערשטן; תפלה איז זייער א שטארקע זאך, און וואס מען קען פועל'ן מיט תפלה קען מען נישט פאקומען דורך קיין שום אנדערע וועג.

איר זאלט האבן א געזונטן זומער.

שמו

א מלמד וואס האט נסיונות, מעג דען זיין א מלמד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געליינט דעם בריוו" וואס איר ענטפערט פאר א מלמד וואס מוּטשעט זיך מיט שווערע נסיונות און ער האט מורא צו זיין א מלמד, איר ענטפערט אים אז ער זאל ווייטער בלייבן ביי די מלומדות. דאס האט מיר זייער געשטערט, וועלכע עלטערן וואלטן דען געוואלט שיקן זייערע קינדער צו א מלמד וואס פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אפֿשׂר האַסטו נישט פארשטאנען די שאלה וואס יענער מלמד שרייבט; דא רעדט מען נישט פון א מלמד וואס איז א קראנקער מענטש, וואס געמט קינדער און טוט מיט זיי עבירות. אזא איינער - נישט נאר ער טאר נישט זיין א מלמד, ער טאר בכלל נישט זיין אויף דער פריי; א מענטש וואס לאקערט אויף קינדער וכו' דארף מען מסרם זיין און איינשפארן אין תפיסה און דארט זאל ער אויסגיין.

אויף דעם איז נישט דא קיין שום רחמנות, פארקערט, אויף דעם זאגן חכמינו זכרונם לברכה (מדרש שמאל יח, ד): "כל שהוא רחמן על אכזרים, לטוב נעשה אכזר על רחמנים", ווער עס האט רחמנות אויף אכזרים וועט צום סוף ווערן אן אכזר אויף וועם מען דארף רחמנות האבן; ווייל די קינדער וואס פאלן א קרבן פאר די מגולים ווערן בעלי מומין אויף א גאנץ לעבן רחמנא לצלן.

דא רעדט מען פון א מלמד וואס מוטשעט זיך אליינס מיט זיינע נסיונות, און ווער מוטשעט זיך נישט... שלמה המלך זאגט (משלי ב, ט): "מי יאמר זביתי לבי, טהרתי מתטאתי", ווער קען זאגן אז ער איז ריין פון עבירות? אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן לט): "ובדנו אין פנינו יפות כלל"; אלע דארפן מיר תשובה טון.

איז דאס אליינס אז ער פֿרעגט און וויל זיין גוט - ווייזט אז ער קען זיין א מלמד. אזוי ווי עס איז געווען א מעשה ביים רבי'ן, אז א שוחט איז געקומען צום הייליגן רבי'ן, ער האט געזאגט פאר'ן רבי'ן: "איך האב מורא צו זיין א שוחט", האט אים דער רבי געזאגט: "ווער דען זאל זיין א שוחט, דער וואס ציטערט נישט?!"

דאס זעלבע איז געווען ביי רבי נתן; ער האט געפֿרעגט דעם רבי'ן אז מען טראגט אים אן א רבנות שטעלע, אבער ער האט מורא אז אפשר וועט ער פסקנען נישט ווי מען דארף, האט אים דער רבי געזאגט די זעלבע זאך: "ווער דען זאל זיין א רב, דער וואס האט נישט מורא?!"

דער עיקר דארף מען נעמען מלמדים וואס האבן ריינע השקפות, זיי גלייבן אינעם אייבערשטן, זיי גלייבן אין יעדעס ווארט וואס די הייליגע חכמים זאגן אונז און גלייבן אין צדיקים פון פריערדיגע דורות; אז מען זעט א מלמד מאכט ליצנות פון ערליכע אידן, אזא איינער איז סם המות פאר קינדער, ווייל ער קען זיי פאר'סמ'ען רחמנא לצלן אויף אייביג.

אזוי אויך א מלמד וואס איז א פּעסן אדער ער איז א מכנה שם לחבירו - טאר נישט זיין קיין מלמד, ווייל ער קען רחמנא לצלן אפ'הרג'ענען גאנצע דורות מיט'ן שפעטן פון א קינד, אדער מיט'ן נעבן א צונאמען פאר א קינד, וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבא מציעא נח): "המכנה שם לחבירו אין לו חלק לעולם הבא", ווער עס נעבט א צונאמען פאר א צווייטן וועט נישט האבן קיין חלק אין עולם הבא; ווער רעדט נאך אז דער מלמד איז א פּעסן און הייבט הענט, קען ער דאך שעדיגן דעם קינד בגוף ובנפש פאר זיין גאנץ לעבן.

אז מען וויל האבן ערליכע מלמדים דארף מען טון די עצה וואס דער רבי האט אונז געגעבן; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות, אות דרך, חלק ב', סימן א): "על ידי נדוי דברים גורמין שהקדוש ברוך הוא מזמין מלמדי תינוקות ששומדים באמונה", אז מען איז זיך מתוודה צום אייבערשטן, נעבט דער אייבערשטער גוטע און ערליכע מלמדים.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן האבן גוטע מלמדים פאר אונזערע קינדער און זען פון זיי אסאך נחת, אמן.

שמג

ווי אזוי קען איך מתקן זיין די עבירה פון חלול שבת?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

פאר א צייט אפֿשניט פון איין און א האלב יאר האב איך מחלל שבת געווען במזיד רחמנא ליצילן, מתוך רוח שטות. לעצטנס פיל איך נישט אזוי גוט, אויך מיין פרנסה גייט מיר נישט. איך בין זיכער אז דאס איז וועגן חלול שבת און איך וויל תשובה טון און דאס מתקן זיין.

איך האב זיך מחזק געווען מיט מיין שיעור אין הלכות שבת, אבער איך מיין אז דאס איז נישט גענוג, די גאנצע צייט זאג איך זיך אליין דעם פסוק (שמות לא, יד): "מחלליה מות יומת", און איך ווער נאך מער דערשראקן.

וואס קען איך טון דאס צו מתקן זיין?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת תשע"ח לפקד קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די תורה זאגט (שמות לא, יד): "מחלליה מות יומת", ווער עס איז מחלל שבת דארף מען פארשטיינערן; אבער דאס איז נאר אז דער מענטש טוט נישט קיין תשובה, אויב אבער דער מענטש טוט תשובה איז אים דער אייבערשטער מוחל און ער באקומט נישט דעם עונש.

עצתו

שמו

אמונה

שמו

דער רמב"ם שרייבט (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א'): 'עֲדַע מִצְוָה אֵין דִּי תוֹרָה, סִיי אַ מִצְוָת עֲשֵׂה סִיי אַ מִצְוָת לֹא תַעֲשֶׂה, אויב מען האט עובר געווען אויף איינע פון די מצוות, סיי בשוגג און סיי במזיד; ווען מען טוט תשובה, דארף מען זיך מתנודה זיין צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין די תורה (במדבר ה, ט): "וְהִתְנַדַּו אֶת חַטָּאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשׂוּ"; ווי אזוי איז מען זיך מתנודה? זאגט דער רמב"ם, מען זאל אזוי זאגן: "אֲנִי הִשֵּׁם חַטָּאתִי עֲוִיתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כְּךָ וְכָךָ, וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבּוֹשֵׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה", אידן בעט דיר אייבערשטער, אידן האב געזינדיגט פאר דיר, אידן האב געטון די און די עבירה, אבער אידן האב תרטה אויף וואס אידן האב געטון, אידן שעם זיך מיט מינע מעשים וואס אידן האב געטון און אידן געם זיך פאר אז אידן גיי עם מער קיינמאל נישט טון; דאס איז וידוי, און דער רמב"ם פירט אויס: "וְכָל הַמִּרְבָּה לְהִתְנַדְּוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעֵינֵי זֶה - הָרִי זֶה מִשְׁבַּח", ווער עם פארמערט זיך מתנודה צו זיין פארן אייבערשטן, דער איז געלויבט.

וויסן זאלסטו אז ווען א מענטש טוט תשובה איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף וואס ער האט געטון, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תורת פהנים, בחוקות), דער אייבערשטער זאגט: "מִיַּד שָׁהֵם מִתְנַדְּוִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם, מִיַּד אֵינִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם", ווען א מענטש איז זיך מתנודה אויף זיינע עבירות בין אידן אים גלייך מוחל און אידן פיר זיך מיט אים מיט רחמנות.

ווען א מענטש טוט תשובה מעקט דער אייבערשטער אויס זיינע זינד. דער פראבלעם איז אז דער מענטש גלייבט נאר אינעם זינד, אבער ווען עס קומט צו תשובה גלייבט ער נישט אז ער קען אויך תשובה טון. אבער באמת דארף מען גלייבן אז מען קען אויף אלעם תשובה טון, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן קיב): "אם אתה מאמין, שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט טון שלעכטס, גלייב אויך אז דו קענסט פאררעכטן; מען דארף גלייבן אין דעם, מען דארף וויסן אז דער אייבערשטער נעמט אן אונזער תשובה און ער ווארט אז מיר זאלן זיך צוריקקערן צו אים.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קיח): "אמר רבי תניא בר אבא אמר רבי יוחנן, כל המשמר שבת בהלכתה, אפילו עובד עבודה זרה גדור אנוש - מוחלין לו", ווער עס היט שבת איז אים דער אייבערשטער מוחל אויף אלע זיינע עבירות, אפילו ער איז זייער זינדיג און ער האט געדינט עבודה זרה רחמנא לצלן; זעט מען פון דעם ווי גרויס די שכר איז ווען א מענטש איז זוכה און ער היט אפ דעם הייליגן שבת. אז דו וועסט היטן שבת וועסטו זוכה זיין צו פרנסה בריווח, אויך וועסטו האבן א רפואה שלימה, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות שבת, חלק ב', סימן א): "השבת נותנת חיים גשמיים גם בן", אז מען היט שבת באקומט מען לעבן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט תשובה טון און צוריק אנהייבן היטן שבת, וועט דיר גוט זיין בזה ובבא.

שדמ

איז טאקע דער "סדר דרך הלימוד", פשוט
צו זאגן די ווערטער און פארשטיין?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב אסאך געהערט פון אייך איבער דעם סדר דרך הלימוד פון זאגן תורה אפילו ווען מען פארשטייט נישט. ווען איך האב דאס נאכגעקוקט אין די פוסקים האב איך געזען אז מען איז נישט יוצא לימוד התורה און פארשטיין ביי תורה שבעל פה, נאר ביי תורה שבכתב. איך קען אבער פארשטיין אז צדיקים קענען זאגן און מכריע זיין אנדערש ווי עס איז אנגענומען, ווען איך האב אבער נאכגעקוקט אינעווייניג אין שיחות הר"ן (סימן עו) האב איך פארשטאנען פון דארט אז מען דארף יא פארשטיין כאטש די פשוט'ע פירוש המילות, אזוי ווי עס שטייט דארט דעם לשון: "רק יראה להבין הדבר בפשוטות במקומו"; איך בין זיכער אז עס איז דא עפעס א הסבר אויף דעם און איך האף אז איר וועט מיר דאס קענען ערקלערן.

א גרויסן יישר בתי.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת נשא, ט' סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עה): "יש דבור בלא דעה, ויש דבור בדעה", כדי מען זאל זוכה זיין צו פארשטיין וואס מען לערנט דארף מען קודם אסאך זאגן די ווערטער אפילו און פארשטיין, "ושני בחינות אלו, הן

בחינת 'הושענא רבא ושמחת תורה', וייל פאר מען קומט אן צו פארשטיין וואס מען לערנט - וואס דאס איז 'שמחת תורה' - דארף מען אריבער גיין דעם שטאפל פון 'הושענא רבא'. "פי הושענא רבא" הוא בחינת דבור בלא דעה, שהוא בחינת ערבה, פי ערבה דומה לשפתים, ערבות זעט אויס ווי די ליפן, דאס לערנט אונז אז קודם דארף מען נוצן די ליפן, מען דארף אסאך זאגן די ווערטער פון די תורה אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט.

דער רבי ברענגט דארט אראפ דעם זוהר הקדוש (קדושים פה):
 "ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא", ווער עס וייל לערנען די הייליגע תורה, "ולא אשבח מאן דיוליף ליה", און ער האט נישט ווער עס זאל אים אויסלערנען און געבן צו פארשטיין וואס ער לערנט, "והוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומנמנם בה בגמגומא דלא ידע", אבער וויבאלד ער האט ליב צו לערנען, לערנט ער אן פארשטיין, "כל משה ומשה ספקא", זאל ער וויסן אז יעדעס ווארט תורה וואס ער לערנט אן פארשטיין גייט ארויף אויבן אין הימל, "וקודשא בריך הוא חדי בההיא משה", און דער אייבערשטער פריידט זיך מיט דעם. "וקביל לה", דער אייבערשטער נעמט די ווערטער, "ונטע לה סחרניה דההוא נחלא", און ער פלאנצט איין די ווערטער אויבן אין הימל ארום א טיף, "ואתעבידו מאלין מלין אילגין ברבין", און עס ווערט פון די ווערטער גרויסע ביימער, "ואקרין ערבי נחל", וואס מען רופט זיי אן 'ערבות', "הרא הוא דכתיב (משלי ה יט): 'באהבתה תשגה תמיד'"; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צוצוקומען צו פארשטיין דאס לערנען.

קיינער קריגט זיך נישט מיט דעם אז דער עיקר איז מען זאל פארשטיין וואס מען לערנט, אבער דער מציאות איז אז זייער אסאך מענטשן לערנען נישט צוליב דעם. ווייל אין אנהייב, ווען זיי הייבן אן לערנען פארשטייען זיי נישט וואס זיי לערנען, דורכדעם ווערן זיי מיוואש און לאזן אינגאנצן אפ דאס לערנען, דעריבער האט דער רבי געגעבן א "סדר דרך הלימוד", א גרינגע זיסע וועג צו לערנען די הייליגע תורה, אז אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען ווייטער לערנען ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין.

עס איז גרייב דו זאלסט אריין קוקן וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "טוב ללמד במהירות ולכלי לדקדק הרבה בלמודו, רק ללמד בפשיטות בזרירות. ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מעגן לעגן, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", עס איז גוט מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און נישט מדקדק זיין צופיל בשעת מען לערנט, נאר זען צו פארשטיין די פשטות הפשט, "ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו העגן וילמד יותר להקן", און אויב מען פארשטייט נישט זאל מען נישט פארברענגען אסאך צייט אויף דעם עגן, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועלפי הרב ידע אחר-כך ממילא מה שרא היה מבין בתחלה, בשילמד בסדר בזרירות להקן יותר", און אז מען לערנט אסאך וועט מען שפעטער פארשטיין וואס מען האט פריער נישט אזוי גוט פארשטאנען.

נאכדעם ברענגט רבי נתן אז דער רבי האט געזאגט: "שאין צריבין בלמוד רק האמירה לבד - לומר הדברים בסדר", אפילו מען פארשטייט גארנישט זאל מען זאגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל. רק יבנים מחו בהלמוד ויאמר בסדר בזריות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער בסדרן און מען וועט שוין פון זיך אליין פארשטיין, "וואס לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על בנותו - מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, ויהדר לספר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר: 'גרסה נפשי לתאבה'", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן, אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שאומד, לגמורם, ולחזור להתחיל, ולגמורם

פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו', וייל או מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע זאך זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

רבי נתן זאגט דארט ווייטער: "ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר הדברים אלו בכתב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדרך דקדוק גדול, כי זה מבלבל מאד מן הלמוד", דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך אן פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין; ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדעס ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, "וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שבהם, ומאומה לא נשאר בידם", און זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט און געקוועטשט וכו'.

"אבל פשירגיל עצמו ללמד במהירות בנזכר לעיל - בלי דקדוקים הרבה, התורה התקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כולם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים כולם", אבער אז א מענטש געוואוינט

זיך צו צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך, און ער וועט לערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע מדרשים, און זוהר הקדוש, "וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרנו לברכה (שיחות הר"ן, סימן כח), שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה", אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורך לערנען כל התורה פולה. עין שם.

דער דרך הלימוד איז א דרך הלימוד פאר יעדן איינעם מקטן ועד גדול - פונעם שוואכסטן קאפ ביזן טיפסטן קאפ; דער וואס פארשטייט לערנען, פאר אים זאגט דער רבי: "רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחר, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להק"ן, און פאר דעם וואס ווייסט גארנישט, ניטאמאל די פירוש המילות, פאר אים זאגט דער רבי: "שאינ צריבין בלמוד, רק האמירה לבה; לומר הדברים פסדר, ומפילא יבין", דער רבי וויל איין זאך: 'מען זאל נישט אויפהערן לערנען צוליב דעם וואס מען וויל בעסער לערנען'.

וואס זאל איך דיר זאגן טייערער ברודער, אז דו וועסט אוועק לייגן אלע דיינע חכמות און אנגעמען דעם רבינ'ס סדר דרך הלימוד, וועסטו זוכה זיין צו ממיל זיין בכל התורה פולה און דו וועסט האבן אנגעפילטע טעג; יעדן טאג וועט דיר זיין אנגעפילט מיט תורה, און צום סוף וועסטו זוכה זיין צו פארשטיין נאך מער ווי די וואס לאבן אפ פונעם סדר דרך הלימוד וכו'.

מוֹהֲרָא"ש זכרוננו לְבָרְכָה שְׁרִיבֵט אין די צוואָה (צוואת מוֹהֲרָא"ש, אות יג): "ובשִׁתְּגִיעוּ לְעוֹלָם הָאֵמֶת אִז תִּיכַחוּ צְדָקַת 'סֵדֶר דְּרַךְ הַלִּימוּד' שֶׁל רַבֵּינוּ ז"ל", ווען איר וועט ארויף קומען אויף יענע וועלט וועט איר זיך איבערצייגן די וואַרהייט פונעם הייליגן רַבֵּינ'ס סֵדֶר דְּרַךְ הַלִּימוּד; "וְעַל פֶּן מָה וְלָמָּה לָכֶם לְהִתְנַפֵּחַ?! טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב הַשֵּׁם, הַרְגִּילוּ עֲצָמְכֶם לָזֶה וְאִז תֵּרְאוּ וְתִרְגְּשׁוּ כָּל מִינֵי טַעֲמִים בְּחַיִּיכֶם", דערפֿער זאלט איר זיך נישט טענה'ען מיט קיינעם, נאר געוואוינט אייך צו צו לערנען לויט דעם סֵדֶר דְּרַךְ הַלִּימוּד, דעמאלט וועט איר זען און שפֿירן אלע טעמים אויף די וועלט, "כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם הבא, חיות גשמי וחיות רוחני", ווייל די תורה איז אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, די תורה געבט אונז לעבן סיי בגשמיות און סיי ברוחניות, "אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כָּלֵל, ויודע אשר עיקר הלימוד הוא רק לעשות רצונו ותבֿרה ולומד על מנת לקיים מצוותיו ותבֿרה ולעשות נחת רוח לו ותבֿרה", וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן און ווייסט אז דער עיקר לימוד התורה איז צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, עיין שם.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

שמה

וויפיל איז דער שיעור פון "קדש עצמה במתן לך"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן מיט א גוטע שלום בית ברוך השם, איך האב געוואלט פֿרעגן איבער דעם ענין פון "קדש עצמה במתן לך", וויפיל איז דער שיעור? און ווי ווייט גייט עס אז מען דארף זיך הייליגן?

איך וועל זייער דאנקבאר זיין אויב דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר דאס קענען אויסקלארן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נשא, י"א סיון, שנת תשע"ח לפֿרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אין ברסלב איז געווען זייער א גרויסער צדיק הרב הקדוש רבי אברהם בן רבי נחמן מברסלב זכרוננו לברכה (בעל מחבר ספר באור הקוטים), ער איז געווען זייער א גרויסער מענטש; ער פאר זיך איז געווען גענצליך מבדל ומפרש פון די וועלט, מיט דעם אלעם, ווען מען פלעגט אים בעטן הדרכות בדברים של בינו לבינה וכו', פלעגט ער שטענדיג זאגן: "קינדערלעך, ...

יט. זע איבערדעם אין עצתו אמונה חלק א, מכתב ס וואס איז אראפגעברענגט אין דעם חלק מכתב רעט, זע אויך ווייטער אין דעם חלק, מכתב שנה.

היט אייך פון פּריתות"; דאס הייסט מען זאל זיך אכטונג געבן אין הלכות טהרה, מען זאל תורן הלכות גדה צו וויסן נישט נכשל צו ווערן אין קיין שום הלכה, אבער ווען מען מעג, מעג מען אלעס וכו', און מען זאל זיך נישט מבבל זיין פון קיין שום זאך אויף די וועלט.

וויסן זאלסטו אז מיר לעבן היינט אין א דור פון הפקרות און פריצות, די גאס איז אויסגעלאסן מיט די עקלדינסטע אויסגעלאסנסטע עבירות רחמנא לצלן און עס איז נישט מעגליך מען זאל נישט דורך פאלן מיט עבירות רחמנא לצלן, אבער אז מען האט חתונה - דאס ראטעוועט דעם מענטש פון שלעכטע מחשבות און פון עבירות, ווייל אז מען האט 'פת בסלו', מען האט א ווייב - דאן זוכט מען נישט קיין עבירות (יבא יח:).

וואס טוט דער יצר הרע? ער וויל דאך אראפ ווארפן דעם מענטש; איז ער זיך מתלבש אין מצות און רעדט איין דעם מענטש ער זאל זיין אפגעשיידט אין שטוב וכו', אזוי וועט ער גיין זוכן שמוץ.

דאס זאלסטו גוט וויסן: "פרישות איז מעשה בעל דבר"; ווייל ווען א מענטש האט חתונה היט אים זיין ווייב אפ פון עבירות, און די אלע מחשבות וואס דער מענטש האט צו זיין א פרוש - דאס איז מעשה בעל דבר אים אריין צו באפן אין א פאסטקע און אים מכשיל זיין מיט עבירות.

דאס וואס דו פּרענסט, וואס טוט מען מיט דאס וואס חכמינו הקדושים זאגן (יבמות כ:): "קדוש עצמך במוהר

לך? אדרבה, דאס מיינט מען צו זאגן אז מען זאל זיך הייליגן און זיך 'נישט' אפשיידן, אזוי וועט מען זיין הייליג און נישט צוקומען צו ביטערע עבירות, אזוי ווי דער הייליגער צדיק רבי נתן זכרוננו לברכה זאגט (ליקוטי הלכות יום הכפורים, הלכה א, אות א): "ווער עס האט נישט חתונה איז פגום בכרית".

דערפאר האט דער הייליגער רבי זייער מקפיד געווען מען זאל חתונה האבן; דער רבי האט נישט געלאזט בחורים קומען צו אים, אויב א בחור איז געקומען צום רבין, האט אים דער רבי געזאגט: "גיי אהיים און קום צוריק צו מיר מיט א טלית", דאס מיינט ווען דו וועסט חתונה האבן - וואס דעמאלט טוט מען אן א טלית - דעמאלט זאלסטו צוריק קומען צו מיר.

נאר אזוי קען מען זיין אפגעהיטן פון עבירות; בפרט אין אונזער דור וואס איז ערגער פונעם דור המבול - איז נישט דא קיין אנדערע וועג צו זיין הייליג, נאר אז מען לעבט מיט א ווייב אן קיין פרישות. אז מען לעבט אין שטוב אן פרישות איז מען זוכה צו א ריינע מוח מחשבה און מען איז אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס, מה שאין פן אויב מען איז זיך פורש וכו' - קען מען אראפפאלן אין נישט גוטע זאכן.

איך האף אז דו וועסט ארויס געמען פון דעם בריוו הנהגות ווי אזוי זיך צו פירן; עס איז נישט שוין מאריך צו זיין אין דעם ענין וכו', אבער איין זאך זאלסטו געדענקען, דאס אויבנדערמאנטע, וואס רבי אברהם בן רבי נחמן פלעגט זאגן:

"קינדערלעך, היט אייך פון פּריתות", ווען מען מעג - מעג מען אלעס וכו' און ווען מען טאר נישט - טאר מען גארנישט וכו'. אנטלויף פון די אלע פאלשע מדריכים וואס לערנען אויס פאר חתנים און פלות חומרות, ווייל אלע וואס פאלן אראפ אין עבירות איז דאס גאר ווייל מען האט זיי געלערנט די פאלשע לימודים פון פּרישות וכו', דערפאר גייען זיי זוכן שמוץ.

א שאד אז מען לערנט דאס נישט מיט חתנים און פלות; אנשטאט צו לערנען מיט חתנים און פלות די הלכות אזוי ווי עס דארף צו זיין, ווי אזוי צו לעבן מיט ליבשאפט וכו', לערנט מען מיט זיי אלע סארט דמיונות, שטותים און נארישע חומרות וואס דאס איז גורם אזויפיל גיטין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע דינע וועגן.

שמו

וואס איז דער סדר פון מאכן התבודדות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרוי פון ארץ ישראל, איך האב געהערט אסאך פון אייך איבער דעם ענין פון התבודדות, אז נאר דאס איז די עצה ארויסצוקריכן פון אלע פראבלעמען, איך האב אבער א פראבלעם אז איך ווייס נישט

ווי אזוי דאס צו טון, איך האב געלייגט אין א ספר די גאנצע סדר פון התבודדות, קודם דאנקען, נאכדעם א תפלה אויף התבודדות, תפלה אויף אלע אידישע קינדער, חשבון הנפש און עת רצון; דאס פארשונערט מיר זייער דאס מאכן התבודדות, ווייל איך קען נישט טון דעם גאנצן סדר, איך שפיר אז התבודדות איז פשוט רעדן צום אייבערשטן פון הארץ ארויס.

ווייל איך וויסן אויב עס ווערט אויך גערעכנט פאר התבודדות ווען מען רעדט זיך פשוט אויס צום אייבערשטן די אייגענע געפילן, אדער נאר ווען מען טוט דעם גאנצן סדר אזוי ווי איך האב געלייגט אין יענעם ספר.

איך שפיר אז דער סדר האלט מיר צוריק פון קענען תשובה טון אויף מיינע שלעכטע מעשים.

א גרויסן ווישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהעלותך, י"ג סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן מרת ... תח'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איר זאלט רעדן צום אייבערשטן ווי אזוי איר ווילט; קוקט נישט אויף א צווייטן, נאר רעדט צו אים אזוי ווי איר וואלט זיך אויסגערעדט צו א גוטע חבר'טע, קוקט נישט אויף קיינעם און הערט נישט צו קיינעם, רעדט צום אייבערשטן ווי עס שיינט אייך. די גאנצע זאך פון התבודדות איז אז דער מענטש ווערט באהאפטן מיט'ן אייבערשטן, ער שמועסט מיט'ן אייבערשטן אזוי ווי ער וואלט זיך אויסגעשמועסט מיט א גאנטע חבר.

ווען רבי נתן איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, איז ער געקומען צום רבי'ן און אים דערציילט אלעס וואס גייט אריבער אויף אים וכו' וכו', האט אים דער רבי געזאגט: "נתן, קום אביסל שפאצירן", אזוי גייענדיג האט דער רבי ארויף געלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט אפאר ווערטער, וואס די פאר ווערטער האט געטוישט רבי נתן'ס גאנצע לעבן, דער רבי האט אים געזאגט: "און ווייטער איז גוט, אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינט", דער רבי האט אים דעמאלט מגלה געווען דער ענין פון התבודדות, אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן און אים אלעס דערציילן, ער זאל גארנישט פארהוילן פונעם אייבערשטן. דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן אז אויב ער וועט זיך צוגעוואוינען זיך צו פירן מיט די הנהגה, וועט אים אלעס גיין גרינגער און ער וועט האבן א זיס לעבן.

רבי נתן זכרוננו לברכה האט שפעטער דערציילט: "ווען דער רבי האט ארויף געלייגט זיין האנט אויף מיין אקסל און מיר געזאגט די ווערטער 'און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינט', האב איך פארשטאנען אז איך בין שוין א געהאלפענער, ווייל וואס עס זאל נאר נישט אריבער גיין אויף מיר וועל

איך זיך נישט פארלירן, נאר איך וועל גיין צום אייבערשטן
און אים אלעס דערציילן".

ווען א מענטש הייבט אן פאלגן דעם רבין, יעדן טאג
רעדט ער זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, ער
דאנקט אים אויף אלעס וואס ער האט, ער בעט אים אויף
אלעס וואס ער דארף און ער דערציילט אים אלעס וואס
באדערט אים, און אויב מען איז אראפגעפאלן און געטון
שלעכטע מעשים דערציילט מען עס פאר'ן אייבערשטן און
מען בעט אים ער זאל מוחל זיין - אזא מענטש לעבט שוין
דא בזה העולם אין גן עדן, אזא מענטש לעבט א תיים
טובים; ער לעבט מיט אמונה, ער ווייסט אז קיינער קען
אים נישט טשעפען און קיינער קען אים גארנישט שלעכטס
טון.

איך שיק איך דא א קליינע תפלה וואס איר זאלט בעטן
דעם אייבערשטן:

"רבנו של עולם, האב רחמנות אויף מיר! איך בין אזוי
צעבראכן, איך בין אזוי דעפרעסט, העלף מיר
אייבערשטער איך זאל ארויס גיין פון מיין דעפרעסן, העלף
מיר אייבערשטער איך זאל זיין פרייליך. איך האב נישט
קיין פח מער צו גארנישט, איך וויל זיין געזונט און שטארק,
געב מיר פרישע פוחות איך זאל קענען אנגיין אין לעבן.

רבנו של עולם! זיי מיר מוחל אויף אלע מייןע נישט גוטע
מעשים וואס איך האב געטון, איך זאג דיר צו אז

איך גיי זיין וואויל, איך גיי מער גישט טון קיין עבירות,
 איך גיי מער גישט קוקן קיין שמוץ, איך האב תרסה אויף
 אלע שלעכטע מעשים וואס איך האב געטון, איך בין אזוי
 צעבראכן; קוק צו מיין צער און פיין, זאל דאס זיין א כפרה
 אויף אלע מיינע מעשים".

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זיין געזונט און
 שטארק.

שמו

איך בעט אזוי סאך וועגן מיינע אלערדזשיס,
 וואו גייען אלע תפלות?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין אלערדזשיק צו מילכיגס און איך בעט יעדן טאג דעם
 אייבערשטן אז איך זאל שוין קענען עסן מילכיגס, איך שפיר אבער ווי
 מיינע תפלות גייען צו די לופט, עס רוקט זיך גארנישט. איך האף אז
 דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר געבן אן עצה וואס צו טון איך זאל
 שפירן אז דער אייבערשטער הערט מיר יא אויס.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ח לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

טו וואס רבי נתן האט אונז אויסגעלערנט; דער הייליגער
רבי נתן זכרוננו לברכה פלעגט זאגן: "ווען א מענטש
רעדט זיך אפ, זאגט דער אייבערשטער: 'קוקט אן דעם
מענטש, איך געב אים גוטס און דאך רעדט ער זיך אפ,
איך וועל אים ווייזן וואס מיינט שלעכטס', אבער ווען א
מענטש דאנקט דעם אייבערשטן זאגט דער אייבערשטער:
'קוקט אן דעם מענטש, ער האט גארנישט אין לעבן, און
ער איז אזוי פרייליך און דאנקבאר, איך וועל אים ווייזן וואס
מיינט גוטס', און מען געבט אים א גוטע לעבן".

געוואוין זיך צו צו דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים
וואס ער טוט מיט דיר; דאנק אים אז דו ביסט
געזונט, דאנק אים אז דו קענסט עסן פלייש און פיש; וויפיל
מענטשן ליגן נעבעך אין שפיטאל און קענען נישט עסן נאר
דורך אינטערווינעם - דער אייבערשטער זאל אונז אלע אפהיטן
פון דעם, אז דו וועסט דאנקען דעם אייבערשטן וועט דער
אייבערשטער זאגן פאר די מלאכים: "קוקטס אויף דעם מענטש
וואס דאנקט מיר און לויבט מיר, לאמיר אים געבן נאך גוטס".

א איד טאר נישט זאגן: "מיינע תפילות גייען צו די לופט";
קיין איין תפלה גייט נישט לאבוד, נאר יעדע תפלה גייט

ארזיף צום אייבערשטן. קוק וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב'): "ויש מעמנו בני ישראל שמועים, חס ושלום, בלבם, שכל התפילות הם לריק", עם זענען דא מענטשן וואס זענען זיך טועה און מיינען אז אלע תפילות וואס מען בעט גייט צו די לופט, "אבל באמת אינו כן, אלא סלקינן ואפינן ובשלינו, הינו כל התפילות סלקינן ועולין", עם איז נישט אזוי, נאר אלע תפילות גייען ארויף אויבן צום אייבערשטן.

דו בעט ווייטער דעם אייבערשטן זאלסט קענען עסן מילכיגס, און אנשטאט נאר בעטן, זאלסטו קודם דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלעס וואס דו קענסט יא עסן - וועסטו זען ווי דער אייבערשטער וועט דיר העלפן.

זאג פאר'ן אייבערשטן: "רבנו של עולם! איך דאנק דיר אז איך בין געזונט און שטארק, איך לויב דיר אז איך קען עסן געזונטע עסן. ווישר ביה אייבערשטער אז איך בין נישט אין שפיטאל באהאפטן צו אינטערווינעס; מיין לעבן איז מיר אזוי גוט, וויפיל איך וועל דיר דאנקען וועל איך נישט קענען אנהייבן דיר צו דאנקען אפילו אויף איין פינטעלע גוטס וואס דו געבסט מיר; דו ביסט אזוי גוט צו מיר, איך האב דיר אזוי לויב אייבערשטער.

איך בעט דיר זייער אייבערשטער, העלף מיר איך זאל קענען עסן אלע סארט עסן, איך זאל אויך קענען עסן מילכיגס און עם זאל נישט שאטן פאר מיין געזונט. רבנו של עולם! ווייז מיר אז דו הערסט אויס מייע תפילות,

באנווייז זיך פאר מיר, איך וויל שפירן ווי מיינע תפילות
ווערן אנגענומען, אזוי זאלסטו דאנקען און בעטן דעם
אייבערשטן ביזו דו וועסט זען דיין ישועה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זיין געזונט און שטארק.
איך ווארט דו זאלסט מיר שרייבן אז דו קענסט שוין עסן
מילכיגס².

ציטירט א חלק פון א בריוו אין קונטרס "עצתו אמונה-פרשת
בהעלתך תשע"ט"; איש אמונות, עמוד טו:

אז מ'דאנקט דעם אייבערשטן, באקומט מען נאך ישועות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת במדבר, ג' סיון, שנת תשע"ט לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי מיר זייער צו הערן אז דו קענסט שוין עסן
מילכיגס; דו האסט מיר געשריבן בערך א יאר צוריק
א בריוו אז דו קענסט נישט עסן מילכיגס און יעצט זעסטו
אז ווען מען פאלגט דעם רבי'ן, מען דאנקט און מען לויבט
אויף וואס מען האט יא דעמאלט העלפט דער אייבערשטער
און מען באקומט ישועות.

ב. זע איבער דעם צום סוף פון דעם בריוו.

שמוח

איך פארשטיי זיך נישט מיט מיין מאן,
ווי אזוי קען מען מאכן שלום אין שטוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב התונה געהאט מיט מיין מאן פאר זעקס יאר צוריק, מיר האבן ברוך השם א קינד פון ארום צוויי יאר אלט אויף וועמען מיר האבן געווארט אסאך יארן. איך האב ברוך השם געלעבט מיט מיין מאן זייער גוט אין די לעצטערע יארן, ביז ווען לעצטנס האט זיך עס געטוישט, עס האט זיך אנגעהויבן אסאך קריגערייען צווישן אויגן. דאס איז סתם אזוי א גרויסער פראבלעם און נאך מער אז דאס קינד דארף זיך צוקוקן צו דעם.

מיין פראבלעם איז אז מיר פארשטייען זיך נישט, מיין מאן הערט מיר נישט אויס געהעריג, איך קען צומאל רעדן צו אים און ער הערט אפילו נישט וואס איך זאג, ער טענה'עט אז איך מאך אים קאפ וויי ווען איך רעד צו אים.

למעשה ברעכט אים זייער אסאך מאל שרייערייען און קריגערייען ביי אויגן אין שטוב; אסאך מאל איז עס ממש פאר נארישקייטן און אסאך מאל ווייל ער הערט זיך נישט צו צו מיר, וואס קען איך טון צו מאכן צוריק שלום ביי אויגן אין שטוב, אז מיין מאן זאל מיר אויסהערן און מיר זאלן זיך פארשטיין? ווי אזוי קען איך מאכן אז איך זאל נישט שרייען ווען ער הערט מיר נישט אויס, נאר איך זאל אים קלאר מסביר זיין וואס עס שטערט מיר און וואס ער טוט נישט גוט? ער פארשטייט בכלל נישט וואס ער טוט נישט ריכטיג.

א גרויסן יישר ב"ח פאר אלעם.

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ב' פּרָשַׁת בְּהַעֲלוֹתֶךָ, י"ד סיון, שְׁנַת תשע"ח לְפָרֶט קָטָן
מֵרַת ... תְּחִלָּה

אִיךְ הָאֵב עָרְהָאֲלָטָן אִייעֶר בְּרִיוּ.

וּוִיֶסֶן זָאֲלָט אִיר אַז קִינְעֶר הָאֵט נִישְׁט לִיב קִיין קְרִיטִיק -
בְּפֶרֶט קְרִיטִיק פֿון די אִינגֶענֶע וּוִיב; אַז אִיר וועט
שְׂרִייעֵן אױף אִייעֶר מֵאָן וועט אִיר גֶּאָרנִישְׁט אױפֿטוֹן, אִיר
וועט גֶּאָר עָרְנֶער מֵאָבן.

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זָאָגְט (מִשְׁלֵי כו, יט): "כַּמּוֹם הַפָּנִים לַפָּנִים, בֵּן
לֵב הָאָדָם לָאָדָם", אַזױ ווי ווען מֵעַן קוֹקֵט אִין
וואַסער זַעט מֵעַן זִיךְ - ווען מֵעַן שְׁמִיבֶלֶט זַעט מֵעַן אַ
שְׁמִיבֶל, און ווען מֵעַן אִיז זױער זַעט מֵעַן אַ זױערע בִּילד;
אַזױ אִיז אַ מֵעַנְטֶשׁ צום תְּבָר - ווען מֵעַן שְׁמִיבֶלֶט זַעט מֵעַן אַ
זֶענער צורִיק, און ווען מֵעַן אִיז שְׁלֶעכֶט, אִיז יַעֲנֶער שְׁלֶעכֶט
צורִיק צו דִיר. גֶּעֲדֶענְקֵט, די גֶּאָנְצֶע לְעָבֵן אִיז אַזױ ווי אַ
'שְׁפִיגֶלֶע', אױב מֵעַן שְׁמִיבֶלֶט צו אַ 'שְׁפִיגֶל', זַעט מֵעַן ווי
אִינְעֶר שְׁמִיבֶלֶט צורִיק און אױב מֵעַן וּוִיזֵט אַ זױערע פָּנִים
צום 'שְׁפִיגֶל', זַעט מֵעַן אַ זױערע פָּנִים.

דִי נֵאמֹר פֿון אַ מֵאָן אִיז אַז עַר הָאֲלָט זִיךְ גֶּרוּיִם; עַר הָאֵט
נִישְׁט לִיב ווען מֵעַן שְׂרִיט אױף אִים און ווען מֵעַן זָאָגְט
אִים אַרײַן. דַּעֲרִיבֶער זָאֲלָט אִיר רַעֲדֵן צו אִייעֶר מֵאָן מִיט
אַ וּוִיבֶע קוֹל, נִישְׁט מִיט אַ גֶּעֲרוּעֶזֶקִיט און גֶּעֲרֶענְטֶקִיט,
אַזױ ווי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ זָאָגְט (מִשְׁלֵי טו, א): "מֵעַנָה רַךְ, יָשִׁיב

חמה", איינער וואס רעדט שיין און איידל געמט אונעק צארן; אז איר וועט שרייען אויף אייער מאן וועט איר גארנישט אויפטון, ער וועט נישט צוהערן וואס איר זאגט, ער וועט זיך נאר אויפרעגן און צוריק שרייען, און עס קען נאך גיין ווייטער, אז ער וועט אנהייבן שעלטן אדער נאר הייבן הענט.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (פראשית רבה יז, יז): "אדם נברא מאדמה, וכיון שאתה נותן עליה טפה של מים מיד היא נשרית", אדם הראשון איז באשאפן געווארן פון ערד, דעריבער איז דער מאן אזוי ווי ערד; אזוי ווי ווען מען גיסט וואסער אויף ערד ווערט עס ווייך, די זעלבע זאך, ווען מען גיסט גוטע ווערטער אויפ'ן מאן, מען רעדט שיין צו אים, מען קוקט אים ארויף, ווערט ער ווייך און מען קען ביי אים אלעס פועל'ן.

ווען איר צינדט אן די שבת ליכט, בעטס פונעם אייבערשטן אז איר מיט אייער מאן זאלן זיך פארשטיין; בלייבט שטיין ביי די שבת ליכט, געמט נישט אראפ אייערע הענט פון פנים און בעטס:

"רבוננו של עולם! העלף מיר איך זאל האבן א שיינע לעבן מיט מיין מאן, העלף אז מיר זאלן זיך פארשטיין און זיך ליב האבן איינער דעם צווייטן. העלף מיר איך זאל רעדן שיין צו מיין מאן, איך זאל קיינמאל נישט שרייען אויף אים און איך זאל אים נישט וויי טון. הייליגער באשעפער,

העלף מיר אז מיין מאן זאל מיך אויסהערן ווען איך רעד
 צו אים, מיין מאן זאל מיר ווייזן אז ער האט מיך ליב, ער
 זאל ווייזן אינטערעסע אין מיר און ער זאל מיר קיינמאל
 נישט טשעפען.

הייליגער באשעפער! איך בענק זיך צוריק צו מינע יארן
 נאך די חתונה ווען מיר האבן געלעבט אזוי
 גליקליך, איך ווייס נישט וואס עס האט פאסירט לעצטנס,
 מיר האלטן זיך אין איין קריג, העלף מיר טאטע זיסער
 עס זאל זיין שלום צווישן אונז".

איך האב אייך געשריבן בלויז אפאר ווערטער וואס צו
 בעטן, אבער דער עיקר זאלט איר אליינס בעטן וואס
 ליגט אייך אנגעלייגט אויפ'ן הארץ, וועט איר זוכה זיין צו
 לעבן אזוי ווי נאך ענקער חתונה - און נאך בעסער.

איך זאג אייך נאכאמאל: אז איר וועט שרייען אויף אייער
 מאן וועט די מצב נאר ערגער ווערן, אבער אז איר
 וועט רעדן שייין צו אים וועט ער ליב האבן צו שמועסן מיט
 אייך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט לעבן בשלום
 איינער מיט'ן צווייטן.

שמוט

מעג מען טוישן דעם לבוש אינדערהיים?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין ווייב גייט ברוך השם זייער צניעות'דיג אויפ'ן גאס, איך האב זייער הנאה דערפון אז זי איז נישט מכשיל קיין פרעמדע מענער. איך וויל נאר וויסן אויב איך מעג פארלאנגען אז זי זאל טוישן איר לבוש אינדערהיים?

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ח לקרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואזיל איז דיר אז דו לעבסט בשלום מיט דיין ווייב; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה יז.): "איש ואישה - זכו, שכינה ביניהן", ווען מען לעבט בשלום דעמאלט איז מען זוכה אז די שכינה רוט אין שטוב, ווייל דעם אייבערשטן'ס נאמען איז שלום (שבת י.). און אז מען איז בשלום איז דא השראת השכינה, אבער אויב עס איז פארקערט, מען קריגט זיך - דעמאלט פארטרייבט מען די שכינה, און אנשטאט די שכינה קומט דער שטן השם ישמרינו.

וואויל איז דיר אז דו שעצט דיין ווייב מיט דעם וואס זי גייט אנגעטון בצניעות; דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות, אות בנים, סימן ט): "צניעות שבאשה, מזכה לה לבנים הגונים", אז א פרוי גייט אנגעטון צניעות'דיג וועט זי זוכה זיין צו גוטע קינדער; ווער וויל דען נישט זוכה זיין צו גוטע קינדער? עס כאפט א שרעק וואס גייט פאר אין אונזער דור, וויפיל אידישע קינדער פאלן אוועק פון אידישקייט, וויפיל בחורים און מיידלעך פאלן אוועק טאג טעגליך; דא געבט אונז דער הייליגער רבי נישט בלויז אן עצה נאר אויך אן הבטחה: "צניעות שבאשה, מזכה לה לבנים הגונים", דארפן מיר זיך דאך צוכאפן צו דעם און פאלגן דעם הייליגן רבי'ן, וועלן מיר האבן ערליכע קינדער און שעפן נחת פון זיי.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (מעשיות בסוף סיפורי מעשיות) עס איז געווען א צדיק וואס האט זיך אינגאנצן אויסגעארבעט און ער איז ארויף אויבן אין הימל און געזען ווי עס שטייט א טאפ מיט שטיקער פלייש און בייגער, האט ער געפרעגט: "וואס איז דאס?" האט מען אים געענטפערט: "דאס איז פון א פרוי וואס פלעגט גיין אנגעטון נישט צניעות'דיג און זי פלעגט אנרייצן בחורים און אינגעלייט צו קוקן אויף איר, דאס איז איר שטראף, אז זי ווערט יעדן טאג אויפגעקאכט אין ברעדיגע וואסער."

עס זענען דא אינגעלייט וואס מאכן משוגע זייערע ווייבער זיך צו טוישן זייער ערליכע לבוש; זיי דרייען אראפ

דעם קאפ פאר די ווייב זי זאל זיך אנטון אויפ'ן גאס מער פראסט און מער אויפפאלנד. אנשטאט ער זאל דאנקען דעם אייבערשטן אז זיין ווייב איז איידל און טייער, עסט ער זיך אויף און זוכט זיך צרות פון אונטער דער ערד.

אין שטוב איז נישט קיין פראבלעם אז מען שטעלט זיך אהער פאר'ן מאן וכו', מען דארף נאר אכטונג געבן נישט צו צעמישן די קינדער וכו', אבער אין גאס איז צניעות א מעלה נישט קיין קנס; איידלקייט און באשיידנקייט איז א מעלה, דורכדעם איז מען אפגעהיטן פון נישט גוטע זאכן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט זען נחת פון דייענע קינדער; עס זאל מקוים ווערן ביי דיר די ברכה וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תנחומא וישלח, ו): אויפ'ן פסוק (תהלים קכח, ג): "אשתך בגפן פוריה" - ווען איז א פרוי ווי א ווייניגטאק, זי איז זוכה אויפצושטעלן א שטוב מיט קינדער? ווען זי איז "בנרפתי ביתך"; ווען זי פירט זיך איידל און גייט אנגעטון איידל, דעמאלט וועט זי זוכה זיין צו די ברכה פון "בניה בשתילי זיתים", זי וועט אויפשטעלן קינדער וואס וועלן געזאלבט ווערן מיט'ן שמן המשחה.

שנ

וואס טוט איך אז ביי מיין חסידות איז
א פראבלעם צו פארן קיין אומאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר
אלעס וואס דער ראש ישיבה טוט פאר אונז, די אלע שיעורים און חיווק
וואס העלפן אזויפיל ארויס אין לעבן.

איך בין א ... חסיד, און ביי אונזער חסידות איז א פראבלעם צו
פארן קיין אומאן, איך האב אבער א שטארקע געפיל יא צו פארן צום
הייליגן רבי'ן אין אומאן, וואס קען איך טון?

א גרויסן ניישר כח, און דער אייבערשטער זאל געבן כח און מח פאר'ן
ראש ישיבה שליט"א ווייטער מקרב צו זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די בעסטע זאך איז דו זאלסט באהאלטן דיין התקרבות
צום רבי'ן פון דיינע חברים; ווילאנג דיין ווייב תחי' איז
מיט דיר, זי איז מסכים זאלסט פארן קיין אומאן צום הייליגן
רבי'ן זע איך גישט וואס דיין פראבלעם איז.

אז דו וועסט זיך נישט רייזן וכו' וועט קיינער נישט וויסן אז דו ביסט בכלל געפארן קיין אומאן; די ... חסידות איז זייער גרויס היינט, מיט אסאך בתי מדרשים און מען קען נישט האלטן חשבון ווער עס דאווענט דא און ווער עס דאווענט דארט. רעד נישט צו קיינעם פון ברסלב, רייזן דיך נישט מיט קיינעם - וועט קיינער נישט וויסן וואו דו ביסט ראש השנה.

עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד וואס זיין שווער האט זיך פארליינט אויף אים ער זאל נישט פארן אויף ראש השנה קיין אומאן צום רבי'ן, למעשה איז ער יא געפארן ווען זיין שווער האט אים געפרענט וואו ער איז געווען דורכאויס יום טוב, האט ער אים געענטפערט: "איך בין געווען אין שפיטאל וואו איך בין דורך א שווערע אפפראציע", אזוי האט אים דער שווער אפגעלאזט.

ווען מען האט אים געפרענט וואס איז פשט פון זאגן ליגנט, האט ער געענטפערט אז דער רבי זאגט (ספר המידות, אות אמת, סימן ב): "מתר לשנות בדבר השלום", מען מעג משנה זיין זיך צו ראטעווען פון מחלקת; צווייטנס, איך בין טאקע געווען אין שפיטאל; איך בין געפארן צום גרעסטן שפיטאל אויף די וועלט וואס פארמאגט דעם גרעסטן דאקטער. דער רבי איז אונזער דאקטער, ער היילט אונז אלע אויס.

דער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות, מעשה יג - פון די זיבן בעטלערס, דעם לעצטן טאג): עס איז געווען א קעניג וואס האט

פארבאפט א בת מלכה, שפעטער איז די בת מלכה אנטלאפן פונעם קעניג, דער קעניג האט ארויסגעשיקט זיינע באדינער מען זאל איר זוכן וואו זי איז, האט מען איר געטראפן זיך דרייען ביי א שלאס פון וואסער. איז דער קעניג געגאנגען צום וואסעריגן פעסטונג מיט זיין מיליטער איר כאפן, ווען די בת מלכה האט געזען דעם מלך האבן האט זי געטראכט 'ענדערש וועל איך אריין לויפן אינעם שלאס פון וואסער, ענדערש זאל איך דערטראנקען ווערן ווי איידער אנצוקומען צום מלך האבן'. ווען דער קעניג האט געזען ווי זי לויפט אריין אין די וואסערדיגע פאלאץ האט דער קעניג געהייסן מען זאל איר שיסן מיט אלע סארט פיילן וואס איז געווען באשמירט מיט אלע סארט סמ'ען, איז די בת מלכה אראפ געפאלן חלשות, האט דער רבי אויסגעפירט: "און איך הייל זי".

דער מלך האבן - דאס איז דער יצר הרע וואס זוכט צו פארבאפן די בת מלכה וואס דאס גייט ארויף אויף א אידישע נשמה; ער איז מכשיל א מענטש מיט עבירות רחמנא לצלן ביו דער מענטש פאלט חלשות, ער ווערט צעבראכן ביי זיך און געבט אויף. קומט דער הייליגער רבי און זאגט: "און איך הייל זי", דער רבי האט אנעלכע לימודים וואס קען אויסהיילן יעדן איינעם און צוריק ברענגען יעדן איינעם צום אייבערשטן.

האט דער ברסלב'ער איידעם אויסגעפירט: "קומט אויס אז דער רבי איז מיין דאקטער, און אומאן איז מיין שפיטאל וואו איך הייל זיך".

דאס זעלבנע זאלסטו טון; קריג זיך נישט מיט קיינעם און רעג נישט אויף דיין משפחה וכו'. דער עיקר זאלסטו זען אז דיין פארן זאל זיין מיט די הסכמה פון דיין ווייב; אז דיין ווייב איז מסכים דו זאלסט קומען קיין אומאן איז נישט קיין שום פראבלעם דו זאלסט קומען. אויב דיין ווייב שטעלט אן אויפשטאנד דאן איז זייער ביטער, דעמאלט איז נישט פדאי צו קומען קיין אומאן, ווייל אן א ווייב האט מען נישט קיין מוח און אז מען האט נישט קיין מוח איז מען ווי א שויטער מענטש.

דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אויף שלום בית, ווייל דאס איז די יסוד פון קדושה וטהרה; אז מאן און ווייב לעבן באהבה אין שטוב נאר דעמאלט קען מען דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן אלע זוכה זיין צו זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה וואס אין דעם איז תלוי די גאולה שלימה וואס וועט זיין במהרה בימינו.

שנא

מען רודפט מיינע קינדער אין חדר
און אין שולע, וואס קען איך טון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א אינגערמאן, איך וואוין אין ארץ ישראל וואו איך האב
ברוך השם זייער שיין חתונה געהאט און אויפגעשטעלט א שיינע שטוב,
איך לעב ברוך השם א הערליך לעבן מיט מיין ווייב און קינדער. איך
האב ברוך השם קיינמאל נישט געהאט קיין פראבלעמען, איך האב ברוך
השם געראטענע קינדער און איך האב געטון הערליכע שידוכים מיט זיי.
איך האב ברוך השם ברייט פרנסה און אלעס גייט מיר זייער גוט, דער
אייבערשטער זאל ווייטער העלפן.

לעצטנס האט זיך אבער געמאכט אן אינצידענט און דאס האט געברענגט
אז די מענטשן אין מיין געגנט האבן מיר אנגעהויבן זייער שטארק צו
רודפן, דאס וואלט מיר נישט אזוי געשטערט, דער פראבלעם איז אבער
אז עס איז געגאנגען נאך ווייטער; מען האט אויך אנגעהויבן צו רודפן
מיינע קינדער, סיי די אינגלעך און סיי די מיידלעך, אין חדר און אין שולע.

די קינדער קומען אהיים ממש אויסגעלאזשן, זיי דערציילן ווי מען
רודפט זיי און מען פייניגט זיי אויס און דאס מאכט מיר געפערליכע
צער. איך און מיין ווייב מאכן נאס דעם קישן יעדע נאכט.

ליידער איז נישטא מיט וועמען צו רעדן, נישטא קיין הנהלה אדער
רבנים וואס זאלן זיך צוהערן צו אונזער וויטאג; וואס זענען שולדיג מיינע
אומשולדיגע קינדער, אז מען משעפעט זיי אזויפיל און מען געבט זיי
צונעמען, און אזוי ווייטער...

ביטע האט רחמנות אויף מיין משפחה וואס גייט ממש צוגרינד, און
געבט אונז אן עצה וואס צו טון.

א גרויסן יישר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך וויין ווען איך ליין דיין בריוו.

איך בין דאס אריבער ווען איך האב געעפנט די ברוסלב'ע
ישיבה; פאר צען יאר צוריק האט מען דאס געטון
מיט מיינע קינדער. מען האט זיי געטשעפעט און פארשעמט,
מען איז זיי נאכגעלאפן אין די גאסן, די שכנים וכו' האבן
זיי נאכגעשריגן מיט אלע מיאוס'ע ווערטער אויף זייער טאטע,
דאס האט מיר זייער וויי געטון, נאך מער פון אלעם.

פרוביר צו רעדן צו די מלמדים און טיששערס פון דייןע
קינדער, דערצייל זיי וואס מען טוט מיט די קינדער,
זיי וועלן אנדאן אנגאגן די תלמידים אז מען טאר נישט וויי טון
א צווייטן איד. אויב זיי וועלן זיך נישט וואוסנדיג מאכן, זיי
וועלן זאגן אז עס איז א מצוה צו רודפ'ן דייןע קינדער זאלסטו
ארויס נעמען דייןע קינדער פון אזא פלאץ; אויב א מלמד איז
מתנגד זיינע תלמידים מיט רשעות, צו טשעפען אנדערע קינדער,
וועלן אלע קינדער ביים סוף ארויס גיין לתרבות רעה.

איך ווייס נישט וואו דו געהערסט, צו וועלכע חסידות וכו';
איך וויל דיר דערציילן אז דא איז דא א געגנט וכו'
וואו מען האט פאר דרייסיג יאר צוריק מתנגד געווען קינדער
צו שפייצן אויף קינדער וואס לערנען אין אן אנדערע מוסד,
מען האט אויסגעלערנט די מיידלעך אז ווען זיי זעען א

מיידל וואס גייט אין די אנדערע שולע זאל מען ציען אירע האר און שרייען מיאוס'ע ווערטער. רוב פון די קינדער זענען ארויס לתרבות רעה און די איבריגע האבן געבעד יענעם חיים טובים.

דערנוויל לייג אריין אין זיי א שטארקייט אז זיי זאלן נישט ווערן צעפאלן און דערנידערט פון קיינעם; אויב איינער שלאגט זיי, זאלן זיי צוריק געבן מכות רצח, זיי זאלן נישט מורא האבן פון קיינעם. זאג זיי אן אז קיינער קען נישט קומען שרייען אויף זיי: "נקמה", ווייל מען דארף אויסלערנען פאר די קינדער (סנהדרין עב.): "הבא להרגה השכם להרגו", דאס הייסט "סעלף דיפענס" - וואס איז נישט נקמה; נקמה מיינט אז איינער האט מיר שלעכטס געטון טאר איך אים נישט צוריק טון קיין שלעכטס, אבער אז איינער וויל מיר שלאגן איז נישט קיין מצוה זיך צו לאזן שלאגן.

עס איז נישט דא קיין שום היתר צו טשעפען קינדער וועגן די עלטערן; ווען דער הייליגער סאטמאר רב זכותו יגן עלינו האט געעפנט די חדר "תורה ויראה", האט ער געזאגט אז מען קען נישט קוקן אויף די עלטערן וכו', ער האט געהייסן אריין נעמען אין חדר און אין שולע וועם אימער; ווען עלטערן זענען געקומען זיך אפּרעדן אז עס זענען דא קינדער וואס זייערע עלטערן היטן נישט קיין שבת, און זיי ווילן נישט אז זייערע קינדער זאלן לערנען צוזאמען מיט זיי, האט דער רבי זכותו יגן עלינו געזאגט: "אויב איר ווילט - נעמט ארויס אייער קינד" ... אזוי אויך האט מען זיך אפּגעערדט

אז עם זענען דא עלטערן וואס פארמאגן טעלעוויזשן אין שטוב, אויף די אלע טענות האט דער רבי געענטפערט: "מיט די צייט וועלן די קינדער משפיע זיין אויף די עלטערן זיי זאלן אויך תשובה טון"; ער האט בשום אין אופן נישט געלאזט מען זאל ארויס ווארפן א קינד וועגן די עלטערן.

דעריבער זאלסטו נאכאמאל פרוברין צו רעדן צו די מלמדים און טיששערס, צום מנהל און מנהלת - אז מען טוט וויי דינע קינדער; אפשר איז עם נישט ממש ווי דו זאגסט, אפשר זוכן דינע קינדער צו טשעפען מיט אנדערע, זיי מברר וואס גייט פאר, און אויב איז עם טאקע אזוי ווי דו זאגסט, זאלסטו שוין ארויס געמען דינע קינדער פון אזא פלאץ וואס וועט סיי ווי צעפאלן.

די הנהלת המוסד איז געקומען אמאל צום הייליגן סאטמאר רבי זאגן אז עם איז נישט דא קיין געלט און די מוסד האלט זיך ביים פארמאגן, האט דער רבי זכותו יגן עלינו זיי געזאגט אזוי: "א מוסד מאכט זיך נישט צו אז מען האט נישט קיין געלט, א מוסד מאכט זיך צו צוליב מחלוקת"; קינדער טאר מען נישט אריין מישן אין קיין מחלוקת, קינדער וואס הערן רעדן אויף א צווייטן איד וועלן שפעטער אנוועק גיין פון אידישקייט, מחלוקת איז נישט גוט פאר קיינעם, עם קומט נישט ארויס קיין גוטס פאר קיינעם, ספעציעל פאר קינדער.

דער אייבערשטער זאל רחמנות האבן אויף אונז און שיקן דעם גואל צדק וואס זאל מאכן שלום צווישן אונז.

אזוי ווי עס שטייט (מלאכי ג): "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא וגו' והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם", און חכמינו זכרונם לברכה דרש'נען אויף דעם (עריית, ח): "אין אליהו בא לא לרחק ולא לקרב, אלא לעשות שלום בעולם", אליהו הנביא וועט קומען נאר צו מאכן שלום אויף די וועלט; אמן.

שנב

אז איך באקום געלט פון בולל, הייסט
דאס אז איך ליג אין תאוות ממון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א פרישער אינגערמאן, סוף שנה ראשונה און איך לערן אין א בולל הלכה. איך מוטשע זיך מיט מחשבות אויב איך טו ריכטיג, ווייל איך ווייס אז ביים הייליגן רבין איז די תאוה צו געלט געווען פון די ערנסטע זאכן און ווען איך לערן אין בולל שפיר איך אז אלעס דריידט זיך נאר ארום געלט, דאס קומען צייטליך, די בחינות, לערנען ברצופות, און אזוי ווייטער. הייסט דאס אז איך ליג אין תאוות ממון?

פון די אנדערע זייט ווייל איך למעשה לערנען תורה ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן, נישט סתם פאר ביזנעס חס ושלום. אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר אויסקלארן ווי אזוי איך דארף באטראכטן די זאך.

א גרויסן נישר בת

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בהעלותך, י"ד סיון, שנת תשע"ח לפקט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט די הייליגע תורה און דו
לערנסט שלחן ערוך אויף הלכה למעשה.

חבמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ה.): אויפ'ן פסוק (תהלים
פז ב): "אהב ה' שערי ציון מבל משכנות יעקב",
דער אייבערשטער האט ליב ווען מען לערנט הלכה מער
ווי אלע אנדערע לימודים, ווייל: "מיום שחרב בית המקדש,
אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו, אלא ארבע אמות של
הלכה בלבד", פון ווען מיר האבן פארלוירן די בית המקדש
- דעם אייבערשטנס הויז, וואוינט דער אייבערשטער דארט
וואו מען לערנט הלכה; דערפאר האט דער רבי זייער מקפיד
געווען אז יעדער איד דארף לערנען יעדן טאג הלכה (עין
שיחות הר"ן, סימן כט); וואויל איז דיר אז דו ביסט זוכה צו לערנען
רוב צייט פון טאג הלכה למעשה.

אז מען קומט צייטליך אין כולל, מען נעמט די בחינות און
מען לערנט שעות רצופות - דאס מיינט נישט תאזות
קמון, דאס מיינט אז מען איז א בעל אחריות. ווען א
אינגערמאן האט חתונה שרייבט ער אונטער אין די כתובה:
"ואנא אזון ואפלא ואוקיר ואפרנס יתייכי בהלכות גוברין
יהודאין", איך נעם זיך אונטער צו ברענגען פרנסה; ווען דו

האסט תתונה געהאט האסטו זיך מתחייב געווען צו ברענגען
פרנסה פאר דיין ווייב, אז דו קענסט דאס באנווייזן ווען דו
לערנסט אין בולל - וואויל פאר דיר.

געדענק וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סט):
"עיקר העשירות באה בזכות האשה", די גאנצע
עשירות וואס א מענטש האט - איז פון זיין ווייב; אויב מען
איז מכבד די ווייב, מען פירט זיך אויף אין שטוב אזוי ווי
עס דארף צו זיין, מען רעדט איידל און שיינ, דורכדעם איז
מען זוכה צו האבן עשירות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע
דיינע וועגן.

שנג

איך בעט שוין אזויפיל און איך זע
גאכנישט קיין ישועה, פארן וואס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן יישר ב"ח פאר די שיעורים וואס העלפן מיר אזויפיל
אין לעבן.

איך בין א פופצן יעריגע מיידל, מיר וואוינען אין א דירה מיט גאר
אין שלאף שטוב מיט פינף נפשות און מיר זענען זייער צערריקט. איך
בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן אז מיין טאטע זאל טרעפן א גרעסערע

דירה פאר אונג, איך האב זיך שוין פארנענומען אפאר זאכן, אבער גארנישט האט געהאלפן.

אפשר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן אן עצת אדער א סגולה צו מ'רעפן א דירה.

א דאנק פון פאראויס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך, ט"ו סיון, שנת תשע"ח לפקט קטן ... תהי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

ווען מען בעט דעם אייבערשטן און מען זעט נישט קיין ישועה טאר מען נישט טראכטן אז די תפילות גייען חס ושלום לאבוד; קיין איין תפלה גייט נישט לאיבוד. אסאך מאל געמט דער אייבערשטער די תפילות און נוצט דאס פאר'ן לעבן פונעם מענטש, אבער קיין איין תפלה ווערט נישט פארלוירן; מיר דארפן ווייטער מתפלל זיין און האפן צום אייבערשטן אז מען וועט בקרוב באקומען די ישועה.

נאך אביסל קומט איר שוין אריין אין די יארן פון שידוכים, דעריבער בעסט דעם אייבערשטן איר זאלט מ'רעפן א גוטע שידוך און אויפשטעלן א שיינע שטוב.

זעט צו זאגן יעדן טאג אביסל תהלים וועט איר זען גרויסע ניסים אין לעבן; אין תהלים ליגט אלע ישועות.

 שנד

נאך אזויפיל יארן פון הייליגן רבי'ן, פארוואס זענען נישט דא
 מער ברסלב'ער חסידים? און אויף וועלכע זאכן דארף מען
 נישט פאלגן די עלטערן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איינערע שיעורים און חיווק האבן מיר ממש געטוישט מיין לעבן צום
 גוטן מן תקצה אל תקצה ברוך ה', און צום ערשט מוז איך זיך באדאנקען
 אויף דעם.

איך האב געוואלט פֿרעגן איבער חסידות ברסלב. מען זעט אין ברסלב
 אז כמעט יעדער איינער איז א פֿרישער מקורב, אלעס איז גייע מענטשן,
 וואו זענען די אלע ברסלב'ער חסידים פון אלע דורות? נאך איבער צוויי
 הונדערט יאר פון הייליגן רבי'ן וואלט דאך די ברסלב'ער חסידות געדארפט
 איבערשטייגן אלע אנדערע חסידות'ן אין צאל פון מענטשן, און למעשה
 איז דאס נישט אזוי.

איך האב איך געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ישיבה
 שליט"א זאגט אז אויף צוויי זאכן דארף מען נישט פאלגן די עלטערן,
 דאס איז וואו צו גיין לערנען און אויף א שידוך, נאר ביי די צוויי זאכן
 דארף מען טון וואס מען זעט פאר ריכטיג און מען דארף נישט פֿרעגן
 די עלטערן, האב איך געוואלט פֿרעגן וואו עס איז דער מקור אין שלחן
 ערוך אויף דעם.

א גרויסן ניישר פת.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בהעלותך, ט"ו סיון, שנת תשע"ח לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך וייער צו הערן אז דו ביסט זיך מחי' און
מחזק מיט'ן הייליגן רבי'ן.

דו שרייבסט אז דעם רבינ'ס דיבורים האט דיר אינגאנצן
געטוישט דיין לעבן צום גוטן - מקצה אל הקצה; דער
רבי האט דאס בפירוש געזאגט (תני מוהר"ן, סיון שנה): "מיט יעדע
שיחה וואס איך שמועס מיט ענק, קען מען זיין אן ערליכער
איד. נישט סתם אן ערליכער איד, נאר אן ערליכער איד
אזוי ווי איך מיינ אן ערליכער איד"; ווייל דער רבי ברענגט
אונז צום אייבערשטן, דער רבי לערנט אונז אויס מיר זאלן
לעבן מיט אמונה, מיט תכלית. און דער רבי געבט אונז א
וועג ווי אזוי מיר קענען זוכה זיין צו לערנען און ענדיגן פל
התורה בולה (עיני שיחות הר"ן סיון עו).

אזוי איך האט דער רבי געזאגט (תני מוהר"ן, סיון שכב): "ווער
עס וועט נאר האבן א שייכות מיט איינע פון מיינע
תלמידים, וועט שוין איך ווערן אן ערליכער איד. נישט נאר
אן ערליכער איד, נאר גאר א גרויסער צדיק".

דער הייליגער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן, סיון שנה): "על שני
בתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם", אויף צוויי
גרופעס מענטשן האב איך גרויס רחמנות, "על אלו אנשים

שְׁהִיוּ יְכוּלִים לְהִתְקַרֵּב אֵלַי וְאִינֶם מִתְקַרְבִּים", אויף די מענטשן וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר און זיי זענען נישט מקורב געווארן, "ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקימים את דברי", און אויף די וואס זענען מקורב צו מיר און פאלגן מיך נישט; "כי אני יודע, שיהיה עת, בעת שיהיה האדם מנח על הארץ עם רגליו אל הדלת, או יסתכל על עצמו היטב, ויתחרט מאד מאד על שרא זכה להתקרב אלי, או שרא קים את דברי. כי אז ידעו שאם היו מקרבים אלי ומקימים את דברי, לא היה שום דברא בעולם שרא הייתי מביאם לאותה המדרגה, אבל לא יועיל און", ווייל עס וועט קומען די צייט וואס דער מענטש וועט ליגן מיט די פיס צום טיר, דאס מיינט ווען מען שטארבט - וואס דעמאלט לייגט מען אראפ דעם מענטש אויף דער ערד מיט די פיס אויסגעדרייט צום טיר, און דער מענטש וועט זיך דעמאלט אנקוקן ווי אזוי ער זעט אויס... דעמאלט וועט ער זייער תרטה האבן: 'פאר וואס האב איך נישט געפאלגט דעם רבין, ווייל ווען איך וואלט ווען געפאלגט דעם רבין וואלט איך זוכה געווען צוצוקומען צו די גרעסטע מדריות אויף די וועלט', אבער עס וועט שוין זיין צו שפעט.

דו פרעגסט: "וואו זענען אלע ברסלב'ער חסידים?" וייל איך זיך פרעגן: "וואס איז ברסלב'ער חסידות? ווי אזוי ווערט מען א ברסלב'ער חסיד קען מען נישט דערקענען פון אינדרויסן, ברסלב האט נישט א געוויסע לבוש אז מען זאל קענען ציילן וויפיל מענטשן האבן שייכות

מיט דעם רבי'ן; דער רבי וויל פון אונז או מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן. מען זאל זיך מתבודד זיין יעדן טאג, זיך אויסגיטן דאס הארץ צום אייבערשטן און אים דערציילן אלעס וואס גייט איבער אויף אונז. התבודדות איז א זאך וואס איז פרייוואט, עס איז צווישן דעם מענטש אינעם אייבערשטן - "בד בבד יהיה - קודש".

נאך א זאך וואס דער רבי וויל פון אונז, אז מיר זאלן זיין פרייליך. מיר זאלן זיך מחיה זיין מיט יעדע נקודה טובה, מען זאל נישט אויפגעבן ווען מען זעט אז מען האלט אין איין אראפפאלן און מען זאל נישט אויפהייבן די הענט ווען מען זעט אז וויפיל מאל מען פרובירט נאכאמאל פאלט מען צוריק - דאס איז ברוסלב'ער חסידות; געבן מוט פאר'ן מענטש אנצוגיין אין לעבן.

דער הייליגער רבי איז א מתנה פאר כלל ישראל; דער רבי איז א מתנה פאר די גאנצע וועלט - פאר אלע אידן און להבדיל אפילו פאר אומות העולם. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אונטערנוועגס ווען ער איז געפארן קיין נאוריש (תני מוה"ו, סימן רט): "יש לאל ידי להחזיר כל העולם ברו למוטב", איך בין בפת צוריק צו ברענגען די גאנצע וועלט צום אייבערשטן, "ולא מבעיא ישראל קדושים, אקא כל האמות העולם בלם אני יכול להחזירם להשם ותברך, והייתי יכול להוליכם סמוך לדת ישראל", נישט נאר די אידן קען איך צוריק ברענגען צום אייבערשטן, נאר אפילו די אומות העולם קען איך צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

מוסר נפש געווען האט זיך דער רבי צו ראטעווען אידן פון עבירות; איינע פון די זאכן וואס דער רבי האט אונז געהייסן - איז צו גיין "הפצה". יעדער ברוסלב'ער חסיד דארף עוסק זיין אין מקרב זיין אידישע קינדער צום אייבערשטן און מען קען נישט זיין א ברוסלב'ער חסיד נאר אז מען איז עוסק אין הפצה. דאס האט מוהרא"ש זכרוננו לברכה געטון במשך פופציג יאר אין איין ציי; געדרוקט דעם רבינ'ס ספרים און דאס פארפלייצט אויף די גאנצע וועלט. נאכדעם האט ער געשריבן קונטרסים; ער האט גענומען דעם רבינ'ס ווערטער און דאס אראפ געשריבן אויף א גרינגע שפראך פאר בני הנעורים אז זיי זאלן דאס אויך קענען פארשטיין. ער האט געדרוקט די קונטרסים אויף צענדליגער שפראכן און דאס פארשפרייט פאר די וועלט, און דאס טוען ווייטער תלמידי היכל הקודש מיט מסירות נפש.

הונדערטער מיליאנען ספרים און קונטרסים - בלי גוזמא - האט מוהרא"ש געדרוקט און פארשפרייט פאר די וועלט, מיט איין פונד: אז נאך א איד זאל וויסן פונעם אייבערשטן, נאך א איד זאל וויסן אז ער קען נאך תשובה טון און נאך א איד זאל וויסן אז ער קען אנהייבן פונדאסניי; דאס איז ברוסלב: "מאכן נאך א איד טראכטן פון תכלית; זיך מחזק זיין מיט דאס גוטס וואס מען האט; גלייבן אז מען קען נאך פאררעכטן; אפילו דער גרעסטער בעל עבירה האט נאך א וועג צוריק צו קומען צום אייבערשטן" - דאס איז ברוסלב!

מענטשן זוכן נישט צו דערציילן פאר אנדערע אז זיי לעבן פון דעם רבינ'ס עצות און חיזוק ווייל אסאך מאל ווערט פון דעם א גרויסע מחלוקת, אבער אלע נעמען די חיזוק פון רבי'ן. עס איז נישט דא קיין איין איד אויף די וועלט וואס שפעט נישט חיות פון רבי'ן, אויב נישט גראדערהייט איז עס בעקופיין; זיין רב, זיין מורה דרד, זיין משפיע וכו' - נעמט חיות פון רבי'ן, עס איז נישטא נאך איינער וואס קען אזוי מחזק זיין א מענטש וואס איז אראפ געפאלן אין עבירות ווי דער הייליגער רבי.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (תני מוהר"ן, סימן תרג): עס איז געווען א פייגל וואס האט געלייגט זייער אסאך אייער, זעענדיג אז זי האט נישט גענוג פלאץ אין איר נעסט פאר אלע אירע אייער, האט זי געטראכט אז זי וועט שטילערהייט לייגן אירע אייער אין אנדערע נעסטן און דארט זאל זיך עס ווארעמען. אזוי האט זי געטון, זי האט ארויסגעלייגט הונדערטער אייער אין אומצאליגע נעסטן; שפעטער ווען עס זענען ארויסגעקומען די פייגלעך פון די אייער האבן די פייגל פון די אנדערע נעסטן געמיינט אז דאס זענען זייערע קינדער, ביז די מאמע פון די אלע פייגלעך איז געקומען און געפיפן מיט איר מויל, דאן האבן אלע פייגלעך דערקענט זייער מאמעס קול זענען זיי אלע מיטגעפלוין מיט איר.

אזוי איז אויך ביים רבי'ן; דער רבי מיינט אז דאס זענען זיינע מענטשן, דער משפיע מיינט אז די זענען זיינע בחורים, ביז דער רבי געבט א פייף און זאגט (תני מוהר"ן, סימן

(ג): "כל ענין שפלי הוא רק ראש השנה", און אלע קומען צו לויפן קיין אומאן; עם אזי ממש אזוי ווי עם שטייט (ישעה ס. ד): "שאי סביב עינוד וראי פלם נקבצו באו לך בנוד מרחוק יבאו ובנתוד על צד תאמנה", אלע קומען צו פארן תאמנה"ה - קיין אומאן, דארט קען מען שוין אביסל זען וואס טוט זיך דא, וויפיל מענטשן נעמען חיווק פון הייליגן רבין.

בנוגע אויב מען וויל גיין לערנען אין א ישיבה און די עלטערן זענען נישט מסכים וכו'; עם ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ, סעיף כה): "תלמיד שרוצה ללכת למקום אחר, שהוא בוטח שיראה סימן ברכה בתלמודו לפני הרב ששם, ואביו מוחה בו, לפי שדואג שבאותה העיר הגונים מעלילים - אינו צריך לשמוע לאביו בזה", אויב מען וויל גיין לערנען ביי א געוויסע רבי תורה וואוסנדיג אז מען גייט מצליח זיין אין די ישיבה מער ווי ביי א צווייטער רבי, און דער טאטע לאזט נישט גיין ווייל ער האט מורא אז דער זון וועט צוקומען צו א סבנה - מעג מען אהין גיין לערנען, און דער רמ"א לייגט צו נאך אן הלכה: "וכן אם האב מוחה בכן לשא איזו אשה שיחפץ בה הבן - אין צריך לשמוע אל האב", אזוי אויך אויב דער טאטע לאזט נישט זיין זון חתונה האבן דארף ער נישט צוהערן צו אים. דער מקור פון די הלכה איז אין תשובת מהר"ק (שורש קס): "דאין פח ביד האב למחות ביד בנו לשא אשה אשר יחפץ בה הבן, דאין תיב לכבוד אלא בדברים ששייכים לאב, בגון מאכילו ומשקו, אבל מלתא דלא שייך באב - פשיטא דאין פח ביד האב למחות בבנו, עד פאן לשוננו".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן
און נעמען א חלק אין צוריק קערן אלע אידן צום
אייבערשטן.

שנה

וואס איז דער אמת'ער ריכטיגער וועג ווי
אזוי אינגעלייט דארפן זיך פירן אינדערהיים?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם א גרויסן ניישר כח פאר אלע דרשות און חיווק וואס זענען מ'זש
במים קרים על נפש עיפה, עם העלפט און שמארקט, און לערנט א וועג
ווי אזוי זיך צו פירן אין יעדן מצב.

איך האב געוואלט פרעגן איבער דעם ענין פון "קדש עצמה במקור
לך" ווען עם קומט צו ענגנים שבינו לבינה וכו'". יעדער מדרוך, יעדער
רב און יעדער דיין האט אן אנדערע מהלך אין די ענגנים, איינער איז
מער מחמיר און א צווייטער איז מער מקיל, און פרישע אינגעלייט האבן
נישט קיין קלארקייט צו וויסן ווי אזוי זיי דארפן זיך פירן. איינער זאגט
אז אויב מען איז מער מקיל וועט עם מאכן בעסער דעם שלום בית, א
צווייטער זאגט אז דאס איז בלויז דמיונות, עם איז נאר אן עצה פונעם
יצר הרע אריינצוכאפן דעם מענטש; למעשה אויף די אונטערשטע שורה
איז נישט קלאר וואס מען דארף צו טון, אפשר קען דער ראש ישיבה
שליט"א אויסקלארן דעם ענין?

בא. זע אין דעם חלק, מכתיב שמה.

אויך האב איך געוואלט פֿרעגן איבער דעם וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט אלץ אז ווען א איד לערנט אסאך גמרא און משניות, מען לערנט די הייליגע תורה, איז דאס א תיקון תפֿרית, דאס פאררעכט אלע פֿגמים פונעם מענטש. למעשה זעען מיר אז אסאך גרויסע צדיקים האבן נא עוסק געווען אין תעניתים און סיגופים, זיי האבן זיך נישט באנגונט מיט'ן לערנען תורה.

א גרויסן ווישר בַּח פאר אלעם.

תשובה:

געזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בהעלותך, י"ח סיון, שנת תשע"ח
לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז זייער שווער צו שרייבן פון די ענגנים וכו', אבער היות אסאך אינגעלייט זענען צעמישט אין דעם ענין וועל איך פֿרובירן צו שרייבן וויפיל עס איז שוין.

דו שרייבסט מיר אז אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן רלא): "אפילו בעונה האמורה בתורה, אם עשה להשלים תאוותו או להנאת גופו - הרי זה מגנה", ווען מען האט חתונה און מען לעבט צוזאמען וכו' זאל מען נישט אינזין האבן פאר די אייגענע הנאה; דא וועל איך דיר ווייזן ווי דער יצר הרע שפילט ארום מיט דיר, לאמיר נעמען דעם שלחן ערוך און זען וואס עס שטייט אין אנהייב פון אט

דעם זעלבן סימן: "וכן בכל מה שיהנה בעולם הזה, לא יבון להנאתו אלא לעבודת הבורא יתברך", אלעם וואס א מענטש טוט אויף די וועלט זאל ער טון פאר'ן אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (משלי ג, ו): "בכל דרכיך דעהו", און די הייליגע חכמים דרש'נען אויף דעם: "כל מעשיה יהיו לשם שמים", אלע דינע מעשים זאלן זיין נאר פאר'ן אייבערשטן, "בגון האכילה, והשתיה, וההליכה, והשיבה, והקימה, והתשמיש, והשיחה, וכל צרכי גופך", צום ביישפיל, ווען מען עסט, מען טרינקט, מען גייט, מען זיצט, מען שטייט, מען איז מיט די נויב און אזוי אלע צרכי הגוף, "יהיו פֿרֿם לעבודת בוראך", אלעס זאל מען טון פאר'ן אייבערשטנ'ס וועגן, "או לדבר הגורם עבודתו", אדער מיט די פוֹנה אז מען זאל צוקומען דורך דער זאך צו דינען דעם אייבערשטן. "שאפֿוּ הַיְהוָה צִמָּא וְרֵעֵב, אִם אֵכֵל וְשָׁתָה לַהֲנַתּוֹ - אֵינּוּ מִשְׁבֹּת, אֱלֹהִים יִתְכַנֵּן שְׂיֵאכֵל וְיִשְׁתֶּה כִּפִּי הַיּוֹתוּ לְעַבֵד אֶת בּוֹרְאוֹ", און אפילו אויב איינער איז הונגעריג און דארשטעריג, אויב וועט ער עסן און טרינקען צו ווערן זאט - איז נישט גוט, נאר מען דארף אינזין האבן אז מען עסט און מען טרינקט נאר פאר'ן אייבערשטנ'ס וועגן.

ווייל איך דיר פרעגן: ווען דו עסט און דו טרינקסט האסטו אויך קאפ דרייעניש אז דו עסט פאר דיין הנאה, אדער דעמאלט גייט דיר דאס נישט אן און דו טראכט נישטאמאל פונעם אייבערשטן... ביי אלע אנדערע זאכן וואס דער שלחן ערוך פרענגט דארט ווייטער אראפ, למשל ווען עס קומט

צו גיין שלאפן, וואס דער מחבר זאגט: "וכן בשכיבה, בזמן שהוא יגע וצריך לישן כדי לנות מיגיעתו - אם עשה להנאת גופו אינו משבח, אלא יתבונן לתת שנה לעיניו ולגופו מנוחה לצורך הבריאות, שלא תטרף דעתו בתורה מחמת מניעת השנה", ווען מען איז זייער אויסגעמאטערט, אויב לייגט מען זיך שלאפן זיך אפצורוען איז נישט גוט, גאר מען דארף גיין שלאפן פאר'ן אייבערשטנ'ס וועגן; איז אינטערעסאנט אז דו שרייבסט נישט מיט ווייטאג ווי ווייט דו ביסט פארקראכן אז דו גייסט שלאפן יעדע נאכט פאר דיין הנאה, ווער ווייסט צי דו טראכסט בכלל פונעם אייבערשטן ביים גיין שלאפן, צי דו ליינסט קריאת שמע און צי דו גרייטסט אפילו אן נעגל וואסער; דייקא ווען עס קומט צו זיין אן ערליכער איד, מען האט חתונה און מען וויל האבן א ריינע מח, דעמאלט ייבא השטן; דער שטן איז דא און ברענגט אריין עצבות און מרה שחורה, ספיקות און בלבולים צי מען מעג יא אדער מען טאר נישט, צי מען האט אינזין דעם אייבערשטן אדער מען טוט דאס פאר די אייגענע הנאה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן בפירוש (גדים ב): "אין הלכה ביוחנן בן דהבאי", מען פסק'נט נישט ווי יוחנן בן דהבאי, ביי דעם ציטערט מען פון עונשים קשים ומרים, אבער אינטערעסאנט איז אז אפאר שורות פאר דעם זאגן חז"ל (שם, עמוד א): "כל הצופה בנשים - סופו בא לידי עבירה", ווער עס היט זיך נישט די אויגן וועט צוקומען צו טון עבירות, "וכל המסתכל בעקבה של אשה, הניין לו בנים שאינם

מהונגנים", און ווער עס קוקט אפילו נאר אויף די פוס פון א פרוי וועט האבן קינדער וואס וועלן נישט זיין ערליך - דארט קלאפט דיר בכלל נישט דיין הארץ, דארט שרייטו נישט: 'וואס וועט זיין מיט מיינע קינדער?'

איינע פון די וויכטיגסטע זאכן איז צו זיין א "מכיר את מקומו" - זיך אליינס קענען; ווען א מענטש ליגט נאך אין עבירות, ער איז נאך ווייט פון האבן ריינע מחשבות, דארף ער זען צו טון אלעס אויף די וועלט אז ער זאל נישט אראפפאלן אין עבירות.

דאס וואס דיין קאפ דריידט זיך צי דו ביסט א בעל תאוה צי נישט - ווען עס קומט צו לעבן מיט די ווייב און פרישות וכו', דאס האט נישט קיין שום שויכות מיט קדושה, דאס איז פשוט דער יצר הרע וואס קומט צו אלע אינגעלייט נאך די חתונה, ווען ער זעט ווי ער גייט זיי פארלירן, ווייל זיי גייען יעצט ווערן צדיקים, קדושים, זיי גייען מער נישט נבשל ווערן אין פנים הברית רחמנא לצלן; וואס טוט דער רשע מרשע - דער יצר הרע? ער טוט זיך אן א גרויסע היט מיט א לאנגע בעקימשע, ער לייגט די הענט אויף זיין הארץ און הייבט אן רעדן צו אינגעלייט פון פרישות וכו'; ער שרעקט זיי אן מיט עונשים קשים ומרים; ער שרעקט זיי אן מיט נישט ערליכע קינדער, ביז די אינגעלייט זענען זיך פורש, איינער למחצה, דער צווייטער לשליש, און דער דריטער לרביעי; אזוי כאפט ער זיי אריין אין זיין פאסטקע

און איז זיי מכשיל מיט הארבע עבירות, וואס די עבירות ברענגען באַמת עונשים קשים וזרים, מען פארלירט די וועלט און יענע וועלט רחמנא לצלן.

דער יצר הרע וואס איז אנגעטון מיט א גרויסע היט און א בעקימטשע - דער איז זייער מסוכן; גלייך אין די ערשטע תורה מיט וואס דער רבי הייבט אן דעם הייליגן ספר ליקוטי מוהר"ן, זאגט דער רבי: "האי גרא דמטבע לספינתא", דער יצר הרע איז ווי א וואל וואס וויל דערטרענקען דעם איד, "מתחזי פי צוצינתא דנורא חורתא ברישא", ער פארשטעלט זיך ווי א ווייסע ברענעדיגער מלאך; ער קומט נישט צום מענטש אים איינגרעדן צו טון עבירות, נאר ער פארשטעלט זיך ווי אן ערליכער איד און פארבט די עבירות ווי א מצוה. אנשטאט דער אינגערמאן זאל יעצט לעבן מיט זיין ווייב אן קיין שום פרישות וכו', אזוי וועט ער באקומען א ריינעם מח, ער וועט זיין אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס, קומט ער און מאכט אים משונע מיט חומרות וכו' אזוי דריידט זיך דער אינגערמאן ארום געבעד אן א קאפ, נאך ערגער ווי אלס בחור; דאס אלעס איז די ארבעט פונעם יצר הרע.

מוהרא"ש האט מיר געזאגט אויף דעם ספר ... וואס איז מדרוך אברכים בעניני קדושה, אז דער בעל מחבר איז אן ערליכער איד, א גרויסער צדיק, אבער זיין ספר טאר מען נישט האלטן אין שטוב; דער ספר האט שוין גורם געווען אז אידישע קינדער זאלן אראפפאלן אין ביטערע עבירות. דער מחבר האט צאמגענומען הנהגות און פרישות

פון צדיקים וואס זענען געווען מלאכים, הנהגות פון צדיקים וואס זענען געווען מברל ומפרש פון די וועלט, און דאס געבט ער איבער פאר אונז פשוט'ע מענטשן וואס מיר זענען נאך זייער ווייט פון זיין אפילו פשוט'ע אידן...

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (גדרים ב): "אין הלכה פיוחנן בן דהבאי, אלא כל מה שאדם וכו' - עושה", מען פסק'נט נישט ווי יוחנן בן דהבאי; פּרעגן די הייליגע חכמים: "ער האט דאך געהערט פון די מלאכי השרת אז אלע ענשים קומען ווייל מען איז נישט אפגעשיידט וכו'?" ענטפערן חז"ל אז ער האט דאס נישט געהערט פון מלאכים ממש, נאר "מאן 'מלאכי השרת' רבנן", ער האט דאס געהערט פון די חכמים וואס ווערן אנגערופן מלאכים, "ואמאי קרו להו 'מלאכי השרת' - דמצייני כמלאכי השרת", פארוואס רופט מען אן די חכמים 'מלאכים?' ווייל זיי זענען אפגעשיידט פון די וועלט ווי מלאכי השרת; ביי א מלאך איז נישט שייך די אלע זאכן, א מלאך האט נישט קיין ווייב, א מלאך האט נישט קיין קינדער, דערפאר קען א מלאך זאגן פאר מענטשן "מען דארף זיין אפגעשיידט וכו'"; דער בעל מחבר פונעם ספר ... איז אזוי ווי די מלאכי השרת, אבער מיר פשוט'ע מענטשן טארן נישט אריינקוקן אין א ספר וואס לערנט אויס פרישות, ווייל דאס מאכט מען זאל אראפפאלן אין עבירות חמורות רחמנא לצלן.

על פי תורה דארף א מענטש ווערן הייליג און ריין נאך די חתונה, איי וועסטו פּרעגן אז מען הערט פון אינגעלייט

ווי זיי וויינען נאך זייער חתונה אז זיי פאלן אין עבירות;
 נאר שולדיג אין דעם זענען די וואס לערנען מיט חתנים און
 זיי געבן איבער פאר חתנים א פאלשע תורה. בשעת ווען
 דער אינגערמאן איז קוים קוים א פשוט'ער איד, לייגט מען
 שוין ארויף אויף אים תנהגות און פרישות פון מלאכים. איין
 חילוק איז דא צווישן דער בעל מחבר ספר ... און די חתנים
 מלמדים, אז דער בעל מחבר האט דאס געמיינט ערנסט,
 ער איז טאקע א מלאך וכו', אבער די חתנים מלמדים זענען
 פשוט'ע מנגלים; פאר זיך לעבן זיי אן קיין פרישות וכו', און
 נאר אויף טייערע אברכים, אומשולדיגע חתנים וואס ווילן
 אנהייבן לעבן ווי ערליכע אידן, אויף זיי לייגן זיי ארויף דעם
 יצר הרע'ס חומרות.

אזוי איז אויך ביי פלות; מען דערשרעקט זיי, מען לייגט
 זיי אראפ די גאנצע זאך פון חתונה האבן און זיין
 צוזאמען מיט'ן מאן וכו' באילו דאס איז א גוי'שע זאך, און
 ווי מער אפגעשיידט מען איז אלץ מער האט דער אייבערשטער
 א נחת רוח - ווען דאס אלעס איז קעגן די הייליגע תורה
 און קעגן די וועגן פון ערליכע אידן; אן ערליכער איד לעבט
 אן פרישות, אן ערליכער איד דאנקט און לויבט דעם
 אייבערשטן אז ער האט א ווייב, אזוי איז ער אפגעהיטן פון
 עבירות.

וואס זאל איך דיר זאגן, ווען א מענטש הייבט אן לעבן
 מיט די עצות פון רבי'ן, ער איז זיך מתבודד יעדן
 טאג מיט'ן אייבערשטן, ער לעבט מיט אמונה, וואס ער

דארף בעט ער דעם אייבערשטן און ער שפירט ווי דער
 אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים, דער
 מענטש איז מקיים (משלי ג, ו): "בְּכֹל דַּרְכֵיךָ דַּעְהוּ"; אזא מענטש
 טוט אלעס מיט'ן אייבערשטן. ווען ער עסט דאנקט ער דעם
 אייבערשטן אויף די גוטע עסן וואס ער האט פאשאפן, ווען
 ער גייט אין בעט ליינט ער קריאת שמע; ער דאנקט דעם
 אייבערשטן אויף זיין טאג, ער דאנקט דעם אייבערשטן אז
 ער האט א בעט וואו צו שלאפן וכו' און בעט דעם אייבערשטן
 אויפ'ן מארגנדיגן טאג, ער דאנקט דעם אייבערשטן אויף זיין
 ווייב, אויף זיינע קינדער און אויף זיין שיינע לעבן, דעמאלט
 פאלן אוועק אלע פראבלעמען.

אנשטאט ארבעטן אוועק צו נעמען די טונקלקייט, קען
 מען ארבעטן אנצוצינדן מער און מער ליבט,
 דורכדעם וועט די טונקלקייט פון זיך אליינס אוועק גיין;
 דאס איז די וועג פון הייליגן רבי'ן, מען זאל לעבן מיט'ן
 אייבערשטן; דעמאלט איז נישטא קיין תאוות, דעמאלט איז
 נישטא קיין חושד, אזוי ווי עס שטייט (חוקאל מג, ב): "וְהָיָה
 כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵימֵנוּת הַקְּדוֹת, וְקוֹלוֹ בְּקוֹל מִים
 רַבִּים", יחוקאל הנביא דערציילט ווי ער האט געזען פביכול
 דעם אייבערשטן קומען אין די ענדה, עס האט זיך געהערט
 א רעש ווי וואסער שטורעמט, "וְהָאָרֶץ הָאֵרֶה מִכְּבֹּדוֹ", און
 פלוצלונג איז ליכטיג געווארן די גאנצע וועלט; ווען מען
 לעבט מיט'ן אייבערשטן ווערט ליכטיג, אמונה מאכט ליכטיג.
 דאס טוט דער רבי מיט אונז, ער ברענגט אריין אין אונז

פשוט'ע מענטשן אזא קלארע אמונה, אז מען הייבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן.

אויף די צווייטע שאלה וואס דו פֿרעגסט, אז איך זאג שטענדיג אז אויב מען לערנט אסאך גמרא און משניות איז דאס א תיקון הברית, פֿרעגסטו, ווי אזוי קען זיין אז דאס אליינס איז א תיקון הברית, מיר געפונען דאך אז אלע צדיקים האבן זיך מסגף געווען מיט סיגופים און תעניתים, זעט מען דאך אז לערנען אליינס איז נישט גענוג וכיו; קודם כל זאלסטו וויסן אז נישט איך זאג דאס, נאר דער רבי זאגט דאס; דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אמתן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפ געפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איה שיהיה, בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כך וכך", וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס, אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטם.

ווען דער רבי האט געזאגט דעם שמועס, האט רבי נתן געפֿרעגט דעם רבי'ן (תני מוהר"ן, סימן תקעט): "צי תורה קען

אויך העלפן אזא איינעם וואס איז אראפ געפאלן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן? "האט דער רבי געשריגן אויף אים און געזאגט: "דו ווייסט ווי גרויס דער פגם פון תורה איז? תורה איז העכער פון אלעס, אפילו א מענטש וואס ווייקט זיך אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, אויב וועט ער לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה וועט ער אלעס מתקן זיין און ווערן אן ערליכער איד".

נישט איך זאג דאס, חכמינו זכרונם לברכה זאגן דאס (ירושלמי ראש השנה פרק ה, הלכה ח): "בין שקבלתם עליכם עול תורה - מעלה אני עליכם פאלו לא הטאתם מימיכם", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך צו לערנען די הייליגע תורה רעכנט אים דער אייבערשטער אזוי ווי ער האט קיינמאל נישט געזינדיגט; דאס וואס די צדיקים האבן זיך מסגף געווען מיט סיגופים - דאס איז געווען אין די פריערדיגע דורות, דעמאלט איז דאס געווען דער וועג צוצוקומען צום אייבערשטן, אבער היינט ווען מיר ווייסן פון הייליגן רבי'ן דארף מען שוין נישט די אלטע וועג, אזוי ווי דער רבי האט בפירוש געזאגט, אז מען זאל נישט פאסטן קיין שום אייגענע תעניתים, נאר די ד' תעניתים און תשעה באב און יום כיפור; חוץ פון די תעניתים האט דער רבי נישט געלאזט פאסטן.

דער רבי האט אויגו געגעבן פאר א תיקון שווערערע סיגופים ווי פאסטן; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ו):

"עיקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתוק", דער עיקר וועג ווי אזוי מען טוט תשובה, אז "ווען מען פארשעמט דיר זאלסטו נישט ענטפערן"; נאך זאגט דער רבי (ספר המידות, אות תפלה, סימן עו): "בשתשמע חרפתה ותשתק, תזכה שיענה הקדוש ברוך הוא בקשתה", ווען מען פארשעמט דיר און דו ענטפערסט נישט, וועסטו זוכה זיין אז דער אייבערשטער וועט צוהערן דיינע בקשות; נאך זאגט דער רבי (שם, אות מריבה, סימן פו): "מי ששומע חרפתו ושותק, על ידי זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיו ראויין לבוא עליו", ווער עס ענטפערט נישט ווען מען פארשעמט אים, איז זוכה צו מבטל זיין אסאך צרות וואס וואלט ווען געדארפט קומען אויף אים; אז דו וועסט אריין טראכטן אין די אלע דערמאנטע ווערטער פון רבי'ן, וועסטו זען אז דאס איז אסאך שווערער ווי פאסטן און גלגול שלג.

דעריבער זאלסטו אויסהערן וואס דער רבי זאגט; גיי אוועק פון דינע נארישע מחשבות וואס זאגן דיר זאלסט זיך מרמה זיין צו די פריערדיגע צדיקים מיט פרישות און עבודות וסיגופים. פאלג דעם רבי'ן, הייב אן לערנען יעדן טאג אביסל תורה; געם א חומש און זיי מעביר סדרה חומש, תרגום מיט רש"י, זונטאג זאלסטו לערנען ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער; געם א משניות און לערן אפאר פרקים יעדן טאג, דאס וועט אויסוואשן דיין נשמה פון אלע עוונות און חטאים; נאכדעם זאלסטו לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, הייב אן ש"ס און גיי פסדרן. אויב דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט זאג די ווערטער פון די הייליגע תורה,

דורךדעם וועסטו ארויס קריכן פון דיינע חטאים. און ענטפער
נישט ווען מען פארשעמט דיר, אזוי וועסטו פאררעכטן אלעם
וואס דו האסט פונם געווען.

איך האב נאך נישט אנגעהויבן צו שרייבן אין דעם ענין
וויפיל מען דארף שרייבן, וואס איך האב זוכה געווען
מקבל צו זיין פון מוהרא"ש ברכרים שבינו לבניה, איך קען
ווען שרייבן נאך טויזנט בלעטער, אפער מען קען נישט אלעם
שרייבן מפני הצניעות; שלמה המלך זאגט (משלי ט ט): "תן
לחכם ויתפם עוד, הודע לצדיק ויוסף לקח", לערן דעם קלוגן
און ער וועט שוין אליינס פארשטיין ווי אזוי זיך צו פירן.

דער עיקר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען
זאל זיך נישט אפנארן בזה העולם; דער רבי האט
אונז געבעטן (שיחות הר"ן, סימן נא): "את זה תקבלו ממני שרא
יטעה אתכם העולם, פי העולם מטעה מאד", דאס זאלט
איר מקבל זיין פון מיר: די וועלט נארט אייך, לאזט אייך
נישט נארן; מען דארף זייער אכטונג געבן זיך נישט צו לאזן
אפנארן, נאר מען זאל זיך פרייען מיט פשטות אידישקייט,
מען זאל זיך פרייען אז מיר האבן א רבי וואס לערנט אונז
ווי אזוי זיך צו פירן און ער נעמט אונז ארויס פון אלע
אונזערע דמיונות און חלומות וכו'.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען גיין אין די
וועגן פון הייליגן רבי'ן און זיך נישט אפנארן, דאן
וועלן מיר זיין ערליכע אידן.

סוד ה' ליראיו ובְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַבְּלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכָל־לֵיטָת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִי צְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפָרְנִסָּה וּלְהַצְלָחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת
אֲשָׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

יְסֻדוּ תְּקִנּוּ וְגִלוּ, וְצִוְהָ לְפָרְסְמוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֶךְ הַגְּנוּזִי וְהַצֶּפּוֹן
בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנִי, מוֹרְנִי וְרַבֵּנִי

רְבִי נַחֲמֵן מְבַרְסְלָב
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

עֵזר הַרְמֵטָה
חֹבֶל הַקּוֹרֵשׁ

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם
נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו,
שגלה תקון זה.

לבו נרננה ליהוה גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתורה בזמירות
גריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו עלידי שהוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז.

מכתם לדוד שמרני אל בייחסיי בך: אמרת ליהוה אדני
אתה, טובתי בלעליך: לקדושים אשר בארץ המה,
ואדירי בלחפצייכם: ירבו עצבותם אחר מהרו, בלאסוף
נספיהם מדם, ובלאשא את-שמותם על-שפתי: יהוה מנת
חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי: חבלים נפלולי בנעמיים,
אף-נחלת שפחה עלי: אברך את-יהוה אשר יעצני, אף לילות
יסרוני כליותי: שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני בלאמוט:
לבן שמח לבי ויגל בבודי, אף-בשרי ישכן לבטח: כי לא-תעוב

תקון הפללי

נפשי לשאול, לא־תתן חסידיך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימנך נצח:

לב.

לְדוֹד מִשְׁבִּיל, אֲשֶׁר־י נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־י אָדָם,
לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: כִּי הִחַרְשֵׁתִי
כָּלוּ עֲצָמַי, בְּשִׂאֲנֵתִי כָּל־הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי
יָדְךָ, נִהַפְּךָ לְשָׂרֵי בְּחֶרְבֵנִי קוֹץ סֶלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי
לֹא־כִסִּיתִי, אִמְרֹתַי אֹדְדָה עָלַי פֶּשְׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאֵת
עוֹן חֲטָאתִי סֶלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מְצָא,
רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֱלֹוֵי לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סֶתֶר לִי* מְצָר
תַּעֲרַנִּי רְנִי פֶשַׁט תִּסּוּבְּכֵנִי סֶלָה: אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ
תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: אַל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֶד אִין הַבַּיִת
כְּמַתְנַוֶּרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: רַבִּים מְכֹאֹבִים
לְרָשָׁע, וְהַבּוֹשֵׁחַ בַּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּכֵנּוּ: שִׁמְחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל:

מא.

לְמַנְצַח מוֹמוֹר לְדוֹד: אֲשֶׁר־י מִשְׁבִּיל אֱלֹהֶיךָ בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ
יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּתְּיָהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרְץ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ
בְּנַפְשׁ אִיבִיו: יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִד. כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֹת
בְּחֻלּוֹ: אֲנִי־אִמְרֹתֶי יְהוָה חֲנֲנִי, רַפְּאֵה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ:
אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: וְאִם־כָּפֵא לְרֹאוֹת,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א ס' רי"ג)

תקון הפללי

שוא ידבר, לבו יקבץ און לו, יצא לחוץ ידבר: יחד עלי
יתלחשו כל־שנאי, עלי יחשבו רעה לי: דבר־בליעל יצוק
בו, ואשר שׁכב לא־יוסף לקום: גם־איש שלומי אשר־בטחתי
בו, אוכל לחמי, הגדיל עלי עקב: ואתה יהוה חנני והקימני,
ואשׁמה להם: בואת ידעתי פ־תפצת בי, פי לא־יריע איבי
עלי: ואני, בתמי, תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: ברוך
יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב.

למנצח משׁביל לבני קרח: באיל תערג על־אפיק־מים, בן
נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים
לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעת
להם יומם ולילה באמר אלי כל היום, איה אלהיך: אלה
אזכרה ואשׁפכה עלי נפשי, כי אעבר בסף, ארדם עד־בית
אלהים בקול־רנה ותודה, המון חונג: מה־תשתוחחי נפשי
ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פננו:
אלהי, עלי נפשי תשתוחח על־בן אפרך מארץ ירדן,
ותרמונים, מהר מצער: תהום־אל־תהום קורא לקול צנוריה,
כל משׁבריה ונגיף עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
שירה עמי, תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה
שׁכחתיני, למה־קדר אלה, בלחץ אויב: ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: מה־
תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי הוחלי לאלהים כ־עוד
אודנו, ישועת פני ואלהי:

תקון הפללי

נט.

לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכַּתֶּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: הֲצִילֵנִי מֵאִיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמָמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: הֲצִילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֲנֹן וּמֵאֲנִשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתַי יִהְיוּ:
בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְבַנְנֵנוּ, עוֹרָה לְקָרְאתִי וּרְאָהָ: וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים
צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּתְחַן כָּל־בְּגָדֵי
אֲנֹן סֵלָה: וַיִּשׁוּבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: הִנֵּה יִבְעוֹן
בְּפִיהֶם, תִּרְבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, בִּיָּמֵי שִׁמְעַ: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֲזוּ, אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי:
אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: אֶל־תִּתְהַרְגֶם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ
עִמִּי, הִנֵּיעַמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ, מְגַנְנֵנוּ אֲדָנֵי: חַטָּאת־פִּימוּ דִּבַּר־
שִׁפְתֵימוּ וַיִּקְבְּדוּ בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֲלֵה וּמִכַּפֵּחַשׁ יִסְפְּרוּ: בָּרָה בַּחֲמָה,
בָּרָה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ בִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּינְעֻקְב, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סֵלָה: וַיִּשְׁבוּ לְעָרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: הִמָּה יִנִּיעוֹן
לְאֹכֵל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינֵנוּ: וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָה, וְאַרְנֵן לְבַקֵּר
חֲסֵדְךָ, בִּי־הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי, וּמְנוֹם, בְּיוֹם צַר־לִי: עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲזַמְרָה, בִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז.

לְמַנְצַח עַל־יְהוּדוֹתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: קוֹלִי* אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה,
קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנֵּי דַרְשָׁתִי,

באמרך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה, וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: אַחֲזֹת שְׁמֹרוֹת עֵינַי,
נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֶזְכְּרָה נְגִינְתִּי בַּיְלָה, עִם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי וְלֹא־יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנֹצַח
חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: הַשִּׁבְחָה חֲנוּת אֵל, אִם־קִפֵּץ בְּאֶף
רַחֲמָיו סֵלָה: וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: אֶזְכְּוֹר
מִעֲלֵי יְהוָה, כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאָה: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּה
וּבַעֲלִילוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָבָה, מִי־אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲנֹה: גְּאֻלְתָּ
בְּזוֹרַע עַמֶּךָ, בְּנִי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: רְאוּךָ פִּיִם אֱלֹהִים, רְאוּךָ
פִּיִם יַחֲלוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ
שְׁחָקִים, אֶף־חֲצֻצִיָּה יִתְחַזְּבוּ: קוֹל רַעֲמֶךָ בְּנִלְגָל, הַאִירוּ בְּרַקִּים
תַּבַּל, רְגֵזָה וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ: בָּיִם דְּרָבָה וּשְׁבִילָה בְּמִים רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נִדְעוּ: נְחִית כְּצֹאן עַמֶּךָ, בְּיַד מַשָּׂה וְאֶהְרֵן:

צ.

תַּפְּלָה לְמַשָּׂה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מְעוֹן אַתָּה הֵייתָ לָנוּ
בְּדָר וְדָר: בְּטָרִם הָרִים יִדְּדוּ וְתַחֲוֹלֵל אָרֶץ וְתַבַּל,
וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל: תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד־דָּבָא, וְתֹאמַר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֵלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֲשִׁמוּרָה בַּיְלָה: וְרַמְתָּם, שָׁנָה יְהוּי, בְּבַקֵּר כְּחֻצִיר וְחֵלֶף:
בְּבַקֵּר יְצִיץ וְחֵלֶף, לְעָרֵב יְמוֹלֵל וַיִּבֶשׂ: כִּי כְּלִינוּ בְּאֶפְהָ,
וּבְחֻמְתָּה נִבְהַלְנוּ: שֶׁתָּ עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדָה עֲלַמְנוּ לְמֹאֹר פְּנִיָּה:

תקון הפללי

כי כל־ימינו פָּנוּ בְעִבְרַתְךָ בְּלִינֵנו שְׁנִינו כְּמוֹהֶנּוּ: יְמֵי שְׁנוֹתֵנוּ
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֶת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל
וְאֹנָן, כִּי גֹ חַיִּשׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עַו אַפְּךָ, וּבִירְאָתְךָ עִבְרַתְךָ:
לְמִנּוֹת יְמִינוּ כֵּן הוֹדַעַ, וְנִבְיֵא לְבָב חֲכָמָה: שׁוּבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנַּחֵם עַל עִבְרִיךָ: שִׁבְעֵנוּ בְּבִקֵּר חֲסִדְךָ, וּנְרַנְנָה
וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ בַיּוֹמוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה:
יִרְאָה אֶל־עִבְרִיךָ פְּעֻלָּה וְהִדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נֵעַם אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה.

הוֹדֵנוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: שִׁירוּ לֹ
וּמְרוּ לֹ שִׁיחוּ בְּכָל נְפִלְאוֹתֵינוּ: הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קִדְשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דְּרָשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדִּיר:
זְכְרוּ נְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיו: זָרַע אֲבָרָהֶם
עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל
נַחֲלַתְכֶם: בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים כֹּה: וַיִּתְהַלְּכוּ
מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעִשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל מִשְׁהַלְּחָם שָׁבַר: שְׁלַח לְפָנֵיהֶם
אִישׁ לְעַבְדֵי נְמֹכָר יוֹסֵף: עָנוּ בְּכַבֵּל רָגְלוֹ בְּרֹזַל בָּאָה נִפְשׁוּ:
עַד עַת בֹּא דְבָרוּ אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרַפְתָּהוּ: שְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּתִּירָהוּ

תקון הפללי

משל עמים ונפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל בכל־קנניו:
לאמר שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב
גר בארץ־חם: ויפר את־עמו מאד ויעצמהו מצריו: הפך
לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן
אשר בחר בו: שמו־כם דברי אתותיו, ומפתים בארץ חם:
שלח חשך ויחשיך ולא מרו את דברו: הפך את מימיהם
לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלביהם:
אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: נתן גשמייהם כרד, אש
להבות בארצם: ויך גפנם ותאנתם, וישפר עץ גבולם: אמר
ויבא ארבה, וילק ואין מספר: ויאכל כל־עשב בארצם,
ויאכל פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם, ראשית לכל־אונם:
ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו פושל: שמח מצרים
בצאתם, כיינפל פחדם עליהם: פרש ענן למקד, ואש להאיר
לילה: שאל ויבא שליו ולחם שמים ישביעם: פתח צור
ויזובו מים, הלכו בציות נהר: כי זכר את־דבר קדשו,
את־אברהם עבדו: ויוציא עמו בששון, ברנה את בחיריו:
וימת להם ארצות גוים, ועמל לאמים ירשו: בעבור ישמרו
חקיו ותורתיו ינצרו, תללוניה:

קלו.

על נהרות בכל שם ישבנו, גם־כבינו בזכרנו את־ציון: על
ערכים בתוכה תלינו כנרותינו: כי שם שאלונו שובינו
דברי־שיר, ותוללנו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
את־שיר יהוה, על אדמת נכר: אם־אשכחך ירושלים תשפח

תקון הקללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אוזרכי, אם־לא אעלה
את ירושלים על ראש שמתתי: זכר יהוה לבני אדם את
יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: בת־כָּבֵל
השודרה, אשרי שישלם־לך את־גְּמוֹלָךְ שְׁמֵלֶת לְנוּ: אשרי,
שיאחו ונפיץ את־עֲלֵיךְ אֵל הַסֵּלַע:

קג.

הללויה, הללו־אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו, הללוהו ברב גדלו: הללוהו בתקע שופר
הללוהו בנגבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים
וענב: הללוהו בצלצלי־שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל
הנשמה תהלל יה, הללויה:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעזם בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם, יפִּלְטֵם מִרְשָׁעִים ויושיעם כי חסו בו:

